

Dolores Cannon

Truyện Thuyết Về Tai Nạn Phi Thuyền

ThuVienSach.vn

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 1: Khám phá huyền thoại

Chương 1

Khám phá huyền thoại

"Lịch sử là sự tôn vinh những câu chuyện cổ tích. Không có điều gì bạn biết là đúng, nhưng vẫn tốt hơn là biết điều gì đó sai còn hơn là không biết bất cứ điều gì."

"

Jose

ph Kane

Một người thu thập dữ kiện và lật tẩy lịch sử sai lầm.

Table of Contents

Chapter 1 The Discovery of the Legend

Chapter 2 Calling the Spirits

Chapter 3 The Village

Chapter 4 The Legend of the Old Ones

Chapter 5 The First People

Chapter 6 When the Moon Walked a Different Path

Chapter 7 The Blanket Design

Chapter 8 The Hunter's Tools and the Animals

Chapter 9 The Children's Stories

Chapter 10 The Creation Legends

Chapter 11 The Wise Man's House

Chapter 12 The Life of Tuin, the Hunter

Chapter 13 The Death of Tuin and the Aftermath

Chapter 14 The Origin of the Old Ones

Chapter 15 Survival

Chapter 16 The Artifacts

Chapter 17 The Magic of the Old Ones

Chapter 18 Research

Chapter 19 The End of the Adventure

About the Author

TRONG HƠN 15 NĂM , Tôi đã khám phá lịch sử thông qua thói miên hồi quy. Trong thời gian đó, tôi ngày càng tin rằng lịch sử được ghi lại, lịch sử mà chúng ta tiếp xúc trong trường học, có thể chỉ chính xác ở mức tối thiểu. Và bây giờ tôi thậm chí còn nghi ngờ về phần trăm nhỏ có thể dựa trên thực tế. Lịch sử như

chúng ta biết là khô khan và thiếu sức sống, không có hình thức và thực chất, hầu hết là những sự kiện và con số vô tri vô giác.

Những sự thật hiếm khi liên quan đến những người sống trong khoảng thời gian đó và những cảm xúc mà họ cảm nhận được. Tôi cảm thấy lịch sử cũng đã được lãng mạn hóa thông qua văn học, phim ảnh và truyền hình của chúng ta, cho đến khi nó chỉ có chút tương đồng với những gì thực sự đã xảy ra trong quá khứ. Trong công việc của mình, tôi thường xuyên thực hiện các chuyến đi xuyên thời gian và không gian để thăm mọi người khi họ còn sống trong những khoảng thời gian đã qua và nghe lịch sử từ chính môi họ khi nó đang được sống. Không phải được tái hiện qua tâm trí của một tác giả, nhưng thực sự trong khi nó đang được trải nghiệm. Tôi đã tìm thấy bản chất thực sự mà lịch sử được tạo ra, chứ không phải bản chất được tìm thấy trong sách lịch sử.

Tôi là một nhà hồi quy, là một nhà thôi miên chuyên về liệu pháp tiền kiếp, luân hồi và nghiên cứu và điều tra hiện tượng này. Trong công việc của mình, tôi phát hiện ra rằng khác xa với sự lãng mạn, quá khứ thường tràn ngập đói khát, tuyệt vọng và thất vọng. Trước khi chúng ta có kiến thức về vệ sinh và vi trùng ngày nay, thế giới là một nơi bẩn thỉu và thiếu hiểu biết đáng kinh ngạc. Ý tôi không phải là coi thường tổ tiên đã khuất từ lâu của chúng ta, vì tôi ngờ rằng con cháu của chúng ta vài trăm năm nữa có thể cũng sẽ nhìn lại chúng ta với cùng một nỗi thất vọng.

Những người này đã làm những gì tốt nhất với những gì họ có, và không thể mong đợi sẽ làm khác, vì họ đang xử lý kiến thức về thời đại của họ, giống như chúng ta đang sử dụng của chúng ta. Nhưng tôi tin rằng cuộc phiêu lưu của tôi vào quá khứ đã tiết lộ bức tranh chính xác hơn về cuộc sống của những người này hơn là tiểu thuyết lãng mạn hay chương trình truyền hình nổi tiếng. Một ngày nào đó, tôi dự định sẽ đưa những phát hiện của mình về lịch sử vào một cuốn sách và cho thấy bức tranh toàn cảnh thực sự của thời gian, như những người đã sống nó kể lại.

Nhưng cuốn sách hiện tại này sẽ tập trung vào cuộc đời của một người đàn ông sống trong quá khứ mà mọi kiến thức về khoảng thời gian của anh ta đã bị mất hoàn toàn. Các nhà khoa học sẽ khiến chúng tôi tin rằng nếu có bất kỳ con người nào sống trong khoảng thời gian xa xôi đó thì chắc chắn họ phải là những kẻ man rợ, hoặc những cư dân hang động nguyên thủy. Ít nhất họ sẽ không phải là bất cứ ai mà chúng ta có thể giao tiếp. Các chuyên gia tự mãn cho rằng chúng ta quá vượt trội về mặt trí tuệ. Công bằng mà nói, tôi đã khám phá tiền kiếp trong thời tiền sử khi các đối tượng sống lại cuộc sống của thú tính, bị chi phối bởi cảm xúc, sự thôi thúc tự nhiên và thèm muốn. Tôi cũng đã xem xét các trường hợp mà các đối tượng đang trong giai đoạn phát triển tiền nhân. Tôi nhận thấy rằng linh hồn vĩnh cửu thích nghi với môi trường của nó và học cách hoạt động trong những giới hạn của nó. Điều quan trọng của bất kỳ cuộc sống nào là bài học được rút ra từ nó. Nhưng tôi cảm thấy câu chuyện này cho thấy con người đã không thực sự thay đổi nhiều so với thời điểm bắt đầu. Những cạm bẫy bên ngoài của anh ta, thế giới của anh ta, thay đổi, nhưng không phải là cốt lõi thiết yếu, là tia lửa thần thánh khiến anh ta trở thành một con người. Những cảm xúc và cảm xúc giống nhau đã luôn ở đó. Chỉ có cách chúng ta phản ứng với họ và học hỏi từ họ đã thay đổi.

Lịch sử có liên quan. Nó được lưu truyền lại cho chúng ta theo cách mà người báo cáo, người ghi chép, người ghi chép cảm nhận được. Không có con người nào có thể được mong đợi là hoàn toàn khách quan trong việc báo cáo một sự kiện. Anh ta sẽ phải cho phép quan điểm hoặc ý kiến của riêng anh ta hoặc cấp trên của anh ta đi vào câu chuyện. Để hiểu ý tôi, người ta chỉ cần quan sát cách các phóng viên của hai đài truyền hình khác nhau tường thuật cùng một sự kiện tin tức. Tôi đã thấy điều này xảy ra hết lần này đến lần khác trong công việc hồi quy của mình. Tư tưởng của người nông dân khác với nhà vua, và ý kiến của người lính khác với ý kiến của tướng quân. Cái nào cho bức tranh chân thực nhất về sự kiện? Mỗi chế độ xem đều chính xác đối với cá nhân đang nhận thức nó. Nó đúng đối với họ ngay cả khi nó mâu thuẫn với quan điểm rộng hơn vốn được ghi nhận là sự thật lịch sử.

Nhưng lịch sử chưa truyền lại cho chúng ta thì sao? Chắc chắn chúng ta không thể ngây thơ đến mức tin rằng những gì được ghi lại là tất cả những gì có. Chúng tôi không thể nghĩ rằng bởi vì chúng tôi không có hồ sơ về nó, nó đã không xảy ra. Tôi tin rằng chắc hẳn đã có một số nền văn minh khổng lồ chứa hàng nghìn người tồn tại từ rất lâu trước khi lịch sử hiện tại của chúng ta ra đời. Một ngày nào đó, bằng chứng cụ thể về chúng có thể được tìm thấy.

Với sự giúp đỡ của các thần dân, tôi đã trở lại thời kỳ của người Aztec và người Maya cổ đại sống trong những khu rừng rậm rạp. Tôi cũng đã khám phá lục địa đã mất của Atlantis, và hồi tưởng lại nỗi kinh hoàng của họ khi vùng đất của họ biến mất dưới làn sóng thủy triều giận dữ. Chỉ vì họ đã phai mờ trí nhớ không có nghĩa là những người này đã không sống và yêu, hy vọng và ước mơ giống như chúng ta hiện nay. Tôi tin rằng câu chuyện mà tôi đã khám phá ra và đang tường thuật trong cuốn sách này, là một trong những sự cố nhỏ bị lãng quên trước lịch sử đã biết của chúng ta.

Mặc dù nó đề cập đến những du khách đến từ các vì sao và có phần gợi nhớ yếu ớt về khoa học viễn tưởng, tôi tin rằng nó thực sự là một câu chuyện vô danh về những người có thể là tổ tiên của chúng ta. Những người mà trước đó họ đã bị ẩn với chúng tôi cho đến nay. Nó sẽ tiếp tục được che giấu nếu nó không được đưa ra từ những góc tối trong tiềm thức của một cô gái trẻ bằng kỹ thuật thôi miên hồi quy.

Tôi liên tục làm việc với nhiều người khác nhau, những người muốn trải nghiệm sự thoái lui về tiền kiếp vì nhiều lý do. Những lý do này có thể bao gồm từ sự tò mò đơn giản đến việc tìm kiếm câu trả lời cho các vấn đề trong cuộc sống hiện tại của họ. Tôi đã tiến hành nhiều liệu pháp liên quan đến nguyên nhân của chứng ám ảnh, dị ứng, bệnh tật và các mối quan hệ nghiệp chướng rắc rối. Nhiều người trong số những người này đã nghe về công việc của tôi và liên hệ với tôi, và những người khác đã được giới thiệu cho tôi. Tôi chưa bao giờ phải đi tìm kiếm đối tượng.

Sự quan tâm đến hiện tượng này lan rộng hơn nhiều so với những gì mọi người nghĩ. Tôi đã đi hàng trăm dặm để tiến hành các phiên trong sự riêng tư của gia đình của các đối tượng. Tôi luôn ngần ngại từ chối bất cứ ai bởi vì tôi không bao giờ biết ai sẽ trở thành đối tượng xuất sắc mà tôi đang tìm kiếm; người sẽ cung cấp chuyến du ngoạn tuyệt vời tiếp theo của tôi vào những điều chưa biết. Những người này không bao giờ có thể nhận ra được bằng hình dáng bên ngoài của họ, vì vậy tôi không có cách nào biết được tiềm thức của họ sở hữu những kiến thức gì cho đến khi họ được đưa vào trạng thái thôi miên. Cuộc sống trần tục và quá khứ thông thường được bắt gặp thường xuyên hơn nhiều so với sự kỳ lạ. Ví dụ trong cuốn sách này chứng tỏ rằng tôi không bao giờ thực sự biết những gì tôi đang tìm kiếm cho đến khi tôi tìm thấy nó. Tôi không bao giờ biết điều gì sẽ khơi dậy trí tò mò vô độ của tôi và truyền cảm hứng cho nghiên cứu của tôi để có thêm kiến thức.

Tôi không biết rằng một chủ đề mộng du xuất sắc sẽ được tìm thấy ở sân sau của chính tôi, có thể nói như vậy. Tôi đã biết Beth được vài năm vì cô ấy học cùng trường với các con tôi. Lúc này cô đã gần 30 tuổi và đang làm việc trong một văn phòng tại một trường đại học địa phương. Mặc dù tôi đã tiếp xúc với cô ấy trong suốt thời gian này, nhưng chúng tôi chưa bao giờ thảo luận về các chủ đề siêu hình. Tôi chỉ mới phát hiện ra rằng cô ấy quan tâm đến loại công việc của tôi. Cô ấy chủ yếu muốn thử một hồi quy vì tò mò. Khi chúng tôi ấn định ngày cho cuộc hẹn đầu tiên, tôi nghi ngờ cô ấy sẽ làm theo khuôn mẫu mà tôi thấy phổ biến trong các buổi học đầu tiên.

Tôi đã phát hiện ra mô hình lặp đi lặp lại này trong số 90% đối tượng lần đầu tiên. Đây là một hình thức chứng minh đối với tôi, đặc biệt là vì cá nhân không biết mô hình đó là gì, và không nhận thức được những gì tôi đang mong đợi sẽ xảy ra. 10 phần trăm khác không tuân theo mô hình này thường đang tìm kiếm một cái gì đó cụ thể và nếu may mắn, chúng ta có thể hoàn thành mục tiêu đó. Phần lớn các đối tượng của tôi không có mục tiêu như vậy trong tâm trí, và do đó mô hình này xuất hiện.

Một đặc điểm của mô hình này là lần đầu tiên tiềm thức của họ cho phép họ khám phá các tệp bộ nhớ của họ, một cuộc sống tẻ nhạt, buồn tẻ và trần tục thường xuất hiện. Một cuộc sống tầm thường, nơi một ngày giống như một ngày tiếp theo, chắc chắn không phải là loại vật chất tưởng tượng. Tôi nói nó không đáng kể vì nó không có ý nghĩa gì đối với tôi. Nhưng tôi thường ngạc nhiên rằng tài liệu có một số ý nghĩa sâu sắc hơn đối với người đang sống lại nó, thường là một liên quan quan trọng mà tôi không bao giờ có thể ngờ được. Tôi có những chiếc hộp chứa đầy loại tài liệu này sẽ không bao giờ đủ quan trọng đối với một cuốn sách trừ khi nó là một cuốn biên soạn quan điểm của những người này về thời kỳ lịch sử. Tôi ngồi qua hàng trăm cuộc sống trần tục này hy vọng chờ đợi một chủ đề xuất hiện với một câu chuyện đáng để khám phá chi tiết hơn.

Người mộng du là yêu cầu chính đối với loại hình nghiên cứu mà tôi cần vì khả năng họ trở thành nhân cách khác trong từng chi tiết theo đúng nghĩa đen. Loại này đi vào trạng thái xuất thần sâu đến mức họ sẽ nhớ rất ít khi thức tỉnh. Theo như những gì họ có liên quan, họ nghĩ rằng họ đã ngủ. Kí ức duy nhất của họ thường là những cảnh chụp trộm, tương tự như những giấc mơ. Loại chủ đề này không phổ biến, và tôi tự cho mình là người may mắn khi tìm được những chủ đề mà tôi đã viết trong sách của mình. Mẫu người lý tưởng này có thể đi vào trạng thái xuất thần rất sâu và hầu như sống lại cuộc đời. Bất cứ điều gì khác, đặc biệt là cuộc sống mà họ đang sống ở thời điểm hiện tại, không còn tồn tại. Về mặt này, nó rất giống với hành trình xuyên qua một đường hầm thời gian. Vì vậy, tôi coi mình là một nhà du hành thời gian và khám phá. Vì vậy, tôi cảm thấy tôi phải hỏi mọi câu hỏi có thể hình dung được mà tôi có thể nghĩ ra. Bằng cách làm này, tôi tin rằng tôi đã khám phá ra nhiều kiến thức mà người bình thường chưa biết và có thể cả các nhà chức trách lịch sử cũng chưa biết.

Trong buổi đầu tiên của tôi với Beth, rõ ràng là cô ấy là một người mê mộng du. Điều bất thường nhất là chất lượng tài liệu tuyệt vời như vậy lại xuất hiện trong buổi học đầu tiên với một chủ đề. Có lẽ lý do là bởi vì mức độ tin cậy (cực kỳ quan trọng) đã được thiết lập, vì tôi không phải là một người xa lạ với cô ấy. Thông thường, trước và trong phiên đầu tiên, rất nhiều thời gian được dành để tạo ra loại mối quan hệ này, đây là điều cần thiết để thành công. Trong trường

hợp của Beth, điều này không cần thiết. Tôi ngạc nhiên về sự dễ dàng mà cô ấy vào trạng thái xuất thần cấp độ sâu. Cô ấy ngay lập tức quay về kiếp trước và bắt đầu tiết lộ những thông tin bị chôn vùi. Cô ấy rõ ràng là một người quan sát trong năm phút đầu tiên và sau đó hoàn toàn hòa nhập với nhân cách khác, và thế giới thức giấc này không còn tồn tại đối với cô ấy.

Góc nhìn đầu tiên của cô là một cánh đồng rộng lớn được bao quanh một phần bởi những cây thông. Dấu hiệu duy nhất của sự sống là một số con bò đang quần lấy nhau trên cánh đồng. Sau đó, cô ấy nhìn thấy một con đường và có mong muốn đi theo nó. Nó dẫn vào một ngôi làng nhỏ với khoảng 15 hoặc 20 ngôi nhà. Đó là những ngôi nhà không hề quen thuộc với cô ấy hay tôi. Chúng được xây dựng bằng gỗ với mái cỏ (cói) và cửa chớp trên cửa sổ. Một tòa nhà nổi bật; nó khác vì nó là cuốn duy nhất có hai câu chuyện. Câu chuyện đầu tiên của nó được xây dựng từ đá và câu chuyện thứ hai bằng gỗ. Cô ấy nhận xét: "Có lẽ đây là một quán trọ. Có một tấm biển treo trước cửa. Tôi có thể nhìn thấy hình dạng của nó. Nhưng mặt trời chiếu sai, tôi không thể nhìn thấy những gì được viết"

Tôi yêu cầu cô ấy nhìn xuống bản thân và mô tả quần áo của mình, và cô ấy ngạc nhiên khi phát hiện ra rằng mình là một người đàn ông. Cô ấy đi chân trần, mặc một chiếc quần rộng thùng thình màu be làm bằng len không phai màu với một miếng vải màu nâu sẫm hơn quần quanh eo nhiều lần. Cô cũng mặc một chiếc áo vest da buộc dây phía trước. Cô nhận xét, "Tôi phải là một người đàn ông.

Không có sự bùng nổ. "Đó là cơ thể của một thanh niên có nước da ngăm đen và mái tóc ngắn đen. Điều đáng ngạc nhiên là điều này hiếm khi khiến đối tượng quấy rầy khi thấy mình đang ở trong cơ thể của một người khác giới xa lạ. Họ sẵn sàng chấp nhận điều đó và tiếp tục với những gì họ đang thấy. Cô ấy dường như có một chiếc mũ lưỡi trai trên đầu, vì vậy cô ấy đã chuyển động để kéo nó ra và kiểm tra nó. "Đó là một chiếc mũ da. Nó có một vương miện cỡ vừa và một vành có thể quay lên hoặc xuống. Và tôi để vành mũ xuống phía trước để giúp che đi đôi mắt của mình. Mặt trời đang chiếu rất rực rỡ. Đó là một

ngày ẩm áp. "Sau đó, cô ấy đội chiếc mũ lưới trai lại và xoa tay lên cằm," Và khuôn mặt của tôi đã được cạo sạch sẽ. "

Trong các phiên này, tôi phải đặt nhiều câu hỏi để cố gắng khám phá thời gian và địa điểm trước khi chúng tôi tiếp tục. Thường thì ngay cả câu trả lời đơn giản nhất cũng có thể thiết lập những điều này. Vì quần áo của anh ấy không sang trọng nên tôi hỏi anh ấy có đồ trang sức hay đồ trang sức nào không. Beth sau đó phát hiện ra rằng cô ấy có một loại bùa hộ mệnh nào đó quanh cổ. Đó là một chiếc túi da nhỏ được treo bằng một chiếc thong. Cô xem xét các chuyển động của việc mở nó ra và kiểm tra xem bên trong nó là gì. Cô ngạc nhiên thông báo, "Có một tảng đá trong đó. Một loại đá quý, chưa hoàn thiện, loại thô. "

Tôi muốn nói là thạch anh, nhưng nó không giống thạch anh. Nó có một ngọn lửa trong đó. Một phần có mây và một phần có màu xanh đen trong suốt. Bạn có thể nhìn thấy nó; tia lửa trong đó có màu trắng xanh, và các cạnh của tảng đá có màu xanh đen. Nó vừa vụn với lòng bàn tay một cách dễ dàng. "

Tại thời điểm này, hiện tượng kỳ lạ mà tôi đã quan sát nhiều lần đã xảy ra. Tính cách hiện tại của cô biến mất và cô bắt đầu hòa nhập với tâm trí và ký ức của người đàn ông. "Tôi tìm thấy nó bên cạnh một con suối. Nó khác. Nó có vẻ chứa aspark. Tôi không hiểu biết về điều này. Nhà thông thái đã giải thích cho tôi. Ông ấy nói với tôi rằng nó chứa đựng một linh hồn. Tôi có thể xin chỉ dẫn của nhìn vào tảng đá.

Nó giống như một người bạn để hướng dẫn bạn. Bạn nhìn vào tảng đá, những ý tưởng xuất hiện. "Khi điều này xảy ra, tôi biết tôi có thể hỏi những câu hỏi rõ ràng hơn về cuộc sống mà nhân cách đang dẫn dắt. Tôi đã hỏi anh ta có sống ở làng không." Đôi khi. Tôi là một thợ săn. Tôi ở ngoài. Tôi không thích bị đánh liều bởi mái nhà. Tôi dành phần lớn thời gian của mình trên những ngọn đồi. Tôi săn tìm bất cứ điều gì đến. Những gì làng cần. Chủ yếu là hươu. "Anh ta nói rằng anh ta sử dụng cung tên, nhưng mô tả về quần áo và ngôi nhà không gợi ý về một người Mỹ bản địa. Tôi hỏi anh ta có phải là một thợ săn giỏi không.

“Vâng. Tôi cẩn thận. Điều đó giúp tôi tốt. Bạn đừng di chuyển quá nhanh, bạn sẽ không ổn ào như ... lợn rừng đang nóng. Bạn cẩn thận. Bạn kiên nhẫn. Hãy để đá giúp bạn và bạn chờ đợi. Bạn là một với rừng Bạn là một với gió Con nai đến Bạn xin lỗi nai vì đã lấy đi mạng sống của nó, nhưng nó cần cho làng. Bạn giết nai Bạn mang nó về làng Chúng ta cùng chia sẻ Với tất cả. Có một người khéo léo trong việc xẻ thịt con nai. Một người khác giỏi làm da và một người khác dẻo xương. Điều đó tốt cho tất cả. Có một số người có thể trồng được ngũ cốc. Họ phát triển đủ cho tất cả. Đó là những người khác giỏi câu cá từ suối. Tôi là thợ săn. ”

Người lãnh đạo duy nhất mà làng có là một nhà thông thái. Anh ấy giải thích: “Anh ấy được gọi là nhà thông thái vì anh ấy có thể giải quyết vấn đề vì lợi ích của tất cả mọi người. Và anh ấy giỏi giao tiếp với các linh hồn. Anh ấy biết những điều thông thường không được biết đến.” Rõ ràng là bây giờ cô ấy đã đi vào trạng thái xuất thần sâu sắc, và tôi có thể tiến hành hỏi tên, ngày tháng và địa điểm. Ở các trạng thái nhẹ, loại thông tin này khó lấy hơn. Anh ấy nói tên anh ấy là Tuin. Tôi đã yêu cầu cô ấy lặp lại nó vì nó có âm thanh lạ và tôi gặp khó khăn với nó. Nó được phát âm nhanh chóng để hai âm tiết chạy cùng nhau.

Tôi gặp nhiều khó khăn hơn trong việc đặt tên cho vị trí. Anh ấy giải thích, “Đó chỉ là một ngôi làng. Nó chỉ là chúng tôi với vùng đất hoang vu xung quanh. Chúng tôi đã phát quang một số cánh đồng. Chúng tôi trồng trọt trên những cánh đồng; nó được bao quanh bởi rừng và có núi gần đó. Nhưng không có ai khác. Nó chỉ là ‘đất’.”

Tôi đã nhận được câu trả lời này nhiều lần khi một chủ thể đã lười về thời kỳ nguyên thủy. Họ đơn giản là “con người” và nơi họ sống là “đất”. Điều gì có thể tự nhiên hơn? Tại sao họ phải có tên? Họ hoàn toàn nhận thức được họ là ai và họ đang sống ở đâu. Một cách để có được thông tin có thể xác định vị trí là hỏi về thực phẩm đã ăn. Tôi hỏi những gì được trồng trên các cánh đồng.

“Ngũ cốc ... lúa mì. Tôi không chắc loại ngũ cốc đó được gọi là gì. Tôi là một thợ săn. Chúng có vị ngon khi được nấu chín. Chỉ cần tôi săn tìm là ngôi làng chúng

tôi chia sẻ mọi thứ. Có một số thứ khác được trồng: rau , các loại đậu. Một số loại củ, loại có màu cam, đỏ, có hình dạng khác nhau, có khi dài, có khi tròn, tôi không biết gọi là gì, trên cây có quả mọng nước, ăn rất ngon. Vào một ngày hè nóng nực. Những người phụ nữ chuẩn bị thức ăn cho tất cả mọi người. Chúng tôi có một địa điểm trung tâm, nơi có những chiếc ấm lớn. Họ chuẩn bị những món hầm rất ngon. Mỗi người phụ nữ có một khu vườn bếp, tôi cho rằng dành cho các loại thảo mộc của họ. " Vẫn không có đủ thông tin để xác định ngôn ngữ, vì vậy tôi đã hỏi về quần áo phụ nữ.

Anh ta cung cấp mô tả, "Hầu hết họ đều có váy dài. Một loại áo sơ mi có tay áo, quần quanh để đỡ ngực và che chúng. Tôi không biết họ mặc những bộ quần áo giam cầm đó như thế nào. Tôi chưa bao giờ Về cơ bản, chúng có nhiều sắc thái khác nhau của màu nâu, nhưng một số phụ nữ đã tìm thấy một số viên đá có màu xanh, đỏ, nhiều loại đá khác nhau rất đẹp. Họ may chúng vào quần áo hoặc mặc trên người để thêm màu sắc. tóc dài và họ buộc tóc theo nhiều cách khác nhau. Họ có những thứ mắc vào tóc ... giống như một con dao hai ngạnh. Nhưng nó không phải là một con dao vì nó không cắt được. Nó có đá gắn vào chuôi kiếm , để họ dán nó qua một bó tóc và nó giữ tóc vào vị trí và trông đẹp.

Hầu hết mọi người trong làng đều đi giày của một số loại, vì họ là người trong làng. Khi bạn đi săn, bạn phải đi chân trần. Những đôi giày của phụ nữ, chúng vừa vặn với bàn chân nhưng chúng rất linh hoạt. Chúng được làm từ da mà tôi cung cấp cho chuyến đi săn của mình. Chúng gắn chặt vào một bên, hoặc đôi khi chúng bị rách. Những người đàn ông ... bằng cách nào đó họ làm cho đế cứng hơn để nó không bị thủng khi họ ở ngoài đồng. Đối với phụ nữ, giày thường chỉ dài qua mắt cá chân để chúng được bảo vệ đến nơi váy áo. Váy dài đến mắt cá chân và giày của họ đi lên dưới váy. Tôi không chắc là bao xa. Tôi có thể bị tát nếu tôi hỏi. Tôi không muốn điều đó xảy ra. "

Nơi Tuin đang sống dường như rất lạnh vào mùa đông, vì vậy anh ấy đã ăn mặc khác trong thời gian đó. Anh ta mặc một chiếc quần dày hơn và một kiểu áo pull có tay dài, rộng rãi. Trong thời tiết lạnh hơn, anh ấy cũng sẽ đội một loại mũ trùm đầu để giữ đầu và tai được bảo vệ. Và trên tất cả là một bộ quần áo rộng

rãi hơn, nghe giống như một loại áo poncho nào đó. Sau đó, anh ta sẽ quấn da quanh tay và miến cưỡng đi ủng lông thú. Mặc dù thích đi chân trần nhưng anh cho biết anh cũng không muốn bị mất ngón chân khi thời tiết lạnh giá. Tất cả những bộ quần áo này thường được làm bằng các loại da động vật khác nhau. Phụ nữ có thể may quần áo từ một số loại sợi, nhưng ông nghĩ da ấm hơn.

Vì sự sống còn của ngôi làng phụ thuộc vào kỹ năng săn bắn của Tuin nên anh ta phải chuẩn bị sẵn sàng để dẫn thân vào điều kiện thời tiết xấu nhất, cho dù anh ta có thực sự muốn hay không. Ông nói: "Nó phụ thuộc vào nguồn cung cấp thực phẩm. "Nếu chúng ta có đủ thức ăn, tôi sẽ ở trong nhà và ấm áp. Nếu chúng ta bắt đầu xuống thấp, thì nhiệm vụ của tôi là phải đi săn." Tuin không có một ngôi nhà bình thường để ở như những người khác đã làm.

Anh ấy thích ở ngoài trời hơn. Nhưng trong khí hậu này, mùa đông sẽ rất lạnh với nhiều tuyết và anh ấy sẽ phải vào trong nhà, điều anh ấy không thích lắm. Vì vậy, khi cần anh ấy có một căn phòng nhỏ trong tòa nhà hai tầng. Có một lò sưởi lớn trong tòa nhà này nên nó rất ấm áp. Anh ta đã làm một chiếc giường bằng cách khâu và căng da hươu giữa các cột điện. Nó được đặt trên chân và cách sàn một khoảng chân, và một lớp da gấu bao phủ khiến nó khá thoải mái. Đồ đạc khác duy nhất trong phòng là một chiếc bàn và ghế dài, nơi anh thường để nước và một ổ bánh mì. Ông giải thích rằng có một thức uống khác có sẵn trong làng ngoài nước.

"Có một loại thức uống mà người nông dân làm từ trái cây rất ngon. Nó mang lại cho bạn sự sáng khoái, ngoài vị ngon. Nếu bạn uống quá nhiều, bạn sẽ rất thoải mái và bạn cười rất nhiều. Tôi không uống nhiều vì tôi thích hòa đồng, và tôi không cảm thấy hòa hợp khi cười quá nhiều. Và một số người trong số họ phàn nàn rằng mình bị đau – đầu không được khỏe vào sáng hôm sau. Và điều đó sẽ cản trở việc đi săn. " Rõ ràng là anh ấy đang mô tả một số loại rượu, nhưng đồ uống này dường như chủ yếu được uống trong các lễ kỷ niệm. Cũng có vẻ như Tuin không có gia đình.

“Không, tôi chỉ có một mình. Tôi là một thợ săn. Không có gia đình lâu dài. Tất nhiên tôi có cha mẹ; ai cũng vậy. Mẹ tôi, bà ấy già lắm rồi. Bà ấy có thể không còn sống được bao lâu nữa. Cha tôi, bà ấy không rõ là ai là cha tôi.” Khi tôi hỏi anh đã từng kết hôn chưa, anh không hiểu từ đó. Đây là một khía cạnh thú vị khác của hồi quy tiền kiếp. Nó cho thấy sự hấp thụ hoàn toàn của người mộng du vào nhân cách khác.

Tôi thường sử dụng những từ và khái niệm hoàn toàn có thể hiểu được trong thế giới hiện đại của chúng ta. Nhưng nếu chúng xa lạ với hoặc không hiện diện trong khoảng thời gian của thực thể khác, thì chúng hoàn toàn không thể hiểu được chúng. Điều này hiển thị bằng đồ thị rằng họ hoàn toàn không liên quan đến tâm trí cá tính hiện tại của họ, hoặc họ sẽ có thể dựa trên thông tin đó và áp dụng nó. Điều này thường khiến tôi rơi vào thế khó xử. Tôi phải cố gắng tìm một định nghĩa đơn giản cho một từ thông dụng để thực thể hiểu được. Điều này thường khó thực hiện trong thời điểm này.

Dolores: Tôi nghĩ bạn gọi nó là “sống chung dưới một mái nhà” Hôn nhân là khi bạn sống với một người phụ nữ.

Beth: Chúng tôi sống với phụ nữ. Bạn có con, và sau đó nếu bạn quyết định rằng bạn cần phải thay đổi cuộc sống của mình, hoặc người phụ nữ quyết định rằng cô ấy cần phải thay đổi cuộc sống của mình, thì bạn sẽ sống chung dưới một mái nhà với người khác. Và có người khác đến sống với người phụ nữ. Đó là gần với định nghĩa của chúng tôi về hôn nhân mà anh ấy có thể đến.

D: Vậy thì bạn chưa bao giờ làm điều đó?

B: Không. Tôi không thích ở dưới mái nhà. Tôi đang ở ngoài. Có một phụ nữ trẻ mà tôi làm bạn với. Chúng tôi nói. Tôi có thể nói với cô ấy những điều tôi không thể nói với người khác. Nhưng cô ấy muốn ai đó sống trong làng và ở lại đó, còn tôi không thích sống dưới mái nhà. Nhưng thật tốt khi có người để nói chuyện.

Thường thì tôi nói chuyện với các loài động vật. Tôi chuyển câu hỏi của mình sang dụng cụ ăn uống, vì đôi khi câu trả lời có thể được tìm thấy từ lĩnh vực đó.

D: Những người trong làng có món ăn nào họ ăn cùng không?

B: Vâng. Người thợ mộc, anh ta kiếm được những mảnh gỗ. Chúng là những miếng gỗ dẹt nhưng anh ấy có các công cụ để tạo ra một lỗ rỗng bên trong chúng để chứa những gì chúng ta đang ăn. Vì vậy, trong trường hợp có nước trái cây, như với món hầm, nó sẽ không nhỏ giọt. Chúng tôi sử dụng dao của mình để cắt mọi thứ theo đúng kích thước. Các chị có que khoét rỗng ở cuối để đảo thức ăn không bị dính. Phụ nữ có xu hướng sử dụng những thứ này; Tôi nghĩ chúng được gọi là thìa.

Những câu trả lời này không giúp tôi tìm ra khoảng thời gian hoặc ngôn ngữ. Những người này rõ ràng là những người sống rất đơn giản, nhưng không phải là người nguyên thủy.

D: Cái ấm được làm từ cái gì mà bạn nấu thức ăn?

B: Thường là đất sét. Có một cái nồi mà nhà thông thái sử dụng. Tôi không biết anh ta lấy nó ở đâu. Nó được làm từ một thứ gì đó cứng, không phải đá, mà giống như kim loại tỏa sáng.

Đây là lần đầu tiên đưa một yếu tố lạ vào hồi quy này, một dấu hiệu cho thấy tất cả không đơn giản và bình thường như lần đầu xuất hiện. Điều này không giống như nồi nấu thông thường.

D: Nó tỏa sáng? Nó không phải là một màu tối?

B: Nó phụ thuộc vào tinh thần. Đôi khi nó có màu vàng đỏ sáng bóng. Đôi khi nó có màu đen, tôi nghi ngờ anh ấy có thể có hai chiếc bình khác nhau, nhưng cả hai đều giống nhau và anh ấy nói rằng màu sắc thay đổi là do các linh hồn.

Có lẽ nó giống như tảng đá của tôi. Truyền thuyết nói rằng những thứ chúng ta có được là do người xưa mang lại từ lâu.

Tôi đã nghe những cái cũ được đề cập trong nhiều hồi quy khác. Thuật ngữ này có nhiều nghĩa khác nhau. Nó thường đề cập đến tổ tiên, những người có nhiều kiến thức hoặc những người thờ cúng các vị thần cũ. Thông thường những người này đã biến mất, chết hoặc rất ít đến mức họ phải ẩn náu và được bảo vệ. Họ được coi là rất đặc biệt, và thông thường đối tượng không muốn nói đến "những cái cũ". Tôi đã mong đợi câu trả lời bảo vệ kiểu này khi tôi hỏi ý của anh ấy về thuật ngữ đó. Tôi thực sự mất cảnh giác với định nghĩa của anh ấy.

B: Họ đã đến ... truyền thuyết nói rằng họ đã đi xuyên qua khoảng không. Nó tối tăm và trống rỗng, và con tàu của họ – họ đang ở trong một con tàu – đã xảy ra sự cố và nó nói rằng họ đã bị rơi, nhưng dòng suối của chúng tôi không đủ lớn cho bất kỳ chiếc thuyền nào. Tôi không hiểu, nhưng đó là những gì truyền thuyết nói. Con tàu này có nhiều kim loại trên đó, và chúng tôi đã sử dụng kim loại này cho dao và chấu của chúng tôi.

Đây là một điều khá bất ngờ. Tôi đã tự hỏi họ đã học nghệ thuật luyện kim ở đâu, nhưng tôi không ngờ đây lại là câu trả lời. Cho đến thời điểm này, phiên họp đã diễn ra như mong đợi lần đầu tiên có sự thoái trào: trần tục, một người đơn giản sống một cuộc sống đơn giản. Tôi đã thu thập hàng trăm cái này. Với rất ít thông tin được trình bày để đảm bảo tiếp tục, nó chắc chắn sẽ là một hồi quy một lần, và cuốn băng sẽ được đặt vào một hộp với hàng trăm cái khác. Và Tuin, người thợ săn, lẽ ra đã lùi vào trong sương mù thời gian và sẽ không được gọi lại nữa. Ngoại trừ ... ngoại trừ việc anh ấy đưa ra nhận xét bất ngờ và lạc lõng đó làm dấy lên sự tò mò của tôi. Khi điều đó xảy ra, điều gì đó bên trong tôi biết rằng có một câu chuyện đáng để theo đuổi và "mong muốn được biết" vô độ của tôi được giải phóng. Beth thể hiện những phẩm chất của một người say rượu và tôi biết tôi muốn tiếp tục làm việc với cô ấy. Nhưng câu chuyện cụ thể này sẽ bị loại bỏ, nếu nó không có nhận xét tình cờ đó. Nếu không có điều đó, cái nhìn thoáng qua về lịch sử bị lãng quên từ lâu của chúng ta sẽ bị chôn vùi suốt thời gian.

Rõ ràng là Tuin không biết ý nghĩa thực sự mà câu nói của anh ấy dành cho tôi. Anh ta chỉ trích dẫn từ kiến thức của mình về một huyền thoại. Anh nghĩ nó ám chỉ một con tàu xuôi theo dòng sông, và anh không hiểu nó có thể xảy ra như thế nào. Tôi sẽ phải điều chỉnh các câu hỏi của mình cho phù hợp với tâm lý và sự hiểu biết của anh ấy.

D: Con tàu vẫn ở đó chứ?

B: Không, đã lâu rồi. Tất cả những gì chúng tôi có bây giờ là dao và chấu. Chúng tôi chăm sóc chúng bởi vì chúng tôi không thể nhận được thêm nữa. Ông thầy cúng, nhà thông thái, ông ta vẫn còn một số mảnh kim loại trong nhà mà ông ta dùng cho những việc bí mật. Anh ta định hình chúng để biết nó cần thiết như thế nào để làm bùa chú, bùa hộ mệnh hoặc cho những thứ linh thiêng.

D: bạn đã bao giờ nhìn thấy những bức tranh này chưa?

B: Một lần. Anh ấy không biết rằng tôi đã nhìn thấy chúng. Tôi chưa nói với ai cả. Tôi không nên nhìn thấy chúng. Một con to lớn, giống như một con vật, giống như một con sói. (Anh ấy gặp khó khăn trong việc tìm từ để mô tả nó và sử dụng thuật ngữ mà anh ấy quen thuộc.) Hình dạng là gì? Tôi không thể mô tả hình dạng. Nó nằm thẳng trên sàn, và các cạnh thẳng như một cái cây cao. Nhưng ở phần phía trước, nó nhô lên rồi nghiêng về phía sau và sau đó nó phẳng trên đỉnh như một tảng đá phẳng. Nó được làm bằng kim loại, có màu xám bạc. Trên phần nghiêng có những thứ nhô ra có màu đậm hơn. Tôi không biết mục đích của họ.

D: Có rất nhiều điều kỳ lạ xuất hiện không?

B: Vâng. Một số dài và gầy. Khoảng này dài (chuyển động tay cho thấy khoảng một inch) và một số là hình tròn.

D: Và những thứ này ở phần nghiêng. Những điều này bạn có biết không?

B: Tôi không biết. Tôi chỉ nhìn thoáng qua.

Trong ngôn ngữ mà anh ấy đã mô tả về một ngôi làng đơn sơ biệt lập, tôi không thể tưởng tượng được điều gì khác lạ hơn. Rõ ràng anh ta không biết nó có thể là gì. Anh hầu như không có yêu cầu về ngôn ngữ để mô tả nó, vì vậy nó chắc chắn là một thứ gì đó xa lạ đối với anh. Nhưng nó có vẻ giống với một số loại bảng điều khiển, hoặc có lẽ là một số loại máy móc.

D: Còn những thứ nghiêng ngả lớn nữa không?

B: Không. Chỉ có một. Nhưng gần đó có những mảnh kim loại chất thành đống. Tất cả chúng đều lộn xộn với nhau nên tôi không thể phân biệt được hình dạng.

D: Có lẽ anh ấy sử dụng những thứ đó cho bùa hộ mệnh.

B: Tôi nghĩ vậy.

D: Bạn có nghĩ rằng anh ta sẽ sử dụng vật thể trông kỳ lạ đó để làm gì không?

B: Tôi thực sự không biết. Người ta nói rằng đã có những thứ như vậy trên con tàu bị rơi. Nhưng nó sẽ quá nặng đối với một con tàu. Nó sẽ làm cho nó chìm trong sông. Tôi không hiểu được nó.

Vì rõ ràng là Tuin đang nói theo quan điểm của anh ấy chứ không phải quan điểm hiện đại hơn của Beth, nên tôi sẽ phải giao tiếp với anh ấy theo cách mà anh ấy sẽ hiểu. Tôi đặc biệt phải giữ các câu hỏi của mình trong một khuôn khổ đơn giản và cố tình không gợi ý cho đến khi tôi tìm hiểu thêm về truyền thuyết này.

D: Còn truyền thuyết thì sao? Nó có nói những cái cũ trông như thế nào không?

B: Họ trông giống chúng tôi nhưng họ cao hơn. Họ có thể làm những điều kỳ diệu.

D: Sau đó một số người trong số họ sống? Không phải tất cả họ đều chết khi con tàu gặp nạn?

B: Đó là cách chúng tôi ở đây. Chúng tôi đến từ những cái cũ. Chúng tôi là những người duy nhất.

D: Sau đó họ ở lại đó và tạo ra ngôi làng?

B: Vâng. Con tàu của họ không thể đi được nữa. Họ đã đi du lịch đến một nơi khác. Tôi không biết ở đâu.

D: Các truyền thuyết có nói rằng liệu họ có ăn mặc khác nhau không?

B: (Suy nghĩ) Truyền thuyết kể rằng lúc đầu họ mặc áo trắng, màu trắng bạc, mặc không sờn và không rách. Nhưng thời gian trôi qua, một số con cháu của họ có phong tục chôn cất họ để mặc quần áo của họ, đến nay chúng ta không có, nếu nó đã từng tồn tại. Có lẽ việc ở ngoài rừng khiến tôi thắc mắc quá nhiều.

D: Nó có thể được. Nhưng bạn được cho là hậu duệ của những người này. Đây có phải là lý do tại sao người của bạn không rời khỏi khu vực này?

B: Một phần. Có rất ít người trong chúng ta. Không nhiều. Không có ai khác. Nếu một số người trong chúng tôi rời khỏi khu vực sẽ không đủ để họ sống sót, hoặc cho chúng tôi. Nó cũng sẽ làm tổn thương chúng tôi.

D: Sau đó, tất cả các bạn cần thiết Mọi người giúp đỡ lẫn nhau.

B: Vâng, không có nhiều. Chúng tôi cẩn thận. Truyền thuyết nói rằng nếu bạn không cẩn thận Đất Mẹ, Mẹ, bà sẽ không hài lòng và không cho mùa màng phát triển.

D: Điều đó có lý. Bạn có biết về nhiều nhóm tổ chức của làng khác không?

B: Không có ai khác. Chúng tôi là những người duy nhất.

D: Bạn đã bao giờ đi du lịch để xem có những người khác ở một nơi nào khác không?

B: Tôi có. Tôi là một thợ săn. Đôi khi tôi đi xa hơn những gì cần thiết cho việc săn bắn.

D: Bạn đã bao giờ nhìn thấy bất kỳ nhóm người nào khác chưa?

B: Không. Khi tôi đến, có rừng và nhiều rừng và núi.

Những ngọn núi cao với những ngọn luôn nằm trong tuyết. Những con thú trong rừng, chúng cũng biết điều này; chúng xù xì. Tôi chưa thấy ai khác. Tôi biết rằng thời gian của tôi sắp hết cho phiên này. Thông thường, trong một giờ mà tôi phân bổ lần đầu tiên, tôi có thể trải qua hoàn toàn các sự kiện quan trọng của cuộc đời, vì hầu hết đều tuân theo khuôn mẫu và rất trần tục. Bây giờ tôi biết rằng tôi đang đi theo dấu vết của một cái gì đó và sẽ phải có nhiều phiên họp hơn để làm rõ những huyền thoại mà Tuin nói đến. Khi tôi muốn tiếp tục làm một câu chuyện, tôi luôn xin phép tổ chức quay lại.

Tôi tin rằng nếu tôi không cho họ thấy phép lịch sự này như một tính cách riêng biệt, họ sẽ không trả lời những câu hỏi trong tương lai của tôi. Điều này cũng giúp thiết lập lòng tin và mối quan hệ rất quan trọng trong việc thu thập thông tin. Thông thường, thực thể chỉ quá vui khi được nói chuyện với tôi. Tuin cũng không ngoại lệ.

B: Vâng, tôi thích kể cho bạn nghe về con người của tôi. Chúng tôi tự hào. Chúng tôi là những người tốt. Thật thú vị khi nói chuyện với một người không quen biết. Nó giống như giải thích mọi thứ cho một đứa trẻ, và những đứa trẻ như tôi.

D: Bạn giải thích mọi thứ rất tốt và tôi thích học hỏi. Sau đó với sứ mệnh của bạn, tôi sẽ quay lại một lúc nào đó và chúng ta có thể nói chuyện lại. Và sẽ không làm phiền công việc của bạn và việc săn bắn của bạn?

B: Không, bạn không làm phiền. Tôi sẽ tìm kiếm bạn.

Vì rõ ràng Beth là một đối tượng xuất sắc về mộng du và tôi muốn được làm việc với cô ấy một lần nữa, nên tôi đã điều chỉnh cô ấy bằng các gợi ý từ khóa trước khi đưa cô ấy trở lại tình táo hoàn toàn. Tôi thích làm việc với các từ khóa (có thể là bất cứ thứ gì) vì nó giúp tôi tiết kiệm rất nhiều thời gian tìm hiểu và tôi có thể tập trung vào câu chuyện mà tôi đang khám phá. Khi tỉnh dậy, tôi hỏi Beth rằng cô ấy nhớ gì về buổi học. Ký ức có ý thức duy nhất của cô là những cái nhìn thoáng qua về rất nhiều cây cối.

Khi tôi nói với cô ấy về sự thoái lui, cô ấy nói rằng cô ấy chỉ có thể tạo ra một vài mối liên hệ có ý thức với cuộc sống như vậy. Cô ấy thích thời tiết lạnh – càng lạnh càng tốt. Cô ấy thích đi chân trần, và thậm chí vào mùa đông, cô ấy mặc ít quần áo hơn nhiều so với người bình thường. Cô ấy phải mở cửa sổ trong phòng của mình, đặc biệt là vào mùa đông. Cô ấy thích rừng và đi quay vòng (khám phá hàng động) với một nhóm người như một sở thích.

Nhiều khi tiềm thức đã được khuấy động để khám phá tiền kiếp, nó sẽ bắt đầu tiết lộ những thông tin nhỏ thông qua những giấc mơ hoặc trực giác hoặc ấn tượng. Tôi yêu cầu cô ấy cảnh giác để điều này xảy ra. Trong tuần tiếp theo, cô có một giấc mơ rất sống động là đi bộ qua một khu rừng thông. Mặt đất phủ đầy lá thông dày và cô có thể nghe thấy tiếng gió hát qua những tán cây. Dường như nó đang cố nói với cô điều gì đó. Giấc mơ để lại cho cô một cảm giác vô cùng vui vẻ và thoải mái.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 2: Lời Gọi các linh hồn

BẤT NGỜ VÀ NGAY LẬP TỨC Tuin đã bắt đầu kể lại câu chuyện về tổ tiên của mình. Anh ta đã đề cập đến nó một cách khiêm tốn, như thể anh ta đang nói với một đứa trẻ. Nhưng điều mà đối với anh ấy dường như chỉ là một câu chuyện cũ lại mang một ý nghĩa hoàn toàn khác với tôi. Nghe như thể một con tàu vũ trụ đã bị rơi gần nơi mà ngôi làng của anh ta hiện đang đứng. Nó đã đi qua “khoảng trống” đến một điểm đến không xác định nào đó khi nó bị vô hiệu hóa. Rõ ràng những người cư ngụ sau đó không thể rời khỏi Trái đất, và Tuin và dân làng là con cháu của họ. Một câu chuyện đáng kinh ngạc, nhưng vì cách nó được trình bày với tôi mà nó có một vòng chân lý không thể xóa nhòa. Tôi muốn biết thêm về truyền thuyết này vì tôi tin rằng hầu hết các truyền thuyết đều có cơ sở nào đó, dù xa xôi đến đâu, trên thực tế. Bây giờ tôi phải đối mặt với hai bí ẩn mà tôi muốn truy tìm và xác minh bằng cách nào đó. Đầu tiên, tôi muốn tìm hiểu mọi thứ có thể về “những cái cũ”. Thứ hai, tôi muốn cố gắng khám phá vị trí và có thể khi vụ tai nạn đã xảy ra. Tôi thực sự sẽ phải thăm dò như một thám tử nếu tôi đặt những điều này lại với nhau và tìm ra câu trả lời của mình. Nhưng tôi thích sự bí ẩn và thử thách, và tôi vừa được giao một điều tuyệt vời.

Tôi vẫn chưa được trả đủ lệ phí. Vị trí của ngôi làng của Tuin rất sơ sài và có thể áp dụng cho nhiều nơi trên Trái đất. Anh sống ở một nơi biệt lập trong một thung lũng sông được bao quanh bởi những ngọn núi phủ đầy tuyết vĩnh viễn. Điều này gợi ý một khí hậu phía bắc, nhưng ở lục địa nào? Đồ đạc và nhà ở không giống như người Mỹ bản địa. Tôi nghĩ rằng khoảng thời gian không thể xa lắm vì chúng không còn nguyên thủy. Họ biết nghệ thuật dệt vì một số quần áo của họ được làm bằng vải. Họ đã sử dụng luyện kim, một quá trình phức tạp.

Những người bị cô lập và tin rằng họ là người duy nhất trên thế giới sẽ không có cảm giác về thời gian, chẳng hạn như năm, mà chúng ta có thể liên hệ và xác

định. Thông qua việc đặt câu hỏi, tôi sẽ phải tìm ra loại hình văn hóa mà họ có và khi nào nó có thể tồn tại. Để tìm ra những câu trả lời này, cuối cùng nó sẽ đòi hỏi rất nhiều nghiên cứu, nhưng điều đó chưa bao giờ khiến tôi bận tâm. Tôi thích khám phá thư viện để tìm kiếm chút thông tin khó nắm bắt đó khi tôi có một câu chuyện đáng để theo đuổi.

Tuin đã đề cập đến một loại đồ uống do những người nông dân làm ra chủ yếu được uống trong các lễ kỷ niệm. Một cách để xác định một nền văn hóa là thông qua cấu trúc niềm tin của nó. Vì vậy, khi tôi và Beth gặp nhau vào tuần sau để tiếp tục câu chuyện này, tôi định khám phá dòng câu hỏi này. Từ khóa hoạt động hiệu quả và cô ấy ngay lập tức bước vào trạng thái xuất thần mê hồn sâu, và tôi bắt đầu.

D: Bạn sẽ có những kiểu ăn mừng nào?

B: Chúng tôi có một số buổi lễ. Có những cái chính và có những cái nhỏ hơn. Và những nghi lễ này, họ giữ các thời điểm trong năm ở những nơi thích hợp, và giúp năm này qua năm khác, trong chu kỳ trôi chảy của cuộc sống: mùa màng, mùa xuân. Và vào mùa đông, lễ hội giữa mùa đông khi mặt trời bắt đầu quay trở lại.

Tôi yêu cầu mô tả về các lễ kỷ niệm.

B: Để thu hoạch, chúng tôi di chuyển ấm từ nơi chúng tôi thường nấu ăn và đốt lửa lớn. Và chúng tôi bắt đầu khiêu vũ để giúp thư giãn.

Bạn cố gắng không lo lắng về con của bạn bị ốm hoặc về những con bọ ăn ngũ cốc của bạn hoặc những gì có bạn. Bạn nhảy, bạn thư giãn. Và rồi nhà thông thái, anh ta bắt đầu hát những bài hát đặc biệt. Những người gọi các linh hồn xuống. Tôi hỏi họ có sử dụng loại nhạc cụ nào ở những lễ hội này không.

Anh cho biết chúng có một vài chiếc, nhưng chúng được sử dụng cho mục đích riêng tư và giải trí nhóm tại nhà trọ. Anh ấy nói, "Chúng tôi thích sự vui vẻ. Khi

những gì phải làm là hoàn thành, tại sao lại tiếp tục làm việc khi bạn không cần phải làm?” Ông mô tả một chiếc trống cầm tay nhỏ được bọc bằng một miếng da mỏng manh. Nó không bị đánh; nó đã được chải bằng các đầu ngón tay để tạo ra âm thanh Gọi các Tinh linh 19 nhẹ nhàng. Có một bộ gậy bị lắc hoặc cọ xát tạo ra tiếng kêu lục cục. Tuin đề cập đến một người thợ mộc trong làng đang thử nghiệm các hình dạng và ruột gỗ khác nhau và cố gắng sản xuất một nhạc cụ dây. Tuin cho rằng nỗ lực của người đàn ông là hài hước vì dây đàn liên tục tuột ra và âm thanh tạo ra không du dương. Tuin thích nghe tiếng chim hót hơn.

Trong khi chúng tôi nói về chủ đề âm nhạc, tôi hỏi về những bài hát đã được hát. Trong các quy tắc khác, tôi đã có thể có được chủ đề để hát bằng ngôn ngữ mẹ đẻ. Điều này hiếm khi xảy ra nhưng thỉnh thoảng vẫn xảy ra. Đôi khi bạn có thể học được rất nhiều điều từ các giai điệu mà không cần nghe từ.

B: Nó phụ thuộc vào mục đích của các bài hát. Các bài hát là mạnh mẽ. Họ nắm giữ các linh hồn. Bạn phải cẩn thận về giọng hát. Bạn có thể gọi nhầm linh hồn. Các linh hồn nói, nhưng không giống như bạn và tôi. Họ hát. Đó là lý do tại sao đôi khi họ nói bóng nói gió với bạn. Gió là một linh hồn mạnh mẽ. Bạn phải cẩn thận với âm nhạc. Bạn phải tôn trọng.

D: Bạn chỉ hát những bài hát này như một nhóm với nhà thông thái dẫn dắt bạn?

B: Nó phụ thuộc. Đôi khi chỉ là nhà thông thái hát. Khi anh ấy bắt đầu hát, bạn ngồi yên lặng. Chúng ta hoặc quan sát ngọn lửa hoặc chúng ta nhìn vào các vì sao.

D: Bạn không có bất kỳ khiêu vũ?

B: Không phải khi anh ấy đang hát. Khiêu vũ là để đầu óc bạn thư thái để có thái độ ca hát đúng mực. Bạn không thể quan tâm đến những điều thường xuyên khi bạn đang hát. Chỉ về mỗi bài hát gọi một số loại tinh thần. Những lời

ru mà người phụ nữ hát cho con của họ để họ đi vào giấc ngủ? Mặc dù họ hát chúng khá thường xuyên, nhưng những bài hát của họ vẫn mang tính bảo vệ. Và họ kêu gọi những linh hồn nhỏ bé để bảo vệ con cái của họ khỏi bị tổn hại trong khi chúng ngủ.

D: Tôi đã tự hỏi liệu tôi có thể nghe thấy âm nhạc của bạn như thế nào. Bạn có thể hát một cái gì đó cho tôi?

B: Tôi hát không hay. Hầu hết các phụ nữ trẻ, bất kể họ quyến rũ đến đâu, nói rằng họ muốn nghe tôi kể chuyện hơn là hát các bài hát. Tôi đã trở nên không thoải mái khi hát xung quanh mọi người.

Tôi chủ yếu hát cho động vật nghe. Có một số bài hát mà tôi hát cho cây cối. Chúng không thực sự có từ ngữ, nhưng âm thanh là thứ quan trọng vì mục đích của bài hát. Tôi kêu gọi cây cối giúp tôi ẩn náu và hòa hợp. Và vì vậy, vì gió hát qua cây, gió không nhất thiết phải luôn luôn sử dụng lời nói. Vì vậy, tôi hát cho cây không lời. Bằng cách đó, nếu tôi phải hát một cách nhẹ nhàng, tôi có thể. Và nếu nó là một cái mà tôi đặc biệt thích, tôi sẽ nhớ nó. Nhưng thường thì tôi sẽ tiếp tục và làm một cái khác vào lần sau.

D: Vậy thì không ai khác nghe thấy họ.

B: Cái cây, đừng quên cái cây mà tôi đang hát.

Cô ấy đã thể hiện bằng cách cắt một số thanh giống như tiếng gió thổi: một âm thanh ooooo.

B: Tôi không thể làm cho nó lâu lắm.

D: Điều đó nghe như gió thực sự làm. Nhưng khi những người phụ nữ đang hát ru cho trẻ sơ sinh, bạn có nhớ âm thanh đó như thế nào không?

B: Tôi nhớ giai điệu, nhưng không thể hát lời cho bạn nghe vì nó sẽ gọi các linh hồn.

D: Nhưng đó là một tinh thần tốt.

B: Đúng, nhưng nếu bạn gọi họ không có lý do, họ không thích bị vặt vãnh. Người ta nói rằng những người phụ nữ giỏi nhất trong việc gọi hồn. Tôi không chắc họ làm điều đó như thế nào. Tôi nghĩ nó tương tự như cách tôi xin lỗi động vật. Mọi người đều có điều gì đó mà họ làm tốt hơn. Có một số phụ nữ già được cho là có thể nhìn thấy mọi thứ trong ngọn lửa. Đôi khi họ đúng.

D: Khi họ thực hiện việc kêu gọi các linh hồn này, có phải chỉ trong các lễ kỷ niệm không?

B: Không. Mọi người đều có tinh thần riêng mà họ có thể kêu gọi. Một số phụ nữ có thể nhìn thấy ngọn lửa, các linh hồn chỉ cho họ những điều họ cần biết trong ngọn lửa. Linh hồn tôi nói chuyện với tôi trong gió. Các linh hồn hát, bạn biết đấy. Tôi có thể nghe thấy tiếng gió, họ hát cho tôi nghe. Nghe có vẻ giống như tiếng gió nhưng dường như tiếng huýt sáo ở phía trên gió cao hơn, và bằng cách nào đó tiếng huýt sáo có ý nghĩa. Nó giống như họ đang nói những lời trong khi họ đang hát thật cao. Và nó mềm mại và chỉ có người nghe được gió mới có thể nghe được lời và hiểu được. Đối với những người khác, nó chỉ nghe như gió thổi. Người ta nói rằng một số người, linh hồn của họ nói chuyện với họ từ dưới nước. Một số người có thể nghe thấy dòng sông nói với họ những điều. Một số có thể nhìn xuống nước và thấy linh hồn của họ chỉ cho họ mọi thứ. Các linh hồn nói nhiều hơn một cách với một số người. Nhưng thông thường mọi người đều tìm ra cách phù hợp nhất với mình.

D: Bạn có cái mà tôi gọi là "tôn giáo" không? Bạn có biết cái đó là gì không?

B: Không. Một tôn giáo là gì?

D: Nó có nghĩa là một niềm tin ... cũng là niềm tin vào những thứ bạn đang nói đến, những thứ bạn không thể nhìn thấy. Và một số người tin vào một quyền năng đối với mọi thứ mà họ gọi là "Chúa". Bạn có niềm tin như thế không?

B: Không phải như vậy, nếu tôi hiểu bạn đúng. Các linh hồn ở đó để giúp chúng tôi. Người ta nói rằng khả năng nghe thấy các linh hồn hoặc giao tiếp với họ như chúng ta, đến từ sinh lực. Mọi người đều có khả năng này, bằng cách này hay cách khác. Đôi khi sẽ có một đứa trẻ không thể giao tiếp với các linh hồn và chúng tôi cảm thấy rất tiếc về điều đó. Tâm trí của nó, nó có một trải nghiệm rất khép kín.

D: Vâng. Mặc dù mọi người đều có khả năng này, nhưng một số người không nhận ra nó và họ không sử dụng nó.

B: Ồ? Trong con người chúng ta, ai cũng có điều này, trừ một số đứa trẻ đôi khi. Nếu họ chậm chạp, đôi khi họ sẽ khó nhận ra khi nào các linh hồn đang nói chuyện với họ. Mọi người đều cảm thấy tiếc cho họ cho đến khi họ học được.

D: Bạn có tên cho ngôn ngữ mà bạn nói không?

B: Đó là ngôn ngữ chúng ta nói.

D: Nó không có tên mà bạn gọi nó?

B: Chà ... nó là ngôn ngữ ở đây. Chúng ta sẽ gọi nó là gì?

D: Tôi đã nghe thấy ở một số nơi xa hơn những ngọn núi, mọi người nói những từ khác nhau và những người khác không thể hiểu chúng.

B: Nhưng chúng tôi là những người duy nhất. Chỉ có một ngôn ngữ. Không có cái nào khác. Chúng ta là dân, đây là đất. trở lại câu hỏi về các lễ hội.

D: Bạn có thích các lễ hội, lễ kỷ niệm không?

B: Vâng. Khi tôi phải ở bên mọi người thì thật tuyệt khi ở bên mọi người trong lễ hội. Tôi thích ở với động vật hơn. Chúng hài hòa. Đàn ông phải làm việc hài hòa.

D: Bạn có lễ hội hoặc lễ kỷ niệm yêu thích không?

B: Rất khó để nói. Mỗi người đều đặc biệt. Chúng có ý nghĩa riêng của chúng. Bạn gọi các linh hồn xuống, mọi thứ sẽ xảy ra. Đôi khi người khôn hát, giọng hát của anh ta sẽ đi khắp nơi trong ngọn lửa nhưng anh ta vẫn ngồi ở chỗ anh ta đang ở. Đó là dấu hiệu cho thấy một linh hồn đã đến. Đôi khi ngọn lửa sẽ thay đổi màu sắc hoặc sẽ thay đổi hình dạng. Những cách nhất định có nghĩa là những tinh thần nhất định. Nó rất thực tế. Không ai nghi ngờ điều gì đang xảy ra.

D: Đây có phải là những dấu hiệu tốt khi các linh hồn đến không?

B: Nó phụ thuộc vào lễ hội đó là ở đâu. Nếu tinh thần sai đến, nghĩa là có người không hòa hợp. Và bạn phải giúp họ trở nên hòa hợp để tinh thần phù hợp sẽ đến. Có linh hồn mùa đông, có tinh thần mùa hè. Nếu bạn có một tinh thần mùa đông vào mùa hè, nó không có lợi cho bạn nhiều. Nếu nhận được lời khuyên từ tinh thần mùa đông vào mùa hè cũng không có tác dụng quá tốt. Nhưng tinh thần mùa hè sẽ cho bạn lời khuyên về cách trồng trọt sao cho tốt.

D: Làm thế nào để trồng và mọi thứ?

B: Khi nào thì trồng. Họ nói với nhà thông thái. Bạn có thể nghe họ hát, nhưng đôi khi bạn không thể hiểu họ. Nhà thông thái cho ai cần biết hoặc nói cho cả nhóm. Có một buổi lễ khác khi ngày và đêm hoàn toàn cân bằng.

D: (Tôi đang nghĩ về đàn con.) Đây có phải là sự khởi đầu của mùa trồng trọt không?

B: Không. Mùa trồng trọt đã bắt đầu rồi. Mọi thứ đang trở nên tốt đẹp, cây cối đâm chồi nảy lộc và muông thú. Bạn thấy đấy, khi nghi lễ này xuất hiện, đầu

tiên là mùa đông và sau đó là mùa trồng trọt bắt đầu và tất cả những người biết truyền thuyết trồng trọt đã làm việc chăm chỉ để trồng cây của họ và như vậy. Và tôi bận đi săn và tất cả chúng tôi cần nghỉ ngơi, vì vậy chúng tôi ăn mừng và vui vẻ. Đó là thời gian của lễ kỷ niệm, bởi vì chúng tôi đã rũ bỏ giấc ngủ của mùa đông. Tôi đã thực sự bận rộn sẵn lòng để có được nhiều thứ cho bữa tiệc sẽ diễn ra cùng với lễ hội. Và những cái khác nhau đã ở ngoài rừng thu thập những thứ đã nảy mầm, cây xanh và những căn phòng hỗn tạp và những thứ tương tự. Vì vậy, có nhiều thứ để ăn tại lễ hội này, và mọi người đều thực sự hạnh phúc. Họ đang trang trí mọi thứ, chẳng hạn như trang trí mới trên quần áo của họ và những thứ như vậy, để làm cho mọi thứ trở nên mới mẻ và đặc biệt.

D: Làm thế nào để bạn ăn mừng vào thời điểm đó?

B: Nó phụ thuộc vào bạn bao nhiêu tuổi. Nếu bạn rất già, bạn nói về mùa đông vừa qua không tồi tệ như những gì bạn nhớ khi bạn 12 tuổi. Nếu bạn trẻ hơn một chút, bạn nói về những điều mới mà tất cả chúng ta có thể thử để giúp tăng sản lượng ngũ cốc. Và nếu bạn trẻ hơn một chút, hãy nói tuổi của tôi, bạn lập kế hoạch về những gì bạn sẽ làm cho mùa hè. Và những đứa trẻ hơn một chút, tốt (cười), chúng có xu hướng lên vào rừng và tự vui chơi. Có một buổi lễ bắt đầu lễ kỷ niệm. Đó là một nghi lễ trồng trọt để đảm bảo rằng chúng ta hòa hợp với các linh hồn để mùa màng phát triển. Và những bài hát thích hợp được hát. Sau đó, tất cả cùng ăn mừng trong bữa tiệc lớn.

D: Có truyền thuyết nào được kể lại vào thời điểm đó không?

B: Vâng, hầu hết là truyền thuyết nói về việc trồng trọt hoặc cách cây trồng của những người cũ, khi chúng bắt đầu phát triển, cho năng suất rất tốt. Truyền thuyết về cách họ trồng trọt và cách họ học cách hòa hợp với Trái đất, v.v. Và truyền thuyết về lý do tại sao mọi thứ được thực hiện với cây trồng theo cách chúng được thực hiện, cách thực hiện và khi nào.

Trồng khi nào, cày bừa như thế nào, trồng ở đâu thì tốt. Khi nào thì chuẩn bị thu hoạch. Những thứ như vậy. Những người nông dân biết những gì họ cần biết

để làm điều đó. Tôi là một thợ săn, tôi thực sự không biết họ làm điều đó như thế nào. Để hòa hợp, bạn phải đi theo mùa. Đó là cách cân bằng duy nhất để làm điều đó. Lễ hội lớn tiếp theo là khi ngày dài nhất, và đêm thực sự không có ở đó. Bạn biết làm thế nào sau khi mặt trời lặn, nhưng trước khi trời tối, khi trời âm u? Chà, ngày dài nhất trong năm cứ như vậy kéo dài suốt đêm. Và vào những đêm trước và sau đó, trời cũng không thực sự tối.

D: Như ba ngày liên tiếp?

B: Lâu hơn thực tế, bởi vì đối với phần trung tâm của mùa hè, nó thực sự không tối. Nhưng vào đêm cụ thể đó, mặt trời mọc sớm nhất và lặn muộn nhất. Bạn có thể nhìn thấy suốt đêm dài; nó không có vấn đề gì.

D: Trong thời gian đó trong năm, nó có rất nóng không?

B: Ahh ... bạn gọi là gì nóng? Bây giờ là mùa hè.

D: Tôi nghe nói có những nơi trời rất nóng và bạn thậm chí không thích mặc quần áo. Nó không phải như vậy?

B: Không, nó không phải như vậy. Vẫn còn tuyết trên núi. Và gió từ trên núi thổi xuống luôn mát rượi.

D: Vào ngày dài nhất trong năm, họ có truyền thuyết đặc biệt vào thời điểm đó không?

B: Vâng. Những truyền thuyết được kể lại vào ngày dài nhất trong năm là về cuộc sống. Tại sao mọi thứ lại như vậy, và làm thế nào chúng lại diễn ra theo cách đó. Ngoài ra, đó là thời điểm trong năm, nếu ai đã học hoặc phát hiện ra một cách hát mới cho các linh hồn có vẻ hiệu quả, họ sẽ chỉ cho những người khác cách thức hoạt động của nó.

Chúng tôi xác định liệu đó chỉ nên là một bài hát cá nhân hay có lẽ là một bài hát mà nhiều người có thể sử dụng cho các mục đích cụ thể. Và nếu có điều gì mới được phát hiện về việc trồng trọt hoặc bất cứ điều gì tương tự, những người nông dân sẽ kể về nó để đảm bảo rằng nó không bị lãng quên. Tôi đã có những thời kỳ thoái trào khi người bản xứ sử dụng trạng thái do ma túy gây ra trong các buổi lễ để nâng cao nhận thức tâm linh của họ. Vì vậy, tôi hỏi họ có uống hay ăn gì đặc biệt vào thời điểm đó không.

B: Không, chỉ cần bất cứ điều gì phù hợp với thời điểm đó trong năm. Tuy nhiên, nhà thông thái có một số loại thảo mộc và bột mà anh ta cho vào lửa. Tất cả khói đều thay đổi màu sắc và mùi. Anh ấy đặt rất nhiều vào để đảm bảo tất cả chúng ta có thể hít một ít khói, bởi vì nó giúp chúng ta thư giãn và sẵn sàng cho câu chuyện truyền thuyết. Một số loại thảo mộc giúp mở mang trí óc để chúng ta có thể nhớ lại xa hơn, và cũng vì vậy chúng ta có thể nhớ nhiều hơn những gì đã nói vào đêm hôm đó. Chúng ta có thể không nhất thiết phải nhớ nó vào ngày hôm sau nhưng chúng ta biết nó sẽ ở đó. Vì vậy, có vẻ như họ đã sử dụng một hình thức gây ảo giác.

D: Nhà thông thái có mặc gì khác trong các buổi lễ không?

B: Anh ấy có những chiếc mũ khác nhau mà anh ấy mặc cho các lễ hội khác nhau. Vào mùa hè, anh ta lấy một số thân cây lúa mì mà không có lúa mì, và dẹt chúng cho đến khi chúng dính vào nhau, và làm cứng chúng lại bằng đất sét có màu sắc khác nhau. Anh ấy đặt những chiếc lá và những thứ như vậy lên đó, và sử dụng các loại đất sét khác nhau để làm các thiết kế.

D: Tôi có thể thấy tính biểu tượng của những gì nó được cho là đại diện. Nó được tạo ra từ những thứ của cánh đồng.

B: Và nhà thông thái vẽ các thiết kế trên đó bằng đất sét nhiều màu sắc khác nhau. Nó có ý nghĩa nhất định đối với các linh hồn, để giúp chúng ta có một mùa màng bội thu sau này vào lễ hội thu hoạch.

D: Những kiểu thiết kế nào anh ấy đặt trên đó?

B: Hình dạng khác nhau. Một số giống như một hình ba mặt, nhưng với các hình dạng nguệch ngoạc như thể được gắn với hình ba cạnh. (Cô ấy thực hiện chuyển động tay của một hình tam giác, v.v.) Giống như có một mũi tên với trục nguệch ngoạc, không phải bất kỳ thứ nào như vậy đều tồn tại.

D: Đi ra khỏi đáy của hình ba mặt này?

B: Vâng. Đôi khi anh ta tạo ra một vòng tròn với những đường nét lộ ra từ nó giống như mặt trời đang chiếu sáng. Chúng có nghĩa là những điều đặc biệt, và vì chúng dường như không có ý nghĩa gì đối với tôi, nên thật khó để nhớ chúng là gì. Nó có ý nghĩa với các linh hồn. Anh ấy làm nó với màu đỏ và nâu đỏ sẫm trên nền trắng. Tất cả đồ gốm của chúng tôi đều được làm từ đất sét đỏ. Đất sét trắng là đặc biệt, nó là thiêng liêng. Tất cả những người phụ nữ đều biết đất sét được tìm thấy ở đâu. Bất cứ khi nào họ tìm thấy đất sét trắng họ mang nó đến cho anh ta.

D: Bạn nói có một số nghi lễ mà họ chỉ lặp lại các truyền thuyết?

B: Đó không phải là tất cả các nghi lễ, nhưng ... tôi phải giải thích thế nào? Mọi người đều biết nó diễn ra như thế nào.

D: Ngoại trừ tôi.

B: Ngoại trừ bạn. Bạn rất lạ. Chúng tôi có các nghi lễ? (Anh ấy không chắc về từ đó.) Buổi lễ bắt đầu. Vào những thời điểm nhất định trong năm, cách cân bằng giữa bóng tối của ban đêm và ánh sáng ban ngày, chúng giúp xác định thời điểm diễn ra các buổi lễ nhất định. Và tại thời điểm đó một số bộ truyền thuyết sẽ được kể lại vì những lý do nhất định. Giống như trong mùa đông, có một điểm khi mặt trời rất ngại ngùng, dường như. Mặt trời không ở đó nhiều và ban đêm dường như rất, rất mạnh. Đó là cách mà các tinh thần được cân bằng vào thời điểm đó. Vào đêm dài nhất mà chúng tôi có buổi lễ mùa đông, và đó là khi

những truyền thuyết nhất định phải được kể và truyền lại. Đó là khi phần đêm của sự hòa hợp phát huy mạnh mẽ nhất, bởi vì đêm tiếp theo sẽ không dài bằng. Nhà thông thái là người theo dõi điều này. Vào mùa đông, đêm dài hơn ngày nhiều. Thời gian ban ngày rất ngắn. Có vẻ như bạn đã thức rất lâu trước khi mặt trời mọc. Và bạn ăn bữa giữa trưa, bạn bắt đầu thực hiện các hoạt động ban ngày, và mặt trời lặn chưa được bao lâu thì mặt trời lặn.

D: Tôi nghĩ rằng bạn phải làm việc thật nhanh vào những ngày như thế.

B: Ánh sáng của ngọn lửa giúp ích. Không có nhiều việc để làm vào mùa đông. Bạn đã hỏi về nhiều lễ kỷ niệm. Có một trong những bạn đã bỏ lỡ.

D: Cái gì vậy?

B: Cái sau lễ hội mùa hè. Vào mùa thu khi ngày và đêm được cân bằng trở lại, chúng ta có một lễ kỷ niệm khác. Nó xảy ra vào gần cuối vụ thu hoạch khi chúng ta đang ăn mừng một vụ mùa bội thu, hoặc nếu đó không phải là một vụ mùa bội thu, chúng ta hát những bài hát cho các linh hồn để giúp chúng ta vượt qua mùa đông. Vào lúc này, vì đêm ngày càng dài và công việc của mùa hè sắp hoàn thành, chúng tôi bắt đầu dạy lũ trẻ trong làng những điều chúng cần biết. Chúng tôi truyền kiến thức. Sau đó, tại lễ kỷ niệm, nhà thông thái tiết lộ những khả năng mà những đứa trẻ đã đến tuổi thích hợp dường như có, để chúng có thể bắt đầu học trong mùa đông. Mùa đông khi trời yên tĩnh là điều tốt để được dạy dỗ và phát triển, như để nghe gió, nhìn thấy ngọn lửa hoặc những gì-có-bạn.

D: Đó sẽ là thời điểm tốt để học vì những đêm dài. Và anh ấy biết đứa trẻ nào sẽ có thể làm những việc khác nhau.

B: Vâng, anh ấy đã quan sát họ và anh ấy là người thông thái. Anh ấy biết cách đưa ra quyết định. Đối với lễ hội mùa đông, chiếc mũ đội đầu của nhà thông thái được làm từ da của một sinh vật mà tôi đã bắt gặp một lần. Tôi đã không nhìn thấy như vậy trước đây hoặc kể từ đó.

D: Ồ? Nó không phải là một sinh vật thực sự?

B: Nó là thật khi tôi giết nó. Tôi đã xin lỗi nó. Tôi đã rất cẩn thận với cái đó. Tôi không biết tinh thần của sinh vật sẽ cảm thấy thế nào khi tôi giết nó. Nhưng ngôi làng lúc đó rất đói. Đó là vào mùa đông và chúng tôi cần thức ăn.

D: Ý bạn là nó là một con vật mà bạn chưa bao giờ nhìn thấy?

B: Vâng. Màu sắc không quá bất thường. Nó có bộ lông dài xù xì màu nâu, nhưng đầu thì khác. Đôi tai nhọn và hơi xù xì. Và từ giữa mõm nó có một cái sừng mọc ra và hơi cong lên. Chiếc sừng dài khoảng này (khoảng một foot), lớn khoảng này (chiều ngang khoảng hai inch) và nó cong lên. Và nó có gờ lên như sừng của một con cừu đực. Nó có những chiếc răng nanh dài và một loại râu. Tôi không biết phải gọi nó là gì.

D: Nó không giống như một con gấu?

B: Không, không hề. Một con gấu là hòa bình; con vật này là một kẻ ăn thịt.

D: (Tôi đang nghĩ về nhiều loài động vật có thể có.) Nó không giống như một con cừu đực hay một cái gì đó tương tự?

B: Không, một con cừu đực có hai sừng mọc ra từ đỉnh đầu. Cái này, giữa mắt và lỗ mũi, giữa hai mắt, cái sừng này mọc ra. Và tôi không biết mục đích của chiếc sừng này. Nó có thể được sử dụng để đẩy một cái gì đó ra khỏi đường đi, nhưng nó không thể bị thương vì nó không đủ dài. Nếu nó lâu hơn một chút, có lẽ. Tôi đã giết con vật. Tôi mang nó về làng. Và nhà thông thái, thầy cúng, ông ấy nói đó là một dấu hiệu.

D: Anh ấy đã bao giờ nhìn thấy một con vật giống nó chưa?

B: Không. Người bán thịt và người lột da được yêu cầu phải chăm sóc đặc biệt, họ đã làm vậy. Và vì vậy họ đã bảo tồn được cái đầu. Họ đã làm sạch nó nhưng

họ vẫn để nguyên xương và bây giờ người đàn ông khôn ngoan mặc nó cho lễ hội mùa đông.

Điều này chắc chắn nghe như một con vật kỳ lạ. Tôi cảm thấy buộc phải đặt thêm câu hỏi.

D: Nó đi thẳng đứng hay bằng bốn chân?

B: Trên bốn chân. Nó đến giữa đùi.

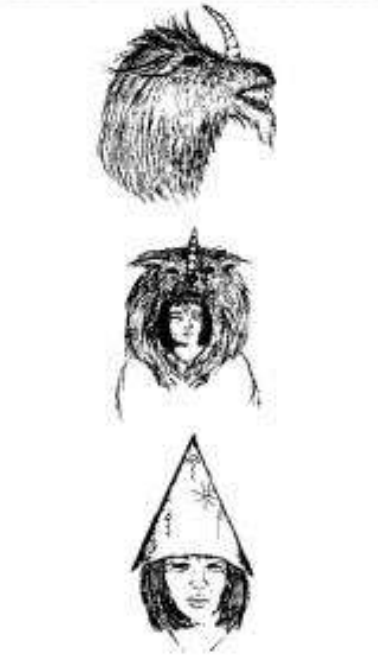
D: Sau đó nó không phải là một con vật lớn.

B: Hmm, hơi rộng và dài, nhưng nó rất mạnh. Tôi sẽ không muốn gặp rắc rối với nó.

D: Còn cái đuôi thì sao?

B: (Tạm dừng) Có. Nó liều vào thân. Nó cũng xù xì, giống như đuôi gấu dài.

D: lam cố gắng hình dung nó trông như thế nào. Bạn đã bao giờ nhìn thấy một con ngựa? (Tôi đã nghĩ đến khả năng có một con kỳ lân, hoặc có thể là nguồn gốc của truyền thuyết.) Bạn có biết từ đó không?

B: À. Từ đó, tôi biết từ đó. Ah. Tôi không ... Tôi không nhớ đã nhìn thấy con vật.

D: Mặc dù điều này không giống như một con ngựa, tôi nghĩ có lẽ nó có thể tương tự.

B: Không. Một con ngựa-nó ăn cỏ, phải không?

D: Đúng vậy, giống như con bò.

B: Không, đây không phải là người ăn cỏ.

D: Nó ăn thịt, và nó có những chiếc răng nanh dài. Bàn chân của nó như thế nào?

B: À, vâng. Các móng vuốt sẽ dài ra và người ta sẽ không muốn quần lấy chúng nếu con vật tức giận. Nhưng khi tôi bắt gặp con vật, nó không hề tức giận.

D: Nó có móng vuốt giống như một con gấu?

B: À. Giống một con mèo hơn, nhưng chúng không đi vào các ngón tay như móng vuốt của mèo. (Ý anh ấy là họ không rút lại.)

D: Hmm. Nó nghe giống như một cái gì đó lạ. Tôi cũng không nghĩ là mình đã trông nom một con vật như vậy.

B: Đó là trò vui nhất mà tôi từng thấy.

D: Không có gì ngạc nhiên khi nhà thông thái rất ấn tượng. Anh ấy cần biết mọi thứ, để có thể biết những gì các linh hồn đang cố gắng nói với chúng tôi. Nhà thông thái có thể là người duy nhất hiểu được điều bí ẩn. Tôi không. Tôi chỉ biết rằng nó đã cứu ngôi làng khỏi nạn đói. Nó phải được gửi bởi các linh hồn. Đó là câu trả lời duy nhất.

Khi tỉnh dậy, tôi hỏi Beth rằng cô ấy nhớ gì về buổi học.

B: Tôi nhớ người đàn ông này với chiếc mũ đội đầu. Nó có màu trắng, kiểu có hình ba góc.

Cô ấy đang tạo chuyển động và tôi lặp lại chúng cho máy ghi âm.

D: Cái mũ giống như một hình tam giác ngang trán hơi dốc xuống hai bên?

B: Giống như một hình tam giác với một phần đường cong của nó.

D: Và nó nói đến điểm hẹn ở trên cùng.

B: Vâng, nói về một bàn chân hoặc cao hơn đầu. Hãy xem, nên có một số thiết kế trên đó. Giống như một bức tranh cách điệu về tinh trùng của họ.

D: Bạn đã mô tả một cái gì đó trông giống như vậy. Giống như một đầu mũi tên có thân nguệch ngoạc. Nhưng nó tròn hơn một đầu mũi tên?

B: Không. Nó giống như hình tam giác cong nhưng phẳng ở một bên.

Cô ấy nói rằng cô ấy có thể vẽ các thiết kế, vì vậy tôi lấy máy tính bảng và bút đánh dấu, và cô ấy tiếp tục phác thảo những gì cô ấy có thể nhớ.

B: Và tôi thấy anh ấy với một chiếc mũ khác trên một con vật lông nâu xù xì.

D: Giống như đầu của một con vật hay gì?

B: Vâng, và nó cũng giống như một số da, bởi vì tôi có thể nhìn thấy một vài bàn chân trên vai của anh ấy. Và đầu có sừng và có răng nanh. Động vật trông hung dữ; Tôi không muốn làm rối với thứ đó.

D: Bạn đã nói rất nhiều về nó. Nó có giống bất cứ thứ gì bạn từng thấy không?

B: Thực sự là không. Nó trông khá lạ. Tôi nghĩ rằng tôi cũng có thể vẽ một số trong số đó.

D: Igota mô tả tốt nhưng sẽ có ích nếu bạn vẽ nó. (Cô ấy đã vẽ một bản phác thảo về nó.) Điều gì khác đến trong tâm trí?

B: Một đám cháy lớn, nhưng đó là về nó. Và một cánh đồng trong ánh nắng.

Đó là tất cả những ký ức có ý thức của cô về buổi học. Nó thường xảy ra rằng những ký ức sống động nhất là những cảnh xảy ra ngay trước khi thoát ra khỏi trạng thái thôi miên, tương tự như tàn tích của những giấc mơ cuối cùng trước khi thức tỉnh.

Trong khi tôi đang hướng dẫn một số câu hỏi của mình nhằm cố gắng thiết lập ngôn ngữ, tôi đã không quên khả năng của các quốc gia Bắc Âu của lục địa

Châu Âu. Tôi nhớ đã nghe về những người Basque tuyên bố họ đã sống ở dãy núi Pyrenees hàng nghìn năm trước khi người châu Âu đến. Nguồn gốc của họ từ lâu đã là một bí ẩn, ngay cả đối với chính họ, chủ yếu là vì ngôn ngữ của họ không giống bất kỳ giao tiếp bằng lời nói nào khác trên Trái đất. Truyền thuyết của họ cho rằng nó được nói bởi A-đam và Ê-va, và rằng một trong những con trai của Nô-ê đã định cư trên núi trước khi có sự nhầm lẫn của các thứ tiếng tại Tháp Babel.

Quần áo dường như cũng biểu thị một chủng tộc kiểu này hơn là người Mỹ bản địa hoặc người Eskimo. Tôi sớm phải loại bỏ Basques vì khí hậu của Tuin dường như cho thấy anh ta đang sống trong Vòng Bắc Cực. Mô tả của anh ấy về độ dài của các ngày ở các thời điểm khác nhau trong năm chắc chắn đã đặt anh ấy ở vùng cực bắc. Nhưng chúng tôi vẫn chưa biết về khoảng thời gian mà anh ấy đang sống. Nếu khí hậu của thế giới thay đổi một cách thảm hại, thì trong vài thế kỷ, vị trí đó có thể là một nơi khác. Tôi phải tiếp tục hướng các câu hỏi của mình bằng cách tìm hiểu về đời sống động vật và bất cứ thứ gì có thể giúp thu hẹp khả năng.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 3: Ngôi Làng

TRONG LỆNH ĐỂ TÔI THEO DÕI XUỐNG vị trí của ngôi làng của Tuin Tôi sẽ phải cố gắng lấy càng nhiều thông tin về nó và thói quen sinh hoạt của người dân càng tốt. Giống như một thám tử tổng hợp tất cả các manh mối khác nhau để giúp anh ta tìm ra một giải pháp phù hợp, tôi sẽ phải tập hợp tất cả các mảnh vụn của cuộc đời Tuin mà tôi có thể tìm thấy. Đây là cách duy nhất tôi có thể theo dõi địa điểm của vụ đâm con tàu cũ. Ngôi làng dường như đang vận hành theo một kiểu nguyên tắc xã hội chủ nghĩa.

Bởi điều này, tôi muốn nói rằng tất cả mọi người dường như đều có một công việc để thực hiện có lợi cho toàn bộ. Mỗi người dường như phụ thuộc vào nhau, họ không thể thiếu phúc lợi của nhau. Đây là lý do chính mà không ai từng mạo hiểm đi rất xa. Họ biết rằng ngôi làng cần mỗi người. Các kỹ năng cá nhân của họ rất cần thiết cho sinh kế của cả nhóm. Nếu ngay cả một trong số họ rời đi hoặc để cho kiến thức hoặc kỹ năng của họ chết đi, ngôi làng sẽ bị ảnh hưởng. Điều này đã trao cho mỗi người một trách nhiệm riêng. Họ là một nhóm gắn bó rất chặt chẽ. Mỗi người đều có vị trí và vai trò của mình trong cộng đồng, để họ hoạt động như một khối gắn kết. Điều này cũng có thể giải thích khả năng đọc suy nghĩ của nhau và cảm nhận được cảm xúc của nhau. Nó cũng có thể giải thích sự thiếu bạo lực và tiêu cực của họ. Chúng hoạt động hoàn toàn hài hòa với nhau. Họ dường như đã sống theo cách này trong nhiều thế hệ. Sự cô lập hoàn toàn về việc bị cắt đứt mọi liên lạc bên ngoài với thế giới có lẽ đã tạo nên phần lớn sự hòa hợp nhân từ của họ. Họ không bị ảnh hưởng bởi những cách sống hay lối suy nghĩ khác. Họ chỉ đơn giản là sống một cách trung thực, tôn trọng và gắn gũi với thiên nhiên. Họ không có lựa chọn nào khác vì họ không còn cách nào khác để sống. Điều này cũng giải thích tại sao một số câu hỏi của tôi không có ý nghĩa gì đối với Tuin. Đơn giản là anh không thể hình dung được bất kỳ điều kiện sống nào khác.

D: Có rất nhiều người trong làng của bạn?

B: Bạn gọi nhiều là sao? Có đủ. Đôi khi mùa đông khó khăn và một số chết. Sau đó, rất khó cho đến khi một số em lớn lên thay thế vị trí của họ.

D: Tôi đã nghĩ rằng nếu đã lâu không xuất hiện những cái cũ, thì sẽ có rất nhiều người ở đó.

B: Không, ở đó ... tôi không biết con số của nó, nhưng chúng tôi có, ồ, 20, 30 ngôi nhà. Như vậy là đủ cho tất cả chúng tôi ngủ. Mỗi nhà có vài người. Và mỗi người ngủ trong bất cứ ngôi nhà nào mà anh ta thấy thoải mái.

D: Có thể từ 40 đến 60 người, nếu bạn biết những con số như vậy (Cô ấy cau mày) Không phải là nhiều con số đó sao?

B: Có lẽ nhiều hơn một chút. Tôi không chắc.

D: Sau đó, nó đã phát triển kể từ khi những cái cũ đến.

B: Điều đó thật khó nói. Họ nói rằng có rất nhiều con cũ, nhưng nhiều con đã chết và chỉ một số ít còn sống.

D: Tôi nghĩ bạn đã nói với tôi rằng mọi người đều có việc làm, để giúp đỡ cộng đồng. Còn những người già thì sao?

B: Những người già, nhiệm vụ của họ nhẹ nhàng hơn. Họ được vinh danh. Họ đã giúp làng cả đời. Và bây giờ khi họ quá già để làm những gì họ đã làm cả đời, chúng tôi để họ sống yên ổn. Thường thì họ tự tay làm những thứ bằng tay, rổ rá, những thứ đại loại như vậy. Mặc dù họ đã già và không thể làm việc nhưng họ vẫn muốn tiếp tục bận rộn.

D: Họ được chăm sóc bởi làng?

B: Tất nhiên, vì họ cũng có những huyền thoại và kiến thức trong đó. Họ đã nghe họ trong suốt cuộc đời của họ và vì vậy họ giúp truyền lại những huyền thoại. Đó là điều quan trọng. Chúng ta không thể đánh mất kiến thức. Tôi chắc chắn rằng họ sẽ có thị. Thỏ, nai, nhưng họ không cần cả một con nai.

D: Bạn có thể mô tả những ngôi nhà nhỏ hơn trông như thế nào không?

B: Họ khác nhau tùy theo những người sống ở đó, tùy theo cách họ muốn nó ở bên trong. Nếu người phụ nữ sống ở đó đặc biệt thành thạo trong việc dệt vải, cô ấy sẽ có những công cụ đó trong tay, trong khi một ngôi nhà khác có thể không nhất thiết phải có.

Một sự cố bất thường đã xảy ra vào thời điểm này trong hồi quy. Buổi học được tổ chức tại nhà của bạn tôi, Kay. Con chó của cô ấy đang ở trong một khu vực khác của ngôi nhà và nó đột nhiên cất tiếng sủa chói tai. Thông thường đối tượng sẽ không nghe thấy bất cứ điều gì ở vùng lân cận. Khi họ ở trạng thái xuất thần, họ thường rất say mê với những gì họ đang quan sát đến mức những tiếng ồn trong thời gian của chúng ta dường như không làm phiền họ. Tôi đã có chuông điện thoại làm tôi giật mình, nhưng đối tượng sẽ không hiển thị phản ứng. Tôi cũng đã gặp những tiếng ồn lớn như tiếng xe cộ bên ngoài hoặc tiếng máy cắt cỏ ồn ào đến mức gần như che khuất âm thanh trên máy ghi âm, và đối tượng sẽ nói sau đó rằng họ không nghe thấy gì. Trong trường hợp này với tiếng chó sủa Beth đã phản ứng một cách kỳ lạ. Tôi cho rằng đôi tai của người thợ săn Tuin rất hòa hợp với động vật đến mức anh ta thu được âm thanh và không nhận ra nó đang phát ra từ một khoảng thời gian khác. Beth có vẻ bối rối. Cô ấy ngừng nói và lắng nghe một cách nhạy bén, bản năng của người thợ săn trở nên sắc bén. "Tôi nghe thấy một con vật!" cô ấy nhận xét. Kay đi xem con chó sủa gì.

Phong thái của Beth là một sự sẵn sàng và chuẩn bị cũng như sự bối rối. Tôi ước gì bây giờ tôi đã hỏi anh ta xem anh ta nghĩ đó là loại động vật gì, bởi vì tôi không tin chó tồn tại trong khu vực của Tuin. Thay vào đó, tôi đưa ra những gợi ý để cô ấy không bị quấy rầy. Sau một lúc dừng lại, cô ấy gạt đi âm thanh đó và tiếp tục.

B: Thông thường nhà của chúng tôi là những cây đã bị chặt. Tất nhiên cành bị cắt bỏ. Và sau đó họ ren các đầu lại với nhau bằng da xanh. Khi nó khô nó rất chặt chẽ. Và họ đặt đất sét để bịt kín nó. Người ta sẽ phải sửa chữa nó vào mỗi mùa xuân, nhưng đó là điều bình thường. Đất sét giữ được trong mùa đông. Vào mùa đông khi tuyết rơi, gió thổi và chúng có thể làm cho một thứ gì đó bị lỏng ra. Thật khó để nhìn thấy nơi bạn muốn đi. Bạn ở trong nhà.

D: Có đồ đạc gì không?

B: Thường thì không nhiều lắm, vì chúng tôi thích ngồi trên sàn hơn. Nhưng người ta có thể làm một chiếc ghế bằng cách tạo khung và căng da trên đó. Những người già thường có xu hướng làm điều đó; họ nói rằng nền đất quá khó để ngồi.

Các tầng thường chỉ là mặt đất. Có người sẽ xây một ngôi nhà trên một tảng đá phẳng, hoặc nếu nó chỉ là mặt đất, thì có một cách đóng gói chất bán xuống nơi nó rất khó. Bạn không bị bụi bắn vào người như khi bạn làm ở bên ngoài. Đôi khi những người phụ nữ nếu giỏi dệt vải, họ sẽ dệt những thứ để đặt trên sàn nhà để không bị bắn. Những ngôi nhà có kích thước phù hợp với gia đình sống ở đó. Có phòng chính. Và để ngủ vào mùa hè, có một phòng nhỏ được mở để các bạn nhỏ có thể ngủ trong không khí trong lành mà không phải lo lắng về động vật. Nó phải có một chút tường để ngăn chặn các loài động vật, và sau đó nó được mở. Nó được đặt dưới mái hiên để nếu trời mưa chúng sẽ không bị ướt.

D: Họ ngủ trên cái gì?

B: Khung có da căng ngang. Khung này thường cao khoảng này so với mặt đất. (Chuyển động của tay cao khoảng một feet.) Và nó được tạo ra đủ rộng cho một hoặc hai người. Phụ nữ giỏi dệt vải thì dệt chăn ngủ. Và sau đó nhiều lần họ sử dụng da của những con vật tôi mang theo.

D: Họ có ăn trên mặt đất không?

B: Không. Có một bảng ... (đang cố gắng tìm từ) thấp. Bạn có thể ngồi trên mặt đất và ăn tại bàn này, nếu bạn muốn. Hoặc ngồi bệt ăn dưới đất tùy thích.

D: Tôi đã tự hỏi làm thế nào họ nấu ăn bên trong vào mùa đông. Có cháy trong nhà không?

B: Vâng, nhiệt để bạn không bị lạnh. Thông thường ở một đầu của ngôi nhà sẽ có một chỗ trong nền nhà được xây bằng đá và đất sét để nhóm lửa, để trẻ em

không bị rơi vào đó. Trên mái có khe hở để thoát khói mà không để mưa hắt vào.

D: Tôi tự hỏi làm thế nào khói sẽ thoát ra nếu lửa ở trong nhà.

B: Nhà thông thái đã chỉ cho chúng ta cách. Cuối nhà, giếng tường, cách tường một chút để không bén lửa vào nhà – bạn đốt lửa ở đây (động tác tay) và bạn đắp nhiều lớp đất sét lên tường ở đó. để bảo vệ gỗ khỏi ngọn lửa. Lửa làm cho đất sét rất cứng. Sau khi điều này xảy ra, giống như trong một ngôi nhà mới, phải mất một thời gian để phá vỡ một ngôi nhà mới. Sau khi cái này khô, người ta có thể làm một cái ống từ đất sét và cò dại, một thứ giống như khúc gỗ rỗng, đi tới chỗ mở. Nó ở trên ngọn lửa và khói hướng về nó. Nó giúp khói đi lên và đi ra khỏi lỗ mở mà không bị bay vào nhà quá nhiều. Có vẻ như anh ấy đang cố gắng mô tả một phiên bản thô sơ của một ống khói.

Tôi hỏi liệu anh ấy có thể vẽ những ngôi nhà để tôi có thể nhìn thấy hình dạng không. Anh ấy nói anh ấy sẽ cố gắng nhưng sẽ không đảm bảo. Tôi đã để Beth mở mắt và đưa cho cô ấy máy tính bảng và bút đánh dấu. Đôi mắt của cô ấy có một cái nhìn đờ đẫn đặc trưng của những người khác mà tôi đã yêu cầu mở mắt trong lúc xuất thần. Cô ấy ngạc nhiên trước chất bí ẩn mà tôi gọi là "giấy", và cố gắng tìm hiểu cách nắm giữ thị trường và làm cho nó hoạt động. Tôi đã trải qua cùng một quy trình này với mọi đối tượng mà tôi đã yêu cầu để thực hiện điều này trong khi xuất thần. Họ xem những đồ vật này là xa lạ và xa lạ. Tôi phải chuyển sự chú ý của họ trở lại những gì họ đang làm nếu không họ sẽ tiếp tục bị phân tâm.

B: (Cô ấy đánh dấu vào tờ giấy.) Nó có màu xanh như bầu trời.

D: Có, và nó có thể tạo thiết kế. Bạn có thể chỉ cho tôi hình dạng của những ngôi nhà bạn đang ở được không?

B: Tôi sẽ cố gắng làm cho chúng trông giống như những ngôi nhà, thay vì chỉ là những hình vẽ. Bạn có hiểu ý tôi?

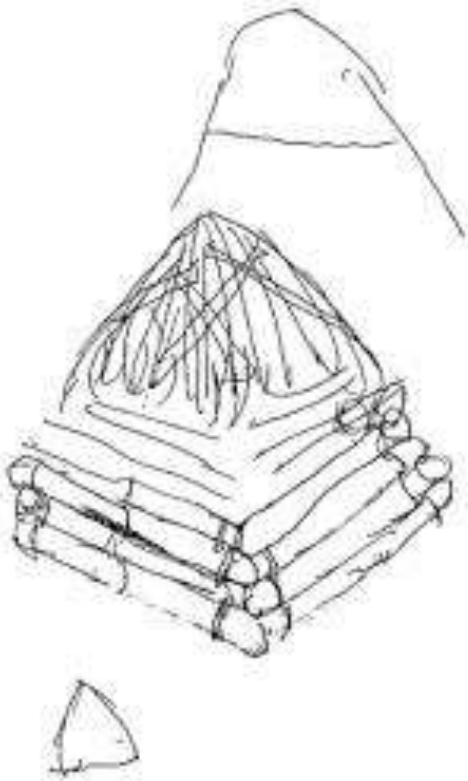
Cô ấy đã vẽ một ngôi nhà hơi giống một căn nhà gỗ. Cô ấy chỉ vào bức vẽ, đề cập đến thứ dường như là những sợi dây ràng buộc giữ các khúc gỗ lại với nhau.

D: Những cái đó được làm từ gì?

B: Da thuộc. Nó sẽ được truyền qua lại cho đến khi mọi thứ được gói gọn.

D: Có phải các ràng buộc chỉ ở hai đầu như vậy hay chúng đều xuyên suốt?

B: Về cơ bản thì họ đang ở cuối cùng. Nếu các khúc gỗ được cắt ở vị trí cân bằng, đó là nơi duy nhất bạn cần chúng. Nhưng nếu một bên đặc biệt dài, đôi khi ở trung tâm sẽ có thêm các ràng buộc. Và ở giữa đây, nó sẽ được nhồi bằng đất sét và lá cây để lấp đầy những khoảng trống. Mái tròn hơn là mái vuông. Giống như một mái vòm hơn là một điểm.

D: Các giá đỡ được tạo ra từ đó giữ mái nhà là gì?

B: Ba Lan, thông thường. Chúng không bị uốn cong. Chúng chỉ gặp nhau ở phía trên và khi bạn đặt cỏ lên, nó sẽ xoay tròn, đến nơi tuyết sẽ trượt. Và một số người thích cố gắng đập ban ngày bên trong để tránh mưa. Một số làm và một số không. Nó phụ thuộc vào cách bạn thích mọi thứ. Chúng tôi sẽ đặt những bãi cỏ dài trên mái nhà. Và trên hết chúng tôi sẽ cắm cọc xung quanh để giúp giữ cỏ. Và thường ở bên cạnh sẽ là cửa mở trong ngày để khói bay ra. Các cánh cửa thường được bao phủ bởi da hoặc vỏ cây, thường là da vì bạn có thể đóng chặt nó lại. Các bức tường (cửa sổ) có các khe hở, vì vậy bạn có thể mở nó ra để đón ánh sáng và không khí trong lành vào, sau đó đóng cửa lại để ngăn hơi lạnh. Chúng sẽ được bao phủ bằng các tấm gỗ và / hoặc da.

Tiếp theo, tôi hỏi liệu việc xây dựng tòa nhà hai tầng lớn hơn có giống với những ngôi nhà nhỏ hơn không.

B: Vâng. Đối với ngôi nhà hai tầng, phía dưới rộng hơn và hẹp hơn ở phía trên, đến tầng thứ hai nhỏ hơn tầng thứ nhất. (Cô ấy đã vẽ nó.) Nó nghiêng để giúp các bức tường cố định với nhau.

Cô ấy đã hoàn thành các bức vẽ. Tôi lấy máy tính bảng và bút đánh dấu đi và bảo cô ấy nhắm mắt lại một lần nữa.

D: Tòa nhà lớn hơn đó được sử dụng để làm gì?

B: Những thứ khác nhau. Khi thời tiết xấu, như vào mùa đông và mọi người muốn gặp gỡ-kể chuyện-họ gặp nhau trong tòa nhà lớn. Buổi tối mùa đông dài ra. Ở trong nhà riêng của bạn mọi lúc – điều đó là không tốt. Có một lò sưởi ở đó. Trong thời tiết lạnh, nó là cần thiết. Đôi khi những người nông dân họp và quyết định về vụ mùa cho mùa xuân tới, trồng cây gì ở đâu. Đôi khi người ta gặp nhau chỉ để mua vui.

D: Họ có gặp rắc rối gì với thức ăn vào mùa đông không?

B: Họ dự trữ thức ăn. Thịt sẵn mình đem phơi khô là dùng được. Một số loại rau được lưu trữ, những loại có thể lưu trữ. Vào mùa đông chúng ta ăn rất nhiều món hầm.

D: Có lần bạn nói với tôi rằng đôi khi họ nấu trong một cái nồi lớn bên ngoài, và mọi người ăn một bữa cùng nhau – trừ khi có một phụ nữ muốn bạn ăn đặc biệt với cô ấy. (Cười) Nhưng bạn làm gì vào mùa đông? Bạn không ăn bên ngoài, phải không?

B: Ồ không, không. Nhiều người tự chuẩn bị bữa ăn trong nhà của mình. Hoặc, nếu họ muốn và thời tiết không quá xấu, một vài gia đình sẽ tụ tập trong tòa

nhà lớn và họ dùng bữa cùng nhau. Đôi khi tôi phải đi ăn bên ngoài nếu tôi đang đi săn.

D: Bạn nói rằng tòa nhà lớn hơn có hai tầng. Cái gì ở tầng trên?

B: Chủ yếu là phòng ngủ. ... Một phòng thiền. Có một pallet để ngồi hoặc nằm. Và có những cửa chớp mà bạn có thể mở để có thể nhìn ra những ngọn núi. Và có một cái bát kim loại để bạn có thể đốt lửa nhỏ trong trường hợp bạn muốn thiền định trên ngọn lửa. Mọi người đến đó để ở một mình. Họ nghĩ mọi thứ ra.

D: Bạn có làm điều đó đôi khi không?

B: Đôi khi. Tôi làm hầu hết của tôi trong rừng.

D: Mọi người có luôn tin vào thiền không?

B: Tôi nghĩ vậy. Nó được biết là có lợi.

D: Bạn nói tầng dưới là lò sưởi và phòng họp, và đôi khi bạn sử dụng phòng ngủ ở phía sau. Các phòng ngủ khác có dành cho những người không có nhà thường xuyên không?

B: Có, hoặc dành cho những người trẻ muốn đến với nhau.

Trong một buổi khác, tôi tình cờ gặp Tuin khi anh ấy đi vắng khỏi làng. Anh ta đang nhìn dòng sông từ trên cao trên một sườn núi. Vì con sông là một phần thiết yếu trong cuộc sống của ngôi làng – tôi muốn biết thêm về nó.

B: Tôi đang ở trên sườn núi, dựa vào một tảng đá. Dưới đây là một con sông. Tôi đang nghe bài hát của dòng sông. Nó hợp với bài hát của Trái đất, và nó giúp tôi hài hòa.

D: Thời gian yêu thích của bạn trong năm là gì?

B: Tôi thích tất cả các thời điểm trong năm. Họ đi theo nhau trong sự hòa hợp trên con đường họ nên đi. Mỗi thời điểm đều đẹp đối với chính nó. Mùa xuân thật đặc biệt vì bạn có thể rời khỏi nhà một lần nữa. Bạn có thể ra ngoài và gần gũi với Mẹ Trái đất một lần nữa. Vào mùa đông trời trở lạnh nên bạn phải ở trong nhà.

D: Tôi có thể hỏi bạn một số câu hỏi?

B: Bạn là người đặt câu hỏi.

D: Vâng. Có phải dòng sông đó luôn chảy tất cả những gì họ nghe?

B: Không. Bạn có thể biết mùa thu sắp đến bởi vì nó bắt đầu đóng băng. Đầu tiên hút bọt và sau đó đá cô đặc lại. Vào mùa đông, nó chảy khá nhanh nhưng nó nằm dưới lớp băng. Và vào mùa xuân, nó gây ra rất nhiều tiếng ồn khi băng tan. Một số nơi nó là một hòn đá ném rộng, và những nơi khác nó hẹp hơn và nhanh hơn. Vào mùa xuân, trời đổ nhanh hơn do mưa và tuyết tan. Tại một thời điểm, nó bị chặn một phần bởi đá và một số cây cối. Có một số nước đọng lại ở đó. Nó đã được như vậy trong một thời gian dài. Tôi không nhớ điều đó đã xảy ra như thế nào.

D: Nguồn nước của bạn là gì khi sông đóng băng vào mùa đông?

B: Ồ, có rất nhiều tuyết. Bạn mang tuyết vào bên trong; nó tan chảy và bạn uống. Bạn phải mang thật nhiều để tuyết tan xuống rất ít.

D: Bạn có thuyền không?

B: Uhh, chúng tôi có một vài cái mà chúng tôi sử dụng vào mùa hè. đôi khi để giải trí, đôi khi để câu cá. Một số nông dân thích câu cá khi họ muốn nghỉ ngơi trong công việc đồng áng.

D: Làm thế nào để họ bắt được cá?

B: Nó phụ thuộc. Thông thường họ dụ nó bằng một bông hoa hoặc một con bọ hay một thứ gì đó. Hoặc nếu không có thời gian ngồi đợi, họ làm một cái gì đó giống như một cái lưới có trọng lượng dưới nước và nó sẽ bắt cá.

D: Những chiếc thuyền trông như thế nào?

B: Uhh, chúng trông giống như những chiếc thuyền.

D: Ý tôi là, chúng có lớn không? Có bao nhiêu người có thể ngồi trong đó?

B: Ahh, hai hoặc ba. Chúng được làm từ gỗ vì gỗ trôi nổi. Chúng phẳng, giống như một chiếc bè nhưng có các cạnh. Bạn không thể bắt họ đi đến nơi bạn muốn. Chúng rất khó để xử lý. Họ lấy một cây non dài và đẩy nó xuống đáy sông, và họ đi ra dòng chảy. Đôi khi các chàng trai trẻ sẽ lấy cây non và một chiếc bè và vào mùa xuân khi dòng chảy xiết, họ đi vào trung tâm và chỉ để chiếc bè đi đến nơi nó sẽ đến.

D: Nghe có vẻ rất vui.

B: Vâng, bạn bị ướt.

D: Bạn có thích câu cá không?

B: Tôi có thể, nhưng tôi luôn ở trong rừng. Tôi thích nhìn thấy chúng.

D: Có ai từng nghĩ sẽ đi theo con sông để xem nó đi đâu không?

B: Không xa. Nó đến từ đâu, nó đến từ những ngọn núi. Không có gì ở đó ngoài tuyết. Và nơi nó đi, có một thác nước. Nó rất đẹp. Nó ... ôi, cao hơn cây cao một chút. Và là va chạm, bùng nổ và tiếng nổ. Bạn không thể đi qua thác. Nhưng khi bạn đứng đó, dòng sông sẽ tiếp tục và không có gì khác ở đó. Tôi không biết nó đi đâu.

D: Thác có bao giờ đóng băng và dừng lại không?

B: Đôi khi ở sâu trong mùa đông đặc biệt lạnh giá, nó sẽ đóng băng. Nhưng thường có một số nước vẫn bị thấm. Nó rất đẹp khi nó được đông lạnh. Nhưng nó có thể làm đủ mọi thứ vào mùa đông mà tôi không biết, bởi vì tôi thường không đi xa như vậy. Đó là cuộc hành trình khoảng ba ngày.

D: Ồ, tôi nghĩ rằng nó đã gần. Bạn nói rằng bạn chưa bao giờ đi xa hơn thế?

B: Không, không phải theo hướng đó.

D: Tôi tự hỏi liệu có ai đã từng tò mò và muốn đi theo con sông để xem nó đi đâu không.

B: Ồ, vâng. Các chàng trai trẻ – luôn có lúc họ muốn đi theo con sông đến cùng. Vì vậy, họ đi và họ đi theo một cách. Nhưng rồi họ thấy rằng việc săn bắn không dễ dàng như những gì họ tưởng khi thấy tôi làm việc đó. Và không có thực vật nào trên đường đi mà chúng có thể ăn được. Vì vậy, họ cảm thấy đói và họ quay trở lại. Họ nói rằng nó đã tiếp diễn, rằng họ không tìm thấy điểm kết thúc.

D: Vậy thì không ai thực sự rời làng để tìm hiểu.

B: Không, không có trong bộ nhớ.

Cho đến nay câu hỏi của tôi đã tiết lộ một số manh mối. Những người tích cực không có người nào khác trên Trái đất ngoài họ, chủ yếu là vì sự cô lập của họ. Tôi nghĩ ai đó có thể đã cố gắng thực hiện một cuộc hành trình xuống sông và tìm thấy những người khác, bởi vì trong suốt lịch sử, các nhóm người luôn định cư gần nước. Nhưng thác nước đã biến điều này thành bất khả thi trừ khi bạn đi bộ, và Tuin là người duy nhất có thể thực hiện một chuyến đi như vậy. Vì tất cả mọi người đều có nhiệm vụ của họ và là một phần thiết yếu cho sự sống còn của ngôi làng, nên không được phép rời khỏi nhóm. Các manh mối vẫn cho thấy

dấu hiệu của việc nó nằm ở đâu đó ở Bắc bán cầu. Các ngôi nhà cũng không đưa ra bất kỳ manh mối nào. Các bản vẽ không giống với bất kỳ kiểu nhà ở của người Mỹ bản địa, hoặc những ngôi nhà được sử dụng bởi người Eskimo. Họ dường như là duy nhất theo cách riêng của họ. Tôi bắt đầu tự hỏi liệu bất kỳ câu hỏi nào của tôi sẽ đưa ra vị trí của ngôi làng của Tuin.

Một phương pháp khác là đặt câu hỏi về thức ăn – những loại thức ăn được ăn và phương pháp chế biến chúng. Một số là duy nhất cho một số nơi trên thế giới.

D: Bạn không có những gì chúng tôi sẽ gọi là tháng, phải không?

B: Các chu kỳ của mặt trăng.

D: Bạn có tên cho các chu kỳ của mặt trăng không?

B: Không. Mỗi người sử dụng mô tả mà họ thích nhất; mọi người đều biết khi họ đang nói đến. Những người nông dân thường sử dụng một số tên, và những người trong chúng tôi, những người làm việc khác sử dụng các mô tả khác nhau. Có vầng trăng mà người nông dân gọi là vầng trăng thu hoạch. Trong thời gian đó trong năm tôi không thu hoạch. Tôi cũng đang bận, tôi cho rằng bạn có thể nói rằng tôi đang thu hoạch động vật cho mùa đông, nhưng tôi không mô tả nó theo cách đó. Có mặt trăng trồng cây. Có trăng câu cá khi cá về. Đó là vào mùa xuân.

D: Không phải bạn đã nói rằng bạn ăn trái cây mọc trên cây sao? Nó trông như thế nào?

B: Ồ, một số có màu tím; một số có màu nâu hoặc vàng.

D: Tôi nghĩ bạn đã nói với tôi rằng họ cũng rất ngon. Ngọt?

B: Ừm. Đôi khi. Đôi khi hàm của bạn bị khóa.

D: Bạn có cách nào bảo quản những thứ đó để sử dụng trong mùa đông không?

B: Những người nông dân biết cách. Đôi khi tôi làm khô một ít để trộn với thịt khô để mang theo khi đi săn. Mọi người sẽ bị ốm nếu chúng tôi chỉ ăn thịt vào mùa đông. Chúng ta sẽ không hòa hợp với Trái đất.

D: Bạn có biết muối là gì không?

B: (Cô ấy suy nghĩ và trả lời.) Không.

D: Nó là ... ồ, tôi đoán nó giống như một loại thảo mộc, chỉ là nó mọc từ mặt đất. Nó có màu trắng và được sử dụng để làm hương vị thức ăn.

B: Có một loại cây chúng ta có. Nó được tìm thấy trong các lĩnh vực. Chúng tôi ăn cây cỏ và những gì còn lại với tro có màu trắng và chúng tôi thêm nó vào thực phẩm.

D: Không, đây sẽ là thứ được đào lên khỏi mặt đất. Đôi khi nó ở trên mặt đất.

B: Đôi khi tôi đã tìm thấy thứ đó trong rừng. Con nai thích nó. Những gì chúng ta nhận được từ loại cây này cũng vậy.

D: Bạn có cây nào trong rừng sản xuất ra thứ gì để ăn không?

B: Vâng. Có cây sồi. Chúng tôi thu thập quả sồi vào mùa thu. Tôi thu thập một ít để ăn cho riêng mình, nhưng cuộc tụ tập chủ yếu là của các chàng trai và cô gái trẻ. Những cây sồi ở gần làng, chỉ cách đó một quãng đi bộ để chịu. Nó giúp bổ sung ngũ cốc mà chúng ta nuôi. Chúng tôi rang chúng. Chúng tôi sử dụng thịt trong súp và nghiền chúng thành bột acorn để trộn với ngũ cốc để làm bánh và bánh mì.

D: Có loại hạt hoặc hạt nào khác mà bạn ăn không?

B: Một số cây thông tạo ra các loại hạt có thể ăn được. Họ rất ngọt ngào.

D: Ồ? Tôi đã quen với việc nhìn thấy nón lá.

B: Vâng. Quả thông lấy từ quả thông. Một số cây tạo ra quả thông nhỏ và một số cây tạo ra quả thông lớn hơn. Vào một thời điểm nhất định trong năm, thường là vào mùa xuân, bạn có thể thu thập những quả thông từ những quả thông lớn hơn. (Tạm dừng) Hãy để tôi suy nghĩ. Thông thường đó là những cây thông và cây sồi mà chúng ta ăn. Đôi khi khi tôi đang đi săn, tôi sẽ tìm thấy một cây khác có quả hạch. Vỏ dày mà thịt lại ít, quả thật không đáng công. Tôi muốn gọi nó là hickory – hạt hickory? Nó có vị ngon, nhưng không có nhiều ở đó.

D: Tôi nghe nói có một loại cây, bạn có thể không có nó ở nơi bạn sống. Nhưng bạn có thể cắt qua vỏ cây và nó có một thứ gì đó ngọt ngào ở đó. (Tôi đang nghĩ đến xi-rô cây phong.)

B: Một số cây, bạn có thể sử dụng nhựa cây cho những việc khác nhau. Và nhựa cây có các hương vị khác nhau, nếu bạn muốn hương vị của nhựa cây. Cây thông và các loại cây thường xanh khác, vân sam, tuyết tùng, bạn có thể lấy kẹo cao su từ vỏ cây và có thể nhai. Khi bạn lần đầu tiên nhai nó, nó sẽ nứt ra trong miệng của bạn.

Sau đó khi hâm nóng, nó mềm ra và dính lại với nhau, và chuyển sang màu hồng và bạn có thể nhai nó. Và nó có vị giống như mùi cây, vì vậy sẽ rất ngon nếu bạn thích mùi của cây thông. Nó rất phổ biến. Người xưa không làm được vì nó khô cứng. Chúng tôi chủ yếu sử dụng nhựa của cây thường xanh. Có một cây có nhựa ngọt nhưng lại chảy nước, muốn lấy được cây nào thì phải lấy da để bắt và rất vất vả. Nó rất chảy nước và nó là chậm. Bạn phải xử lý da đặc biệt để đảm bảo rằng nó không bị ngấm nước khi bạn lấy nó. Nó rất khó để có được. Chúng tôi hầu như không bao giờ nhận được rất nhiều về nó. Nếu bạn muốn một cái gì đó ngọt ngào, nó sẽ dễ dàng hơn để lấy mật. Bạn có thể tìm thấy mật ong trong rừng ở những cây rỗng và như vậy.

D: Còn những con ong thì sao?

B: Có nhiều cách chăm sóc đàn ong. Nếu bạn đốt lửa xung quanh cây, khói và hơi nóng sẽ xua đuổi ong hoặc khiến chúng đi ngủ, đến nơi bạn có thể lấy mật. Một điều khác bạn có thể làm bất cứ khi nào là một ngày ấm áp, bạn lấy lá của loại thảo mộc này, và mùi rất giòn và sạch, và hương vị cũng tương tự như vậy. Bạn nhai một trong những chiếc lá và để hương vị này trong miệng. Khi bạn xuống suối và uống nước, nước có cảm giác vô cùng lạnh vì mùi vị đặc biệt này. Lá thường dài khoảng này (khoảng 2 inch), nhọn với một ít khía xung quanh mép. Thông thường ở cuối cuống nó sẽ có một nhóm hoa, loại nhọn, giống như mũi giáo. Nó rộng ở phía dưới và hẹp ở phía trên với ít hoa trên khắp.

D: Chúng có màu gì?

B: Đôi khi màu trắng, đôi khi màu tím nhạt.

Nghiên cứu của tôi chỉ ra rằng có lẽ anh ấy đang đề cập đến nhiều loại cây bạc hà.

D: Bạn có bao giờ có thứ gì khác để uống ngoài nước không?

B: Bạn có thể lấy nước và ngâm lá trong đó, hoặc đun nước trên lửa rồi cho lá vào và pha nước uống theo cách đó.

D: Điều đó có tốt không?

B: Tùy thuộc. Đôi khi. Nếu là thuốc thì không. (Tôi cười.) Nhưng thông thường nếu bạn sử dụng các loại thảo mộc có mùi thơm thì nó sẽ rất ngon. Bạn cũng có thể đặt một số bông hoa vào đó. Một số người sử dụng nó như một món ăn và những người khác thích làm điều đó thường xuyên.

D: Có lần bạn đã nói với tôi về đồ uống mà những người nông dân làm.

B: Ồ, cái đó. (Anh ta đang cười rất tươi.) Một số người trồng ngũ cốc thích bẻ hạt và để nó ngâm trong nước. Sau một thời gian nó lên men, mặc dù tôi không thực sự biết nguyên nhân gây ra điều này. Những người khác nghĩ rằng đó là một thức uống thực sự ngon, và họ thỉnh thoảng uống nó ở lễ hội mùa xuân, nhưng nó khiến đầu tôi cảm thấy buồn cười. Tôi không thích điều đó. Bạn tôi, Kay, đã viết ra một danh sách các câu hỏi về những người này và chuyển cho tôi. Một số người trong số họ mà tôi biết sẽ không thể để Tuin trả lời, vì dân làng là những người duy nhất anh ta từng thấy và anh ta sẽ không có gì để so sánh với. Nhưng vì chúng là những câu hỏi mà hầu hết những người không quen thuộc với hiện tượng này sẽ nghĩ đến, tôi sẽ đưa chúng vào đây.

D: Có phải tất cả mọi người trong làng đều có màu da giống nhau không?

B: Da nói chung là giống nhau. Có các sắc thái. Một số nhẹ hơn một chút; một số có màu hơi đậm hơn. Và thường thì tóc của hầu hết mọi người đều đen giống như của tôi. Đôi khi một đứa trẻ được sinh ra với mái tóc màu hoàng hôn. Nhưng điều này không thường xuyên xảy ra.

D: Thật là một cơn bão mắt. Có màu sắc khác nhau không một mong muốn người dân của bạn?

B: Thường thì chúng có màu nâu hoặc ... à, có một bông hoa nhỏ có màu tím. Làm tối điều đó thành bóng tối của nửa đêm. Kay đang tự hỏi liệu họ có đôi mắt xé không. Tôi biết nếu họ là những người duy nhất, họ sẽ không có bất cứ thứ gì để so sánh. Nhưng tôi đã hỏi dù sao.

D: Mí mắt của bạn có hình dạng khác nhau không?

B: Chúng được định hình theo cách chúng được định hình.

Tôi cười thầm vì đây là kiểu câu trả lời mà tôi đã mong đợi.

D: Tôi chỉ tự hỏi Có ai có đôi mắt màu của bầu trời, màu xanh không?

B: Không. Trông rất lạ.

D: Tôi đã nghe nói về những thứ như thế. Đó là lý do tại sao tôi tự hỏi.

B: Vâng, nếu bạn đặt câu hỏi, bạn phải đặt câu hỏi ở khắp mọi nơi, tôi cho là vậy.

D: (Cười) Tôi tìm thấy rất nhiều kiến thức ở khắp mọi nơi. Nhưng bạn nói phụ nữ để tóc dài hoặc buộc cao ở phía sau. Và họ có một thứ ngạnh nào đó mà họ cài vào tóc để giữ nó lại với nhau. Cái gì làm bằng

B: Đôi khi bằng xương, đôi khi bằng gỗ.

D: Nó giữ tóc của họ thành một nút ở phía sau?

B: Vâng, xoắn bằng cách nào đó. Đôi khi một số gia đình sẽ áp dụng cùng một cách làm, và đôi khi những người phụ nữ khác nhau sẽ làm theo những cách khác nhau tùy theo cảm nhận của họ.

D: Có phải tất cả tóc đều thẳng?

B: Chà, nó bị treo.

D: Bạn có biết xoắn nghĩa là gì không?

B: Không.

D: Nó xoắn. Đôi khi bạn đã từng nhìn thấy những con vật có bộ lông trông khác lạ.

B: Con cừu có bộ lông xù xì không thẳng.

D: Được rồi. Mọi người có tóc như vậy không?

B: Không, đó là lông cừu.

D: (Kay chuyển cho tôi một ghi chú khác.) Con người của bạn rất hòa hợp với nhau. Nhưng bạn có bao giờ gặp trường hợp một người sẽ làm tổn thương người khác trong làng của bạn không?

B: Đôi khi vô tình. Giống như khi một đứa trẻ bắt cắn khi chúng đang chơi và chúng vô tình đụng phải người khác.

Đây chắc chắn không phải là thứ mà Key đang tìm kiếm. Cô ấy đang cố gắng tìm ra khuyết điểm ở những người này. Cô thật khó tin một nhóm người lại có thể dễ gần và tương thích đến vậy.

D: Bạn có bao giờ gặp trường hợp ai đó cố tình làm tổn thương ai đó không?

B: Đôi khi bạn đồng hành của ai đó chết và họ uống quá nhiều nước trái cây mà người nông dân làm. Họ buồn và họ tê liệt và họ không cảm thấy sự hài hòa của Trái đất. Họ muốn tấn công vì họ nhớ bạn đồng hành của họ. Nhưng chúng tôi hiểu vì vừa rồi họ không hòa hợp. Thời gian trôi qua họ lại hòa hợp với nhau.

D: Bạn có điều gì được gọi là trừng phạt trong cộng đồng của bạn không?

B: Nó giống như sửa sai một đứa trẻ?

D: Đại loại vậy, vâng.

B: Khi một đứa trẻ làm điều gì đó mà chúng không nên làm, điều gì đó có thể gây nguy hiểm cho chúng hoặc nguy hiểm cho làng, chúng tôi sẽ sửa chúng.

D: Làm thế nào để bạn làm điều đó?

B: Các cách khác nhau, tùy thuộc vào gia đình nào.

D: Bạn có bao giờ phải sửa một người lớn?

B: (Ngạc nhiên) Tại sao, không! Tại sao chúng ta lại nên? Họ biết cách sống.

Tôi đang cười trong lòng vì tôi nghi ngờ đây sẽ là câu trả lời mà Tuin sẽ đưa ra cho những câu hỏi của Kay.

B: Nếu bạn hòa hợp với Trái đất, khi bài hát của bạn hòa hợp với bài hát của Trái đất, bạn biết phải làm gì. Và nếu bạn biết phải làm gì, nó là chính xác.

D: Điều đó rất tốt, nhưng một số nơi không may mắn như vậy. Một số người không hòa hợp và họ vướng vào đủ thứ rắc rối.

B: Họ không được dạy dỗ tốt khi còn nhỏ.

D: Điều đó rất có thể. Của bạn là một cách tốt hơn nhiều để sống, một cách hạnh phúc hơn.

B: Đó là cách nó phải như vậy.

D: Bạn làm gì trong làng của bạn khi có người bị ốm? Bạn có bị bệnh gì không?

B: Không nhiều. Điều này đúng khi bạn hòa hợp với Trái đất. Đau ốm là khi không hòa hợp. (Từ "bệnh tật" được tách ra: "bệnh tật.") Và mọi người đều hòa hợp. Khi nó xảy ra thường là vào mùa đông, một trong những người già hoặc một người nào đó còn rất trẻ. Đôi khi có những chấn thương, chẳng hạn như nếu bạn làm tổn hại đến cánh tay hoặc chân của bạn hoặc những gì có thể xảy ra với bạn, đôi khi xương phải được kéo trở lại vị trí và buộc lại cho đến khi nó lành lại. Cánh tay sau đó sẽ cứng lại, có thể bị vẹo, nhưng bạn có thể sử dụng nó. Bạn chỉ cần học cách làm việc xung quanh nó. Bất cứ người già nào cũng có thể trị được những điều này.

Họ, đặc biệt là phụ nữ, biết về các loại thảo mộc và những thứ như vậy. Tôi giúp họ đôi khi. Nếu một số phụ nữ biết tôi sẽ đi theo một hướng cụ thể để săn bắn, họ sẽ yêu cầu tôi tìm kiếm một loại thảo mộc cụ thể không mọc gần làng. Tôi luôn sẵn lòng giúp đỡ về điều đó. Người đàn ông thông thái, anh ta đôi khi được tư vấn nếu đó là một căn bệnh bí ẩn kèm theo sốt. Điều đó đôi khi xảy ra vào cuối mùa đông.

D: Liệu nhà thông thái có biết cách đối xử với điều đó không?

B: Thông thường. Đôi khi nếu đứa trẻ còn quá nhỏ hoặc nếu một người quá già, chúng sẽ chết. Nhưng đó là một phần của trật tự tự nhiên của mọi thứ.

D: Ồ, vâng. Nhưng thật tốt là bạn không bị ốm nhiều. Bạn là những người khỏe mạnh.

B: Chúng tôi cố gắng. Chúng ta hòa hợp với các linh hồn, và các linh hồn giúp chúng ta sống khỏe mạnh. Nếu chúng ta hòa hợp với tiếng hát của họ, nếu cuộc sống của chúng ta hòa hợp với tiếng hát của các linh hồn, chúng ta sẽ khỏe mạnh.

D: Khi ai đó chết, bạn có chôn họ không?

B: Vâng. Chúng tôi đốt lửa và hồi tưởng về con người và những việc họ đã làm. Những điều tốt đẹp, những điều vui nhộn. Làm thế nào những điều đã xảy ra trong cuộc sống của họ. Về gia đình của họ. Nhà thông thái cho chúng ta biết về một số tổ tiên của họ. Sau đó, chúng tôi kêu gọi các linh hồn chào đón họ đến với phần đó của cuộc sống. Và chúng tôi nói với họ rằng họ sẽ hạnh phúc ở đó.

D: Nhiều người nghĩ rằng đó là một dịp rất buồn khi ai đó qua đời.

B: Thật là buồn cho những đứa trẻ nếu mẹ chúng qua đời. Và vâng, chúng tôi sẽ nhớ công ty hàng ngày của họ. Họ sẽ bắt đầu hát với các linh hồn. Nhưng có lẽ họ sẽ nói với chúng tôi bằng tinh thần của họ.

D: Khi một người nào đó chết trong cộng đồng của bạn, liệu nhà thông thái hoặc người dân có thể nói chuyện với họ sau khi họ chết không?

B: Chắc chắn. Linh hồn của họ đã nhập lại với tinh thần của Mẹ Trái đất. Và đôi khi họ muốn nói với gia đình điều gì đó mà họ cảm thấy họ nên biết, nhưng lại quên nói với họ trước khi đi.

D: Tôi nhớ bạn đã nói rằng con người của bạn rất hòa hợp với các linh hồn.

B: Vâng. Đó là cách nó được.

D: Nó rất tự nhiên. Bạn rất may mắn khi mọi người của bạn cũng cởi mở với những điều này. Nhiều người đã tắt tất cả những điều này.

B: Tôi không muốn nói về những điều đó-quá buồn.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 4: Truyền thuyết về những người cổ Xưa

D: Khi tôi lần đầu tiên nói chuyện với bạn, bạn đã kể cho mọi người về những huyền thoại của mình. Tôi thấy chúng rất thú vị.

B: Bạn đã làm? Mọi người đều biết những truyền thuyết.

D: Nhưng với tôi, chúng mới. Tôi muốn nghe thêm một số điều nữa.

B: Còn về?

D: Bạn có thể cho tôi biết thêm về những điều đã được lưu truyền lại không?

B: Nếu bạn thích, tôi có thể. Bạn có muốn biết tại sao tôi xin lỗi khi đi săn không? Có một truyền thuyết kể rằng đã có lúc các loài động vật có thể nói như đàn ông. Và người thợ săn rất đau khổ khi cố gắng đi săn vì con vật sẽ khóc lóc vì thương hại. Vì vậy, người thợ săn sẽ xin lỗi và nói: "Tôi xin lỗi, tôi cần tinh thần của bạn; Tôi cần thịt của bạn cho dân tộc của tôi, nếu không chúng tôi sẽ chết. Bạn đã sống một cuộc sống đầy đủ; bạn có con. bạn đi sang bờ bên kia. Tôi có thể giết bạn để lấy thịt của bạn?" Những con vật sẽ khóc lóc xin thương xót và sẽ rất khó khăn cho người thợ săn. Người thợ săn phải giết một số con vật cho người dân, nhưng không quá nhiều, vì con vật cũng phải sống. Và thế là cuối cùng, một thỏa thuận đã đạt được với sự giúp đỡ của các linh hồn để giúp những người thợ săn dễ dàng hơn – những con vật không còn biết nói nữa. Nhưng để chỉ cho con vật mà người thợ săn còn nhớ, chúng tôi xin lỗi những con vật như thể chúng vẫn có thể nói được.

D: Một số người nghĩ rằng chỉ giết người thì chẳng có hại gì. Tôi nghĩ rằng thật tốt khi coi con vật là có cảm xúc. Điều này cho thấy bạn là một người rất giàu lòng nhân ái. Đó là tốt Thényou chỉ giết vừa đủ để ăn, không bao giờ quá nhiều?

B: Chà, một số để dự trữ cho mùa đông. Nhưng ... (cố tình và nghiêm túc) Tôi không thể nghĩ rằng giết một con vật và chỉ để nó cho sâu bọ. Nó không được thực hiện.

D: Một số người làm. Ở những nơi khác trên thế giới

B: Linh hồn của họ phải không hài lòng với họ. Đó là lý do tại sao các linh hồn ở với chúng tôi.

D: Vâng, bởi vì họ biết bạn đang làm đúng cách. Bạn có truyền thuyết nào khác không?

B: Vâng, chúng ta có một huyền thoại về mọi thứ. Bạn cứ hỏi như một đứa trẻ. Điều đó thật thú vị.

D: Tôi có một sự tò mò lớn. Cách này bạn có thể giúp tôi học. Họ có bất kỳ người nào trong làng của bạn được gọi là giáo viên không?

B: Chà, những người già không thể làm việc được nữa; họ biết những huyền thoại. Họ kể chúng cho trẻ nhỏ. Trẻ nhỏ thích người già và điều đó giúp mẹ chúng có thể dệt vải, hoặc bất cứ điều gì mà không có con cái cản trở. Đó là cách chúng ta tìm hiểu huyền thoại của mình. Người khôn ngoan biết tất cả. Anh ấy đảm bảo rằng chúng được truyền lại một cách chính xác. Một số người cũ, họ thích làm cho nó nghe hay hơn những gì nó vốn có, và mọi thứ có thể thay đổi rất dễ dàng theo cách đó. Nhà thông thái thấy rằng điều này không xảy ra, vì người ta nói rằng truyền thuyết phải vẫn còn đúng sự thật để chúng ta biết mình là ai. Một trong những chức năng của nhà thông thái là đảm bảo rằng nó luôn chính xác.

D: Nhưng điều đó thật khó khăn khi thời gian trôi qua rất nhiều. Có những gì trong hệ thống của văn bản? Bạn có biết cái đó là gì không?

B: Vâng, tôi biết đó là gì. Một số làm, một số không. Tôi không. Tôi cảm thấy nếu tôi có thể đọc được các dấu hiệu của động vật, tại sao tôi phải lo lắng về các dấu hiệu của đàn ông. Một số nông dân sử dụng chữ viết để theo dõi mùa màng của họ và số lượng họ có để họ biết cách phân bổ trong mùa đông.

D: Điều này có nghĩa là họ sẽ biết số và đếm?

B: Tôi cho là vậy. Chúng có các dấu để đại diện cho bao nhiêu thứ.

D: Liệu nhà thông thái có cách viết các truyền thuyết không?

B: Có thể. Đó là một phần cuộc sống của anh ấy. Anh ta, có lẽ, có những điều được viết ra. Tôi không biết. Tôi thấy tốt nhất là không nên quá tọc mạch.

D: Hãy kể cho tôi nghe một truyền thuyết khác được mọi người yêu thích.

B: Chúng đều phổ biến với những cái khác nhau. Ahh ... Tôi nhớ, bạn quan tâm đến việc con thuyền bị đắm.

D: Vâng, tôi đã. Tôi thấy điều đó rất thú vị.

B: Đó là một truyền thuyết dài. Tại một số lễ hội của chúng ta, nhà thông thái phải mất cả đêm để kể lại nó.

D: Bạn có thể cho tôi biết một số phần của nó?

B: Vâng, tôi có thể. Phần khiến tôi quan tâm là cách mọi người bắt đầu sau khi con thuyền gặp nạn – theo truyền thuyết. Vì chúng tôi là hậu duệ của họ. Đó là những gì nhà thông thái nói.

D: Đó là một phần lịch sử của bạn.

B: Vâng. Họ nhận thấy thế giới khác với những gì họ đã từng làm. Họ không biết các loài thực vật. Họ không biết các loài động vật. Đôi khi nhà thông thái đưa ra ví dụ về những gì họ gọi là sự vật. Nó rất thú vị, nhưng tôi nghĩ những điều này được tạo ra cho trẻ em. Ví dụ, họ nói, "Có một loài ruồi, màu sắc của bầu trời, tạo ra tiếng ồn như tiếng suối bi bô." Mọi người đều biết đó là một con chim xanh. Họ đã có những mô tả dài dòng về mọi thứ. "Có một con vật với một cái cây trên đầu của nó." (Tôi cười.) Đó sẽ là một buck. Một số mô tả rất buồn cười.

"Có một con vật không thể đứng yên," bởi vì theo truyền thuyết – và phần này là dành cho trẻ em – "nó sợ kiến. Và nó luôn nhảy để thoát khỏi kiến." Đó sẽ là con thỏ. (Tôi cười.) Truyền thuyết kể rằng ban đầu mọi người sống trong con tàu của họ. Điều đó lạ thật; thuyền của chúng tôi đang mở. Nhưng dường như theo truyền thuyết thì cái này không mở. Và họ cảm thấy mệt mỏi khi phải sống trong con tàu vì con tàu đã chết. Vì vậy, họ đã chặt cây và xây nhà. Trước đây,

họ cũng sẽ sử dụng gỗ cho mái nhà. Nhưng vì một số lý do mà họ đã ngừng làm điều đó, và bây giờ chúng tôi sử dụng cỏ cho mái nhà của chúng tôi, điều đó tốt hơn. Tôi nghĩ rằng họ muốn không sử dụng quá nhiều cây xanh. Vì một số lý do mà họ nghĩ rằng điều này là tồi tệ.

D: Có lẽ họ nghĩ rằng họ sẽ sử dụng hết chúng.

B: Có rất nhiều người trong số họ, rất nhiều cây.

D: Những người này, họ có công cụ để chặt cây và xây nhà không?

B: Được cho là những thứ này ở trong tàu. Nó phải là một con tàu lớn. Quá lớn cho dòng sông của chúng ta.

D: Những công cụ đó đã được lưu truyền chưa?

B: Tôi không biết. Một số công cụ chúng tôi có được truyền lại, một số được chế tạo. Nếu những công cụ đó là thật, tôi tưởng tượng nhà thông thái sẽ có chúng hoặc sẽ biết điều gì đã xảy ra với chúng. Tôi nhớ rằng một số cái nhỏ hơn đã được chôn cùng với người dân.

D: Đây có phải là những ngôi nhà mà bạn sử dụng?

B: Không. Khi họ lần đầu tiên xây dựng những ngôi nhà, vì vậy truyền thuyết nói rằng, đôi khi họ sử dụng những thứ từ con tàu. Con tàu đã được thực hiện để tách rời. Tôi cho rằng họ sẽ phải với nó quá lớn, để có thể mang nó. Và họ tháo nó ra và sử dụng những thứ từ con tàu của họ. Đây là những gì truyền thuyết nói.

D: Những thứ khác từ con tàu mà họ đã sử dụng trong nhà?

B: Tôi không biết. Tôi đã nghe những người phụ nữ nói với lũ trẻ rằng họ có những thứ để nấu ăn có thể làm những điều mà bất kỳ ai cũng biết những thứ

thông thường không thể làm được. Đó chỉ là những điều bạn nói với trẻ để trẻ cảm thấy thích thú. Có một truyền thuyết về một chiếc nồi kỳ diệu có thể nấu mà không cần lửa.

D: Điều đó sẽ rất thú vị nếu nó là sự thật.

B: Nó không phải là sự thật. Bạn phải nhóm lửa để nấu ăn, ai cũng biết điều đó. Có một truyền thuyết về một chiếc hộp kỳ diệu. Bạn mở hộp, bạn đặt một cái gì đó vào hộp đựng này. Bạn định liệu cho vật chứa, và trước khi bạn có thể lặp lại tên của mình, thứ đó đã được nấu chín.

D: Ồ! Điều đó sẽ không tuyệt vời phải không?

B: Nó được tạo thành. Và theo truyền thuyết chúng ta vẫn còn một số điều. Tôi tưởng tượng những thứ trong nhà của nhà thông thái là một phần của nó. Một số con dao mà chúng tôi có không bị mờ; đó là điều rất kỳ diệu. Những người nông dân có công cụ này để họ kéo bò xuyên qua đất để nới lỏng nó để trồng trọt. Tôi nghĩ họ gọi nó là "máy cày". Họ có những công cụ khác mà họ sử dụng để gặt hái ngũ cốc và những công cụ khác. Cách bạn có thể biết liệu thứ gì đó có phải là đồ cũ hay không – nó sẽ không bị hao mòn như các công cụ của chúng tôi. Có lẽ nó sẽ đến trong thời gian, nhưng nó phải mất nhiều đời hoặc lâu hơn nữa.

D: Bạn nói người khôn ngoan cũng có một cái nồi.

B: Vâng. Thật khó để mô tả nó. Tôi không biết anh ta sử dụng nó để làm gì. Nó thay đổi diện mạo. Tôi không biết làm thế nào điều đó xảy ra.

D: Nó thay đổi màu sắc hoặc hình dạng hoặc cái gì?

B: Hình dạng vẫn như cũ, nhưng nó bắt đầu trông giống như nó được làm từ một loại kim loại, và nó thay đổi hình thức và có vẻ như nó được làm từ một loại kim loại khác, không liên quan.

D: Cái chậu này lớn bao nhiêu?

B: Chà, nó khá lớn. (Cô ấy thực hiện chuyển động của tay cho thấy một thứ gì đó có kích thước xấp xỉ 3 feet x 3 feet) Nó cong, gần như tròn, nhưng không hoàn toàn.

D: Đó là lớn. Nó có nắp đậy không?

B: Không. Nó có một tay cầm. Tay cầm thay đổi hình dạng. Nó thay đổi vị trí, nhưng bạn có thể mang nôi bằng tay cầm.

D: Tay cầm nằm ở đâu?

Cô ấy thực hiện hai chuyển động bằng tay khiến tôi có ấn tượng về một tay cầm tại ngoại, hoặc đặt lên hoặc đặt xuống. Nhưng chuyển động tay tiếp theo rất khó hiểu vì nó có vẻ không phải là tiền bảo chứng.

B: Hoặc đôi khi nó chỉ lòi ra một bên, nhưng sau đó điều đó rất khó xử, có vẻ như vậy.

Chuyển động của cô ấy cho thấy một loại tay cầm thẳng nào đó mà cô ấy có thể nắm được bằng tay.

D: Ừm. Nó có tự thay đổi hay bạn phải di chuyển nó?

B: Nó dường như tự làm điều đó, giống như màu sắc thay đổi. Đây là một vật thể khác mà tôi không biết nó có thể là gì.

D: Đó là một cái nôi kỳ lạ. Có gì bên trong của nó không?

B: Tôi không biết. Người khôn ngoan sử dụng nó cho một cái gì đó. Một số nông dân nói rằng đôi khi họ đào được những tảng đá quá cứng để sử dụng – có lẽ

chúng có kim loại trong đó – và họ đưa chúng cho nhà thông thái. Tôi nghĩ anh ấy đặt chúng vào nồi và điều gì đó sẽ xảy ra với chúng.

D: Sau đó anh ấy biết làm thế nào để sử dụng nó.

B: Tôi nghĩ vậy. Chúng tôi không có nhiều kim loại. Người ta nói rằng kim loại chúng ta đã đến từ những cái cũ. Nó rất đáng quý.

D: Bạn không có cách nào để tìm ra bất kỳ kim loại nào khác?

B: Tôi không biết. Đôi khi trong dòng suối, một số kim loại được tìm thấy trong những tảng đá có màu nắng. Dùng để làm đồ chơi cho trẻ em cũng rất hay. Nó quá mềm để tạo ra các công cụ, nhưng nó khá đẹp. Đôi khi họ làm bùa hộ mệnh từ nó. Người ta cũng nói rằng trên chiếc thuyền cũ họ có những thứ để trồng, một số thì trồng, nhưng một số thì không. Những mùa đông đầu tiên ở đây rất khó khăn đối với họ. Người ta nói rằng nhiều người đã chết và chỉ một số ít còn sống.

D: Họ không có nhiều thức ăn với họ trên thuyền?

B: Họ đã làm, nhưng họ đã hết. Và người ta nói rằng những gì họ trồng sẽ không phát triển hoặc sẽ phát triển theo những cách kỳ lạ và kỳ diệu.

D: Bạn có biết những cây đó là gì không? Bạn có bất kỳ cái tên nào mà họ có thể đã lưu truyền trong truyền thuyết không?

B: Không, tôi không biết. Có lẽ một số nông dân có thể biết. Nhà thông thái sẽ biết. Tôi chỉ biết những gì chúng tôi có bây giờ. Có những loại cây mà chúng ta ăn cả rễ. Phần ngọn chúng ta cũng ăn nhưng chúng có thể bị đắng. Người ta nói rằng họ đã thay đổi. Chúng đã từng khác nhau, nhưng chúng lớn lên và bạn vẫn có thể ăn chúng.

D: Chúng khác nhau như thế nào?

B: Tôi không biết. Nhà thông thái sẽ biết.

D: Có những thứ khác mà họ đã trồng không?

B: Họ trồng ngũ cốc. Theo truyền thuyết, họ đã từng mang lại số tiền kỳ diệu. Những người nông dân mơ ước một lần nữa sẽ làm cho hạt có năng suất như vậy, nhưng họ đã không làm. Có lẽ một số người già đã nắm được truyền thuyết trước khi tính chính xác được thiết lập. Có lẽ tất cả các loại ngũ cốc đều cho năng suất như nhau, và họ chỉ nói rằng nó có năng suất tốt hơn vì họ nhớ nhà.

D: Những người già có mang theo một loại cây nào đó không?

B: Tôi không biết về bất kỳ cây nào mà họ đã mang theo. Những cái cây mà chúng ta có, chúng đã kết thúc. Tôi chỉ sống ở đây và khi tôi đi săn chúng luôn ở đó.

D: Những người cũ có mang theo con vật nào không, hoặc bạn có biết gì về điều đó không?

B: Tôi không biết. Con bò không giống bất cứ thứ gì mà tôi tìm thấy trong rừng. Tôi cho rằng những người xưa đã mang chúng đến, có lẽ đó là lý do tại sao chúng tôi không bao giờ ăn thịt bò. Không có nhiều. Những người nông dân đã nói về việc cố gắng tăng số lượng bò để làm cho công việc của họ dễ dàng hơn. Có lẽ họ sẽ làm.

D: Bạn nói nhiều người trong số này đã chết vì lúc đầu rất khó khăn.

B: Vâng. Có lẽ quần áo của họ không đủ ấm cho mùa đông. Và vì một lý do nào đó, vụ va chạm – có lẽ vì đó là một điều tồi tệ đã làm mất đi chu kỳ sinh sản của phụ nữ, nên không có đứa con nào được sinh ra. Hoặc nếu họ được sinh ra, họ đã không sống. Truyền thuyết nói rằng một số đứa trẻ đã không đúng. Người ta nói rằng một số linh hồn xấu đã lây nhiễm bệnh cho trẻ em và khiến chúng

phát triển theo những cách không phù hợp với chúng ta. (Tất cả điều này đã được nói với nỗi buồn.)

D: Điều gì đã xảy ra với những đứa trẻ đó?

B: Họ đã chết.

D: Sau đó làm thế nào họ có thể có con bình thường?

B: Tôi không biết. Đó là lý do tại sao tôi nghĩ rằng nó đã được tạo ra. Ý tôi là, để có con, điều đó là hiển nhiên. Đó là chu kỳ bình thường của mọi thứ.

D: Bạn có nghĩ những người đó trông khác với người của bạn bây giờ không?

B: Ahh, tôi không chắc. Người ta nói rằng họ cao hơn, mảnh mai hơn. Họ được mô tả là công bằng. Tôi không biết làm thế nào; Tôi không thể hình dung nó. Một số được cho là có mái tóc màu lúa mì, rất lạ.

D: Có ai trong làng của bạn có màu tóc bây giờ không?

B: Không. Có những người có mái tóc màu của tôi, và có những người có mái tóc màu của hoàng hôn. (Ý của ông ấy là màu đỏ?) Đôi khi khi trẻ mới sinh ra, tóc của chúng có màu của lúa mì, nhưng thường thì nó chuyển sang màu của hoàng hôn.

D: Nhưng bằng cách nào đó trong nhiều năm hoặc bất cứ điều gì, làn da và mái tóc của mọi người đã thay đổi màu sắc. Vấn đề di truyền này đã làm phiền tôi. Nếu những cái cũ là công bằng, thì những màu tối hơn ở đâu ra?

D: Họ có truyền thuyết nào về lý do tại sao con người của bạn ngày nay trông khác so với những ngày đó không?

B: Tôi không chắc. Chỉ có những lời đồn đại về truyền thuyết. Người ta nói rằng những người từ trên thuyền cảm thấy nặng nề. Tôi không hiểu điều đó. Và người ta nói rằng họ cảm thấy rất ... đau đớn. Họ không thể tìm ra mặt trăng vì một lý do nào đó. Họ đã tạo ra rất nhiều ý nghĩa về mặt trăng. Họ nói chuyện như thể đó là một cái gì đó rất độc đáo. Với tôi, mặt trăng, cô ấy là người đẹp nhất. Nhưng người xưa nói những điều về mặt trăng rất lớn. Và những truyền thuyết trước đó nói rằng họ đã rất kinh ngạc khi nhìn thấy mặt trăng. Nó cũng ảnh hưởng đến phụ nữ. Họ nói rằng mặt trăng là "khác nhau."

Một số câu chuyện chúng tôi kể cho trẻ em – bạn sẽ nhận thấy rằng chúng chắc hẳn đã được thêu dệt. Nhưng họ nói rằng những người xưa đến từ họ không có mặt trăng. Sau đó khi hạ cánh xuống đây họ nghĩ rằng mặt trăng là một Trái đất khác, cho đến khi họ nhìn vào nó và nhận ra rằng cô ấy rất đẹp. Họ thấy rằng Trái đất là mẹ và mặt trăng là đặc biệt. Và vì vậy họ vui mừng vì đã đến Trái đất chứ không phải lên mặt trăng. Người ta nói trong các truyền thuyết – đặc biệt là những câu chuyện mà chúng ta kể cho trẻ em – rằng những người xưa rất kinh ngạc trước sức mạnh của mặt trời. Họ cho rằng mặt trời giống như một chiến binh mạnh mẽ, rất dạn dĩ. Họ nói rằng mặt trời rất sáng, có rất nhiều ánh sáng ở đây. Họ cảm thấy rằng Trái đất là một nơi công bằng.

D: Có lẽ đây là lý do tại sao các cây phát triển khác nhau.

B: Tại sao lại như vậy? Đền là ánh sáng.

D: Có người cho rằng mặt trời và ánh sáng ảnh hưởng đến sự phát triển của cây.

B: Nó làm cho chúng xanh tươi; nó làm cho chúng phát triển. Tôi không biết tại sao nó sẽ thay đổi mọi thứ. Tôi nghĩ đó chỉ là một huyền thoại. Tôi hiểu bạn cũng có những huyền thoại.

D: Ồ vâng, mọi người đều có truyền thuyết và câu chuyện.

B: Bạn phải cẩn thận. Đôi khi nếu bạn tin chúng quá nhiều, bạn có thể bị lừa dối.

D: Ồ vâng. Đó là lý do tại sao tôi thích nghe những câu chuyện của người khác và xem chúng tôi giống nhau hay khác nhau như thế nào. Nhưng đó là sự thật, bạn phải cẩn thận đừng tin quá nhiều. Coi nó như một câu chuyện. Họ có truyền thuyết nào về đèn không?

B: Tôi không chắc. Họ nói rằng Trái đất là một nơi công bằng, nhiều ánh sáng.

D: Mọi người sử dụng cái gì mỗi khi trời tối? Bạn có cách nào để tạo ra ánh sáng không?

B: Vâng, chúng tôi có đèn. Đôi khi chúng tôi sử dụng chất béo từ động vật mà tôi đã săn được. Đôi khi chúng tôi sử dụng một số loại cây mà khi bạn ấn vào chúng, một chất lỏng trong suốt chảy ra, giống như chất béo tan chảy. Và nó bị bỏng phần nào. Nhưng thường thì chúng ta đi ngủ khi trời tối.

D: Và bạn cũng có những ngọn lửa tạo ra ánh sáng. Có truyền thuyết nào về những người xưa sử dụng thứ gì đó khác để làm đèn không?

B: Họ không cần ánh sáng như chúng tôi. Người ta nói rằng những cái cũ có thể nhìn rất rõ trong bóng tối. Khi họ cần ánh sáng, họ sẽ có một chiếc đèn, nhưng nó không sử dụng những gì chúng ta sử dụng. Người ta nói rằng ngọn đèn giống như cái nồi nấu không có lửa, nhưng đó chỉ là truyền thuyết. Nếu đó là sự thật, cuộc sống sẽ rất dễ dàng. Người ta nói rằng một số cái cũ có thể giết một con vật từ khoảng cách xa hơn tầm bắn.

D: Họ đã làm điều đó như thế nào?

B: Điều này nghe có vẻ buồn cười nhưng đây là những gì truyền thuyết nói. Họ cảm thấy rằng vì mặt trời là một chiến binh mạnh mẽ, họ sẽ có mặt trời giúp họ săn bắn và sử dụng ngọn giáo mặt trời để giết con vật. Vì vậy, họ đã tạo ra một

thiết bị kỳ diệu có thể mượn ngọn giáo mặt trời. Và họ sẽ ném ngọn giáo của mặt trời về phía một con vật. Nếu không có gì cản đường, con vật sẽ bị giết và sẽ có một lỗ nhỏ nơi ngọn giáo chui vào. (Cô ấy chuyển động bằng tay, để lộ một cái lỗ to bằng đầu ngón tay.) Rõ ràng ngọn giáo mặt trời rất nóng như mặt trời, và thịt sẽ bị nấu chín một phần xung quanh cái lỗ đó. Và họ sẽ thay đổi ngọn giáo của mặt trời hoặc họ sẽ sử dụng tia nắng mặt trời để nấu thịt hoặc làm khô nó. Họ rất ngạc nhiên về mức độ mạnh của mặt trời.

D: Sẽ không tuyệt vời nếu bạn có thể đi săn theo cách đó?

B: Có lẽ, nhưng sau đó tôi có thể ở quá xa để xin lỗi đúng cách.

D: Họ đã có nhiều điều tuyệt vời. Nhưng bạn nói rằng nhà thông thái đôi khi kể những truyền thuyết này suốt đêm?

B: Và hơn thế nữa, vâng.

D: Bạn có phiền nói họ với tôi không?

B: Tôi không phiền. Đôi khi tôi rất khó nhớ chúng. Tôi không thường nói với họ; Tôi chỉ lắng nghe. Những người nói với họ, họ nhớ họ tốt hơn.

D: Nhưng bạn đã nghe chúng rất nhiều lần, chúng đã ở trong trí nhớ của bạn.

B: Tôi cảm thấy mình đang bỏ qua rất nhiều. Bản thân chúng tôi không biết hết câu chuyện. Đôi khi dường như có những khoảng trống. Có lẽ một nhà thông thái đã chết trước khi ông ta truyền lại nó. Chúng tôi nhớ những gì chúng tôi có thể, nhưng đó là lý do tại sao nhà thông thái cố gắng giữ cho nó chính xác để không có thêm khoảng trống. (Tự hào) Chúng tôi đã sống sót. Chúng tôi là những người.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 5: Người đầu tiên

MỘT HIỆN TƯỢNG LẠ XẢY RA khi tôi dành thời gian đi du lịch và trò chuyện với những người sống trong quá khứ. Tính cách của người mà thông tin đi qua hoàn toàn biến mất. Họ không có ký ức nào ngoài ký ức của thực thể đã hồi sinh đã sống hàng trăm năm, và trong trường hợp này là hàng nghìn năm trước. Tôi đã quan sát thấy sự chuyển đổi này xảy ra nhiều lần. Vì vậy, tôi phải nói chuyện với Tuin theo cách mà anh ấy sẽ hiểu để tôi có được sự tự tin của anh ấy. Đây là cách duy nhất tôi có thể lấy thông tin về các huyền thoại. Anh ta dường như không nghi ngờ, nhưng tôi luôn cảm thấy rằng có được sự tin tưởng của thực thể là điều cần thiết trong những lần thoái lui này.

D: Bạn có nhớ đã nói chuyện với tôi về truyền thuyết của bạn?

B: Vâng, tôi có. Bạn giống như một đứa trẻ; bạn không biết họ.

D: Tôi có rất nhiều sự tò mò, và một trong những công việc tôi phải làm là ghi lại lịch sử của người dân của bạn.

B: Để ghi lại? Ý bạn như thế nào?

D: Chà, bạn có biết viết là gì không?

B: Người khôn ngoan làm điều đó.

D: Đó là một công việc mà tôi đã được giao: để viết ra câu chuyện và truyền thuyết.

B: Liệu bạn có thể nhớ tất cả những điều này và viết nó ra không?

D: Đó là lý do tại sao tôi được giao công việc, bởi vì tôi có thể nhớ. Mọi người đều có công việc của họ. Đó là lý do tại sao tôi hỏi bạn rất nhiều câu hỏi. Họ không muốn lịch sử bị mai một.

B: Không, lịch sử này, những huyền thoại không được mất đi. Kiến thức phải được truyền lại.

D: Đó là những gì tôi đã được nói

Kể từ khi anh ấy nói với tôi rằng truyền thuyết được truyền tụng trong các lễ hội, tôi nghĩ đó sẽ là một nơi tốt để bắt đầu. Tôi có thể để anh ta hỏi tường lại buổi lễ thực sự, nhưng anh ta nói rằng chúng rất dài, thường diễn ra suốt đêm. Nó có thể được thực hiện, nhưng anh ấy sẽ phải lặp lại nguyên văn tất cả những gì anh ấy đã nghe. Tôi đã chọn dựa vào ký ức của anh ấy về những câu chuyện. Chúng sẽ khá chính xác nếu anh ấy đã nghe chúng cả đời.

D: Khi đêm dài nhất và bạn có nghi lễ, nhà thông thái nói với bạn vào thời điểm đó có những truyền thuyết nào?

B: Vào đêm dài nhất mà chúng tôi tập hợp với nhau và anh ấy kể cho chúng tôi nghe những truyền thuyết về cuộc hành trình của mọi người.

D: Bạn có thể cho tôi biết các phần của nó được không?

B: Có hai hoặc ba lý do khác nhau được đưa ra tại sao những người cũ phải rời bỏ trái đất của họ và vượt qua khoảng không. Một số người nói rằng dân tộc của họ đã không hòa hợp với trái đất quá lâu, đến nỗi trái đất của họ đang chết dần và họ phải rời đi. Một số người nói rằng mặt trời của họ không hòa hợp và đang chết. Và có một bộ truyền thuyết khác nói rằng họ là một phần của một dân tộc lớn và những người cũ đã khiến họ tức giận và phải bỏ đi. Dù bằng cách nào họ cũng đã rời khỏi con tàu của họ.

D: Có lẽ tất cả đều là một phần lý do.

B: Có lẽ. Họ xây dựng con tàu của họ bằng kim loại. Xa hoa nhất – và nó không nổi.

D: Không, nó không. Họ phải có bí mật.

B: Tất nhiên. Những cái cũ đồng nghĩa với những bí mật. Họ rời khỏi con tàu của mình và đi qua khoảng không. Tôi đã có cảm giác khi nghe những huyền thoại mà họ không định đến đây.

D: Đó là do tình cờ?

B: Vâng. Con tàu của họ bị hư hại. Tôi đoán nó sẽ chìm. Và họ đã hạ cánh xuống đây trong thung lũng, mặc dù truyền thuyết nói rằng họ đã bị rơi.

D: Bạn không biết họ đã đi đâu khi họ tình cờ đến đây?

B: Không, tôi không biết. Và họ không thể đi xa hơn. Sau khi đi qua khoảng không, họ rất mệt mỏi. Họ muốn dừng lại và nghỉ ngơi; có lẽ sửa chữa con tàu của họ và sau đó tiếp tục cuộc hành trình của họ. Họ dừng lại trong một khoảng thời gian. Tôi không biết có bao nhiêu mùa. Phần đó đã bị mất. Nhưng sau khoảng thời gian đó, một số truyền thuyết nói rằng họ đã quá mệt mỏi và rất nhiều người bị ốm nên họ không muốn tiếp tục đi du lịch. Họ muốn ở lại đây trên Trái đất. Và các truyền thuyết nói rằng họ đã quên cách đi du lịch. D: Có lẽ rất nhiều thời gian đã trôi qua.

B: Có lẽ. Và thế là họ ở lại và dần dần ... thấy không, khi họ mới đến đây, họ đã không hòa hợp với Trái đất, và phải mất một thời gian dài.

D: Ý bạn là gì?

B: Chà, họ không hòa hợp. Có vẻ như bài hát của cuộc đời họ, bài hát của cơ thể họ, không phù hợp với bài hát của Trái đất. Do đó, rất ít trẻ sơ sinh được sinh ra. Mùa màng của họ không phát triển tốt vì họ không biết cách hòa hợp

với Trái đất. Nhưng Trái đất, cô ấy đã kiên nhẫn và cô ấy tiếp tục làm việc với họ. Và cô đã dần dần định hình những bài hát về cuộc sống của họ và những bài hát về mùa màng của họ để nó hòa hợp với bài hát của Trái đất.

D: Thật là đẹp. Những người đó đã sống lâu trong những ngày đó hay nhiều người đã chết trong thời gian này?

B: Họ cảm thấy rất ốm trong một thời gian dài vì họ không hòa hợp với Trái đất. Họ đã làm mọi thứ không hài hòa. Họ làm việc vào ban đêm và ở trong nhà vào ban ngày, vì họ nói rằng mặt trời quá chói. Rõ ràng họ sẽ cảm thấy ốm bất cứ khi nào họ ở dưới ánh nắng mặt trời. Họ nói rằng nó quá mạnh. Nó đã đánh họ xuống Trái đất. Rõ ràng họ có thể nhìn rõ vào ban đêm. Và bên cạnh đó, họ nói rằng mặt trăng rất sáng. Họ đã rất ngạc nhiên trước mặt trăng. Họ đã không nhìn thấy như vậy trước đây. Họ luôn khen ngợi vẻ đẹp của cô. Cô ấy rất đẹp. Cô ấy sẽ tỏa sáng vào đêm nay.

D: Ồ? Sẽ có một đêm trăng tròn?

B: Không, nó không phải là trăng tròn. Ba phần tư. Trăng tròn là khoảng bốn đêm trước, nhưng cô ấy rất đẹp. Những người cũ đã từng nghiên cứu cô ấy giống như tôi sẽ nghiên cứu động vật. Người ta nói rằng họ có đôi mắt thần. Họ có thể nhìn vào khuôn mặt của cô ấy và nhìn thấy nó rất kỹ. Người ta nói rằng một số cái cũ đã nhìn thấy những cái cũ khác có giếng, đây là những gì truyền thuyết nói. Nó chả có nghĩa gì cả. Nhưng người ta nói rằng đôi khi khi những người già nhìn lên mặt trăng bằng đôi mắt thần của họ, họ có thể thấy rằng một nhóm người già khác, không phải là họ, đã đến thăm cô ấy; đã cắm trại ở đó trên mặt trăng. Tôi không biết làm thế nào họ đã làm điều này. Đây là những gì truyền thuyết nói. Nhưng dù sao thì hầu hết các truyền thuyết đều không có ý nghĩa.

D: Nhưng chúng thú vị. Họ có cách nào để nói chuyện với họ không?

B: Tôi không biết. Tôi nghĩ rằng những cái cũ khác không có ở đó vào thời điểm đó, nhưng đã để lại những dấu hiệu cho thấy chúng đã ở đó. Một số truyền thuyết nói rằng – bây giờ tôi không biết họ có thể đến từ đâu vì điều này là đúng – nhưng một số truyền thuyết nói rằng họ đến từ đâu khi họ bắt đầu cuộc hành trình, không có mặt trăng. Bây giờ, mặt trăng ở đó cho tất cả mọi người nhìn thấy. Cô ấy rất đẹp. Cô ấy đã giúp tôi nhiều lần.

D: Có thể họ đến từ đâu, họ không thể nhìn thấy nó.

B: Chà, một số điều được truyền lại trong truyền thuyết nói rằng khi họ bắt đầu cuộc hành trình của mình, không có mặt trăng, và họ giữ các mùa trong năm theo vị trí của mặt trời và các vì sao. Khi đến đây, theo truyền thuyết, họ rất sùng bái mặt trăng vì bà giúp cho việc giữ các mùa ở đúng vị trí của họ dễ dàng hơn rất nhiều. Truyền thuyết nói rằng họ đã sống lâu hơn rất nhiều so với những gì chúng ta làm bây giờ. Nhưng đó là tất cả các quyền. Chúng tôi có một khoảng thời gian dài trong nhiều năm. Họ dần dần hòa hợp với Trái đất và học cách trồng trọt và học thói quen của các anh chị em nhỏ của mình, cây cối và động vật. Họ học cách hòa hợp với họ để họ có thể sống. Và họ đã có con, và con cái của họ đã có con, vân vân và vân vân, và chúng ta là con cháu của họ.

D: Và đó là cách tất cả bắt đầu. Có điều gì trong truyền thuyết của bạn về bất kỳ ai khác đã từng đến thung lũng không?

B: Không. Truyền thuyết nói rằng khi những người xưa đến đây lần đầu tiên, có một người khác ở đây trong thung lũng. Không phải rất nhiều, nhưng một vài. Tôi đã tự hỏi về vấn đề này của di truyền học. Có lẽ đây là câu trả lời.

D: Những người đó là kiểu người nào?

B: Theo những gì truyền thuyết nói rằng họ trông khá giống với tôi.

D: Ồ, tôi nghĩ ý bạn là khi những người xưa đến thung lũng này, không có ai ở đó cả. Họ đều ở một mình.

B: Họ rất ít nhưng họ là những người duy nhất. Chúng tôi là những người duy nhất: không có những người khác.

D: Những người ở đó khi những ngôi nhà cũ bị rơi, họ sống trong những kiểu nhà nào? Truyền thuyết có nói không?

B: Không, truyền thuyết không nói. Nhưng họ nói rằng họ đã hòa hợp hoàn hảo với Trái đất. Và lúc đầu họ sợ những cái cũ. Vì những người cũ không hòa hợp nên những người đầu tiên phải gần gũi với những người cũ thật là đau đớn. Khi những người cũ trở nên hòa hợp hơn, họ bắt đầu có thể hòa nhập với nhau nhiều hơn, đến nơi cuối cùng họ được sống với nhau như một người.

D: Tôi đã tiếp tục băn khoăn về điều đó. Bạn đã nói với tôi rằng những người xưa rất nhẹ, rất công bằng và có mái tóc màu lúa mì, còn người của bạn bây giờ không có màu đó. Tôi không thể hiểu được điều đó. Nó sẽ giống như những con vật khi chúng sinh sản, chúng có những màu sắc khác nhau. Đây có thể là lời giải thích. Những người ban đầu có mái tóc đen giống như bạn. Có đúng không?

B: Những người đã ở đây, vâng. Và chúng cũng gần hơn chúng ta.

D: Nhưng bạn không có bất cứ điều gì trong truyền thuyết về cách họ sống?

B: Không, bởi vì truyền thuyết của chúng ta đến từ những cái cũ và những người đầu tiên tránh những cái cũ.

D: Bạn có nghĩ rằng những người xưa là những người đã khám phá ra cách làm ra tấm vải không?

B: Họ biết làm vải, nhưng những người đầu tiên cũng biết làm vải. Vì vậy, việc làm vải của chúng tôi đến từ cả hai nhóm.

D: Tôi đoán giữa hai cái, cái cũ và cái đầu tiên, họ có thể đã tìm ra cách chế tạo vật liệu. Bạn có nghĩ rằng những người đầu tiên đã dạy họ cách may quần áo?

B: Không, họ có quần áo khi đến. Nhưng những người đầu tiên đã dạy họ về da và da. Khi quần áo cũ được chôn cùng với họ, mọi người bắt đầu mặc quần áo như những người đầu tiên. Cách chúng ta ăn mặc là cách họ ăn mặc.

D: Sau đó những người đầu tiên chia sẻ với những người cũ.

B: Lúc đầu thì không, vì nó quá đau.

D: Họ sợ?

B: Họ không sợ hãi; nó chỉ là đau đớn. Những cái cũ không hòa hợp với Trái đất. Và những người đầu tiên đã hòa hợp hoàn hảo với Trái đất, và sự khác biệt giữa các loài là điều khó chịu đối với sự hòa hợp.

D: Tôi cho rằng chắc hẳn đã có một số loại thực phẩm mọc lên ở đó.

B: Một số loại ngũ cốc, một vài loại rau. Những người cũ mang theo một số thức ăn với họ. Một số sẽ phát triển và một số thì không. Và vì vậy, tôi tưởng tượng bây giờ chúng ta có cả hai loại.

D: Bạn có biết có cây nào mà bạn có là cây mà người xưa mang đến không?

B: Những người cũ đã mang lại cái cây mà chúng ta dệt vải. Truyền thuyết nói rằng những người cũ sẽ thiết kế cây trồng. Chúng sẽ khiến chúng phát triển giống như bạn làm một bộ quần áo. Và loại cây này được tạo ra, không phải để ăn, mà để sản xuất sợi cho quần áo. (Thật kỳ diệu) Bây giờ, cây cối lớn dần lên. Tôi không hiểu nó, nhưng đó là những gì truyền thuyết nói.

D: Làm thế nào bạn có thể tạo ra một cái cây theo cách bạn muốn?

B: Có lẽ những cái cũ có sức mạnh thay đổi bài hát của cuộc sống.

D: Đó sẽ là một ý tưởng thú vị. Còn những loại cây khác mà họ có thể đã mang theo thì sao?

B: Người ta nói rằng một số loại ngũ cốc của chúng tôi mang theo. Một số loại ngũ cốc mà những người đầu tiên có. Và vì vậy, thật khó để nói đó là cái nào.

D: Họ có thể đã trộn lẫn với nhau.

B: Đúng. Họ có thể có.

D: Bạn nói có một số loại rau đã được trồng. Ý tôi là, gốc rễ và những thứ tương tự.

B: Vâng. Hầu hết trong số đó là do những người cũ mang đến.

D: Họ trông như thế nào?

B: Tôi có thể cho bạn biết họ trông như thế nào bây giờ. Họ có thể đã thay đổi giống như những con vật đã làm. Một cây tạo ra rễ có thể cầm vừa tay thoải mái, và những rễ này là màu của mặt trời lặn. Chúng rất tốt để ăn. Một loại củ khác có màu vàng và nó có các hương vị khác nhau tùy theo độ chín của nó khi bạn hái. Nó có hình dạng tròn hơn. Cái còn lại thì nhọn ở hai đầu và hơi tròn ở giữa.

D: Có điều gì khác như vậy không?

B: Không có gì mà tôi có thể nhớ. Có những thứ khác mà chúng ta ăn, nhưng truyền thuyết không nói cụ thể chúng đến từ đâu. Một số cây ăn quả, hạt giống được cho là đã được mang đến. Đặc biệt, một loại có loại quả màu vàng, mọng nước. Nó ngọt và có một hạt lớn ở trung tâm. Những người nông dân phải rất cẩn thận trồng nó, vì nó có thể bị hư hỏng rất dễ dàng do giá rét. Họ nông chiều những cái cây đó. Không hiểu sao nông dân không để chúng lớn lắm, vì chỉ cần quần kín chúng là chúng có thể chịu được lạnh. Đó là một trong những

bí quyết nuôi. Tôi không biết. Tôi là một thợ săn. Một loại trái cây mọc trên cây nho. Quả dài, hơi nhọn ở hai đầu, thịt màu vàng nhạt, có nhiều hạt nằm rải rác. Nó vừa vụn với bàn tay. Bạn chỉ cần lấy chúng khi bạn đang chọn chúng. Một cái khác là từ một cái cây. Nó có màu nâu đỏ và cũng có hạt nằm rải rác khắp thịt quả. Nó là rất tốt vào cuối mùa thu.

D: Có phải một trong hai cái đó đến từ cái cũ không?

B: Chúng tôi không chắc chắn. Một số chúng mọc trong rừng nhưng hầu hết chúng đều được trồng.

D: Một số trong số chúng có thể đã lan vào rừng trong những ngày xa xưa.

B: Vâng. Đôi khi họ đánh dấu một trang nhà cũ.

D: Tôi nghĩ có lẽ tất cả thức ăn của bạn đều đến từ những món cũ.

B: Ồ không. Truyền thuyết nói rằng hầu hết nó đã làm. Những người ở đây hầu hết đều bị săn đuổi. Đó là nơi tôi học cách săn bắn của mình, vì chúng hòa hợp với Trái đất, chúng có thể nghe thấy tiếng động vật. Những người già cũng có thể nghe thấy tiếng động vật, nhưng nó quá đau đớn cho người thợ săn. Các con vật sẽ van xin và van nài và nói, "Đừng giết tôi." Nhưng tôi đã nói với bạn điều này.

D: Vâng, bạn đã nói với tôi về điều đó. Bạn nói rằng sau một thời gian, các linh hồn đã thay đổi nó và họ không thể nghe thấy tiếng động vật nữa. Sáng. Bạn có nhớ.

D: Cái nào nhân từ hơn.

B: Dù sao thì đối với thợ săn.

D: Trong truyền thuyết của bạn, có sự kiện quan trọng nào xảy ra với những người cũ sau khi họ đến đây không?

B: Nó rất quan trọng khi họ tiếp xúc với những người đã ở đây. Nếu họ không tiếp xúc với những người đầu tiên, họ sẽ chết. Những người đầu tiên đã giúp những người cũ trở nên hòa hợp với Trái đất.

D: Nhưng họ không cố gắng làm tổn thương họ, phải không?

B: Không, không. Chỉ là những bài hát của những người cũ quá mất hòa hợp vì tâm trí của họ làm việc quá khác biệt, khiến những người đầu tiên ở xung quanh họ thật đau đớn. Sau đó, họ có thể thay đổi suy nghĩ của mình để hòa hợp với Trái đất để họ có thể làm việc cùng nhau và học cách sống hòa hợp với Trái đất để có thể tồn tại.

D: Bạn nói rằng một số đứa trẻ đầu tiên được sinh ra bởi những đứa trẻ cũ không sống hoặc chúng có những điều sai trái với chúng. Có phải lâu lắm rồi họ mới có những đứa con có thể sống sót?

B: Họ tiếp tục cố gắng có con, và hầu hết họ sẽ chết hoặc không thể có con. Nhưng một số ít trong số họ đã có thể sống bình thường và có thể sinh con. Có rất ít người trong số họ quá lâu, đến nỗi phải mất nhiều thế hệ, ba hoặc bốn thế hệ, mọi thứ mới ổn thỏa cho họ.

D: Bạn có nghĩ nhiều người trong số những người già đã chết trước khi họ có con không?

B: Tôi không biết. Tôi nghĩ rằng họ đã cố gắng có con và những đứa trẻ đang gặp khó khăn trong cuộc sống. Vì hầu hết con cái của họ đã chết nên không có nhiều người. Một số ít người còn sống đã cố gắng sinh con, và nhiều người trong số họ đã chết, nhưng một vài người trong số họ vẫn sống. Đến lúc đó những người đầu tiên đã giúp đỡ. Vì vậy, dần dần chúng trở nên mạnh mẽ trở lại và chúng hòa hợp với Trái đất.

D: Có phải các truyền thuyết nói rằng những gì đã sai với những đứa trẻ?

B: Cơ thể của họ không hài hòa với chính họ hoặc với Trái đất. Đôi khi mọi thứ sẽ được đặt sai vị trí hoặc bị thiếu. Các bộ phận của cơ thể sẽ khác biệt đáng kể so với những gì nên có hoặc không có ở đó.

D: Sau đó, có rất nhiều điều kỳ lạ và đó là lý do tại sao họ không thể sống. Truyền thuyết của bạn có kể về bất kỳ sự kiện quan trọng nào khác đã xảy ra trong thời của họ không? B: Trong thời gian của những người cũ? Đó là điều chính. Những người cũ dường như nghĩ rằng việc có mặt ở đây trên Trái đất Mẹ là điều quan trọng. Tôi không biết họ sẽ ở đâu nữa.

D: Những người cũ có bao giờ cố gắng bỏ đi không?

B: Họ sẽ đi đâu?

D: Tôi không biết. Đó là lý do tại sao tôi nghĩ rằng điều đó sẽ quan trọng nếu họ cố gắng.

B: Họ thích nó ở nơi họ ở. Ở đây thật đẹp. Tại sao họ lại rời đi? Nó là nhà.

D: Bạn có thể nghĩ về điều gì quan trọng khác được đề cập trong các câu chuyện không?

B: Chà, một điều quan trọng nữa là họ đã cố gắng làm cho cây trồng hòa hợp với Trái đất để lương thực bắt đầu phát triển trở lại. Điều này mất nhiều công sức. Người ta nói rằng nó đã mất nhiều năm. Nó đã rất khó trước bàn tay. Người ta nói rằng họ đã có một lễ kỷ niệm lớn khi vụ mùa thành công đầu tiên của họ được thu hoạch. Điều này rất quan trọng, bởi vì bây giờ họ biết rằng họ sẽ có nhiều thức ăn để sống. Đó là vấn đề hòa hợp với Trái đất. Khi mùa màng bắt đầu sống và con cái của họ bắt đầu sống, họ rất vui mừng vì họ biết rằng mình sẽ sống sót.

D: Sau đó họ sống ở đó và già đi và chết, và máu được truyền cho dân tộc của bạn. Những người đầu tiên có giúp họ phát triển không?

B: Tôi nghĩ vậy. Tôi không chắc. Những người đầu tiên nói với những người già về quả sồi và hạt thông, và dạy họ về sự hòa hợp khi săn bắn. Họ dạy họ về trồng trọt và thu hoạch – mọi thứ bạn cần làm để sống.

D: Họ nói với họ những thứ nào an toàn để ăn trong rừng?

B: Vâng, và những thứ nào tốt cho y học. Nghe nói người xưa có thuốc riêng nhưng không có nhiều, không biết làm thêm. Thật là lạ. Thuốc là thuốc. Bạn đi ra ngoài trong rừng và ở đó nó phát triển.

D: Có lẽ những loại thảo mộc mà họ sử dụng không mọc ở đây.

B: Chà, có lẽ. Họ đã phải đến từ rất xa.

D: Bạn có biết họ dùng thuốc để làm gì không?

B: Những thứ chúng tôi sử dụng thuốc giống nhau: sốt, ho và những thứ tương tự.

D: nếu những người đầu tiên không ở đó để cho họ xem những thứ khác nhau này, thì những cái cũ có lẽ đã chết ngay lập tức. Những người đầu tiên có thể sợ họ và không muốn giúp họ chút nào

B: Đúng vậy.

D: Bạn có thể nghĩ về bất cứ điều gì khác quan trọng từ truyền thuyết không?

B: Một trong những truyền thuyết nói rằng những người cũ từng giao tiếp với những người cũ khác. Có một tảng đá ma thuật. Họ sẽ nói với tảng đá này và tảng đá sẽ nói lại. Người ta nói rằng họ đang nói chuyện với những người cũ

khác trong khoảng không. Nhưng đó chỉ là truyền thuyết. Tôi không nghĩ là có ai khác. Tôi không biết về bất kỳ truyền thuyết của bất kỳ ai khác. Các truyền thuyết nói rằng tảng đá này rất kỳ diệu khi nhìn thấy. Nó tương tự như thạch anh trong khi bạn nhìn thấy các đường vân vàng chạy qua. Tảng đá này đã rõ ràng như thế. Người ta nói rằng bạn có thể nhìn thấy các tĩnh mạch có màu sắc khác nhau chạy qua. Và những màu sắc khác nhau này sẽ xung động khi tảng đá được sử dụng để nói chuyện. Họ nói rằng nó lớn. Nếu bạn nhìn xuống nó, từ mép này sang mép kia, nó sẽ là hai nhíp bằng tay. Nó có góc cạnh, nhưng các truyền thuyết không đề cập đến việc nó có hình dạng bình thường, mặc dù một số truyền thuyết nói rằng nó là loại sần sùi.

D: Léch thếch? (Tôi có thể hiểu là có góc cạnh, nhưng không phải là cục cằn.) Khi họ nói chuyện với những người già khác trong khoảng không, có ai trong số họ từng đến tìm họ không?

B: Họ đã cố gắng nhưng họ không thể tìm thấy chúng, và vì vậy họ đã không đến.

D: Bạn có biết điều gì đã xảy ra với tảng đá đó không?

B: Không, tôi không biết. Tôi chưa bao giờ thấy nó. Người khôn ngoan có thể có nó. Anh ấy có những thứ khác của những cái cũ.

D: Tất nhiên anh ấy sẽ không biết cách sử dụng nó.

B: Anh ấy có thể. Một người khôn ngoan có kiến thức đã được truyền lại từ người khôn ngoan này sang người thông thái khác.

D: Họ có bao giờ nói gì về nguồn năng lượng của họ đến từ đâu mà họ đã sử dụng trong những điều kỳ diệu này không?

B: Người ta nói rằng vì người xưa coi mặt trời có sức mạnh rất lớn nên họ đã sử dụng ánh sáng của mặt trời. Rằng ngọn giáo của mặt trời sẽ xuyên qua tảng đá

và làm cho tảng đá sống lại. (Điều này nghe có vẻ như anh ta đang kể lại điều gì đó từ trí nhớ.)

D: Đây có phải là ngọn giáo mặt trời mà họ dùng để giết động vật không?

B: Họ đã có một công cụ ... khác cho việc đó.

D: Sau đó, mỗi cái được sử dụng cho một mục đích khác nhau.

B: Có một truyền thuyết khác nói rằng đôi khi những người cũ nói chuyện với một bức tường, và bức tường sẽ trả lời.

D: Một bức tường?

B: Giống như một bức tường của một căn phòng. Và bức tường sẽ trả lời, như thể có một người già đang đứng ở phía bên kia bức tường nói chuyện. Một số truyền thuyết đề cập rằng sẽ có một phần cụ thể của bức tường đó mà họ chạm vào và nó sẽ sáng lên. Tôi không biết bất kỳ chi tiết. Có thể tại một thời điểm có chi tiết và phần đó đã bị mất. Đôi khi trong quá khứ một số kiến thức đã bị mất, mặc dù chúng tôi đã cố gắng không để mất bất kỳ kiến thức nào.

D: Chà, nếu nó chỉ được truyền miệng, mọi thứ sẽ mất đi. Nhưng khi bức tường sáng lên, họ có nhìn thấy gì không hay chỉ nói chuyện với bức tường?

B: Tôi không chắc. Người ta nói rằng họ sẽ nhìn thấy những cảnh ở những nơi rất xa. Một số người nghiên cứu về truyền thuyết nói rằng một số trong những cảnh này là từ bên kia khoảng không. Tôi không biết.

D: Bức tường trong nhà của họ hay trên tàu?

B: Trên tàu. Có thể có nhiều hơn một bức tường như thế này bởi vì truyền thuyết chỉ nói rằng họ sẽ đi vào một căn phòng và nói chuyện với một bức

tường. Tôi không biết đó là một phòng và một bức tường, hay nếu có một bức tường như vậy trong mỗi phòng. Tôi không biết. Tôi là một thợ săn.

D: Đó là lý do tại sao tôi thích nghe những huyền thoại của bạn, bởi vì thật thú vị khi cố gắng tìm hiểu những điều này là gì. (Tôi đã phải tạm dừng trong khi lật cuộn băng lại.)

D: Điều đó cho tôi một chút thời gian để viết nó ra. Tôi viết rất nhanh.

B: Bạn phải. Bạn sẽ có thể đọc nó?

D: Tôi có thể vì tôi có kiến thức. Đó là lý do tại sao tôi hỏi rất nhiều câu hỏi. Tôi cũng đang cố gắng hiểu nó và tìm hiểu xem họ đến từ đâu và họ là ai.

B: Vâng. Nhưng nếu bạn có thể tìm ra nó, bạn đang làm tốt hơn tôi.

D: Nhưng điều quan trọng là bạn đã giữ cho những câu chuyện sống động. Bạn có nghĩ rằng nó đã trải qua nhiều thế hệ từ thời của họ đến thời của bạn?

B: Đúng vậy. Những truyền thuyết kể rằng nó có rất nhiều, rất nhiều thế hệ.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 6: Khi Mặt Trăng đi một con đường khác

TRONG MỘT PHIÊN KHÁC Tuin đang trong một chuyến đi săn khi tôi yêu cầu anh ấy kể thêm về những truyền thuyết.

B: Người ta nói rằng đôi khi trong quá khứ mặt trăng đi một con đường khác với cô ấy bây giờ. Đó là một trong những huyền thoại. Thời xưa, người ta nói rằng ... (cố gắng nhớ lại) con đường mà mặt trăng đã đi và con đường mà mặt trời đi

đã hòa hợp hơn bây giờ, và con đường của các vì sao cũng vậy. Tại một thời điểm, một số chu kỳ nhất định của mặt trăng luôn luôn trùng với một số chu kỳ nhất định của mặt trời. Tôi đang cố nhớ những con số đã được nói với tôi. Tôi không giỏi với những con số. Cho tôi một chút thời gian. (Tạm dừng) Được rồi. Người ta nói rằng có 12 chu kỳ mặt trăng trong một năm, chính xác, mọi lúc, mọi năm. Và nghệ thuật theo dõi đường đi của các vì sao, mặt trời và mặt trăng không phức tạp như bây giờ. Đối với mỗi năm khi một số ngôi sao nhất định sẽ xuất hiện, nó sẽ luôn là một phần nhất định của một số chu kỳ mặt trăng cụ thể, từ điểm chí hoặc điểm phân, tùy thuộc vào khoảng cách bạn muốn đếm nó. Và rồi một lần, một điều gì đó đã xảy ra. Có những ánh sáng rực rỡ trên bầu trời và Trái đất rung chuyển. Đó là một khoảng thời gian rất khủng khiếp. Năm đó mùa màng không phát triển. Nhiều người đã bị giết và chính trong thời gian đó, phần lớn kiến thức của chúng ta đã bị mất.

Những người sống sót biết rằng họ phải tiếp tục duy trì kiến thức mà họ vẫn có, mặc dù nó không gần như những gì mà người dân chúng ta từng có. Và phải mất nhiều thế hệ để đường đi của mặt trăng, các vì sao và mặt trời mới ổn định trở lại. Sau hai hoặc ba thế hệ, các nhà thông thái đã quan sát các con đường và cố gắng tìm hiểu điều gì đã xảy ra. Họ nhận ra rằng bây giờ họ phức tạp hơn nhiều. Đường đi của mặt trăng và đường đi của mặt trời không còn trùng nhau.

D: Nó không còn chính xác là 12 chu kỳ mặt trăng?

B: Nó giống như 13 và 1/4 hoặc tương tự như vậy. Tôi không biết, tôi là một thợ săn. Trước khi thay đổi xảy ra, bất kỳ ai cũng có thể theo dõi nó. Nó đã được dễ dàng. Nhà thông thái và các trưởng lão biết lý do đằng sau nó. Sau đó, khi sự thay đổi xảy ra, rất nhiều người đã bị giết mà rất ít người biết lý do đằng sau nó. Cuối cùng họ đã chết, đến nơi mà nhà thông thái chỉ còn lại rất ít kiến thức để làm việc cùng. Và anh ta cố gắng tìm hiểu xem điều gì đã xảy ra với đường đi của mặt trời và mặt trăng.

D: Chắc chắn có điều gì đó đã xảy ra vào thời điểm đó. Bạn nói rằng có những ánh sáng rực rỡ trên bầu trời và Trái đất rung chuyển. Các truyền thuyết có nói điều gì khác đã xảy ra không?

B: Người ta nói rằng tại một thời điểm đường đi của các ngôi sao và mặt trời tạm thời đảo ngược, đến nơi mặt trời mọc ở nơi nó sẽ lặn và lặn ở nơi nó sẽ mọc. Các truyền thuyết không nói rằng mặt trời mọc ở nơi nó sẽ lặn trong bao lâu. Nhưng sau lần đầu tiên khi Trái đất rung chuyển và có ánh sáng trên bầu trời, nhà thông thái nghĩ rằng mặt trời mọc ở nơi nó nên lặn và lặn ở nơi nó sẽ mọc. Không ai có thể theo dõi thời gian khi đó, vì tất cả các chuyển động của các ngôi sao và đường đi của mặt trăng đều ngược lại. Làm thế nào bạn có thể theo dõi thời gian đang trôi qua? Và sau đó – nó không nói là bao lâu – nhưng sau một khoảng thời gian thì một chuyện khác đã xảy ra. Trái đất rung chuyển thêm một chút và mặt trời một lần nữa bắt đầu mọc ở nơi nó cần và lặn ở nơi nó cần, ngay cả ngày nay. Nhưng bây giờ đường đi của mặt trăng và các vì sao không còn với đường đi của mặt trời nữa. Và nó rất phức tạp để theo dõi nó bây giờ.

D: Tôi cá rằng đó là một điều đáng sợ khi nhìn thấy.

B: Vâng. Người ta nói rằng nó rất, rất kỳ diệu và khủng khiếp.

D: Mọi người chết như thế nào trong thời gian đó?

B: Khi Trái đất rung chuyển và như vậy, trời rất bão. Họ nói rằng những cơn gió đã phản đối và đang khóc với Đất Mẹ. Và họ đã thổi mạnh đến nỗi làm cho cây cối đổ rạp xuống, nên mọi người bị chết vì những thứ rơi xuống và bay trong gió.

D: Trước khi điều này xảy ra, các mùa có khác nhau không? Nóng và lạnh chúng có khác so với bây giờ không?

B: (Suy nghĩ) Chiều dài ... chúng ngắn hơn một chút so với hiện tại và chúng luôn trùng với chu kỳ của mặt trăng. Một năm dường như đã kéo dài sau khi điều đó xảy ra, nhưng không nhiều. Cho đến nay, các mùa phát triển vẫn trùng với chu kỳ của mặt trăng, nhưng các mùa chính xác theo điểm chí và điểm phân không trùng với chu kỳ của mặt trăng. Người ta nói rằng thời tiết đã khác. Rằng những cơn gió mùa đông đến từ một hướng khác và mùa hè sau đó dài hơn một chút, nhưng không quá khác biệt so với bây giờ. Sự khác biệt chính là hướng gió mùa đông mà họ phải điều chỉnh.

D: Bạn có biết hướng đó là gì không?

B: Không. Truyền thuyết nói rằng trời ấm hơn. Nó không lạnh bằng. Cuộc sống dễ dàng hơn, vì mùa hè ấm hơn và mùa đông không quá khắc nghiệt. Không có nhiều tuyết hoặc mưa. Thật khó khăn khi Trái đất đi một con đường khác và năm ngày càng dài hơn.

D: Những ngày có độ dài khác nhau?

B: Ngày ngắn hơn một chút nhưng không nhiều. Chủ yếu là những năm ngắn hơn.

D: Nhưng, bạn nói vào giữa mùa hè, những ngày rất dài.

B: Đó là cách bây giờ.

D: Không phải như vậy trong thời gian đó?

B: Không nhiều. Những ngày giữa mùa hè vẫn còn rất dài nhưng vẫn sẽ có một chút bóng tối. Và vào giữa mùa đông, đêm sẽ rất dài, nhưng vẫn có chút ánh sáng vào ban ngày. Nó là cực đoan hơn bây giờ. Trời không lạnh và có nhiều mưa hơn bây giờ; ít tuyết hơn họ có bây giờ.

D: Tôi tự hỏi ánh sáng trên bầu trời đó trông như thế nào?

B: Chà, có một số mô tả và chúng có vẻ mâu thuẫn. Một số ánh sáng giống như ánh sáng mùa đông, nhưng rất tuyệt vời. Trong các màu sắc mà chúng có: đỏ, xanh dương, xanh lá cây và trắng. Và có rất nhiều trong số này đến nơi bạn có thể nhìn thấy chúng vào ban ngày. Thông thường chúng ở đó vào mùa đông và bạn chỉ nhìn thấy chúng vào ban đêm. Tôi nghĩ có lẽ anh ấy đang nói về những ngọn đèn phía bắc hoặc cực quang phương bắc.

D: Nhưng trong thời gian đó có nhiều hơn?

B: Vâng. Và họ cũng đã được nhìn thấy vào ban ngày, và bây giờ họ không bao giờ được nhìn thấy vào ban ngày. Nó thường là vào ban đêm. Ngoài ra, dường như có một sao chổi trên bầu trời vào thời điểm đó, và nó dường như đang bay xuống Trái đất. Nhưng người ta nói rằng nhà thông thái đã dịch điều này cho rằng họ không thực sự nhìn thấy nó bay xuống Trái đất, mà dường như nó đang hướng về Mẹ Trái đất. Sau đó, khi Trái đất bắt đầu rung chuyển và mọi thứ trở nên tồi tệ, sao chổi không còn được nhìn thấy nữa.

D: Bạn có nghĩ rằng nó có thể đã va vào Trái đất?

B: Truyền thuyết nói rằng nó có thể có. Nhưng chúng trông thật nhỏ bé trên bầu trời. Bạn biết đấy, bạn có thể che tất cả các bộ phận bằng bàn tay và ngón tay của mình tùy thuộc vào khoảng cách của chúng.

D: Bạn có thấy nhiều sao chổi không?

B: Không nhiều. Một hoặc hai. Khi bạn lần đầu tiên nhìn thấy chúng, chúng rất nhỏ và bạn có thể che chúng bằng khớp ngón tay út của mình. Sau đó, chúng dường như phát triển và lớn hơn và che phủ nhiều bầu trời hơn cho đến khi chúng vượt qua và nhỏ lại. Sau đó, một đêm mặt trời lặn và bạn không nhìn thấy chúng nữa.

D: Những điều này xảy ra vào mùa đông hay mùa hè?

B: Sao chổi? Hoặc, nó không quan trọng. Những sao chổi này khi xuất hiện.

D: Truyền thuyết của bạn có nói sao chổi có thể là gì không?

B: Không. Nó chỉ là một ngôi sao đi trên con đường ngoằn ngoèo.

D: Đó sẽ là một mô tả tốt. Bạn đã nói với tôi rằng có một nhóm các ngôi sao mà những ngôi sao cũ rất quan tâm. Nhóm sao đó cũng thay đổi vị trí trên bầu trời trong thời gian đó sao? (Xem Chương. Những ngôi sao cũ quan tâm đến Pleiades.)

B: Chà, tất cả các ngôi sao đều dịch chuyển vị trí, không chỉ những ngôi sao. Bản thân các ngôi sao vẫn giữ nguyên vị trí cũ. Có vẻ như chúng tôi đã chuyển đi, hoặc tất cả họ đã cùng nhau dọn đi. Bạn sẽ nhớ những điều tôi đã nói với bạn chứ?

D: Vâng. Tôi muốn giúp đỡ để họ không bị lạc. Bạn đã bắt được rất nhiều động vật?

B: Trong khi tôi đã nói chuyện với bạn? Không thật sự lắm. Tôi rất thích kể cho bạn nghe về những ngọn đèn ban đêm mùa đông. Chúng rất đẹp. Tôi đã theo dõi một số con nai mặc dù. Tôi sẽ có thể nhận được một số khi chúng ta đang nói chuyện.

D: Tôi chưa bao giờ nhìn thấy những ánh sáng đó. Họ phải rất đẹp

B: Họ đang có. Đôi khi những người phụ nữ sẽ dệt một mảnh vải treo trên tường. Đèn trông như thế này khi có gió thổi. (Anh ấy đang tạo chuyển động vẫy tay bằng tay.) Nhưng bạn có thể nhìn thấy bầu trời qua chúng và bạn có thể thấy rằng có nhiều màu sắc khác nhau.

D: (Tôi không chắc anh ta đang nói về cái gì.) Ồ, ý bạn là tấm vải rất mỏng?

B: Không. Đèn trên bầu trời.

D: Nhưng bạn nói họ dẹt vài?

B: Tôi đã sử dụng nó để so sánh với ánh sáng trên bầu trời trông như thế nào. Nhưng bạn sẽ có thể nhìn thấy chúng trên bầu trời vào mùa đông này vào ban đêm. Chỉ cần đi tìm

D: Tôi có lẽ đã không nhìn đúng lúc; hoặc không đi ra ngoài khi họ ở đó.

B: Chà, trời lạnh vào mùa đông.

D: Vâng, đó có lẽ là lý do tại sao tôi không nhìn thấy chúng. Bạn có bao giờ nhìn thấy những ánh sáng đó vào bất kỳ thời điểm nào khác trong năm không?

B: Chà, đôi khi trong đêm tối chúng ta nhìn thấy chúng. Nhưng vào mùa hè, nó sáng hầu hết vào ban đêm, vì vậy bạn không nhìn thấy chúng nhiều. Ánh sáng mặt trời cung cấp năng lượng cho chúng. Vì vậy, chúng tôi chủ yếu liên hệ chúng với mùa đông vì bạn nhìn thấy chúng rất nhiều vào mùa đông vì trời tối.

D: Thật là một mùa thu và mùa xuân?

B: Chà, nó tỷ lệ thuận với lượng bóng tối ở đó. Tôi chợt nảy ra ý định tìm hiểu xem truyền thuyết có đề cập đến khủng long hay động vật đã tuyệt chủng hay không. Điều này sẽ giúp tôi xác định thời gian của những cái cũ.

D: Bạn có truyền thuyết nào về những con vật có thể tồn tại khác với chúng bây giờ không?

B: Có rất nhiều truyền thuyết về động vật Hầu hết chúng tôi đều kể cho bọn trẻ nghe.

D: Vâng. Nhưng có bao giờ các loài động vật khác nhau không?

B: Vâng. Tôi không yêu quý về các chi tiết. Có vẻ như, nếu chúng ta đang nghe những truyền thuyết, rằng tất cả các loài động vật đều có phần khác biệt. Họ đã thay đổi. Không có sự khác biệt lớn, chỉ là những khác biệt nhỏ ở đây và ở đó. Vì vậy, nếu một người đi vào rừng với những con vật giống như lúc đó, nó sẽ trông khác một cách tinh tế. Bạn sẽ không nhận thấy nó ngay lập tức. Một số động vật sẽ lớn hơn một chút hoặc nhỏ hơn một chút. Bộ lông của chúng sẽ hơi khác một chút, hoặc một số sẽ có số lượng ngón chân trên bàn chân khác nhau. Như tôi đã nói, sự khác biệt tinh tế.

Và một số truyền thuyết nói rằng có một số động vật trông giống như chúng ở giữa các loài động vật mà chúng ta có ngày nay. Một truyền thuyết kể về một con vật mà khi nó có con, một số con rất lớn và một số rất nhỏ. Những đứa trẻ lớn lớn lên trở thành gấu và những đứa trẻ nhỏ lớn lên trở thành gấu trúc. Điều này giống như một trong những câu chuyện của Tuin dành cho bọn trẻ.

B: Đó là một trong những huyền thoại. Đúng là gấu trúc là em trai của gấu và chúng trông rất giống nhau. Nhưng thực sự sẽ là một tập hợp các bậc cha mẹ kỳ lạ khi sinh ra những đứa trẻ khác biệt như vậy.

D: Nhưng không phải con gấu trúc có màu khác sao?

B: Không khác nhiều lắm. Bên cạnh đó, màu sắc cũng không có nhiều ý nghĩa vì màu lông có thể thay đổi theo mùa. Đó là cách xây dựng, cách xương làm điều đó.

D: Chà, chẳng phải gấu trúc có những dấu hiệu khác với gấu sao?

B: Một phần nào đó. Các dấu hiệu trên khuôn mặt là khác nhau. Nhưng ai biết được, khi con gấu có một cái đuôi dài thì có lẽ đuôi của nó cũng có sọc. (Tôi cười.) Chúng tôi không biết, bây giờ đuôi của nó quá ngắn để có bất kỳ sọc nào trên đó.

D: Có những con vật nào thay áo?

B: Vâng, có một số. Động vật nhảy và động vật kéo móng vuốt lại thay đổi lớp áo khoác của chúng. Tôi không chắc về con gấu. Đôi khi có vẻ như họ làm vậy, và đôi khi tôi tự hỏi liệu đó có phải là hai con gấu khác nhau không. Thường thì gấu có màu đen hoặc nâu, và đôi khi, thường là vào mùa đông khi trời có tuyết, tôi nhìn thấy gấu trắng. Đó có thể là những con màu đen hoặc nâu thay đổi màu lông của chúng giống như các loài động vật khác, hoặc nó có thể là một con gấu khác. Có vẻ như nó trông hơi khác một chút. Tôi đã không thực sự tìm ra nó. Chúng ta chỉ nhìn thấy chúng ở độ sâu của mùa đông khi có nhiều tuyết. Nó luôn luôn là tình cờ, vì vậy tôi không thực sự biết họ ở đâu.

D: Bạn có truyền thuyết nào khác về động vật khác với thời trước không?

B: Hãy để tôi nghĩ ... Một số loài chim đã từng khác nhau. Màu sắc của chúng đã thay đổi, có vẻ như vậy. Nếu bạn theo dõi các truyền thuyết, những thay đổi đã diễn ra dần dần. Theo truyền thuyết, một số màu lông trên đầu của chúng từng có hình dạng hơi khác một chút. Không quyết liệt, chỉ một chút, và nó đã thay đổi một chút. Hầu hết các truyền thuyết về loài chim là dành cho trẻ em, như truyền thuyết về cách loài chim đen hình thành.

D: Vâng, bạn đã nói với tôi điều đó. (Xem Chương 9.)

B: Tôi thực sự không thể nghĩ đến bất kỳ con vật nào khác đã thay đổi.

D: Tôi tự hỏi liệu có một số loại động vật không còn nữa không. Bạn có truyền thuyết về một số đã biến mất không? B: Có một truyền thuyết về một sinh vật kỳ lạ; Tôi không biết nó có thể là gì. Sinh vật này được cho là rất nhỏ và có thể bay như chim, nhưng nó sẽ chích như cây tầm ma. Người ta nói rằng sinh vật này thích hát và nó luôn vo ve thật cao. Chúng tôi không có gì giống như vậy. Tôi không biết nó có thể là gì.

Lúc đầu tôi nghĩ anh ấy đang nói về một con dơi, nhưng giọng hát sẽ không đi kèm với điều đó trừ khi Tuin có khả năng nghe được những âm thanh nằm ngoài phạm vi bình thường của chúng tôi.

D: Làm sao nó có thể châm chích được?

B: Người ta nói rằng nó sẽ cắn bạn và hút máu bạn, và để lại vết thương. Họ được coi là rất khó chịu. Có những sinh vật bay khác rất nhỏ. Họ sẽ ngân nga hoặc vo ve hoặc họ sẽ hát. Nhưng chúng tôi không có chúng bây giờ.

Tôi đang cố gắng tìm hiểu xem sinh vật nghe có vẻ kỳ lạ này là gì.

D: Đây có thể là một sinh vật kỳ lạ vì một con chim không thể cắn.

B: Người ta nói rằng nó nhỏ bằng đầu ngón tay của bạn. Điều đó thực sự nhỏ đối với một thứ gì đó có cánh.

Anh ấy thực hiện các chuyển động tay để hiển thị kích thước. Bây giờ tôi thực sự bối rối. Nó không thể là một con chim hay một con dơi như tôi đang tưởng tượng. Chỉ có côn trùng mới là nhỏ.

D: Nơi bạn sống có côn trùng không? (Anh ấy có vẻ bối rối trước từ này) Lỗi? (Anh ấy vẫn có vẻ bối rối.) Tôi biết bạn có ong vì bạn đã nói về mật ong.

B: Chà, chúng ta có ong nhưng không có nhiều ong khác. ... Có một số sinh vật trong rừng dường như có liên quan đến ong. ... Từ là gì? ... Ong bắp cày? ... Đó là một từ?

D: Vâng. Đó là một loại khác. Nó không tạo ra mật ong nhưng nó giống như những con ong.

B: Vâng. Và có những sinh vật nhỏ sống trong lòng đất và những con gấu thích ăn chúng. Nhưng tôi không để ý đến họ. (Có thể là tiếng kêu.)

D: Cái này mà bạn đang nói về nó nhỏ bằng đầu ngón tay út của bạn, nó có thể là một cái gì đó như thế không?

B: Ahh ... không phải ong, không phải ong bắp cày. Người ta nói rằng các truyền thuyết cũng mô tả loài ong, và mô tả cho loài ong là khác nhau. Rõ ràng những người khác nhỏ hơn. Tôi không biết làm thế nào, tôi chưa bao giờ thấy cái nào như vậy.

D: Tôi đã nghĩ nó có thể là một cái gì đó như thế, chứ không phải là một con vật.

B: Chà, ong cũng là động vật.

D: Theo một cách nào đó. Vâng, tôi cho rằng họ sẽ như vậy. Nó phụ thuộc vào việc bạn muốn xếp nó vào lớp nào, danh mục nào.

B: Chúng không có rễ và lá như thực vật. Họ không ngồi yên dưới nắng. Họ di chuyển xung quanh như động vật.

D: Tôi luôn nghĩ về một con vật có lông.

B: Đó là một loại động vật. Một số loài động vật cũng có vây, bạn biết đấy.

D: Ý bạn là cá? Chúng tôi luôn đặt những con sống dưới nước và có vây riêng.

B: Ồ, nhưng điều đó thật ngu ngốc. Tất cả họ đều nhảy vũ điệu của cuộc sống và họ đều hát bài hát của Trái đất.

D: Chúng tôi cũng đặt những con chim một mình.

B: Bạn thật kỳ lạ.

D: Khi tôi nghĩ về động vật, tôi nghĩ đến những con lớn hơn có lông. Bây giờ tôi có thể hiểu thuật ngữ của bạn và cách bạn nghĩ về chúng. Thật vô ích khi tranh luận chống lại niềm tin và thuật ngữ của anh ấy. Logic của anh ấy dường như có lý hơn chúng ta. Khi tôi đặt câu hỏi về những loài động vật đã tuyệt chủng, tôi

đã nghĩ đến khủng long và những thứ tương tự. Tôi đã không mong đợi anh ta trả lời với mô tả về một cái gì đó như một con muỗi, có thể là như vậy. Những câu trả lời của anh ấy thường gây cười và luôn luôn soi sáng.

D: Có truyền thuyết nào về các loài động vật lớn có thể đã biến mất không?

B: Có một. Tôi không chắc nó được gọi là gì. Tôi có thể mô tả nó. Nó được cho là lớn như một ngôi nhà. Nó có sừng giống như con bò và đôi tai lớn. Và mũi của nó không thể được phân biệt với một cái đuôi. Bộ lông dài, nhiều lông. Tôi không biết nó có thể là gì. Nó nghe như một thứ gì đó hung dữ để săn mồi. Tôi không muốn; nó sẽ là khó khăn. Tuy nhiên, nó sẽ cung cấp rất nhiều thịt. Nó được cho là rất tốt để ăn.

D: Sừng của nó nằm ở đâu trên cơ thể?

B: Ở phía trước. Truyền thuyết không rõ đó là sừng hay răng dài. Họ mô tả nó theo cả hai cách.

D: Có lẽ đó là hai con vật khác nhau?

B: Tôi không nghĩ vậy. Tôi nghĩ rằng nó chỉ là một cái gì đó đã len lỏi vào các huyền thoại.

D: Những chiếc sừng có hình dạng nhất định không?

B: Chúng đã được cuộn tròn. Họ sẽ đi thẳng ra ngoài và sau đó cuộn tròn lại.

Cô ấy thực hiện chuyển động tay. Rõ ràng là anh ta đang mô tả một con voi răng mẫu hoặc voi ma mút.

B: Trong truyền thuyết, họ được cho là rất nguy hiểm.

D: Những thứ này biến mất khi nào?

B: Khi Trái đất đổi đường đi.

D: Có truyền thuyết nào về bất cứ thứ gì khác lớn như vậy không?

B: Không phải là tôi có thể nhớ lại. Người ta nói rằng những con mèo từng lớn hơn. Chúng đủ lớn như nó vốn có; Tôi không lo lắng về nó.

D: Truyền thuyết có nói gì về rắn không?

B: Truyền thuyết đề cập đến rắn. Chúng tôi thỉnh thoảng nhìn thấy một cặp, nhưng chúng tôi thực sự không có nhiều như vậy. Người ta nói rằng khi Trái đất thay đổi đường đi, những con rắn không thích sự biến động từ nó và cứ thế bỏ đi. Những con cá đã thay đổi. Rõ ràng nước đã từng ấm hơn, và những loài cá thích vùng nước mát sẽ ở lại tốt hơn. Đó là tất cả.

Vì những người cũ không có truyền thuyết về khủng long nên chắc chắn chúng đã bị rơi sau thời của họ, nhưng trước thời điểm của một trận đại hồng thủy nào đó. Tôi phát hiện ra rằng có bốn bước tiến lớn của băng trong Kỷ Băng hà, trong đó có những giai đoạn nó tan chảy trở lại. Tầng băng cuối cùng đã biến mất khỏi Bắc Mỹ từ 10.000 đến 15.000 năm trước.

Với sự rút lui của băng, nhiều dạng động vật đã tuyệt chủng và được thay thế bằng các loài động vật hiện đại. Trong số những người biến mất có voi ma mút. Năm 1989, bộ xương gần như hoàn chỉnh của một con voi ma mút được tìm thấy ở độ cao 9.000 feet ở trung tâm Utah, lập kỷ lục về độ cao cho các loài động vật có vú đã tuyệt chủng. Con voi ma mút được cho là đã sa lầy trong vũng lầy ở rìa sông băng cách đây 10.000 đến 15.000 năm. Thông tin lịch sử này cung cấp cho chúng ta một ngày gần đúng cho sự sụp đổ của Old Ones. Có thể thảm họa mà các truyền thuyết nói đến đã đủ dữ dội để gây ra một phần của Kỷ Băng hà?

SAU KHI ĐƯỢC ĐÁNH THỨC khỏi trạng thái xuất thần sâu sắc, cô có một vài ký ức về một cảnh mà cô đã thấy. Điều này thường xảy ra ngay cả với những

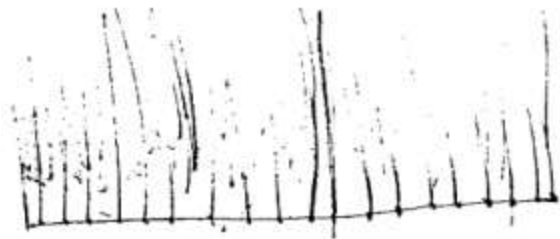
người mê mộng du. Họ có thể không nhớ nhiều về phiên làm việc và câu chuyện mà họ đã liên quan, nhưng họ sẽ nhớ từng mảnh vụn, và có thể là một cảnh nào đó. Điều này rất giống với cách chúng ta nhớ lại những giấc mơ khi thức dậy vào buổi sáng. Cô ấy đã mô tả nó cho tôi.

B: Tôi nhớ cảm giác lạnh buốt, sâu thẳm như ở sâu thẳm mùa đông và tôi nhớ đã nhìn thấy những ngọn đèn phía bắc, cực quang phương bắc. Điều tò mò là tôi chưa bao giờ nhìn thấy những thứ này ngoài đời.

D: Tôi cũng vậy. Anh ấy nói rằng chúng đáng chú ý nhất vào mùa đông.

B: Đúng vậy, nhưng bạn phải đi xa hơn về phía bắc hơn đây [ở Arkansas] để nhìn thấy chúng.

D: Và chúng rất phổ biến ở nơi Tuin.

B: Tôi đã nghe nói rằng ở phần đất nước của chúng tôi vào sâu mùa đông, vào những thời điểm nhất định bạn sẽ thấy dấu vết của chúng khi bạn nhìn về phía bắc, đôi khi trong các trận mưa sao băng hoặc pháo sáng mặt trời. Nhưng nó không thường xuyên xảy ra. Tuy nhiên, tôi nhớ đã nhìn thấy họ rất thân thiết trong suốt buổi học. Họ ra ngoài vào ban đêm. Chúng trông ... (cô ấy gặp khó khăn trong việc tìm từ) gần giống như pháo hoa. Chúng trông giống như những ngọn sóng năng lượng. (Cô ấy phát ra âm thanh vù vù: rrrrrr.)

D: Quay cuồng? B: Điều này thật khó diễn tả. Ví dụ như dòng chính của nó, như phần gốc của nó, sẽ giống như một dòng nguệch ngoạc. Nhưng nó sẽ là một

loạt các điểm sáng, với năng lượng chạy lên từ nó, giống như một bức màn năng lượng.

Tuin đang cố gắng mô tả nó và anh ấy đã đề cập đến điều gì đó về một tấm màn, và tôi không thể thấy mối liên hệ. Tôi không biết ý anh ta muốn nói gì, một bức màn có vết hay là gì? Sau đó, cô ấy đã vẽ một bức tranh về cực quang khi cô ấy nhớ đã nhìn thấy chúng. Cô nghĩ rằng điều này sẽ dễ dàng hơn là cố gắng mô tả hiện tượng.

B: Nó có nhiều màu sắc khác nhau. Thường có màu đỏ đậm hoặc xanh lam hoặc hoa violet hoặc xanh lá cây.

D: Tôi đã nghe nói về nó nhưng tôi chưa bao giờ nhìn thấy chúng. B: Đó là cách với tôi. Và cảnh tượng nhìn thấy chúng, trong tâm trí tôi, dường như gắn liền với thời tiết lạnh giá.

Tôi đã tham khảo Bách khoa toàn thư của Collier để biết thông tin về cực quang borealis. Tuin đã đúng khi mô tả nó giống như một bức màn. Chúng được gọi là "rèm của ánh sáng", và thường xuất hiện dưới dạng rèm.

Màn hình hiển thị thường bắt đầu dưới dạng một cung đồng nhất (các bộ phận giống hệt nhau hoặc đồng nhất), là một trong những dạng phổ biến nhất và không có cấu trúc dạng tia. Độ sáng có thể không đổi nhiều hơn hoặc ít hơn trong thời gian hoặc hiển thị xung rõ rệt trong khoảng thời gian dưới một phút. Nếu màn hình tăng độ sáng, các dải đồng nhất thường chia thành các tia, vòng cung tia, màn hoặc một vầng hào quang trong đó các tia dường như hội tụ trên không. "Ngọn lửa" là các sóng ánh sáng mạnh di chuyển nhanh lên trên và thường được theo sau bởi sự hình thành của một vầng hào quang.

Mặc dù nguyên nhân của cực quang đã được các nhà khoa học ám chỉ, nhưng người ta tin rằng nó có liên quan đến hoạt động bùng phát ánh sáng mặt trời xảy ra trên mặt trời. Vùng cực quang thường xuyên xuất hiện tối đa dường như trải dài trên toàn cầu từ Alaska, Hồ Great Bear, qua Vịnh Hudson, phía nam

Greenland và Iceland, và phía bắc của Na Uy và Siberia. Các vùng đất chính nơi hiện tượng này có thể được nhìn thấy là Alaska, Canada và Na Uy. Thông tin này đã giúp xác định chính xác vị trí của nhóm Tuin.

Trong thời điểm hiện tại của chúng ta, hoạt động theo mùa tối đa đạt đỉnh điểm vào các tháng tương đương, mùa xuân và mùa thu (tháng 3-tháng 4 và tháng 9-tháng 10). Tuin cho biết nó xảy ra vào mùa đông. Đây có thể là một dấu hiệu cho thấy Tuin đã ở rất xa thời gian mà các mùa khác nhau? Hay cực quang xảy ra vào một khoảng thời gian theo mùa khác với thời điểm hiện tại?

Cực quang có cường độ thấp xuất hiện dưới dạng màu trắng. Màu sắc trong thời đại của chúng ta đã được quan sát thấy là màu xanh lục vàng, và đôi khi có màu tím và đỏ. Màu sắc được tạo ra bởi nitơ và oxy trong bầu khí quyển trên. Các oxy nguyên tử chịu trách nhiệm cho cả cực quang màu vàng-xanh và đỏ ở dạng tia. Sự phát xạ mạnh của nitơ phân tử được nhìn thấy trong các cực quang màu đỏ hoặc tím ở dưới cùng của vòng cung hoặc các dạng xếp nếp. Tuin nhìn thấy màu đỏ đậm, xanh lam, hoa violet, xanh lá cây và lòng trắng khi anh nhìn vào cực quang. Sự khác biệt nhỏ về màu sắc (ví dụ như màu xanh lam) có thể chỉ ra rằng thành phần phân tử của tầng cao khí quyển vào thời của ông chứa một nồng độ nặng hơn của một số nguyên tố nhất định. Nó cũng có thể có nghĩa là mắt của Tuin nhìn thấy phổ màu khác nhau.

Nhận xét của Tuin về độ dài của ngày và đêm trong những ngày dài nhất và ngắn nhất trong năm một lần nữa chỉ ra vị trí của anh ta là ở Bắc bán cầu xa xôi. Ở phía Bắc 66 1/2 độ Bắc (Vòng Bắc Cực), có 24 giờ bóng tối vào ngày 21 tháng 12 và 24 giờ ban ngày vào ngày 21 tháng 6. Vì độ dài ngày và đêm của anh ấy không hoàn toàn là bóng tối hoặc ánh sáng mặt trời, tôi sẽ nghi ngờ rằng khu vực của anh ta hơi về phía nam của Vòng Bắc Cực. Thông tin này kết hợp với việc ông đề cập đến cực quang điểm một lần nữa đến vùng Alaska-Canada. Có những phần của Siberia nằm trong khu vực này, nhưng tôi tin rằng do Tuin liên quan đến nhiều loài động vật khác nhau và các yếu tố nhận dạng khác mà anh ấy đang sống ở phần cực bắc của lục địa Bắc Mỹ.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 7: Thiết kế chẵn

MỘT PHƯƠNG PHÁP HỌC KHÁC về con người của Tuin là hỏi về quần áo. Một số loại và vật liệu nhất định khác biệt với các khoảng thời gian hoặc quốc gia nhất định.

D: Họ lấy chất liệu mà quần áo của bạn được làm từ đâu?

B: Tôi không chắc. Tôi thường đi săn. Rất nhiều skin được sử dụng. Có một loại cây mà những người phụ nữ sử dụng. Họ lấy thân cây này, và tôi nghĩ rằng họ ngâm nó trong nước bằng cách nào đó và đôi khi đập nó giữa những viên đá. Nhưng tôi không thực sự chắc chắn thứ tự là gì. Sau khi ngâm và đập dập để tách sợi, họ đem phơi nắng.

D: Sẽ không phải là các sợi rất ngắn?

B: Chà, họ xoắn chúng lại với nhau để làm cho chúng dài hơn. (Chuyển động của tay) Họ cũng lấy lông từ dê. Nó mềm và làm cho vải tốt, nhưng lông dê ngắn, nên tôi tưởng tượng sẽ mất rất nhiều lông. Những người phụ nữ có những thứ mà họ dệt nên. Tôi không biết nó hoạt động như thế nào. Nó rất bí ẩn đối với tôi.

D: Nhưng sau đó việc săn lùng của bạn có thể sẽ rất bí ẩn đối với họ.

B: Tôi nghĩ bạn đúng. Tôi đã đề nghị một lần – khi những người phụ nữ thiếu chất xơ – tôi đã chỉ cho họ rằng vỏ cây có chất xơ trong đó. Tại sao không thử điều đó? Họ đồng ý rằng có sợi ở đó, nhưng họ không biết làm thế nào để chế biến nó đến đâu để nó có chất xơ và không bị vỡ Họ nói rằng sẽ rất vất vả Tôi

chỉ là một thợ săn, tại sao họ phải nghe tôi? Nhưng tôi đã nói với họ, tại sao không ghi nhớ nó.

Tuần mô tả loại cây chủ yếu được sử dụng để lấy sợi. Nó cao đến ngang đùi, gồm một cuống ở giữa với các lá rộng, phẳng, nhọn. Những chiếc lá này rộng khoảng một inch rưỡi, vươn ra khỏi cuống ở bốn phía theo hình xoắn ốc. Nở hoa, ở ngọn hoặc ngọn của cây, là một bông hoa nhỏ màu tím xanh với tâm màu vàng, được bao bọc trong một cụm lá. Sợi tốt nhất cho quần áo là ở phần cuống. Mô tả này phù hợp với cây lanh, đã được trồng từ thời tiền sử để sử dụng sản xuất vải lanh.

Anh ấy nói có nhiều loại khung dệt khác nhau. Một khung lớn đã được sử dụng cho chăn. Ông đã sử dụng chuyển động của tay để chứng minh rằng chúng quấn sợi quanh những chiếc que hình được chuyền qua lại. Lời giải thích của anh ta cho thấy rằng anh ta rõ ràng đã xem thủ tục, nhưng không hiểu nó. Một số phụ nữ có thể dệt khá nhanh. Ngoài ra còn có một khung nhỏ hơn được sử dụng để làm dải vải, chẳng hạn như được sử dụng cho áo sơ mi hoặc thắt lưng hoặc một cái gì đó tương tự. Đầu này móc vào tường, đầu kia móc vào quần áo của họ. Họ sẽ ngả người ra sau để giữ sức căng trên vật liệu.

D: Bạn có tự may quần áo không?

B: Thông thường, trừ khi có một cô gái hoặc một phụ nữ trong làng muốn trở nên tốt hơn (cười khẩy).

D: (Cười) Làm thế nào để bạn may các tấm da lại với nhau?

B: Có những sợi trong cơ thể động vật mà bạn có thể sử dụng. Các sợi liên kết các thớ thịt, thớ thịt lại với nhau. Bạn có thể sử dụng điều này hoặc bạn có thể sử dụng các dải da nhỏ. Và tôi đục những lỗ trên da và khâu nó lại với nhau. Đây là những tấm da đã được chữa khỏi. Đầu tiên, tôi dùng dao để cắt nó thành hình dạng như mong muốn. Và khâu chúng lại với nhau bằng những dải da nhỏ hoặc sợi từ cơ thể con vật.

D: Bạn dùng gì để đục lỗ?

B: Ồ, thường thì tôi có một cái xương nhỏ. Có xương nhỏ mà sắc. Và nếu tôi không có sẵn một chiếc xương nhỏ, thì có lẽ đó là mũi dao của tôi.

D: Rất thông minh. Tôi rất ngạc nhiên khi biết rằng Tuin cũng rất thích làm một kiểu dệt.

B: Đó là những điều tôi thích làm vào mùa đông. Những ngày, hay đúng hơn là những đêm mà tôi nên nói, chúng dài ra. Bạn phải làm gì đó. Nếu bạn chỉ ngồi đó, những bức tường đóng lại. Và bạn biết tôi không thích ở dưới mái nhà. Vì vậy, một trong những việc tôi làm là lấy dây và kẹp và thắt nút theo những cách khác nhau và thiết kế công việc với nút thắt. Tôi biết nó giúp tôi không bị lép vế, nó giúp tôi không gặp rắc rối. Đôi khi tôi giữ lại những gì tôi làm ra, đôi khi tôi cho đi. Nó phụ thuộc vào hình dạng của nó. Một phụ nữ đã lấy một trong số chúng và treo nó lên một số móc và cô ấy sử dụng nó thay cho một cái nôi. Và ai đó đã lấy một chiếc và treo nó lên trần nhà. Cô ấy sử dụng nó để phân chia một trong các phòng của mình.

Trong một buổi học khác, tôi có thể nhận được thông tin về các loại cây được sử dụng để làm vải chết.

B: Tôi đã vào rừng săn bắn, nhưng không phải để săn thú lần này. Tôi đã được lười biếng hôm nay. Tôi đang săn lùng một số loại thảo mộc và rễ cây cho phụ nữ.

D: Họ yêu cầu bạn tìm loại thảo mộc nào?

B: Những cái khác nhau. Tôi tìm chúng theo cách chúng ngửi và nhìn như thế nào. Một số loài hoa. Có một loài hoa có màu hoa cà nhạt với tâm màu vàng mà họ dùng để làm gì đó. Tôi không biết họ sử dụng chúng để làm gì. Và một bông hoa nhỏ màu trắng với bốn cánh. Và các loại cây khác nhau như vậy.

D: Họ chỉ sử dụng hoa?

B: Không, họ sử dụng toàn bộ nhà máy. Tôi chỉ mang về một vài gốc. Tôi để lại rễ để cây có thể phát triển trở lại. Nhưng họ thích cho tôi mang theo cả cây. Có một loại khác có màu tím đậm hơn mà họ dùng để nhuộm sợi của mình để thay đổi màu sắc của nó.

D: Cái đó không dùng làm thuốc.

B: Ừm, vâng. Nó có thể được, nhưng nó cũng được sử dụng để tạo màu.

D: Làm thế nào để họ làm điều đó?

B: Họ trộn các loại hoa, và đôi khi họ sử dụng bất kỳ quả nào trên tay, với một loại vỏ cây nhất định, thường là vỏ cây sồi. Và họ đun sôi nó trong nước và nó tạo ra hỗn hợp sẫm màu này. Họ đặt các sợi của họ vào đó rằng họ đang cố gắng nhuộm màu này. Khi chúng lần đầu tiên kéo các sợi ra, màu rất sẫm. Nhưng khi nó khô dưới ánh nắng mặt trời, màu sắc sẽ dịu đi.

D: Có màu nào khác không?

B: Màu nâu và màu lục nhạt vàng nhạt sau chuyển sang màu vàng.

D: Còn màu trắng thì sao? Họ có mặc đồ trắng không?

B: Ồ, đôi khi, nhưng màu sắc trông đẹp hơn. Nhưng nó không giống như những đám mây trắng. Nó giống như rơm có màu trắng hơn.

Có rất nhiều cách để khám phá khi cố gắng thiết lập ngôn ngữ và danh tính của một người chưa biết. Một người bạn, là một chuyên gia về người Mỹ bản địa, đã khuyên tôi nên tìm bất kỳ thiết kế nào được sử dụng để trang trí bởi người dân. Vì loại hình này thường được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác, nên đôi khi điều này có thể thành lập một bộ tộc cụ thể. Nhiều thiết kế phổ biến và được sử

dụng chung bởi một số nhóm người, nhưng cũng có những thiết kế là duy nhất trong một số lĩnh vực nhất định. Tôi đã cố gắng theo đuổi lĩnh vực điều tra này.

Tuin đã mô tả những thiết kế kỳ lạ được sử dụng trên chiếc mũ trắng mà nhà thông thái mặc cho lễ hội mùa hè. Tôi hỏi liệu có những kiểu thiết kế khác được sử dụng trên quần áo hoặc đồ dùng gia đình của họ không. Anh ấy nói rằng những người phụ nữ khá thành thạo trong việc đan giỏ và chăn và họ thường thiết kế chúng.

D: Bạn nói rằng họ làm mọi thứ từ một số loại đất sét? Họ có đặt bất kỳ loại thiết kế nào trên chúng không?

B: Ồ vâng, luôn luôn. Thông thường đó là những thiết kế giống như tia chớp, xung quanh (chuyển động của bàn tay).

D: Lên và xuống? Kiểu răng cưa?

B: Vâng. Và một số làm cho cây nho có tua và lá mở, và làm điều đó xung quanh. Và một số đặt động vật trên đó. Bạn có thể sử dụng bất cứ thứ gì phù hợp với sở thích của bạn. Nó giúp bạn xác định nó là nôi của bạn vì đó là thiết kế của bạn. Bạn truyền lại cho con bạn những thiết kế theo cách truyền thống của chúng, và sau đó bạn cho chúng thấy rằng chúng có thể thay đổi chúng và làm bất cứ điều gì chúng thích. Bạn chỉ cho họ một số điều bạn đã làm. Và người đang học nghề từ bạn học các thiết kế truyền thống và sau đó bắt đầu tạo ra các thiết kế của riêng họ. Và họ truyền lại cả hai cách.

D: Các thiết kế truyền thống trông như thế nào?

B: Một số thiết kế trông giống như các cụm đá và một số trông giống như các kiểu phân nhánh của các loại cây khác nhau – đôi khi là hình dạng của những chiếc lá hoặc chỉ là một cái gì đó được tạo thành. Một cái gì đó từ thiên nhiên rồi.

B: Hoặc từ tâm trí của bạn. Có thể một trong những người thợ dệt sẽ thấy hình dạng của một ngọn núi cụ thể mà cô ấy thích và cô ấy sẽ thiết kế dựa trên hình dạng đó. Có một thiết kế mà những người phụ nữ dành cho chần của họ được gọi là "tàu của người xưa". Nó được trang trí rất công phu, và tôi nghi ngờ rằng họ thêm một chút vào nó mỗi thế hệ. Nhưng họ chuyển nó xuống như một thiết kế truyền thống ngay cả khi họ đã thêm vào nó.

Bây giờ anh ấy đã thu hút sự quan tâm của tôi. Nếu họ có một thiết kế được gọi là "con tàu của một người cũ", nó chỉ có thể cung cấp cho tôi một số thông tin về chiếc tàu vũ trụ trông như thế nào. Anh ấy không thể tìm thấy từ nào để diễn tả nó nhưng anh ấy đã đồng ý vẽ nó cho tôi. Thông thường, tôi đã chuẩn bị cho khả năng đối tượng vẽ hoặc viết trong khi bị thôi miên. Nhưng lần này tôi đã mất cảnh giác, vì vậy tôi đã cố bắt chuyện với Tuin trong khi lục tung hộp đựng của mình để tìm một chiếc máy tính bảng và một chiếc bút đánh dấu.

B: Đây là thiết kế trang trí công phu nhất mà phụ nữ dệt. Tôi có thể không thể vẽ nó theo cách mà nó thực sự trông. Tôi đề cập đến nó bởi vì bạn có vẻ thích thú với những truyền thuyết của những người xưa. Hầu hết các thiết kế được làm bằng các màu sắc khác nhau tùy theo mức độ ảnh hưởng của ánh sáng. Một số phần của thiết kế luôn được làm cùng màu.

Cuối cùng tôi đã có tất cả các tài liệu. Tôi đã để Beth mở mắt và đưa cho cô ấy máy tính bảng và cây viết. Cô ấy đã phản ứng giống như nhiều đối tượng khác, những người nói từ trước đến nay trong quá khứ. Mặc dù giấy và bút đánh dấu là những vật dụng phổ biến trong thế giới hiện đại của Beth, nhưng chúng hoàn toàn xa lạ với tâm trí của Tuin. Cô cảm thấy tờ giấy như thể đang cố gắng hiểu nó là loại chất gì. Sau đó, cô xem xét cây bút như thể đang cố gắng tìm ra đầu nào để sử dụng. Cô ấy nhận xét về những vật thể kỳ lạ như thế nào. Tôi phải chỉ cho cô ấy cách cầm nó. Rõ ràng là Tuin đang giao dịch với một đối tượng mà anh chưa từng thấy trước đây. Anh thận trọng đánh một vài dấu trên đầu trang và nhận xét, "Nó là màu đen. Tôi sẽ không thể làm cho nó có màu sắc phù hợp." Dù sao thì tôi cũng khuyến khích anh ấy tiếp tục và xem liệu anh ấy có thể tái tạo thiết kế cho tôi không. Sau khi bắt đầu vẽ, anh ấy đã nhanh chóng

quen với việc sử dụng bút đánh dấu. Anh ấy lo lắng về việc vẽ nó theo cách chính xác, bởi vì anh ấy nói rằng phụ nữ đã làm cho nó cân bằng khi họ đang dệt chần. Anh ấy bắt đầu ở dưới cùng của bức tranh và đưa ra những nhận xét bình luận khi anh ấy tiếp tục thiết kế. Phải mất vài phút để hoàn thành vì nó thực sự phức tạp.

B: Phần này ở đây luôn được làm bằng màu cam hoặc màu vàng. Nó có lẽ là một đám cháy. Và nó cũng như thế này ở bên này. Đây là một phần của thiết kế luôn được làm theo màu sắc truyền thống. Và ở ngoài này, đôi khi họ đi vào những đường cong. Và đôi khi họ làm cho những lọn tóc này có màu bạc, và phần này ở đây là vàng. (Đây là phần dưới giống như lửa và khói bốc ra từ đáy tàu.) Đây là nơi trí tưởng tượng của họ làm những điều kỳ lạ. Đôi khi họ đặt những dòng nhỏ lên đây. Như tôi đã nói, chúng được trang trí đẹp mắt. (Đây là trên thân của con tàu, bộ phận giống như tên lửa đẩy.) Đôi khi họ đặt một cánh cửa trong đó, nhưng không giống như bất kỳ cánh cửa nào. (Có thể ý của anh ấy là cánh cửa quá xa so với mặt đất. Đó cũng là một hình thù kỳ lạ.) Và trên cánh cửa đôi khi chúng miêu tả những thứ huyền ảo, chỉ là ý thích của người thợ dệt.

Bạn thực sự có thể sử dụng trí tưởng tượng của mình. Đôi khi họ sẽ tạo ra những bức tranh về đồ nội thất có thêm đường cong. Và đôi khi họ sẽ thực hiện những bức ảnh huyền ảo của những người cũ. Thông thường chúng sẽ khiến chúng rất cao và gầy, và nói chung là có màu bạc. Đôi khi họ sẽ làm một chiếc ghế của những cái cũ. Người ta nói rằng nó đã di chuyển và bạn có thể ngả đầu ra sau. Và luôn luôn ở trên đây thường được đặt một số ngôi sao bạc.

(Anh ấy đã vẽ một ngôi sao trên ngưỡng cửa.) Ngoại trừ nó được cân bằng. Ngôi sao của tôi không cân bằng. Tôi là một thợ săn.

D: Thiết kế này có lặp đi lặp lại nhiều lần không?

B: Thông thường nó được thực hiện như là phần trung tâm của cái chần hoặc cái-có-bạn. Phần trang trí công phu xung quanh nó được lặp đi lặp lại, nhưng chỉ có một chiếc thuyền của những người cũ. Nó chỉ được thực hiện một lần. Và sau đó trên một loại chần, phần này (lửa và khói) được mở rộng thành các thiết kế ngày càng trang trí công phu. Đi vào các màu sắc khác nhau theo các mẫu khác nhau. Sau đó, trong phần còn lại, (bầu trời) một mặt trời, nhưng đôi khi họ sẽ làm một phần của nó với các vì sao và mặt trăng.

D: Phần đó (bầu trời) có màu tối?

B: Vâng, nó phụ thuộc vào màu sắc mà họ muốn sử dụng. Các ngôi sao, chúng làm như vậy (anh ấy tạo ra những vòng tròn nhỏ), nhưng màu sắc khác nhau. Và đôi khi họ làm chúng trong những thiết kế của các ngôi sao. (Ý của ông ấy là hình dạng của các chòm sao?) Có một số ít có thiết kế trang trí công phu hơn tùy theo cách người thợ dệt muốn làm.

Anh ấy đã hoàn thành. Tôi lấy máy tính bảng và bút đánh dấu ra khỏi tay cô ấy, cô ấy nhắm mắt lại và thư giãn một lần nữa. Đây luôn là một hiện tượng thú vị để quan sát. Nó có vẻ rất nhân tạo, không tự nhiên như nếu đối tượng tinh tảo. Như thể người đó là một người máy tuân theo mệnh lệnh trong một cặp mắt thủy tinh. Trong trường hợp này, lệnh vẽ, đó là một chức năng không bình

thường đối với Tuin. Khi nó kết thúc và tôi loại bỏ các tài liệu, nó như thể một công tắc đã được kích hoạt và chúng ngay lập tức trở lại trạng thái xuất thần trước đây. Tôi thường tự hỏi rằng nhân cách khác sẽ nghĩ gì nếu nó để ý đến tôi hoặc một thứ gì đó khác trong phòng. Họ sẽ ngạc nhiên hay sợ hãi khi họ mở mắt ra khi thấy mình đang ở trong một khung cảnh xa lạ? Nhưng điều này chưa bao giờ xảy ra. Vì một số lý do không giải thích được khi chúng mở mắt để vẽ hoặc viết hoặc nhìn vào sách hoặc tranh ảnh cho tôi, chúng không bao giờ nhận thấy bất cứ điều gì ngoại trừ những gì chúng tập trung vào nhiệm vụ trước mắt. Đây là một điều tốt vì tôi có đủ khó khăn để giải thích các tài liệu viết cho họ, mà không phải lo lắng về việc giải thích xung quanh. Một khi họ thư giãn trở lại, nhân cách khác tiếp tục hoạt động trong môi trường của chính nó mà không có dấu hiệu cho thấy có điều gì bất thường đã xảy ra.

Hình vẽ chắc chắn gợi ý đến một con tàu vũ trụ với lửa và khói bốc ra từ đáy tên lửa đẩy của nó. Tôi khen Tuin về bức vẽ. Anh ấy không ấn tượng.

B: Nó không tốt. Đừng nói với bất kỳ người phụ nữ nào mà tôi đã vẽ điều đó. Họ sẽ không nói chuyện với tôi trong một mùa giải.

D: (Cười) Không, tôi sẽ không. Bất cứ điều gì chúng tôi làm là chỉ giữa chúng tôi. Không ai khác cần biết. Con tàu đó, đó có phải là hình dạng nó được cho là? Chỉ ra như vậy?

B: Ồ, đó là những gì họ nói. Tôi không biết. Nó có lẽ đã được thay đổi trong những năm qua.

D: Bởi vì nó trông rất giống hình dạng của một ngọn núi, phải không?

B: Đúng vậy. Theo truyền thuyết, nó có thể mảnh mai hơn, nhưng đó là cách nó diễn ra.

D: Sau đó, khi phụ nữ tạo ra các thiết kế, họ thay đổi chúng?

B: Vâng. Có lẽ họ không cố ý.

D: Nhưng điều đó là tự nhiên. Tôi đã nghe nói về một số con tàu là hoàn toàn vòng

B: Bạn sẽ hướng dẫn nó như thế nào?

D: Tôi không biết. Tôi vẫn chưa tìm ra điều đó. Tất nhiên, bạn cũng không biết cái đó được hướng dẫn như thế nào, phải không?

B: Không.

D: Bạn đã cung cấp cho tôi rất nhiều thông tin, và tôi đang ghi lại và viết nó ra. Sẽ không ai biết ngoài chúng tôi. Những người phụ nữ không cần biết.

B: Họ biết điều đó. Tôi vừa nói với bạn những gì mà mọi người đều biết. Chỉ cần không cho họ biết tôi đã vẽ cho bạn một số thiết kế của họ. Tôi không muốn những người thân thiện nổi điên.

D: Những gì bạn nói với tôi không phải là việc của họ. Nó chỉ thú vị đối với tôi. Tôi muốn đến và thăm với bạn.

B: Bạn đã đến đây vài lần rồi. Chúng tôi đã nói chuyện rất nhiều.

D: Nhưng bạn không bận tâm về điều đó, phải không?

B: Không, nếu không tôi sẽ không ở đây. Tôi sẽ đi săn.

D: Tôi nghĩ rất tốt khi chúng ta bảo tồn lịch sử này. Sau đó, nhiều người sẽ luôn biết điều gì đã xảy ra với người của bạn. Tôi có thể đến lại vào những thời điểm khác và nói chuyện với bạn như thế này không?

B: Nếu bạn muốn. Chỉ cần không nói với bất kỳ ai về bản vẽ.

D: Không, không. Tôi hứa, tôi sẽ không chỉ là giữa tôi và bạn. Và nó sẽ đi vào lịch sử. Tôi có thể thể hiện nó trong đó.

B: Những người phụ nữ sẽ nhìn thấy nó chứ?

D: Không, họ sẽ không thấy hết tôi muốn quay lại khi tôi nghĩ ra một số câu hỏi nữa.

B: Bạn không thể nghĩ ra câu hỏi?

D: Vâng, ngay bây giờ tôi không thể nghĩ về bất kỳ điều gì nữa.

Đây dường như là điểm duy nhất khiến Tuin bận tâm. Anh sợ phụ nữ phát hiện ra anh vẽ thiết kế của họ. Trong những tuần chúng tôi làm việc về sự hồi quy này, anh ấy đã nhắc lại nhiều lần về điểm này, rằng tôi không được nói với những người phụ nữ những gì anh ấy đã làm. Một điểm thú vị đã được đưa ra sau đó về hình dạng của ngôi sao mà ông đã vẽ trên tàu vũ trụ. Nó có sáu cánh, nhưng nó không có hình dạng giống như Ngôi sao của David. Nó dường như đang đứng trên hai chân. Tôi đã ghi nhớ để hỏi thêm về điều đó sau.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 8: Công cụ của Thợ săn và Động vật

MỘT SỐ BỘ LẠC có thể được xác định bằng đầu mũi tên và dụng cụ của chúng. Vì vậy, tôi đã hỏi Tuin về công cụ săn bắn của anh ta.

D: Bạn đối với tôi một lần rằng bạn sử dụng cung tên để săn bắn. Bạn sử dụng cái gì trên đầu mũi tên?

B: Có một loại đá nào đó mà bạn có thể đập vào một tảng đá khác và tạo hình cho nó thành một cạnh rất tốt. Loại đá này bên ngoài thường có màu trắng, bạn đập bỏ lớp màu trắng và bên trong có màu xám đen hoặc xanh đen. Loại sáng bóng. Và nó rất dễ được định hình.

Bạn phải cẩn thận đấy; nó có thể vỡ tan. Nhưng một khi bạn đã định hình đúng, nó không có khả năng bị phá vỡ. Tùy thuộc vào những gì mũi tên được sử dụng là nó sẽ có hình dạng như thế nào. Một chuyên gia người Mỹ bản địa yêu cầu tôi cố gắng vẽ các đầu mũi tên. Điều này sẽ giúp xác định những người này. Tôi lấy lại bút đánh dấu và máy tính bảng và để Beth mở mắt. Khi tôi đưa chúng cho cô ấy, cô ấy lại ngạc nhiên trước các vật liệu và cố gắng tìm ra đầu nào của điểm đánh dấu để sử dụng. Tôi chờ đợi khi cô ấy bắt đầu vẽ. Cô ấy vẽ những hình ảnh của một số hình dạng khác nhau của các đầu mũi tên. Cái đầu tiên có vẻ là hai cái móc, một cái ở mỗi bên. Ông giải thích rằng điều này là do đó nó có thể bị ràng buộc vào trục. Nó dường như không được nhon cho lắm.

B: Nó không cần phải được chỉ. Các cạnh sắc như dao, đâm tới đâu sẽ đâm vào da thịt. (Anh ấy đã vẽ một cái dường như nhon ở cả hai đầu.) Người ta buộc một phần của nó vào trục như thế này. (Anh ấy đã kéo dây buộc qua đầu nhon.) Đây là những cái nhỏ, chúng dành cho những động vật nhỏ hơn và trục rất nhỏ và nhẹ. Nó được tạo ra để trượt vào cơ thể của động vật và thường giết chúng ngay lập tức. Và một số nông dân sử dụng điều này trong một trò chơi kỹ năng chống lại cá.

D: Với việc nó có các điểm ở cả hai đầu, điều đó có làm cho nó dễ dàng hơn để buộc nó vào không?

B: Chà, khi bạn đang đập đá vì nó, nó sẽ xảy ra theo cách mà nó sẽ vụn. Khi bạn đang đến với loại điểm này, cách đơn giản nhất là hãy tiếp tục và chỉ nó ở điểm cuối này. (Anh ấy đã vẽ cái chỉ có một cái móc ở một bên.) Người thợ đá nói với tôi đây là cái khó làm nhất, bởi vì bạn có thể cố gắng làm vỡ nếu bạn không thực sự cẩn thận và làm nó vừa phải. Anh ấy định hình nó với một cạnh tốt với cái móc ở mặt sau của nó. Tôi sử dụng nó cho trò chơi lớn hơn mà nó

muốn chạy sau khi tôi đã bắn nó. Khi chúng chạy, điểm sẽ tiếp tục hoạt động theo cách của nó vào cơ thể và điều này sẽ giữ cho nó không bị rơi ra ngoài.

Người có hai điểm chỉ dành cho việc săn bắn thông thường. Nó có các cạnh sắc nên nó chỉ đi vào. Và điều này là để đảm bảo nó đi thẳng vào và không rơi ra ngoài, cho đến khi tôi sẵn sàng cho nó ra.

D: Tôi hiểu rồi. Bạn có tự mình định hình các mũi tên không?

B: Chỉ trong trường hợp khẩn cấp. Có một ông già trong làng làm điều đó rất tốt. Ông già đó có một người học việc. Anh ấy đang dạy nó cách tạo hình những tảng đá này. Mọi người trong làng đều có công việc của mình, để mọi việc được hanh thông.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn có thể tạo ra các điểm từ các mảnh kim loại

B: Đôi khi. Nhưng kim loại này quá có giá trị và thường là các mũi tên bị mất. Vì vậy, nếu bạn đang cần một cạnh sắc cho một thứ gì đó mà cuối cùng sẽ bị mất, bạn hãy sử dụng thứ gì đó dễ bị lấy, như đá, và tiết kiệm kim loại cho dao.

D: Vâng. Nếu bạn bỏ lỡ con vật, bạn không thể tìm thấy mũi tên.

B: (Tự hào) Tôi không nhớ. Tôi là một thợ săn. Nhưng các animals đôi khi chạy mất.

D: Bạn biết công việc của mình.

B: Vâng, mọi người nên.

D: Bạn có từng sử dụng bất kỳ đầu mũi tên nào lớn hơn không? (Tôi đang nghĩ đến những ngọn giáo.) Hay đây là thứ duy nhất bạn sử dụng?

B: Ahh, chúng đủ rồi. Một điều mà tôi làm để giúp đỡ những con gấu. Tôi cần một cái bổ sung, lớn hơn. Đôi khi nó được nối hoặc không có móc, nhưng nó lớn hơn. Tôi sẽ tiếp tục và vẽ một cái được nối cho bạn. (Anh ấy đã vẽ một cái trông giống như một ngọn giáo.) Thường thì nó không hẳn là một mũi tên, nó giống một cây gậy ném hơn.

D: Nó có sắc ở hai bên không?

B: Tốt nhất là nếu đúng như vậy. Nó không sắc nét như cái này. (Cái có hai cái móc.) Cái này có các cạnh đã hoàn thiện, rất sắc nét.

D: Bạn có một cái gì đó mà bạn đặt mũi tên của bạn vào?

B: Thường thì tôi có loại túi cho họ. (Anh ấy tạo ra những chuyển động như thể nó ở quanh thắt lưng của anh ấy.) Tôi treo nó từ thắt lưng của mình.

D: Còn con dao của bạn? Nó có hình dạng như thế nào?

B: Tôi sẽ phải vẽ nó nhỏ hơn những gì nó có. (Anh ấy đã rút con dao.) Cán dao đủ dài cho bàn tay, và lưỡi kiếm dài khoảng này (dài khoảng một foot). Một số trong số chúng dài hơn, như thế này (chỉ lâu hơn một chút) và nặng hơn. Kích thước khác nhau cho các công việc khác nhau. Những người chuẩn bị thịt sử dụng dao. Người chuẩn bị da cũng dùng mà đá cũng được. Một số con dao chỉ có cạnh ở một mặt và một số có cạnh ở cả hai mặt. Những chiếc chỉ có một cạnh ở một bên, chúng tôi thường có một miếng da đặc biệt mà chúng tôi có thể đặt ở đây, như thế này, để đệm bàn tay để nó có thể được sử dụng để cạo da. (Anh ấy đã vẽ miếng da ở mặt bên của con dao.) Bạn chỉ cần quấn nó vào đó khi bạn cần.

D: Và con dao này được làm từ kim loại của con tàu cũ?

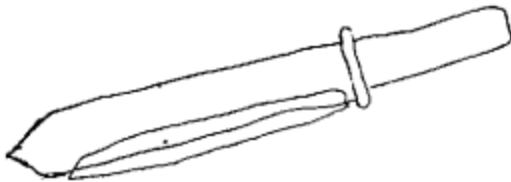
B: Vâng.

D: Đây là loại vũ khí duy nhất mà bạn sử dụng?

B: Vâng. Và đôi khi có một cách ném đá khi bạn không có một mũi tên trong tay. Bạn có dải da cho dễ dàng hơn, để bạn ném đá. Tôi lấy đi máy tính bảng và bút đánh dấu và cô ấy lại nhắm mắt.

D: Có vẻ như những thứ này khá đầy đủ. Bạn có thể làm tất cả mọi thứ với chúng.

B: Vâng. Họ hoàn thành mọi thứ cần phải làm.

Mũi tên săn và mũi nhọn của Tuin có vẻ lớn so với những mũi tên thông thường của người Ấn Độ. Sau đó, tôi bắt gặp một bài báo trên tạp chí National Geographic số tháng 10 năm 1988. Đây là câu chuyện về việc khám phá ra các điểm Clovis nổi tiếng. Những mũi nhọn này được làm từ chert (một loại đá lửa) và chalcedony (một loại thạch anh mờ), và được tìm thấy trong vườn cây ăn quả của một nông dân ở trung tâm bang Washington. Chúng được cho là những đồ tạo tác lâu đời nhất từng được tìm thấy ở Tân Thế giới. Các nhà khảo cổ học cho rằng chúng là tác phẩm của người Clovis, một nhóm thợ săn đã theo đuổi voi ma mút Kỷ Băng hà và các loài động vật khác vào khu vực này gần 12.000 năm trước. Mũi nhọn lớn nhất dài 9 inch, vì vậy có vẻ như thiết bị săn bắn của Tuin cũng có tính chất tương tự.

Tôi nghĩ một phương pháp để phát hiện ra vị trí của Tuin và ngôi làng là xác định các loài động vật và thực vật có nguồn gốc trong khu vực. Ít nhất thì nó cũng sẽ giúp đi vào đúng phần của thế giới.

D: Bạn nói rằng bạn có bò ở đó? Bạn có con vật nào khác được thuần hóa không?

B: À vâng. Có một con vật khác mà một người nuôi để cung cấp sữa cho trẻ sơ sinh khi mẹ chúng cạn sữa. Trông giống như những con dê trên núi nhưng nó nhỏ hơn, ít sừng. Chúng tôi muốn cố gắng nuôi một số dê núi trong làng, nhưng chúng cứ đi lang thang. Tất cả những người phụ nữ nói rằng mái tóc sẽ làm nên những chiếc chăn tốt. Nó dày và mềm. Nhưng chúng rất khó bắt; họ không bao giờ hòa nhã. Con đực có sừng rất dày và cứng, chúng có gờ. Chúng cuộn tròn như vậy. (Anh ta làm động tác bằng tay. Cặp sừng cong về phía sau như con cừu sừng lớn.) Khi giết một con dê, khi con vật nào bị giết, tất cả mọi thứ đều được sử dụng – móng, xương, sừng, da.

D: Không có gì là lãng phí sau đó.

B: Dê núi rất nhanh nhẹn và chúng phát triển tốt để leo núi. Con dê nhỏ hơn người này – nó không leo núi. Nó luôn luôn gặp rắc rối.

D: (Cười) Chỉ có một cái hay anh ta có vài cái?

B: Tôi không chắc có bao nhiêu.

D: Sau đó, anh ta vắt sữa những thứ này?

B: Đó là những gì bạn gọi nó? Tôi đã tự hỏi. Tôi biết rằng anh ta lấy sữa từ những con cái. Nhưng tôi thường đi săn khi anh ấy đang chăm sóc đàn dê của mình.

D: Họ có lấy sữa từ bất kỳ động vật nào khác không?

B: Con bò cái, nhưng nó không thực sự được sử dụng, ngoại trừ có thể để làm pho mát cho mùa đông.

D: Con bò có bao giờ được ăn để làm thức ăn không?

B: (Anh ấy ngắt lời với một sự nhấn mạnh ...) Không! Điều đó thật ngu ngốc. Không có đủ chúng để giết. Những người nông dân không thể làm nông mà không có con bò. Nếu chúng tôi hết thịt thì tôi đi ra ngoài tuyết và cố gắng tìm một con vật, hoặc chúng tôi chỉ ăn rau trong một thời gian.

D: Oxit được dùng để làm gì?

B: Những người nông dân sử dụng con bò để kéo đồ vật. Bất cứ khi nào họ cần lấy một tảng đá hoặc một gốc cây hoặc một cái gì đó ngoài đường, họ sử dụng con bò để kéo nó lên nếu cần và kéo nó ra khỏi cánh đồng. Con bò khỏe hơn nam giới.

D: Chúng có sừng không?

B: Vâng. Chúng gần như thẳng. (Chuyển động tay đã qua sử dụng.) Giả vờ rằng tôi là một con bò. Hai sừng mỗi bên và chúng đi ra ngoài như thế này.

Anh đưa tay ra hai bên càng xa càng tốt. Tôi có ấn tượng về những chiếc sừng lớn hướng thẳng ra ngoài.

D: Con đực và con cái đều có cặp sừng dài này?

B: Vâng.

Tôi đang nghĩ đến một con yak vì cặp sừng không giống như tiếng trâu nước.

D: Chúng cũng có bộ lông dài phải không?

B: Vào mùa đông.

D: Bạn đã nói với tôi rằng bạn nghĩ con bò có thể đã được mang bởi những người cũ.

B: Truyền thuyết nói rằng họ đã từng như vậy.

D: Nó phải là một con tàu lớn để chở nhiều thứ như vậy.

B: Nó được cho là lớn.

D: Bạn có nghĩ những con dê nhỏ có thể đến từ một nơi khác không?

B: Tôi không chắc. Tôi không biết. Anh ta có thể đã mang một số con dê từ vùng núi để bắt đầu. Nhưng chúng không giống những con từ trên núi. Bạn có thể biết chúng đều là dê nhưng trông chúng không giống cùng một loại. Chúng nhỏ hơn và không xù xì.

D: Có lẽ lâu lắm rồi họ có thể đã lấy một ít và thuần hóa chúng.

B: Có lẽ. Tôi không biết.

1. Người dân trong làng của bạn đã bao giờ nghĩ đến việc thuần hóa bất kỳ loài động vật hoang dã nào để họ có thể giúp đỡ chúng chưa?

B: Giúp họ? Ý bạn như thế nào?

D: Chà, bạn sử dụng con bò cho những việc khác nhau. Họ đã bao giờ cố gắng thuần hóa bất kỳ động vật nào khác để giúp đỡ như vậy chưa?

B: Nó đã được nói về. Nó đã không thực sự được thực hiện. Người chăn dê nói rằng anh ta sẽ đề nghị họ thử sử dụng những con dê, nhưng chúng thật ngu ngốc và bướng bỉnh. Nhưng dù sao, đã có một số cuộc nói chuyện nhưng chúng tôi chưa thực sự xem xét nó một cách nghiêm túc.

D: Bạn đã bao giờ nghĩ đến việc thuần hóa một loài động vật hoang dã chưa?

B: Có lẽ là một con gấu sẽ tốt; họ rất mạnh. Nhưng điều đó sẽ khó thực hiện.

D: Đôi khi nó làm cho công việc của bạn dễ dàng hơn nếu bạn sử dụng một con vật để giúp bạn.

B: Vâng. ... Điều đó sẽ ảnh hưởng đến việc săn bắn như thế nào?

D: Ý bạn là gì?

B: Chà, nếu một người bắt các con vật và sử dụng chúng để giúp bạn làm việc, thì bạn sẽ săn gì? Bạn sẽ ăn gì

D: Bạn sẽ không chế ngự được tất cả, chỉ là một trận đòn.

B: Ồ.

D: Những con bò đã được thuần hóa, phải không?

B: Chà, bạn phải huấn luyện chúng khi chúng còn nhỏ. Nhưng đúng, họ không giống như những con thú hoang dã.

D: Chúng không khó để thuần hóa?

B: Không phải nếu bạn biết cách, nhưng sau đó tôi không biết làm thế nào. Tôi là một thợ săn.

Tôi đang cố gắng nghĩ về những con vật khác được thuần hóa mà chúng có thể có.

D: Bạn có biết gà là gì không? (Anh ta lắc đầu) Nó là một loại chim thuần hóa được nuôi để lấy thịt, và một số người ăn trứng.

B: Trứng của những con chim nhỏ quá. Tại sao ăn chúng?

D: Bạn có ăn chim không?

B: Không thường xuyên. Chúng quá nhỏ, không nhiều thịt.

D: Một số nơi trên thế giới có những loài chim lớn hơn và chúng có trứng lớn hơn. Đó là lý do tại sao tôi tự hỏi nếu bạn có chúng ở nơi bạn sống.

B: Không, chỉ là những con chim ở trên cây. Có những loài chim-diều hâu lớn hơn một chút và như vậy-nhưng một con không ăn chúng. Họ sống trong đá. Họ rất khó để có được. Hươu sẽ dễ kiếm hơn khi bạn cần thịt.

D: Còn về người sói thì sao? (Anh ấy đã đề cập đến con vật này trước đó.)

B: Người sói không ... lông tốt, thịt, à, không ngon bằng hươu. Nhưng khi người ta cần thịt, người ta cần thịt.

D: Nó đến từ cái gì không quan trọng.

B: Vâng. Con hươu tốt hơn. Gấu là tốt.

D: Còn thứ gì khác mà bạn sẽ giết để lấy thịt không?

B: À, một con vật nhỏ. Tôi không chắc nó được gọi là gì. Nó có một đôi tai dài hẹp và nó có lông. Nó có phần sau mạnh mẽ. Nó có xu hướng nhảy hoặc nhảy thay vì đi bộ. Nó có một cái đuôi ngắn với rất nhiều lông trên đó. Chúng nhỏ nhưng có thể là thịt ngon.

Rõ ràng điều này không xuất phát từ suy nghĩ của Beth, bởi vì cô ấy chắc chắn có thể xác định được một con thỏ.

D: Ồ vâng. Tôi đã thấy những cái đó. Chúng tốt nhưng để nuôi sống nhiều người thì cần rất nhiều.

B: Thường thì tôi là người ăn chúng khi đi săn. Chúng ta ăn bất cứ thứ gì đi kèm, nhưng hươu và gấu là phổ biến nhất.

D: Có con vật nào từng xuống làng và tấn công người dân không?

B: Đôi khi vào mùa xuân khi những con gấu thức dậy lần đầu tiên và chúng đói – chúng sẽ đi lang thang trong đó. Nhưng những con gấu không có hại. Họ thích quả mọng hơn bất cứ thứ gì. Nếu bạn ở trong sự hòa hợp với Trái đất, bạn sẽ hòa hợp với các loài động vật và các loài động vật cũng hòa hợp với bạn. Và họ không đến, vì họ biết nếu bạn hòa hợp thì không có gì ở đó cho họ.

D: Nhưng bạn đã nói trước đây rằng người dân của bạn xây dựng những mái ấm nhỏ trên những ngôi nhà để trẻ em ngủ và để giữ cho động vật ra ngoài.

B: Đó thường là con gấu. Nếu có một ô cửa mở và gấu ngủi thấy thứ gì đó mà nó thích, chẳng hạn như quả mọng hoặc thứ gì đó, nó sẽ đi vào để tìm chúng. Gấu luôn đói.

D: Những con gấu có lớn không?

B: Ồ, chúng cỡ gấu.

D: (Cười) Bạn cao như thế nào?

B: Khi họ đứng ở tư thế sau, họ cao hơn tôi. Khi họ đang bằng bốn chân, họ sẽ tiến đến gần ngay đây (đến thắt lưng của anh ấy). Nhưng những chú gấu rất hiền lành. Nếu bạn biết cách đối xử với một con gấu, bạn không phải lo lắng về nó.

D: Bạn có ăn con gấu không?

B: Vâng. Đặc biệt là vào mùa đông. Tất nhiên, nó phải được chuẩn bị cẩn thận, nhưng về cơ bản thì gấu là một loài động vật sạch sẽ. Và da gấu có tác dụng rất tốt trong việc chế tạo đồ vật.

D: Tôi nghe nói có một số loài động vật ngủ trong mùa đông.

B: Đó là sự thật. Chúng tôi thỉnh thoảng thấy chúng nhưng không thường xuyên.

D: Đây có phải là một lý do tại sao rất khó kiếm thịt vào mùa đông?

B: Vâng. Một lý do khác gây khó khăn là dù thế nào đi nữa thì người ta cũng không muốn đi ra ngoài. Nó quá lạnh.

D: Bạn có rất nhiều động vật biết bò?

B: Chủ yếu là ở dưới sông, và bạn chỉ nhìn thấy chúng vào mùa hè cao điểm. Ở dưới nước, đôi khi trên bờ có lươn, kỳ nhông, như vậy.

D: Bạn có những gì được gọi là "rắn"?

B: Vâng, thường thì chúng có màu đen.

D: Có bất kỳ điều gì sẽ làm tổn thương mọi người?

B: Khi bạn hòa hợp với Trái đất, bạn không phải lo lắng về chúng.

Tất cả cuộc nói chuyện về sự hòa hợp này bắt đầu giống như một kỳ lục bị phá vỡ.

D: Nhưng ý tôi là, có một số con sẽ làm tổn thương bạn nếu chúng cắn bạn không?

B: Có một loại sể, đó là đuôi của nó. Nhưng thường không có nhiều. Khi thời tiết trở lạnh chúng không thể di chuyển rất tốt.

D: Nhưng bạn không lo lắng về Họ mặc dù bạn chạy xung quanh đó bằng chân trần?

B: Chúng rất nhỏ, và chúng không bao giờ di chuyển rất nhanh. Chúng thường vô hại.

D: Con rùa. Bạn có biết từ đó không? Chúng có một lớp vỏ cứng?

B: Ồ vâng. Anh là người gánh cả ngôi nhà của mình theo anh.

D: (Tôi bật cười với định nghĩa này.) Bạn có bao giờ ăn những con rùa không?

B: Không.

D: Bạn có những gì tôi sẽ gọi là một con sói?

B: Vâng. Chúng là loài động vật lớn, thường cao ngang thắt lưng của bạn. Họ có đôi vai đầy sức mạnh. Tôi không rỗi với họ. (Hoặc là họ lớn hoặc người nhỏ.) Họ kéo những con nai yếu hơn và như vậy vào mùa đông.

D: Bạn đã bao giờ phải ăn thịt sói chưa?

B: Không, không phải trong khi tôi là một thợ săn.

D: Chúng có những loại dấu nào?

B: Chúng thường có màu nâu với những mảng đậm hơn dọc theo rìa đuôi, ngang vai và làm nổi bật khuôn mặt cũng như chóp tai của chúng. Ngoại trừ vào mùa đông, chúng có màu trắng vào mùa đông.

D: Một lần bạn đề cập đến một con lợn rừng.

B: Vâng. Bạn tìm thấy chúng trong rừng. (Khốn khổ) Nó xấu tính và xấu xa, mặc dù nó cũng hát bài hát của Trái đất. Thông thường nó chỉ cao trên đầu gối. Nó có lông xù và một cái đuôi ngắn. Loại tai trông có vậy, mắt nhỏ và đỏ. Và hai chiếc răng dưới cùng của nó thường nhô lên trên mõm của nó.

D: Hừm. Chúng có nguy hiểm không?

B: (dứt khoát) Có! Họ nóng tính. Nhưng bạn có thể nghe thấy chúng và bạn có thể cảm thấy chúng, vì vậy bạn có thể tránh chúng. Bạn có thể ăn chúng, thịt rất ngon, nhưng người ta phải nấu kỹ. Truyền thuyết nói rằng nếu nó không được nấu cẩn thận, nó có thể phá vỡ bài hát của cơ thể bạn và sinh ra bất hòa.

D: Tôi tự hỏi tại sao thịt của một con lại khác với những con khác?

B: Hầu hết động vật ăn thực vật hoặc động vật khác, và chúng ta ăn động vật ăn thực vật. Nhưng con vật này ăn thịt cả hai mà không quan tâm. Nó sẽ ăn bất cứ thứ gì. Vì vậy, người ta nói rằng thịt của nó phải được chế biến cẩn thận, chẳng hạn như với những động vật khác cũng ăn thịt. Họ cũng phải được chuẩn bị cẩn thận. Chúng cũng không có mùi vị. Tôi không chắc tại sao. Những huyền thoại giúp chúng ta.

D: Bạn đã bao giờ ăn thịt cừu chưa?

B: Ồ vâng. Đó là thịt ngon. Động vật ăn thực vật có thịt ngon nhất. Thịt người ăn thịt quá đà. Nó có thể trở nên tồi tệ một cách dễ dàng.

D: Ồ, nói cách khác là nó hư hỏng?

B: Chiến lợi phẩm?

D: Đó là một cách sử dụng từ. Nó có nghĩa là nó trở nên tồi tệ

B: Vâng, một số động vật ngay cả khi nó mới bị giết, nó có mùi vị như nó đã trở nên tồ tộ.

D: Những loài động vật này ăn thịt?

B: Có những cái khác nhau. Những con vật có móng vuốt mà chúng có thể kéo lại. Chúng tôi không thích ăn chúng.

Những nhận xét này về thói quen ăn thịt của họ nghe có vẻ kỳ lạ cho đến khi tôi bắt đầu nghĩ về chính mình. Chúng tôi cũng chỉ ăn động vật ăn thực vật. Ví dụ, có một số loại thịt phải được chế biến cẩn thận trong thịt lợn thời gian của chúng tôi. Nếu nó không được nấu chín hoàn toàn sẽ gây ra các bệnh nguy hiểm. Tôi chưa bao giờ nghĩ về nó trước đây. Có thể có lý do sức khỏe để không ăn thịt động vật ăn thịt. Điều này cũng đi cùng với luật ăn kiêng được đề cập trong Kinh thánh. Tôi luôn nghĩ đây là lý do cấm người Do Thái ăn thịt lợn. Những mối nguy hiểm này đã được biết đến từ thời sơ khai, nhưng lý do sẽ quá phức tạp để giải thích cho mọi người trước khi phát hiện ra vi trùng và vi trùng. Đơn giản hơn là nói với mọi người rằng thịt của một số động vật là ô uế, và cấm tiêu thụ chúng.

D: Tôi nhớ lần bạn nói với tôi về con vật lạ mà bạn đã giết. Nhưng bạn nói thịt của nó không sao, phải không?

B: Nó có vị rất đặc biệt. Chúng tôi đã nấu nó rất cẩn thận. Chúng tôi không biết đó là thực vật hay động vật ăn thịt. Chúng tôi cho rằng đó là một loài động vật ăn thịt, vì lợi ích an toàn. Chúng tôi đã nấu nó cẩn thận và không ai chết vì ăn nó. Nó chỉ có vị rất đặc biệt. Người ta không thể xác định nó là thịt của một con vật biết đi hay một con vật biết bò. Một số động vật bò thay vì đi bộ có vị khác. Nhưng những động vật đi bằng bốn chân lại có hương vị giống như hương vị của chúng. Và với con vật này, bạn không thể phân biệt được nó là người tập đi hay bò hay bơi.

D: Khi bạn tìm thấy con vật đó, bạn đã hướng dẫn nó theo cùng cảm giác trong đầu mà bạn đã mô tả trong tôi?

B: Vâng, tôi đã. Cảm giác lần đó có vẻ khác. Thay vì ở đây như thế này (ở giữa trán của cô ấy), nó có vẻ như thế này hơn (anh ấy chỉ vào hai bên trán của mình thay vì ở giữa). Và tôi biết rằng nó sẽ là một loại động vật khác, nhưng tôi cảm thấy mình có thể sẽ nhận ra nó. Tôi đã rất ngạc nhiên khi tôi không biết nó là gì.

D: Bạn đã bao giờ nhìn thấy một con vật khác như vậy kể từ đó?

B: Không bao giờ.

D: Bạn đã may mắn vì nó không tức giận. Bạn nói nó có móng vuốt và răng nanh như vậy.

B: Chà, tôi đã yên lặng và hòa hợp. Nó không biết tôi đang ở xung quanh.

D: Đôi khi tôi nghe nói rằng có những con vật bị dị dạng. Chúng đến từ một hỗn hợp kỳ lạ, và sẽ chỉ có một loại duy nhất. Bạn có biết ý tôi là gì không?

B: Vâng, giống như người nông dân với những con dê. Một lần nọ, một đứa trẻ được sinh ra với một cái chân bị vẹo. Đôi khi tôi đã thấy sự kỳ lạ ở một số loài động vật, nhưng bạn vẫn có thể nhận ra con vật đó. Ngay cả khi nó có hai cha mẹ khác nhau, bạn có thể biết cha mẹ là gì. Một lần tôi nhìn thấy một trong những sinh vật núi ... một trong những sinh vật ăn thịt với móng vuốt mà chúng có thể kéo lại nếu cần. Chúng thường có mắt màu vàng, tai nhỏ, đuôi dài.

D: Vâng, tôi nghĩ tôi biết ý của bạn.

Rõ ràng là anh ta đang đề cập đến một loại mèo nào đó.

B: Có hai loại khác nhau và một lần tôi nhìn thấy một loại là sự kết hợp của hai loại, vì vậy tôi biết rằng cha mẹ của nó là một trong hai loại.

D: Hai loại khác nhau này trông như thế nào?

B: Một loại là loại có màu vàng đốm trông như đốm nâu. Tôi sẽ mô tả nó như thế nào? Nó có màu vàng kim với màu nâu vàng đậm hơn trên đuôi. Nó hòa vào nó. Và đôi khi nó có đôi tai sẫm màu hơn. Nó cao đến đầu gối nhưng nó dài và rất duyên dáng. Chiếc còn lại trông khác. Chúng thường có màu xám, xám xanh. Chúng chuyển sang màu trắng vào mùa đông. Đôi khi bạn sẽ thấy một con gần như đen nhưng thường chúng có màu xám.

D: Chúng có lớn bằng cái kia không?

B: Nhỏ gọn hơn, cồng kềnh hơn. Có thể cao hơn một chút và không dài bằng, nhưng chúng rất duyên dáng. Có vẻ như chúng có nhiều cơ bắp hơn. Những con vàng có cơ bắp mảnh mai tạo cho chúng dáng đi đặc biệt này. Và những chiếc màu xám được chế tạo phức tạp hơn. Chúng cũng rất duyên dáng, nhưng theo một cách nhỏ gọn hơn.

D: Chúng không lớn bằng một con nai?

B: Không, chúng không cao bằng một con hươu, nhưng chúng đủ khỏe để kéo một con hươu xuống.

D: Làm sao bạn biết con vật đó là sự kết hợp của hai thứ này?

B: Bởi vì tôi đã nhìn thấy anh ấy như thế nào; anh ta chỉ cao đến đầu gối và có thân hình dài. Anh ta có một chiếc áo khoác màu xám, nhưng chiếc áo khoác của anh ta có những họa tiết lốm đốm màu bạc. Cái đó và cái đuôi chuyển dần sang màu đen. Điều đó cho tôi biết đó là sự kết hợp của cả hai, bởi vì nó có cấu tạo của một màu và màu cơ bản của màu kia, với các đặc điểm màu của màu đầu tiên.

D: Tôi hiểu rồi. Bạn có bao giờ giết những con vật này để ăn không?

B: Chỉ vào mùa đông khi chúng ta cần. Không có nhiều trong số chúng như hươu. Tôi sợ rằng nếu tôi giết chúng, số lượng hươu sẽ trở nên quá đông và chúng sẽ chết đói.

D: Vâng, hãy để tự nhiên chăm sóc bản thân

B: Hãy hòa hợp.

D: Tôi đã nghĩ rằng có thể con vật kỳ lạ mà bạn nhìn thấy với chiếc sừng ở giữa đầu của nó có thể là một thứ gì đó như vậy. Một sự kỳ lạ, hoặc sự kết hợp của những thứ khác.

B: Tôi không đồng ý. Xin hãy tha thứ cho tôi. Tôi đã cân nhắc điều đó, nhưng tôi không thể nghĩ rằng không có sự kết hợp nào giữa những con vật mà tôi biết sẽ tạo ra con đó. Và bên cạnh đó, với cảm giác trong đầu tôi là khác, con vật không hòa hợp với Trái đất. Tôi cảm thấy rằng có lẽ con vật ... à, có một truyền thuyết nói rằng Trái đất này không phải là duy nhất. Có một số ở đây và đôi khi chúng ta có thể đi từ cái này sang cái khác mà không biết. Và tôi cảm thấy rằng vào ngày mùa đông đó – trời tối – tôi đã quảng cáo là đã đi vào Trái đất khác, nơi những con vật này đang ở, bởi vì mọi thứ đều cảm thấy khác biệt. Đất đã giống nhau nhưng sự hài hòa thì khác. Gió thậm chí hát khác nhau. Nhưng tôi cần con vật cho ngôi làng. Và sau đó khi tôi trở về làng, tôi cảm thấy mọi thứ lại thay đổi và mọi thứ trở lại bình thường.

D: Có lẽ nó được phép xảy ra vì bạn cần thịt.

B: Có lẽ vậy. Một trong những người đàn ông lớn tuổi trong làng tin rằng nó xảy ra khá thường xuyên mà chúng ta không biết về nó, vì một số trái đất gần với chúng ta hơn những trái đất khác.

D: Bạn không bao giờ biết; mọi thứ đều có thể. Có lẽ đây không phải là truyền thuyết.

B: Có lẽ vậy. Tôi có xu hướng tin như vậy. Nhưng nếu tôi đi xung quanh và nói với mọi người rằng đúng như vậy, họ có thể nghĩ rằng việc tôi đi lang thang trong rừng đã ảnh hưởng đến tôi. Họ có thể nói như vậy dù sao.

D: (cười) Đúng là như vậy. Nhưng nhà thông thái biết có điều gì đó khác biệt

B: Ồ vâng. Tôi chưa bao giờ thấy anh ta phản ứng như vậy trước bất kỳ lần giết tôi nào.

D: Vậy đó là thứ mà cả hai người đều chưa từng thấy. Nhưng ý tưởng của bạn có vẻ đúng. Nó có thể là.

B: Bạn rất ngoại giao.

Tôi đã tích lũy được rất nhiều thông tin về cuộc sống và môi trường xung quanh của Tuin, vì vậy tôi nghĩ đã đến lúc phải trình bày với chuyên gia. Tôi đã nhờ bạn tôi, Richard Quick, một nhà động vật học đã nghỉ hưu, đọc nó và cho tôi ý kiến của anh ấy. Sau đây là những ghi chú của anh ấy: Ghi chú về "Huyền thoại Starcrach"

Khi tôi đọc bản thảo, tôi đã cố gắng biên soạn tất cả các đặc điểm đã nêu của môi trường và văn hóa như chúng đã được báo cáo bởi đối tượng. Những đặc điểm này sau đó có thể được sử dụng để cố gắng xác định chính xác thời gian lịch sử của các sự kiện và có lẽ cả vị trí thực tế cũng như thông qua quá trình loại bỏ.

Tôi tìm thấy các mục sau đây liên quan đến văn hóa của những người được đề cập: nông nghiệp hoặc trồng trọt đã được sử dụng, bao gồm cả việc sử dụng ngũ cốc, cũng như rau, củ, lúa mì, đậu và vườn thảo mộc. Đào, mơ và quả sồi được lấy từ cây. Bánh mì được nướng từ ngũ cốc. Các vụ gieo trồng trước ngày

21 tháng 3, đồng thời được cày ải. Người dân làm vại sành, dệt vải và có chữ viết.

Kim loại duy nhất mà họ sử dụng là thứ còn sót lại từ thời trước. Nhà của họ bằng gỗ với mái cỏ, cửa sổ và cửa chớp, và trong làng là một quán trọ với tấm biển phía trên cửa. Về vật nuôi, họ không có chó, nhưng họ biết cừu, bò (chùm lại) và dê. Về mặt môi trường, họ biết đến ong mật, muỗi, hươu, nai, chó sói, lợn rừng, gấu (không phải hoa râm), sóc, sóc bay, hai loại mèo và một con sói đổi màu theo mùa, 'rùa, kỳ nhông, lươn và ếch. Quạ, thiên nga và chim xanh cũng được đề cập đến. Đối tượng đã mô tả chính xác loài ong là "động vật".

Các loại cây trong khu vực bao gồm sồi, thông (hai loại), hickory, vân sam và tuyết tùng. Quần áo của họ bao gồm quần len, thắt lưng bằng vải, áo vest da, mũ da có vành, váy quấn quanh người và bùa hộ mệnh. Họ đã quen thuộc với vàng và đá quý. Họ ngủ trên giường với chân và da hươu căng. Họ đã sử dụng bàn và ghế dài. Những ngọn núi gần đó có những đỉnh núi có tuyết vĩnh viễn. Trong ngày dài nhất trong năm, đêm chỉ như chạng vạng.

Có vẻ như vị trí địa lý của nhóm là Bắc bán cầu. Nhiều điều khiến nền văn hóa không phù hợp với những gì chúng ta biết về người bản xứ từ vùng tây bắc của Bắc Mỹ có thể được giải thích là do ảnh hưởng của những người du hành ngôi sao trong quá khứ xa xôi: vật nuôi, ngôn ngữ viết, giường, trồng ngũ cốc và sử dụng kim loại. Động vật có sừng kỳ lạ được đề cập trong văn bản không có đối thủ nào được biết đến trong thế giới tự nhiên mà chúng ta biết ngày nay.

Ở thời điểm hiện tại, loài chó duy nhất thay đổi màu sắc theo mùa mà tôi quen thuộc là Cáo Bắc Cực, nó chuyển từ màu xám sang màu trắng rồi trở lại. Điều này cũng xảy ra với một số con thỏ và một số thành viên nhất định trong gia đình chồn. Tôi không biết con mèo nào thay đổi màu lông theo mùa. Bởi vì nó có thể về mặt sinh học, nó có thể là một đặc điểm trong quá khứ. Hóa thạch và xương còn lại sẽ không thể xác định những thứ như màu lông.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 9: Những câu chuyện của trẻ em

D: Tôi nghĩ bạn đã nói với tôi một lần rằng các ngôi sao đóng một phần rất quan trọng trong văn hóa của bạn, trong cuộc sống của bạn. Có phải nhà thông thái là người duy nhất biết nhìn các vì sao?

B: Ồ, mọi người đều biết hình dạng của các ngôi sao và chúng được gọi là gì. Nhà thông thái cho chúng ta biết những điều về các vì sao dường như không có ý nghĩa. Nhưng anh ấy nói rằng những người cũ biết những điều này nhờ đôi mắt thần của họ. Một điều mà anh ấy nói, đó là các ngôi sao có nhiều màu sắc khác nhau giống như những bông hoa trên cánh đồng. Vàng, đúng là một số màu đỏ, nhưng không nhiều. Hầu hết chúng là một loại màu trắng xanh. Nhưng anh ấy nói rằng chúng có nhiều màu sắc khác nhau và tôi cho rằng chúng đúng như vậy.

Ông nói rằng đôi khi các ngôi sao có mây trên chúng giống như Trái đất có mây, và những người xưa nói rằng đó là nguyên nhân gây ra sét và bão. Mặt trời sẽ tạo thành những đám mây trên nó, điều này sẽ khiến Mẹ Trái đất hình thành những đám mây trong sự đồng cảm và nó sẽ có bão. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy những đám mây trên mặt trời. Sẽ rất nóng nếu có mây ở đó.

D: Có vẻ như vậy. Đó là ý nghĩa gì? Rằng mặt trời sẽ làm chắc những đám mây?

B: Chà, có lẽ đã từng có một từ khác cho nó, nhưng bây giờ anh ấy ví nó với mây. Truyền thuyết nói rằng nó làm tối một phần của mặt trời.

D: Thật khó để nhìn thấy mặt trời để nói những điều này. Sau đó, đây là những gì tạo ra mưa trên Trái đất?

B: Không phải luôn luôn, chỉ bất cứ khi nào nó xảy ra trên mặt trời. Nó chỉ xảy ra rất hiếm khi. Nhưng khi nó xảy ra, vâng, nó cũng gây ra mưa trên Trái đất. Đó là điều người khôn nói người xưa đã nói.

D: Họ đã nói gì khác về các vì sao?

B: Như bạn biết đấy, khi bạn nhìn lên bầu trời, mọi thứ di chuyển trên bầu trời. Khi chúng đi xuống phía dưới đường chân trời, chúng tiếp tục di chuyển ngay cả khi bạn không thể nhìn thấy chúng và do đó chúng di chuyển quanh Mẹ Trái đất. Đó là những gì nó trông giống như khi bạn nhìn lên bầu trời. Nhưng nhà thông thái nói rằng không phải như vậy. Ông nói rằng Mẹ Trái đất thực sự chuyển động xung quanh mặt trời. Và rằng có những trái đất mẹ cũng chuyển động xung quanh các ngôi sao khác, nhưng bạn không thể nhìn thấy chúng. Nhưng tôi không đồng ý với nhà thông thái ở đó. Tôi biết những gì tôi nhìn thấy. Và tôi có thể nhìn thấy mọi thứ diễn ra xung quanh Mẹ Trái đất theo nhịp chuyển động của các mùa.

D: Có điều gì khác mà họ sẽ nhìn thấy bằng đôi mắt ma thuật của họ không?

B: Chà, có những ngôi sao lang thang: mặt trời, mặt trăng và ba hoặc bốn ngôi sao khác. Tùy theo thời tiết như thế nào, tùy theo số lượng mà bạn có thể xem được. Tất cả các ngôi sao khác đều giữ nguyên và chúng di chuyển theo mùa và theo từng mùa, nhưng bạn có thể thấy những ngôi sao lang thang này di chuyển từ ngày này sang ngày khác. Một con lang thang sẽ đi ngang qua và thay đổi vị trí của nó với các vì sao. Nhà thông thái nói rằng những người xưa có thể nhìn thấy những ngôi sao lang thang khác bằng đôi mắt thần mà chúng ta không thể nhìn thấy.

D: Họ có lời giải thích nào cho việc tại sao họ lại đi lang thang như vậy không?

B: Tôi không chắc. Tôi nghĩ tôi đã từng nghe nhà thông thái nói rằng có những bà mẹ trái đất khác, giống như Mẹ Trái đất của chúng ta, đang quay quanh mặt trời. Tôi không biết. Họ ở quá xa để xem có giống chúng tôi hay không.

D: Người xưa có để lại truyền thuyết nào khác hay thông tin gì về các vì sao trên bầu trời không?

B: Vâng, có những truyền thuyết khác nhau về các vì sao. Truyền thuyết phổ biến nhất là các ngôi sao giống như mặt trời nhưng chúng ở rất xa. Giống như đốt một ngọn lửa và sau đó bỏ đi, nó sẽ nhỏ lại. Người ta nói rằng khi vũ trụ bắt đầu bài hát của nó và các vì sao bắt đầu bài hát của chúng, một phần của bài hát là có những trái đất khác, giống như trái đất này ở với mặt trời. Và vì vậy, nhà thông thái nói rằng, nói xa hơn nữa, nếu có những trái đất hát bài hát của họ ở đó, thì phải có những người trên trái đất của họ hòa hợp với trái đất, vì những người xưa đã đến đây. Đó là một huyền thoại. Nó có ý nghĩa trong cách xa, nhưng tôi không hiểu nó có thể như thế nào.

D: Bạn không hiểu gì về nó?

B: Chà, mọi người đang ở đây. Các vì sao, chúng ở trên bầu trời. Tôi không hiểu làm thế nào chúng tôi có thể đi từ đó đến đây hoặc từ đây đến đó. Tôi không hiểu làm thế nào nó có thể được. Nhưng các vì sao hòa hợp với Trái đất và mọi thứ đều hài hòa.

D: Điều đó thật khó hiểu. Có thể có một số loại ma thuật. Nhưng sau đó những truyền thuyết chỉ là những câu chuyện thú vị, phải không?

B: Truyền thuyết là kiến thức cũ.

D: Liệu nhà thông thái có biết nhìn những ngôi sao đó và cho biết những điều từ chúng không? (Tôi đã nghĩ đến chiêm tinh học.)

B: Mọi người đều biết cách nhìn vào các vì sao. Ý bạn như thế nào?

D: Chà, bạn nhận được thông tin gì khi nhìn vào chúng?

B: Người nông dân có thể nhận được, ngoài mặt trăng, khi nào thì trồng và khi nào thì thu hoạch. Những vì sao nói lên nhiều điều. Các ngôi sao giúp cho biết khi nào lễ hội sẽ diễn ra. Mặt trời, khi nó nháy qua các vì sao, người ta biết được sự trôi qua của các mùa.

D: Nhưng những ngôi sao khác giữ nguyên ở các phần khác nhau của bầu trời vào các mùa khác nhau. Có bất kỳ ngôi sao hoặc nhóm ngôi sao cụ thể nào mà bạn xem cho biết các mùa không? Bằng cách kiểm tra vị trí của một số ngôi sao đã biết, có thể xác định được những người này ở đâu.

B: Chà, một điều bạn làm; bạn đi theo vị trí của chúng dựa vào những ngọn núi xung quanh làng. Đó thường là cách chúng tôi nói. Ngoài ra, một số xuất hiện trong một số mùa và biến mất, hoặc đi ngủ, tùy thuộc vào truyền thuyết bạn theo dõi, trong các mùa khác.

D: Có loại sao nào trên bầu trời nổi bật hơn những ngôi sao khác không; đáng chú ý hơn. B: Các ngôi sao quay theo một vòng tròn lớn và có một điểm trên bầu trời mà chúng dường như là tâm xung quanh.

D: Có ngôi sao nào sáng hơn những ngôi sao khác không?

B: (Do dự như thể đang suy nghĩ.) Độ sáng khác nhau. Hình dạng khác nhau. Nó giống như nhìn vào những đám mây và bạn thấy những hình dạng trong những đám mây. Bạn có thể thấy hình dạng của các ngôi sao như thế nào.

D: Bạn có tên nào cho những nhóm ngôi sao mà bạn xem mọi lúc không?

B: Không. Nhà thông thái có một số tên nhưng thường thì chúng tôi chỉ có mô tả và mọi người đều biết bạn đang nói về cái nào.

D: Những mô tả là gì?

B: Có bảy viên ngọc quý. Đó là nơi mà những cái cũ được cho là đến từ. (Cười khẩy. Một giọng nói không thể tin được.) Chà, dù sao, người ta nói rằng những người xưa cảm thấy rằng nhóm sao đặc biệt này là quan trọng vì một lý do nào đó. Có bảy người trong số họ tụ lại với nhau giống như trong một chiếc cốc nhỏ. Một số người gọi chúng là bảy viên ngọc, nhưng tôi nghĩ nó trông giống một chiếc cốc hơn. Có ba con tàu trên bầu trời. Có một chiếc cốc lớn với một tay cầm dài, và một cái nhỏ hơn với một tay cầm dài. Và đây là chiếc cốc nhỏ. Đây là cái mà những cái cũ cảm thấy là quan trọng.

D: Bảy ngôi sao nhỏ chen chúc nhau. (Rõ ràng là anh ta đang ám chỉ đến những người Pleiades.) Đó là hướng nào nếu bạn đang nhìn lên bầu trời?

B: Nó phụ thuộc vào thời điểm bạn nhìn. Nó di chuyển trong một vòng tròn tuyệt vời.

D: Được rồi. Nói là vào mùa hè.

B: (Tạm dừng) Vào mùa hè, nó ... gần như trực tiếp trên cao.

D: Tôi tự hỏi tại sao đám sao nhỏ đó lại quan trọng đối với những ngôi sao cũ?

B: Tôi không biết. Nhà thông thái sẽ biết. Và sau đó là ... để tôi xem, tôi không bao giờ gọi tên của họ. Tôi biết họ bằng cách nhìn vào họ và tôi không quen với tên của họ. Tôi sẽ phải suy nghĩ trong một phút. Tôi nên nói rằng có một giếng, một cụm sao, nhưng chúng được gọi là chim. Và có một cụm khác được gọi là cá vì nó dường như đang nhảy ra khỏi dòng sông của các ngôi sao chạy ngang qua bầu trời.

D: Ồ, có một cái gì đó trông giống như một dòng sông đầy sao?

B: Vâng. Có một ban nhạc trong số họ đi ngang qua bầu trời. (Rõ ràng là Dải Ngân hà.)

D: Đây có phải là con cá trên bầu trời vào một thời điểm nhất định trong năm không?

B: Vào mùa thu. Chúng ta thấy một người thợ săn, anh ta đã làm bị thương một con vật và con vật đang ở dưới chân anh ta. Và anh ta đang trong quá trình giết con vật. Anh ta cũng có một dây cung tên treo trên thắt lưng.

D: Vâng, tôi nghĩ rằng tôi đã nhìn thấy nhóm các ngôi sao đó. (Rõ ràng là Orion.) Tôi nghĩ chúng ta có thể nhìn vào cùng một bầu trời.

B: Nó giống như nó với tôi.

D: Nhưng bạn quan sát những ngôi sao này và bất cứ khi nào chúng ở những vị trí nhất định, bạn biết khi nào sẽ là mùa hè và mùa đông. Có đúng không? B: Vâng. Nhưng, tất nhiên, người ta cũng biết nó đã trải qua bao nhiêu mặt trăng. Người nông dân nói riêng phải biết khi nào được mùa.

D: Bạn đã mô tả các gáo.

B: (Cô ấy trông bối rối.) Gáo?

D: Hay bạn đã gọi nó như vậy? Giống như một cái thìa lớn?

B: Cái thìa? (Tạm dừng) Có hai cái cốc có hình dạng giống như cái cốc có tay cầm. Hai nhóm sao này cũng gợi nhớ đến một loài động vật như gấu. Ahh ... có gấu lớn và gấu nhỏ.

D: Vâng, đó có thể là những gì tôi đang nghĩ đến. Nhưng chúng có đuôi dài, phải không?

B: Chà, gấu từng có đuôi dài. Đó là những gì truyền thuyết nói.

Một số sẽ có đuôi một phần bây giờ, nhưng truyền thuyết nói rằng chúng từng có đuôi đẹp. Và chúng khá là "vô ích" với những cái đuôi của chúng. Có những truyền thuyết khác nhau, những câu chuyện khác nhau theo những gì đã xảy ra. Một câu chuyện kể rằng đó là vào mùa đông và con gấu đói ăn cá.

Vì vậy, anh ta đã khoét một lỗ trên băng, hay đúng hơn là con cáo đã khoét một lỗ trên băng. Con cáo có một cái đuôi đẹp, bạn biết đấy. Anh đã chán con gấu có cái đuôi đẹp đẽ và viễn vông như vậy. Và vì vậy anh ta lấy một chiếc gậy lớn và chọc một lỗ trên băng, và anh ta nói với con gấu, "Chà, tôi biết bạn đang đói một con cá. Tôi biết cách để bạn có thể kiếm được một con cá." Con gấu nói, "Làm thế nào?" Con cáo nói, "Hãy đi đến đó và thò đuôi của bạn xuống cái lỗ này trên băng, và khi một con cá đi cùng nó sẽ cắn đuôi của bạn và bạn có thể kéo nó ra." Và con gấu nói, "Ồ, được rồi, điều đó nghe có vẻ tốt với tôi." Đó là một con gấu ngu ngốc. Và vì vậy anh ta ngồi xuống trên băng, và trong khi anh ta chờ đợi băng đông cứng lại.

Trong khi đó, con cáo đã đi xa và con gấu mệt mỏi chờ đợi một con cá đến cắn đuôi của mình. Vì vậy, anh ta cố gắng đứng dậy và kéo đuôi của mình ra.

D: (Cười) Nghe giống như một câu chuyện mà bạn sẽ kể cho bọn trẻ.

B: Đúng vậy.

D: Bạn có ai khác như vậy không?

B: Ồ vâng. Có một câu chuyện khác kể về một con gấu rất thích mật ong đến nỗi nó sẽ làm bất cứ điều gì vì mật ong. Bất cứ điều gì cho mật ong. Và một lần anh ta tìm thấy một cây ong. Nhưng anh ta vớ tay và anh ta chạm tới và anh ta không thể thò tay vào lỗ để lấy mật. Nhưng đuôi của anh ta có thể nằm gọn trong lỗ. Vì vậy, nó thò đuôi của mình vào để lấy mật, sau đó rút nó ra và đang liếm mật. Và những con ong nổi giận. Họ nhận ra rằng ai đó đang ăn cắp mật ong của họ. Vì vậy, lần sau khi anh ta thò đuôi vào lỗ, chúng bắt đầu chích vào

đuôi và khiến nó sưng lên. Khi anh ta cố gắng chạy trốn, đuôi của anh ta bị mắc lại trên cây.

D: (Cười) Hai câu chuyện khác nhau mà anh ấy bị cụt đuôi. Tôi cá là bọn trẻ thích những câu chuyện đó. Nói cho tôi một cái khác. Không quá nhiều về con gấu nhưng về bất cứ điều gì tương tự.

B: (Tạm dừng) Bạn có biết ếch trở nên như thế nào không?

D: Không. Nói cho tôi biết.

B: Một lần có loài chim thiên nga xinh đẹp này. Một con chim bay nhưng cũng có thể bơi trên mặt nước. Và con chim này đã nhìn thấy con cá xinh đẹp này. Bây giờ thông thường con chim này đã ăn cá. Nhưng con cá này quá đẹp nên con chim đã yêu con cá. Và cá thấy chim đẹp làm sao, và cá đã yêu chim. Và con chim sẽ bơi trên mặt nước. Ngày nào anh ấy cũng ngồi bơi ở đó và đàn cá sẽ bơi bên dưới và họ sẽ nói chuyện và dành thời gian cho nhau. Và họ quyết định rằng họ muốn bên nhau đến hết cuộc đời. Và họ nói, "Nhưng chúng ta không thể làm một nhà cùng nhau. Bạn, con chim, bay trong không trung. Và tôi, cá, tôi sẽ bơi trong nước. Chúng ta sẽ phải tiếp tục gặp gỡ như thế này. Nhưng chúng ta sẽ cố gắng có bọn trẻ." Và vì vậy họ đã có con. Chúng đẻ trứng và khi con cái nở ra chúng là một phần của cả hai.

Chúng có thể thở trong không khí hoặc chúng có thể thở trong nước, giống như cả bố và mẹ của chúng. Chúng có thể bơi giống như cá bố mẹ của chúng. Đồng thời chúng muốn bay nhưng chúng không có cánh. Vì vậy, họ không ngừng nhảy và nhảy, cố gắng bay.

D: (Cười) Bằng cách đó họ cũng có thể sống trên đất liền. Tôi chưa bao giờ nghĩ đến những điều như thế. Đây là những câu chuyện thú vị

B: Vâng, chúng giúp vượt qua những buổi tối mùa đông.

D: Có phải những câu chuyện này đã được lưu truyền qua nhiều thế hệ?

B: Tôi cho là vậy. Tôi nhớ đã nghe chúng khi tôi còn nhỏ.

D: Có những người khác như vậy không?

B: Hãy để tôi suy nghĩ.

D: Họ chủ yếu là về động vật & phải không?

B: Ồ vâng, vâng .... Có một con chim đen đặc biệt rất ồn ào.

Nó luôn luôn mắng mỏ và chọc ghẹo bạn từ khi nó nhìn thấy bạn cho đến khi bạn khuất dạng. Và sau đó nó tiếp tục nháy nhót trong một thời gian. Những gì đã xảy ra là nhiều, nhiều mùa trước, có một người đàn ông là một người đàn ông tốt. Nhưng anh ấy có người bạn đồng hành này mà anh ấy đã sống cùng. Và cô ấy luôn cản nhắc anh, mắng anh phải làm thế này, làm thế kia. Anh ấy là một người đàn ông hoàn toàn tốt. Anh ấy đã làm việc chăm chỉ đủ, nhưng cô ấy không bao giờ hài lòng với bất cứ điều gì anh ấy làm. Cô ấy có một chiếc mũi nhọn và cô ấy sẽ nhăn mũi và bắt đầu nói, "Bạn không làm điều này và bạn không làm điều kia." Người đàn ông tội nghiệp chỉ là một sửa chữa tồi tệ. Vì vậy, cuối cùng một ngày nọ, anh ấy đã đi ra ngoài trong rừng và anh ấy hát cho các linh hồn hướng dẫn của mình. Anh ấy đã hát rất chân thành về cuộc sống mà anh ấy có ở quê nhà. Anh ấy không phàn nàn; anh ấy chỉ nói rằng nó rất khó khăn. Thần nói, "Chúng ta cần phải làm gì đó để giải quyết vấn đề này. Anh ấy là một người đàn ông tốt." Và họ nói: "Chúng ta sẽ làm cho vợ anh ấy thay đổi." Họ cho rằng đó là một sự thay đổi tốt và vì vậy họ đã áp dụng sự thay đổi đó cho cô ấy. Cô đáng lẽ phải trở thành một người vợ tốt và không làm phiền anh quá nhiều, và không nói nhiều như vậy. Nhưng cô ấy đã quá cản nhắc và chỉ trích nên sự thay đổi không diễn ra đúng đắn. Và cô ấy bắt đầu cản nhắc ngày càng nhiều hơn, và ngày càng chói tai hơn. Cô ấy đã làm điều này đến nỗi

cô ấy bỏ ăn, bởi vì cô ấy đã làm điều này mọi lúc mà không dừng lại. Vì vậy, cô ấy bắt đầu nhỏ hơn vì cô ấy không ăn. Và khi cô ấy lớn dần, tóc trên đầu chiếm nhiều diện tích hơn trên cơ thể vì có rất nhiều tóc. Và nó đến nơi nó bao phủ toàn bộ cơ thể của cô ấy và biến thành lông vũ. Và cô bay đi, căn nhắc anh suốt quãng đường.

D: (Cười) Nó biến cô ấy thành một con chim. Tôi thích những câu chuyện mà bạn kể

B: Cảm ơn bạn. Bạn giống như một đứa trẻ. Bạn đặt câu hỏi.

D: (Cười) Bạn có thể nghĩ về truyền thuyết nào khác về các loài động vật không?

B: Nhiều, nhiều ... (Tôi cười.) Hầu như tất cả các truyền thuyết đều liên quan đến động vật.

D: Bạn có cái nào yêu thích không?

B: Hãy để tôi suy nghĩ. (Tạm dừng) Bạn đã nghe nói về con sóc muốn trở thành một con chim chưa? Anh ấy thích nhìn chim bay và anh ấy rất ghen tị vì tất cả những gì anh ấy muốn làm là bay. Tất cả những gì anh ta có thể làm là trèo cây như bao con sóc khác. Anh ta sẽ chạy ra một cành cây và nhảy xuống, dang rộng tay và chân, di chuyển và ngã nhào và rơi xuống đất. Mẹ anh, bố anh, gia đình anh và bạn bè anh cứ bảo anh thật ngu ngốc và anh sẽ không nghe.

Cuối cùng, một đêm anh ta đi ngủ và linh hồn của cái cây đến với anh ta và nói, "Bạn muốn bay, phải không?" Và con sóc nói, "Vâng, hơn bất cứ điều gì." Sau đó, thân cây nói, "Chà, bạn có phiền trông khác với những người khác không?" Và con sóc nói, "Không, tôi không quan tâm. Dù sao thì trông tôi cũng khác vì tôi luôn rơi xuống đất như không có con sóc thích hợp nào nên vậy." Và cái cây nói, "Chà, buổi sáng khi thức dậy, bạn sẽ có thể bay. Hãy chạy ra cuối cành và nhảy xuống như bạn thường làm. Hãy giang rộng tay chân như bạn thường làm,

và xem chuyện gì xảy ra. " Thế là sáng hôm sau con sóc thức dậy, không cần đợi nhìn xung quanh xem có chuyện gì, nó lập tức chạy ra đầu cành nhảy xuống. Anh ấy dang rộng tay và chân như anh ấy vẫn thường làm. Nhưng thay vì rơi thẳng xuống đất, anh ta bắt đầu lướt đi và đến được cái cây tiếp theo. Anh ta kinh ngạc đến mức đâm đầu vào cái cây. Và anh ấy nhìn xuống để xem tại sao mình đột nhiên có thể bay. Bây giờ anh ấy có những mảng da giữa cánh tay và chân. Và đó là cách mà con sóc bay ra đời.

D:Ồ, tôi thích câu chuyện đó. (Cười) Tôi cá là bọn trẻ thích cái đó.

B: Vâng. Chúng tôi thường kể câu chuyện đó trong khi chúng tôi thu thập những quả sồi.

D: Bạn có yêu thích khác không?

B: Tôi không thể nghĩ ra bất cứ điều gì ngay bây giờ. Có rất nhiều người trong số họ.

D: Tôi thích những câu chuyện đó. Có rất nhiều động vật kỳ lạ nơi bạn sống.

B:Ồ, động vật là động vật. Có gì lạ?

D: Chúng không xa lạ với bạn vì bạn nhìn thấy chúng mọi lúc.

B: Vâng. Chỉ lạ với những đứa trẻ đặt nhiều câu hỏi.

D: (Tôi cười, tôi nhận ra là anh ấy đang trêu chọc tôi.) Bạn nói rằng khi những người già đến đây, một số loài động vật có vẻ lạ với họ, phải không?

B: Đó là những gì được nói.

D: Người xưa có truyền thuyết nào về loài vật mà chúng đến từ đâu không?

B: Người ta nói rằng họ đã làm, nhưng những truyền thuyết đó đã không còn tồn tại. Kiến thức đã bị mất dần dần, giống như khi một nhà thông thái vô tình bị giết, hoặc bị ốm hoặc điều gì đó tương tự trước khi anh ta có cơ hội truyền lại tất cả những gì anh ta biết. Nó hẳn đã xảy ra vì có nhiều lỗ hổng trong truyền thuyết. Nhưng đó là cuộc sống.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 10: Truyền thuyết về sự sáng tạo

B: Nhờ những truyền thuyết mà chúng tôi có thể giữ được bản sắc của một dân tộc. Chúng tôi truyền lại cho con cái sự khôn ngoan của tổ tiên chúng tôi và những điều mà chúng tôi đã tìm ra. Chúng tôi đặt nó dưới dạng truyền thuyết để giúp học những điều này dễ dàng hơn.

D: Bạn có bất kỳ truyền thuyết nào về cách Trái đất được hình thành, và nó bắt đầu như thế nào ngay từ ban đầu?

B: Vâng. Có những truyền thuyết về thời điểm bắt đầu. Và có hai hoặc ba câu chuyện khác nhau, tôi đoán bạn có thể nói. Nếu bạn chỉ nhìn vào chúng, đôi khi chúng nghe như thể chúng xung đột với nhau. Nhưng nếu ai đó ghi nhớ về người cổ xưa và những điều kỳ diệu mà họ có thể làm, thì chúng sẽ có ý nghĩa.

D: Bạn đã cho tôi biết mọi người của bạn bắt đầu như thế nào. Bạn có thể kể cho tôi nghe về mọi thứ bắt đầu như thế nào không?

B: Một câu chuyện được kể lại được gọi là "câu chuyện sáng tạo". Nhưng cá nhân tôi nghĩ rằng nó là người chịu đựng những câu chuyện về cách các Old Ones đến đây. Đó là loại câu chuyện, mặc dù nó nói về thời gian trong đầu.

D: Bạn có nghĩ rằng họ đang nói cùng một điều?

B: Có, hoặc có lẽ trong khoảng thời gian khi mọi thứ được tạo ra và khi Old Ones đến đây. Tôi sẽ xem liệu tôi có thể nhận mọi thứ theo thứ tự ở đây không. Đã lâu rồi tôi không nghĩ ra câu chuyện này, và tôi muốn kể nó cho đúng. Để tìm ra sự thật cơ bản về mọi thứ, bạn phải nhìn vào những gì xung quanh bạn và xem mọi thứ hoạt động cùng nhau như thế nào. Vào một đêm quang đãng khi bạn nhìn lên bầu trời, bạn sẽ thấy nó tối và rải rác những vì sao. Một truyền thuyết nói rằng các ngôi sao thực sự tồn tại; chúng thực sự là những thứ. Chúng không chỉ là điểm sáng để nhìn vào. Và có một khoảng trống lớn không thể tưởng tượng được ngoài kia. Người ta nói rằng Old Ones có thể đi qua khoảng trống này như cách bạn và tôi đi qua rừng. Nó sẽ là kỳ diệu nhất. Họ có thể đi những khoảng cách kỳ diệu qua khoảng không này. Chúng sẽ đi từ nơi cư trú của ngôi sao này sang nơi cư trú của các ngôi sao khác. Họ không chỉ giới hạn ở ngôi làng mà họ đến. Họ có thể sống ở bất cứ đâu họ muốn. Và người ta nói rằng khi họ đến gần mặt trời của chúng ta, nơi chúng ta đang sống hiện ra như một viên ngọc quý lơ lửng trong khoảng không.

Và rằng nó tròn trịa và xinh xắn, đó là một trong những điều bạn phải chấp nhận như một phần của câu chuyện. Ý tôi là, tôi đi bộ qua rừng, và mặt đất trông bằng phẳng đối với tôi. Nhưng họ nói khi bạn đi đủ xa khỏi Trái đất, nó có vẻ là một hình tròn. Đó là câu chuyện tôi đang nói mà tôi nghĩ là một câu chuyện giữa các loại. Trở lại trước khi có bất cứ thứ gì tồn tại, mọi thứ đều là màu trắng. Bạn biết làm thế nào ngay trước khi mặt trời mọc và có ánh sáng khắp nơi nhưng không có bóng tối. Đó là cách mà mọi thứ đã được ban đầu.

Chưa có gì tồn tại. Tất cả đều là ánh sáng. Và ánh sáng bị chia thành nhiều mảnh, và những mảnh ánh sáng này trở thành mặt trời, mặt trăng và các vì sao. Sau khi ánh sáng được tập hợp lại thành những mảnh sáng, nó để lại bóng tối giữa những nơi có ánh sáng. Và đây là nơi Trái đất được hình thành, trong bóng tối nằm giữa các vật liệu tối, kim loại và bụi bẩn và những thứ như thế này. Và thông qua sự tương tác giữa nơi tối và nơi sáng, một năng lượng đã được tạo ra. Và đây là cách cuộc sống được tạo ra.

D: Các truyền thuyết có nói rằng điều này đã xảy ra như thế nào không?

B: Họ không rõ ràng về điều này. Một số người trong số họ chỉ nói "và nó đã xảy ra." Và một số người khác nói rằng có điều gì đó đã xảy ra ảnh hưởng đến ánh sáng khiến nó phân chia thành nhiều mảnh ánh sáng. Bằng cách nào đó, một âm thanh tuyệt vời đã được tạo ra và bạn có thể cảm nhận được sự rung động của nó. Bạn biết làm thế nào bạn có thể ngân nga và bạn có thể cảm nhận được sự rung động trong lồng ngực.

Chà, âm thanh này rất sâu và tuyệt vời, nếu bạn ở đó, bạn có thể cảm nhận được nó qua lòng bàn chân của mình. Bạn sẽ cảm thấy nó trên khắp cơ thể của bạn. Bạn sẽ cảm thấy nó ở khắp mọi nơi. Và sự rung động của âm thanh là nguyên nhân khiến ánh sáng chia thành nhiều mảnh ánh sáng.

D: Và sau đó điều này khiến vật chất hình thành Trái đất?

B: (Thở dài) Tôi không chắc chuyện đó xảy ra như thế nào. Các truyền thuyết không rõ ràng.

Bằng cách nào đó sau khi ánh sáng chia thành những mảnh sáng, có những thứ còn sót lại ở giữa đó là bóng tối. Tôi đoán những mảnh ánh sáng đã hấp thụ tất cả ánh sáng. Tôi không chắc. Và trong những nơi tối tăm ở giữa vẫn có những thứ tối tăm. Và thế là những thứ tối tăm sau đó được tập hợp lại và tạo thành Trái đất, cây cối, động thực vật và mọi thứ. Có một thứ tự mà họ đã thực hiện, bởi vì đầu tiên những thứ trong những nơi tối tăm được tập hợp lại với nhau để tạo thành Trái đất. Bạn thấy đấy, mọi thứ đều cân bằng. Và một số người nói rằng đó là lý do tại sao vũ trụ ra đời, bởi vì chỉ có ánh sáng và nó không cân bằng. Vì vậy, nó phải trở nên cân bằng giữa ánh sáng và bóng tối. Sau đó, vật chất còn sót lại trong bóng tối bắt đầu phân chia và cân bằng lại, bởi vì sự rung động của âm thanh khiến mọi thứ liên tục thay đổi và mất cân bằng.

Ví dụ, những thứ ở phần tối được thu thập để tạo thành Trái đất, vì vậy bạn sẽ có một sự cân bằng vững chắc và vô hiệu. Và sau đó ở phần rỗng, mọi thứ lại tiếp tục cân bằng, đến nơi bạn sẽ có phần rỗng và nước. Mọi thứ cứ tiếp tục như vậy, và kết quả là sự sống và muôn hình vạn trạng đã ra đời như thế nào, động

vật dưới biển, động vật trên cạn, thực vật và mọi thứ. Bằng cách nào đó, nó là để cân bằng mọi thứ, và nó là một sự cân bằng được điều chỉnh rất tốt. Đó là lý do tại sao điều quan trọng là phải sống hòa hợp với Trái đất, để không phá vỡ sự cân bằng này. Đồng thời, tất cả sự phân chia và cân bằng này đang diễn ra với phần tối của vũ trụ tạo ra Trái đất và mọi thứ, chúng tôi tin rằng phần sáng vẫn đang phân chia và cân bằng. Kết quả là, có ánh sáng mà chúng ta có thể nhìn thấy và ánh sáng mà bạn không thể nhìn thấy. Nó vẫn phân chia và cân bằng thành các dạng ánh sáng và năng lượng khác. Và người ta nói rằng nó đã cân bằng thành nhiều dạng ánh sáng khác nhau như thực vật, động vật và những thứ tương tự trên Trái đất, bởi vì mọi thứ phải cân bằng. Và vì phần tối của vũ trụ, đại diện cho Trái đất hoặc phần vật chất, tiếp tục cân bằng và phân chia thành nhiều thứ khác nhau, nên phần sáng cũng làm điều tương tự. Vì vậy, có nhiều loại ánh sáng khác nhau, nhiều cấp độ khác nhau và như thế này. Bạn chỉ có thể thấy một phần nhỏ của nó. Và bạn hoặc bạn phải có khả năng đặc biệt để nhìn thấy phần còn lại của nó, hoặc bạn phải rất nâng cao về mặt tâm linh, để có thể hiểu được những loại ánh sáng khác.

D: Bạn nói rằng có hai hoặc ba phiên bản khác nhau của câu chuyện. Đó có phải là một trong những chính?

B: Đó là một trong những phức tạp nhất. Nó là cái có nhiều chi tiết nhất. Có một phiên bản khác mà lần đầu tiên chúng tôi kể cho các em nhỏ. Đây là phiên bản đơn giản hơn, để không làm họ nhầm lẫn. Như bạn đã biết, khi trẻ lớn lên và già đi, chúng bắt đầu đặt nhiều câu hỏi hơn.

Và khi họ bắt đầu băn khoăn về nhiều thứ hơn, thì chúng tôi sẽ nói với họ phiên bản phức tạp hơn. Chúng tôi kể cho họ phiên bản đơn giản dưới dạng một câu chuyện. Chúng tôi nói rằng ban đầu tất cả chỉ có ánh sáng này. Không có bóng hay bất cứ thứ gì – chỉ là ánh sáng này. Nhưng cũng có những linh hồn. Và các linh hồn đã gặp nhau và nói, “Ánh sáng này rất đẹp, nhưng không có gì xảy ra. Chúng tôi đang buồn chán. Chúng tôi muốn một số thay đổi. Hãy để chúng tôi xem điều gì sẽ xảy ra nếu chúng tôi thực hiện một số thay đổi.” Và họ nói, “Chúng tôi sẽ làm điều này dưới dạng một trò chơi để chúng tôi có thể tìm hiểu

thêm về nhau và phát triển và vui chơi.” Và như một phần của trò chơi, họ nói, “Chúng ta phải thiết lập một nơi để chơi trò chơi của mình.” Vì vậy, họ chia ánh sáng lên thành sáng và tối.

Và họ tạo ra Trái đất bởi vì họ nói, “Chúng ta phải có một nơi để đến để chơi trò chơi của mình.” Vì vậy, họ đã tạo ra Trái đất để đi cùng với mặt trời. Và họ nói, “Chúng tôi cũng cần một ánh sáng cho ban đêm.” Vì vậy, họ đã tạo ra mặt trăng. Và sau đó họ nói, “Mọi thứ đã được thiết lập cho trò chơi. Bây giờ chúng ta cần thiết lập các quy tắc cho trò chơi. Và quy tắc của trò chơi là mỗi người chơi có thể chơi bao nhiêu vòng tùy thích. Hoặc nếu họ muốn bỏ học hai hoặc ba hiệp, điều đó cũng ổn. ”

Vì vậy, mỗi vòng trong trò chơi là khi bạn còn sống ở đây trên Trái đất. Tinh thần của bạn đang ở đây khi chơi trò chơi. Sau đó, khi bạn chết, đó là sự kết thúc của vòng cụ thể đó. Nếu bạn quyết định muốn chơi một vòng nữa, thì bạn sẽ được sinh ra một lần nữa. Hoặc nếu bạn muốn bỏ học một hoặc hai hiệp, thì bạn sẽ làm. Và thời gian trôi qua, và sau này nếu bạn quyết định muốn chơi một vòng khác của trò chơi, bạn được sinh ra một lần nữa. Nhưng khi chúng tôi kể điều đó cho trẻ em, chúng tôi sẽ thêm nhiều hiệu ứng đặc biệt hơn và làm cho chúng thực sự thú vị. Chúng ta nói về cách các loài động vật giúp quyết định Trái đất nên được tạo ra như thế nào.

D: Vì vậy, các loài động vật cũng rời nhau?

B: Vâng, chắc chắn rồi, vì động vật cũng là một phần của cuộc sống. Tất cả cuộc sống là quan trọng. Và chúng tôi làm điều đó giống như chúng tôi đang kể những câu chuyện ma quái cho trẻ em. (Giọng kịch cường điệu) Những con gấu quyết định chúng muốn có những khu rừng sâu và tối, để chúng có thể gặm gù trong bóng tối. Và những con chim nói rằng chúng muốn có nhiều ánh sáng mặt trời, vì vậy chúng được ban cho khả năng bay để chúng có thể bay lên ngọn cây nơi có mặt trời. Và các loài động vật khác nhau cho biết loại thế giới mà chúng nghĩ là lý tưởng, và vì vậy chúng được ban cho những khả năng đặc biệt cần

thiết để có thể tận hưởng khía cạnh đặc biệt đó của Trái đất. Và bằng cách đó mọi thứ đều cân bằng.

D: Trong phiên bản dành cho trẻ em đó, họ có nói rằng các loài động vật đã ra đời như thế nào không?

B: Trong phiên bản đó, khi các linh hồn quyết định họ muốn chơi trò chơi, họ nhận ra rằng mặc dù họ có nơi này để đến, nhưng những linh hồn đầu tiên đến đây để chơi vòng đầu tiên của trò chơi thì không có gì cả. bụi trần. Vì vậy, họ nói, "Đây không phải là một trò chơi quá hay. Chúng tôi vẫn chưa hoàn thành việc thiết lập điều này. Chúng tôi cần một số thay đổi." Họ gọi những linh hồn khác xuống và nói, "Chúng tôi vẫn chưa qua khỏi. Chúng tôi sẽ làm gì?" Và họ nói, "Đầu tiên, ở đây không có gì khác ngoài bụi bặm. Chúng tôi cũng cần một ít nước." Và tất cả đã được đồng ý. "Anh nói đúng, chúng ta cần nước." Và do đó các sông và hồ đã được hình thành. Và một linh hồn khác nói, "Làm thế nào chúng ta sẽ giữ nước này ở đây? Mỗi khi mặt trời lên, các hồ này bắt đầu co lại." Và vì vậy một linh hồn khác nói, "Tại sao chúng ta không làm điều gì đó thực sự hoang dã. Hãy có thêm nước từ trên trời rơi xuống." Chà, được rồi, tại sao không?

D: Vâng, trong một câu chuyện, bạn có thể có bất cứ điều gì xảy ra.

B: Chính xác. Và họ nói, "Bây giờ chúng tôi có nước, nhưng ở đây vẫn yên tĩnh khủng khiếp." Sau đó, các linh hồn nói, "Khi gió thổi, nếu nó có thứ gì đó thổi qua, nó sẽ tạo ra âm thanh. Vậy chúng ta hãy tạo ra cây cối và cây cối, để bạn có thể nghe thấy tiếng gió thổi." Và nó đã được quyết định rằng sẽ tốt. Và một linh hồn khác nói, "Cây cối và cây cối đẹp đẽ, nhưng cần một thứ khác. Chúng ta cần gì?" Họ đang nghĩ về nó và nghĩ về nó. Chắc chắn là còn thiếu một thứ gì đó, nhưng họ không thể tìm ra thứ mà họ muốn đưa vào trò chơi mà chúng ta gọi là cuộc sống này. Và hồi đó, một trong những điều mà các linh hồn có thể làm là, nếu họ nhặt một số bụi bặm hoặc ngày và uốn nắn nó thành một thứ gì đó, họ có thể truyền năng lượng cho nó, đến nơi nó có thể tự di chuyển.

D: Ồ? Để đưa nó vào cuộc sống?

B: Hầu hết thời gian họ làm việc này cho những việc nhỏ tạm thời chỉ để dành thời gian bất cứ khi nào họ không có việc gì phải làm. Trong khi họ đang cố gắng tìm ra những gì họ cần để làm cho trò chơi này hoàn thiện hơn, một trong những linh hồn đã cảm thấy chán nản với việc cố gắng tìm ra nó. Vì vậy, anh ấy nhặt một ít đất sét và anh ấy tạo hình nó thành một con vật nhỏ.

Anh ấy thực sự đã tạo hình nó thành một con sóc và thắm nhuần nó vào cuộc sống. Và điều đầu tiên con sóc làm là chạy lên một trong những cái cây. Nó chạy ra trên cành cây và bắt đầu mắng mỏ mọi người. Và con sóc đang nói, “Ồ ngốc! Bạn không nhận ra mình có thể làm gì sao? Hãy làm thật nhiều việc đi vệ sinh. Hãy làm thật nhiều thứ nhỏ bé như tôi đang di chuyển xung quanh và vui vẻ và giữ cho các bạn luôn thẳng thắn, bởi vì bạn cũng vậy. Thật ngu ngốc khi tự mình làm điều đó đúng. Hãy lập một nhóm chúng tôi để giữ cho bạn đúng hàng.” Và vì vậy mọi người quyết định, “Đó không phải là một ý tưởng tồi. Hãy để chúng tôi làm ra tất cả những thứ như vậy.” Vì vậy, họ quyết định sẽ gọi con vật đầu tiên đó là sóc. Và sau đó họ bắt đầu tạo ra tất cả những con vật khác. Thông thường vào thời điểm này, một trong các trẻ sẽ hỏi, “Nhưng tại sao chúng lại tạo ra ruồi và ong và những thứ như thế này?” Và chúng tôi phải giải thích với họ rằng trước đây bất cứ khi nào họ thắm một ít đất sét này với cuộc sống, đó chỉ là cuộc sống tạm thời. Và nó sẽ chỉ chạy xung quanh làm mọi thứ cho đến khi nó chạy xuống. Nhưng các linh hồn đã quyết định rằng, để chơi trò chơi này trong một thời gian dài, những mảnh đời nhỏ bé này sẽ phải tiếp tục diễn ra, mà họ không cần phải tạo lại mọi thứ mọi lúc. Vì vậy, khi họ truyền năng lượng cho họ, họ đã làm điều đó ngay lập tức để họ sẽ giống như mọi người. Họ có thể ăn mọi thứ và tiếp tục sống. Và thường có người hỏi, “Điều đó có liên quan gì đến ruồi?” Chúng tôi chỉ ra cho họ rằng những con chim phải ăn một cái gì đó. Vì vậy, họ phải tạo ra một thứ gì đó đủ nhỏ để chúng có thể ăn vì mỏ của con chim rất nhỏ. Vì vậy, họ đã tạo ra ruồi và như thế này.

D: Tôi có thể thấy điều này sẽ làm hài lòng một đứa trẻ và giúp chúng giải trí như thế nào.

B: Vâng. Chúng tôi kể những câu chuyện này khi chúng tôi ngồi bên đống lửa trại vào buổi tối.

D: Vậy thì lời giải thích của họ, trong phiên bản dành cho trẻ em, về cách con người được tạo ra?

B: Chà, về cơ bản các linh hồn cũng giống như chúng ta; họ trông giống như cách chúng tôi làm. Khi họ quyết định đến Trái đất để chơi trò chơi của mình, bằng cách nào đó khi họ đến gần Trái đất hơn, họ trở nên rắn chắc hơn.

Nếu một đứa trẻ có vẻ bối rối về điều đó, chúng tôi sẽ nói với chúng rằng chúng tôi có thể giải thích cho chúng hiểu hơn khi chúng lớn hơn. Sau đó, chúng tôi có thể cung cấp cho họ phiên bản phức tạp hơn của câu chuyện. Sau đó, chúng ta có thể giải thích cách năng lượng phân chia mọi thứ đến vị trí cân bằng. Các linh hồn sống ngoài đó trong khoảng không nơi nó rất nhẹ và chủ yếu là năng lượng. Nhưng khi nó đến gần Trái đất hơn và có nhiều khía cạnh vật lý hơn của vũ trụ, ánh sáng sẽ ngưng tụ lại thành dạng vật chất rắn.

D: Sau đó, trong phiên bản dành cho trẻ em, không ai phải tạo ra con người.

B: Không. Cách chúng ta tồn tại là các linh hồn đến đây. Và chúng chỉ đơn giản là trở nên vững chắc hơn khi chúng đến gần hơn với thế giới vật chất. Và bởi vì tất cả chúng ta đều là linh hồn, chúng ta đều thực sự thuộc về những bình diện cao hơn. Chúng tôi chỉ ở đây tạm thời chơi trò chơi này.

D: Bạn nói các linh hồn quyết định các con vật phải ăn những thứ để chúng có thể tồn tại. Họ có nghĩ rằng con người cũng phải ăn?

B: Trong quá trình chơi trò chơi này, họ phát hiện ra rằng khi họ đưa ra các quy tắc áp dụng cho động vật, những quy tắc này sẽ tự động áp dụng cho chính họ, cho dù họ có lên kế hoạch hay không. Cách vũ trụ được thiết lập, mọi thứ được cân bằng. Bằng cách nào đó, bất cứ khi nào họ quyết định xem mọi thứ phải như thế nào, chẳng hạn: rằng động vật phải ăn để duy trì sự sống, điều đó đã

áp dụng cho tất cả các sinh vật sống, không chỉ động vật. Khi các linh hồn nhận ra đây là những gì đang xảy ra, họ bắt đầu cẩn thận hơn rất nhiều về các quy tắc mà họ đưa ra. Bởi vì họ không muốn giới hạn bản thân quá nhiều và bó buộc mình với hàng đống quy tắc.

D: Vì vậy, bất kỳ quy tắc nào họ đưa ra cũng được áp dụng cho chính họ. Đó có phải là ý bạn không? Sáng. Họ không biết nó sẽ xảy ra theo cách đó. Bởi vì họ đang lên kế hoạch cho những con vật ăn và sống, và các linh hồn chỉ bay đi bay lại chơi trò chơi này và có một khoảng thời gian vui vẻ. Và họ phát hiện ra rằng khi họ đưa ra các quy tắc cho nơi chơi trò chơi ở đây trên Trái đất, rằng khi họ xuống đây để chơi trò chơi, các quy tắc cũng áp dụng cho họ. Và họ không biết rằng mọi chuyện sẽ diễn ra theo cách đó.

D: Vì vậy, họ phải cẩn thận hơn Có phải các truyền thuyết nói rằng điều này có trước sự xuất hiện của Old Ones không?

B: Vâng. Đó là trước khi sự xuất hiện của Old Ones. Và một số người khôn ngoan, những người lớn tuổi, nói rằng câu chuyện về những linh hồn quyết định đến Trái đất và chơi một trò chơi, có thể không nhất thiết phải ở đây. Họ nói rằng có một số truyền thuyết lâu đời hơn mà hầu như không được kể lại để giải thích điều đó. Làm thế nào tôi có thể giải thích điều này? Để giữ mọi thứ cân bằng, các đèn phải giống nhau. Khi ánh sáng được chia thành các phần ánh sáng, mỗi phần ánh sáng tương tự như các phần ánh sáng khác.

D: Ý bạn là nó không thể khác biệt lắm, nó phải giống nhau. Sáng. Để cân bằng mọi thứ phải tương tự. Do đó, họ nói rằng chỉ hợp lý khi nghĩ rằng những ngôi sao mà chúng ta nhìn thấy trên bầu trời tương tự như mặt trời, bởi vì chúng đều là những mảnh ánh sáng. Và vì vậy, nếu các ngôi sao tương tự như mặt trời của chúng ta, và một số câu chuyện chỉ ra rằng Người già có thể di chuyển những khoảng cách không thể tưởng tượng được, thì sẽ hợp lý khi nghĩ rằng để những ánh sáng này tương tự như mặt trời của chúng ta, chúng sẽ phải xa để xuất hiện với chúng tôi theo cách họ làm.

D: Vâng, bởi vì chúng trông không lớn bằng mặt trời.

B: Chính xác. Vào buổi tối, khi bạn đốt lửa trại và bạn bắt đầu đi từ nó vào rừng, nó ngày càng nhỏ lại.

Bạn càng đi xa và càng có nhiều cây và những thứ đó ở giữa, nó sẽ trở nên rất nhỏ và chập chờn. Có lẽ đây là lý do tại sao mặt trời trông rất khác so với các ngôi sao. Nếu điều này là sự thật, thì khi các linh hồn bắt đầu chơi trò chơi của họ, nó có thể không nhất thiết phải ở đây cùng với Trái đất và Mặt trời này. Nó có thể đã ở một nơi khác. Sau đó, những câu chuyện của Old Ones kể về khi họ đến đây. Thực sự là kỳ lạ khi bạn thực hiện tất cả những điều này một cách sai bước, bởi vì một số thành viên quan trọng hơn của bộ lạc không xem các câu chuyện một cách nghiêm túc. Họ nói rằng họ yêu cầu bạn tin quá nhiều mà không được hỗ trợ bởi những gì bạn có thể thấy xung quanh mình.

D: Ý bạn là phiên bản phức tạp hơn?

B: Vâng. Bởi vì một số người của bộ tộc rất nghĩa đen. Họ nói, "Không thể nào mà các ngôi sao và mặt trời giống nhau được. Bất cứ ai có hai mắt trong đầu đều có thể biết rằng chúng khác nhau chỉ bằng cách nhìn vào chúng." Và họ nghĩ rằng những người lớn tuổi của bộ tộc cố gắng truyền lại những sự thật này và những câu chuyện khác đang cố kéo dài nó ra quá xa để chứng minh mọi thứ cân bằng như thế nào.

D: Họ chỉ tin những gì họ có thể nhìn thấy. Đó có phải là ý bạn không?

B: Vâng. Bản thân tôi cũng không biết đó là con đường nào. Nó rất phức tạp và tôi cảm thấy bối rối khi cố gắng tìm ra nó. Nhiều khi tôi đang ở ngoài rừng săn bắn, tôi sẽ đến một cánh đồng trong vắt vào ban đêm để cắm trại. Và vào mùa hè, đặc biệt nếu tôi biết mình đang ở một nơi an toàn, tôi sẽ không đốt lửa. Tôi giữ mọi thứ trong bóng tối để có thể nhìn tốt các vì sao. Và rất dễ dàng nghĩ rằng có thể Old Ones đã du hành ra khỏi đó. Bởi vì khi tôi nhìn chăm chăm vào các ngôi sao đủ lâu, tôi sẽ rất chóng mặt và tôi cảm thấy như mình đang bay.

Và vì vậy nếu tôi có thể có cảm giác này chỉ bằng cách nhìn vào các vì sao, thì ai sẽ tranh luận với những gì Người già có thể làm. Họ có thể làm nhiều điều kỳ diệu.

D: Nghe có vẻ như là có thể.

B: Tôi thích nghĩ như vậy, nhưng không phải ai cũng làm theo những gì tôi nghĩ.

D: Bạn nói thật thú vị khi tôi hiểu điều này. Tôi cũng không biết nữa, nhưng tôi luôn cố gắng tìm ra câu trả lời. Và tôi nghĩ những câu chuyện của bạn có thể có rất nhiều sự thật trong đó.

B: Tôi không biết. Chúng rất phức tạp. Những người lớn tuổi, những người khôn ngoan, số ít người nghiên cứu những điều như vậy, nói rằng bạn càng nghiên cứu nó càng phức tạp. Đó là không bao giờ có bất kỳ kết thúc cho nó. Họ thích nghiên cứu nó. Nhưng bất cứ khi nào họ cố gắng giải thích nó cho những người không nghiên cứu về nó, nó sẽ phức tạp hơn rất nhiều. Lý do tại sao một số điều dường như không có ý nghĩa đối với họ là bởi vì họ không biết mọi thứ đằng sau nó.

D: Và họ không muốn học. Sáng. Họ không muốn bỏ ra nỗ lực để cố gắng tìm hiểu các biến chứng bổ sung.

D: Bạn có nghĩ đây là lý do tại sao việc kể phiên bản dành cho trẻ em của những câu chuyện này dễ dàng hơn không?

B: Vâng, bởi vì mọi người đều biết đó là một câu chuyện và vì vậy không ai thực sự quá coi trọng nó. Nhưng phiên bản khác chỉ đủ phức tạp để bạn phải xem xét nó một cách nghiêm túc. Nó chỉ đủ để khiến bạn khó chịu nếu bạn không muốn tin vào điều đó.

D: Họ phải dừng lại và suy nghĩ, và họ không thích điều đó.

B: Vâng. Đúng.

D: Điều này sẽ có ý nghĩa. Những câu chuyện dành cho trẻ em sẽ rất thú vị khi nghe và bạn không cần phải xem chúng một cách nghiêm túc.

B: Vâng, điều này là đúng.

D: Đó có phải là những phần chính của câu chuyện sáng tạo không?

B: Vâng. Tôi biết có nhiều thứ hơn nữa, nhưng tôi không hiểu biết về nó. Đó là những người lớn tuổi đi vào các phiên bản phức tạp hơn của nó. Bởi vì, như tôi đã nói, họ càng nghiên cứu nó thì nó càng phức tạp hơn. Và tôi đã không nghiên cứu sâu về nó.

D: Có vẻ như chỉ có một số người có thể thực sự hiểu nó.

B: Tôi không ngại giải thích mọi thứ cho bạn. Ở trong rừng và dành nhiều thời gian ở một mình, tôi có thời gian để suy nghĩ về mọi thứ và tìm ra lý do tại sao mọi thứ lại như vậy. Đôi khi tôi cố gắng giải thích những điều này với một số người trong làng, họ không phải lúc nào cũng coi trọng tôi, bởi vì họ luôn bận rộn với cuộc sống nhỏ bé của họ được mọi người vây quanh. Tôi không biết bạn, nhưng khi người lạ gặp nhau, nếu họ sẵn sàng nói về nhau, họ đến từ đâu và những gì họ đã học được, thì sẽ có cơ hội tốt hơn để họ hòa hợp.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 11: Nhà thông thái

Tôi đã khám phá ra rằng thông tin về Old Ones không chỉ nằm trong sự lặp lại truyền thuyết về Người khôn ngoan. Cũng có bằng chứng vật chất hữu hình. Tuin đã kể rằng trong một lần anh vào trong nhà của Người đàn ông thông thái

và thấy nhiều điều kỳ lạ mà anh không hiểu. Anh cho rằng chúng có thể thuộc về những người cũ, nhưng anh cũng biết rằng Người Thông thái có nhiều bí mật mà những người còn lại trong làng không thể tiếp cận. Anh rất tôn trọng Người đàn ông thông thái và không bao giờ hỏi về những điều này vì anh nghĩ tốt nhất là đừng tỏ ra quá tò mò. Chúng là những đồ vật chắc chắn không phù hợp với ngôi làng nguyên thủy của anh. Tôi nghĩ nếu tôi có thể nhận được nhiều mô tả hơn, tôi có thể tìm ra chúng là gì. Anh ấy nói về những điều này trong sự kinh ngạc. Anh rõ ràng không hiểu chúng có thể là gì.

B: Tôi nghĩ là tôi không nên nhìn thấy một vài người trong số họ. Nhà thông thái có nhiều hơn một cái bàn trong nhà của mình. Anh ấy có những chiếc bàn với độ cao khác nhau để đựng những thứ mà anh ấy nghiên cứu và sử dụng cho nhiều việc khác nhau. Nó liên quan đến một số kiến thức mà anh ta có mà không được quên. Chúng tôi không biết làm thế nào để nhớ một số điều anh ấy biết.

D: Anh ấy phải rất khôn ngoan để biết tất cả những điều này.

B: Đó là điều mà một người khôn ngoan dành cho. Anh ấy có kiến thức đã được truyền lại. Tôi không biết làm thế nào anh ta làm điều đó. Tôi không biết liệu anh ấy có biết cách anh ấy làm điều đó hay không.

D: Có ai trong làng mà Người đàn ông thông thái đang cố gắng truyền kiến thức cho không?

B: Vâng. Anh ấy chọn những người giỏi để chứa đựng kiến thức và anh ấy đào tạo họ từ khi còn nhỏ. Anh ấy đào tạo nhiều hơn một để đảm bảo kiến thức được truyền đạt.

D: Vâng, bởi vì nếu bất kỳ điều gì xảy ra với anh ta, kiến thức sẽ chết.

B: Điều đó sẽ không tốt. Chúng tôi sẽ không thể gọi các linh hồn khi đó. Chúng tôi sẽ chết. Nhiều lần anh ta yêu cầu những người phụ nữ thu thập các loại thảo

mộc đặc biệt cho anh ta. Ông có nhiều loại thảo mộc và thuốc trong nhà, để nếu ai đó ngã bệnh mà các biện pháp thông thường không đỡ, ông có thể tìm một phương thuốc khác. Anh ấy có một số thứ trên bàn. Tôi không biết họ gọi chúng là gì hay chúng được tạo ra từ cái gì. Nó mịn như nước, nó cứng như đá, nhưng nó trong như không khí. Và tôi không chắc nó là gì. (Nghe có vẻ giống như một mô tả hay về thủy tinh của một người chưa từng nhìn thấy cái nào.) Khi có một vũng nước tĩnh lặng vào ngày hè, bạn có thể cảm nhận được nó và nó rất mịn. Nó mịn như thế, nhưng nó cứng như đá và trong như không khí. Anh ấy có những thứ có hình dạng khác nhau được tạo ra từ thứ này. Tôi không biết chúng là gì hoặc để làm gì.

D: Nhưng bạn có thể nhìn thấu chúng?

B: Trừ khi có thứ gì đó ở trong chúng.

D: Chúng là những loại hình gì?

B: Một số có kích thước khác nhau, dài và cao. Thông thường khoảng lớn này xung quanh và khoảng ... tốt, chiều cao khác nhau. (Khoảng to bằng ngón tay cái và ngón tay của cô ấy chạm vào nhau.) Và họ ngồi trên bàn, dường như được phân liều ở một đầu và mở ở đầu kia. Giống như một ống lửa đã được phân liều. (Có vẻ giống với cái ống khói mà anh ấy đã đề cập trước đó.)

D: Họ dính vào cái gì đó?

B: Chà, anh ấy có tất cả chúng trên bàn.

D: Bạn có biết anh ấy làm gì với họ không?

B: Tôi không biết. Tôi chỉ có một cái nhìn thoáng qua về nó. Một số có chất lỏng như nước màu trong đó. Các màu khác nhau, một số có màu xanh lục nhạt, và một số có màu nâu trong. Tôi không biết họ dùng để làm gì.

D: Bạn có thấy gì khác không?

B: Có một thứ mà tôi không nhìn thấy với những thứ đó, ở một nơi khác – nó có hình dạng giống như mặt trời. Nó đã được vòng quanh tất cả các cách xung quanh. Bất cứ nơi nào bạn nhìn vào nó, nó là hình tròn. Tôi không nhớ nó có trong như không khí hay không, nhưng nó giống như mịn và cứng. Nó đã quá xa. Tôi không thể đi qua đó. Anh ấy sẽ biết rằng tôi đang rình mò, và tôi không muốn anh ấy không hài lòng.

D: Không. Bạn phải cẩn thận mặc dù bạn tò mò. Nó rất lớn phải không?

B: Không, nó nhỏ. Bạn có thể cầm nó trong tay một cách dễ dàng.

D: Có gì khác trong các hình dạng khác nhau không? Tôi cũng tò mò.

B: Tôi không nhớ tất cả mọi thứ. Có rất nhiều thứ trong nhà của anh ấy mà điều này nói rằng anh ấy không thể nhớ hết được.

Tôi muốn biết thêm về những đồ vật đặc biệt này có trong nhà của Người Thông thái, nhưng có lẽ sẽ khó thực hiện nếu chúng tôi chỉ dựa vào trí nhớ của Tuin. Cách duy nhất để thực sự có được thông tin chính xác là anh ta phải báo cáo trực tiếp với tôi từ bên trong ngôi nhà. Tôi quyết định thử một cuộc thử nghiệm.

D: Tôi biết một cách để giúp bạn, nếu bạn muốn thử nó.

B: Mô tả cho tôi cách.

D: Tôi có thể đếm đến ba và bạn sẽ ở trong nhà của anh ấy và anh ấy sẽ không biết bạn ở đó.

B: (Ngạc nhiên) Anh ấy sẽ không?

D: Không. Và bạn có thể nhìn xung quanh và mô tả những điều này.

B: Anh ấy sẽ không cảm nhận được bài hát của tôi ở đó chứ?

D: Tôi không tin như vậy, không phải nếu chúng ta làm đúng. Bạn có muốn thử nó không? Tôi hứa tôi sẽ không làm cho bạn gặp rắc rối.

B: Chúng tôi có thể thử nó.

The Phi-Music Player 09

D: Được rồi. Tôi sẽ đếm đến ba và đếm được ba, bạn sẽ ở trong nhà của Người Thông thái, và bạn có thể nhìn xung quanh và cho tôi biết chi tiết những gì bạn thấy về những điều kỳ diệu này. Một hai ba. Bạn đang ở trong nhà của Người thông thái. Anh ấy không có cách nào để biết bạn đang ở đó. Bạn thấy gì khi nhìn xung quanh?

B: Tôi thấy nhiều thứ. Có nhiều khung treo các loại thảo mộc. Anh ấy có một ... ồ, có cái vạc mà tôi đã nói đến đã đổi màu. Anh ta có nó trên ngọn lửa. Anh ta có cái gì đó trong đó.

D: Anh ấy đang nấu cái gì đó?

B: Ồ, nó không có mùi giống thức ăn-nó không! Có lẽ là một số loại thuốc. (Cô ấy đang làm khuôn mặt như thể nó có mùi kinh khủng.)

D: Được rồi, bạn không cần phải ngửi mùi đó. Bạn còn thấy gì khác khi nhìn xung quanh?

B: Tôi thấy một căn phòng khác mở ra từ căn phòng này, nơi anh ta có một thứ hình thù kỳ lạ, vâng, màu xám.

Những cử động của cô ấy khiến tôi tin rằng anh ấy đang nói về thứ nghe như một bảng điều khiển nhạc cụ.

D: Bạn đã đề cập đến điều đó trước đây. Bạn nói nó giống như một hình vuông nhưng không hoàn toàn.

B: (Chuyển động của tay) Chà, theo cách này thì nó là hình vuông, nhưng theo cách này thì nó không phải là hình vuông thực sự, nó bị cắt nhỏ đi. (Cạnh trên, xem hình vẽ.)

D: Đây là thứ được làm bằng kim loại?

B: Vâng, một số loại kim loại. Nó có màu xám. Có những thứ nhỏ hình tròn nhô ra, và một số thứ mảnh mai nhô ra. Chúng đều có màu sắc khác nhau. Màu sắc tươi sáng mà người ta nhìn thấy ở các bông hoa khác nhau. Chủ yếu là màu đỏ và vàng, một chút màu đen.

D: Và bạn không biết nó được sử dụng để làm gì?

B: Không.

D: Tôi tự hỏi liệu Người thông thái có làm không.

B: Tôi không biết. Anh ta có thể, hoặc đó có thể là một số kiến thức đã bị mất.

D: Không phải bạn nói có một số thứ kim loại khác trong phòng đó?

B: Vâng. Có một chiếc mũ kim loại trông kỳ lạ có hình tròn. Nó có những thứ mảnh mai nhô ra khỏi nó. Và nó có một ít bụi trên đó. Anh ta không được biết nó dùng để làm gì.

D: Giống như một chiếc mũ phù hợp với đầu của bạn?

B: Lớn một chút. Nó sẽ vừa khít một cách lỏng lẻo. Nó sẽ che tóc và tai cũng như chặn mắt.

D: Chặn mắt? Họ sẽ thấy thế nào nếu họ đội một chiếc mũ như vậy?

B: Tôi không biết nó dùng để làm gì. (Anh ấy gặp khó khăn trong việc tìm từ để mô tả nó.) Ở bên trong có ... nó trông là những sợi lông kim loại nhỏ, nhưng chúng mỏng và dài (cử động tay cho thấy chúng dài khoảng 2 inch). Chúng chắc chắn nhưng mềm mại. Nếu bạn đội chiếc mũ lên, chúng sẽ đập vào đầu bạn. Nhưng nó không giống như nó sẽ gây đau đớn.

D: Chúng có giống như những sợi tóc trên đầu bạn không?

B: Ừm, có thể.

D: Có cách nào để giữ nó trên đầu của bạn?

B: Tôi không biết. Tôi không nhìn thấy. Nó chỉ ngòì đó. Có thể đó không phải là một chiếc mũ, nhưng tôi không thấy nó có thể là gì khác. Bạn đặt nó trên đầu. Có thể nó có liên quan gì đó với những cái cũ.

D: Có thể, có thể được. Đó là màu gì?

B: Tất cả các màu. Bên trong có màu đen và các sợi lông màu bạc. Bên ngoài là một loại màu vàng và những thứ mảnh mai dính trên nó chủ yếu là màu đen và bạc.

D: Có bao nhiêu vật mảnh nhỏ ra khỏi đầu?

B: Chà, chúng dài khoảng này (vài inch). Chúng bắt đầu lớn như thế này ở gốc (to khoảng bằng ngón tay út của cô ấy) và chúng đi lên và chúng thực sự hẹp và đi lên ở cuối. Và có ... ồ, tôi phải nói là ... tốt, những sợi lông kim loại ở bên trong quá nhiều không thể đếm xuể. Nhìn bề ngoài, có vẻ như ... để tôi đếm chúng ...

D: Bạn có thể vẽ cho tôi một bức tranh?

B: Nó sẽ hơi khó, nhưng tôi có thể cố gắng. Có khoảng hai hoặc ba mươi chỗ lồi lõm. Hai hoặc ba tuổi đôi mươi. Tôi đã lấy máy tính bảng và điểu đánh dấu. Tôi đã để Beth mở mắt một lần nữa khi tôi đưa chúng cho cô ấy. Anh lại ngạc nhiên trước chiếc bút đánh dấu khi cố gắng tìm cách cầm và sử dụng nó.

B: Nó màu đen.

D: Có màu đen, có, nó tạo ra dấu vết. Bạn có thể vẽ cho tôi một bức tranh về cái mũ đó trông như thế nào?

B: Tôi là một thợ săn.

D: (Cười) Không sao đâu. Bạn đã làm rất tốt lần khác. Tôi yêu bức tranh khác mà bạn đã vẽ cho tôi.

B: (Anh ấy bắt đầu vẽ chiếc mũ.) Nếu bạn thích bức tranh đó, người của bạn không được có bức tranh.

D: Chà, nó rất tốt cho một thợ săn. Đôi khi thật khó để diễn tả mọi thứ. Nó dễ dàng hơn để vẽ một bức tranh; nó làm cho nó rõ ràng hơn rất nhiều.

B: Những chỗ lồi lõm, chúng rất khó vẽ. Chúng có chiều dài bằng ngón tay út. Hai hoặc ba tuổi đôi mươi. Và chúng là tất cả trên toàn bộ sự việc. Tôi sẽ vẽ một số xung quanh để bạn có thể nhìn thấy nó. Chúng gần nhau như những bức tôi đã vẽ ở trên, nhưng tôi không phải là người giỏi vẽ nên tôi sẽ không vẽ chúng hết.

D: Được rồi, chỉ để tôi có một ý tưởng. ... Chúng được chỉ?

B: Một số có và một số thì không. Những cái nhọn dễ vẽ nhất. Một số phẳng và một số nhọn. Và tất cả chúng đã kết thúc.

Anh ấy đã hoàn thành bức vẽ nên tôi yêu cầu Beth nhắm mắt lại.

D: Tôi đã có ý tưởng rằng chúng lớn hơn nhiều. Thấy chưa, bằng cách này bạn đã giúp tôi hiểu

B: Chúng có kích thước bằng ngón tay nhỏ nhất.

D: Và những thứ này bao phủ toàn bộ bề mặt của chiếc mũ? Và bên trong là tất cả những sợi lông nhỏ này dính xuống. Có đúng không?

B: Bám sát từ khắp nơi.

D: Thật thú vị. Bạn có thể vẽ cho tôi một bức tranh về cách mà nó trông giống như vậy? Bạn nói rằng nó có tất cả những điều nhỏ nhặt trên đó.

B: Tôi có thể thử.

D: Tôi sẽ đánh giá cao nếu bạn có thể chỉ cho tôi nơi đặt những thứ nhỏ bé

B: Tôi là một thợ săn.

Tôi đã để Beth mở mắt một lần nữa để vẽ vật thể lớn hơn. Tôi cố gắng giữ cô ấy không vẽ lên bức tranh khác trên cùng một trang. Việc phác thảo thật tế nhị và cô mất khá nhiều thời gian để hoàn thành nó. Anh ấy đưa ra những nhận xét như: “Đầu tiên, tôi sẽ vẽ một bức tranh xem nó có hình dạng như thế nào. Những thứ nhỏ bé hình tròn nhưng lại ngồi rất thẳng. Chúng nằm thành hàng thẳng tắp như cây trồng của người nông dân”. Khi anh ấy hoàn thành bản vẽ của thứ dạng bảng điều khiển dụng cụ, tôi yêu cầu cô ấy thử nhìn lại.

D: Bạn đã làm rất nhiều chi tiết trong đó. Bạn có thể là một thợ săn, nhưng tôi nghĩ bạn vẽ những bức tranh rất đẹp.

B: Có những người sẽ làm điều đó tốt hơn.

D: Có lẽ vậy, nhưng tôi không thể nói chuyện với họ.

B: Điều đó thật kỳ lạ.

D: Trên hình này, bạn đã vẽ một hình vuông lớn hơn những hình khác. Hình vuông đó trông như thế nào?

B: (Anh ấy ngậm ngừng.) Nó giống như một màu xám đen. Nó mịn và cứng.

D: (Nó trông giống như một màn hình máy tính hoặc ti vi.) Có ánh sáng hay bất cứ thứ gì phát ra từ những thứ này không?

B: Không, cái đó, nó chỉ ở đó thôi. Nó chỉ ngồi. Tôi không biết mục đích của nó.

D: Có vẻ phức tạp. Bạn có nghĩ rằng đó là những thứ thuộc về Old Ones?

B: Đó là những gì được nói. Và có những mảnh kim loại khác xung quanh mà Người đàn ông thông thái sử dụng để làm dao và mọi thứ. Nó là một kim loại

không bao giờ phát triển xin màu. Nó rất quan trọng và quý giá. Chúng tôi không biết tìm thêm ở đâu.

D: Các miếng kim loại còn lại có hình dạng nào không?

B: Không có gì đặc biệt. Giống như có những phiến đá, đây là những phiến kim loại. Một số lớn, một số nhỏ.

D: Bạn có biết cách anh ấy tạo hình và biến chúng thành công cụ không?

B: Không, người ta nói rằng cái vạc có liên quan gì đó, nhưng đó chỉ là tin đồn.

D: Anh ấy có nhiều bí mật, phải không?

B: Vâng, anh ấy là Người Thông thái.

D: Anh ấy có phải là trưởng thôn không?

B: Người đứng đầu? Ồ, anh ấy hướng dẫn chúng tôi khi chúng tôi cần. Nhưng khi hòa hợp với Trái đất, người ta không cần sự hướng dẫn. Khi bài hát của bạn hòa với bài hát của Trái đất, người khác không cần phải nói cho bạn biết cách hát.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 12: Cuộc đời của Tuin, Người Thợ sắn

QUA CÁC TUẦN mà chúng tôi đã làm việc về hồi quy này, tôi đã thu được nhiều thông tin về Old Ones. Nhưng đan xen xuyên suốt là câu chuyện về cuộc đời

của Tuin. Chúng tôi có thể theo dõi điều này bằng cách đưa anh ấy đến những ngày quan trọng trong cuộc đời của anh ấy. Vì cuộc sống của anh ấy rất bình thường và trần tục, những khoảng thời gian này rất ít và xa. Nhưng họ đã tiết lộ hình ảnh một người đàn ông hoàn toàn mãn nguyện sống một cuộc sống gần gũi với thiên nhiên giữa một người dân hiền lành.

D: Tôi sẽ đếm đến ba và tôi muốn bạn tiến tới một ngày quan trọng trong cuộc đời khi bạn lớn lên. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng tôi sẽ ở đó. Một hai ba. Đó là một ngày quan trọng trong cuộc đời bạn. Bạn đang làm gì đấy?

B: Tôi đã vào vai một thợ săn học việc trẻ tuổi. Hôm nay là ngày đầu tiên chúng tôi đi săn cùng nhau. Tôi đã chỉ cho cậu bé này cách các con vật nói chuyện với bạn. Họ để lại những dấu hiệu gì. Còn lâu anh mới học được hết, nhưng anh nhanh lắm; anh ấy đang học tốt.

D: Bạn phải chọn đúng loại con trai cho những điều này.

B: Vâng, và cuối cùng đã có một đứa trẻ được sinh ra và bây giờ nó đã đủ lớn để học.

D: Bạn không muốn kiến thức của mình chết.

B: Nó không thể chết. Nó không được chết. Làng cần thịnh. Và mỗi người phải truyền kiến thức của mình cho một người phù hợp nhất để học nó chứ không nhất thiết là con cái của bạn. Mọi thứ đều quan trọng và chúng ta phải giữ tất cả kiến thức.

D: Bằng cách này, anh ấy sẽ có nhiều năm để học những điều này.

B: Vâng, tôi muốn anh ấy học nó trong khi tôi vẫn còn đủ khỏe để dạy anh ấy thật tốt.

D: Và theo thời gian, nó trở thành một phần của bạn – rất tự nhiên.

B: Vâng. Chúng tôi đang ở trong rừng. Tôi đang chỉ cho anh ấy những dấu hiệu động vật tạo ra và ý nghĩa của chúng. Tôi nghĩ anh ấy có thể nghe thấy những linh hồn đang hát trong gió. Anh ấy dường như nghe thấy nó tốt nhất khi chúng tôi ở trên cây. Anh ấy vẫn còn trẻ nhưng khả năng sẽ phát triển. Tôi rất phấn khích. Tôi đã trở nên lo lắng. Tôi sợ rằng không có ai phù hợp sẽ được sinh ra. Nhưng nếu một người kiên nhẫn, tất cả mọi thứ sẽ xảy ra. Và tôi đã hát cho các linh hồn nghe về điều đó.

D: Và bạn chỉ biết khi người phù hợp đến.

B: Vâng, các linh hồn đã giúp tôi.

D: Người Thông thái có liên quan gì đến việc chọn người giúp bạn không?

B: Vâng. Nó thường được mọi người đồng tình. Chúng tôi biết ai là người tốt cho nhiệm vụ nào. The Wise Man chỉ đơn thuần xác nhận những gì chúng ta đã quan sát được. Và tôi đến gặp anh ấy và nói với anh ấy rằng tôi cảm thấy người bây giờ là học trò của tôi đang hòa hợp với Trái đất, và có thể nghe thấy tiếng gió, và anh ấy nói rằng anh ấy sẽ xem xét nó. Và anh ấy đã đồng ý với tôi sau khi quan sát anh ấy.

D: Thật tốt khi bạn đã tìm thấy cậu bé này. Bạn có tên nào mà bạn gọi anh ấy không?

B: Anh ấy có tên của con mình-Haork. [Tôi đã yêu cầu cô ấy lặp lại nó. Ha-ork (phiên âm). Các âm thanh chạy cùng nhau.] Khi nó được phát hiện ra đứa trẻ sẽ làm gì, nếu tên không phù hợp hoặc không hài hòa với các tinh thần, đôi khi tên bị thay đổi.

Beth đã báo cáo một sự việc kỳ lạ xảy ra tại nhà cô ấy sau buổi học đầu tiên của chúng tôi. Cô ấy đang ở bên ngoài và một con chim đang hát gần nhà cô ấy. Và trong một thời gian ngắn, cô có cảm giác kỳ lạ rằng nó đang giao tiếp với cô. Điều này diễn ra trong một thời gian trước khi con chim này lại trở thành

một con chim khác. Trong một thời gian ngắn, cô ấy cảm thấy hòa hợp hoặc hòa hợp với con chim. Hiệu ứng tương tự như gió giao tiếp với cô ấy trong giấc mơ mà cô ấy có sau buổi học đó. Điều này có thể là một sự chuyển đổi từ tính cách của Tuin. Cô ấy mô tả nó là một trải nghiệm thú vị, mặc dù tò mò,. Trong một buổi học khác, tôi thấy Tuin đang đi dọc theo con sông trên con đường xuôi dòng.

B: Tôi đã không theo hướng đó khá lâu rồi. Các trò chơi sẽ được tốt. Tôi xoay vòng ở nơi tôi đến để tôi sẽ không làm cạn kiệt trò chơi trong bất kỳ khu vực cụ thể nào, vì vậy sẽ có rất nhiều. Đó là một ngày rõ ràng. Còn sớm. Mặt trời vừa mọc. Bình Minh đẹp; nó đang phản chiếu trên tuyết, những đỉnh núi.

D: Bạn mong đợi bao nhiêu ngày để đi?

B: Có lẽ khoảng ba, có lẽ bốn. Tôi chưa thực sự ấn định thời gian cụ thể, nhưng tôi dự đoán sẽ đi khoảng bốn ngày.

D: Đó là khoảng bao lâu bạn thường đi trong những chuyến đi săn này?

B: Vâng. Nói chung là từ bốn đến ... bảy hoặc tám ngày, đôi khi là chín. Đôi khi đó là một chuyến đi ngắn và tôi chỉ đi một ngày. Tuy nhiên, thời gian này sẽ là khoảng bốn ngày.

D: Nếu bạn tìm thấy trò chơi trước đó, bạn có quay lại không?

B: Nó phụ thuộc vào số lượng trò chơi đó là bao nhiêu và thời gian trong năm. Nếu trời ấm vào mùa hè cao điểm, tôi cố gắng lấy thịt về càng sớm càng tốt khi thịt vẫn còn tươi. Nhưng nếu như bây giờ thì mát mẻ, mình có thể để ngoài vài ngày mà thịt vẫn ngon. Nếu trời mát mẻ và trận đấu diễn ra tốt đẹp, tôi có thể tiếp tục và bắn nhiều hơn những gì tôi có thể mang về cùng một lúc. Nhưng chỉ số lượng mà làng cần. Tôi sẽ mang một số về và nhờ người đến giúp tôi mang những thứ còn lại.

D: Tôi nghĩ sẽ rất khó để mang nó trở lại nếu bạn có nhiều.

B: Bạn phải mạnh mẽ lên. Nếu tôi có một con gấu, tôi phải ngay lập tức chặt con gấu làm tư và lột da nó. Đặt các phần tư vào da và treo nó trên cây. Phần này khó. Tôi lấy nó vào gốc cây mà các loài vật khác không thể lấy được, và tôi sẽ trở về làng để nhờ một số chàng trai trẻ giúp tôi mang nó về.

D: Tôi nghĩ có lẽ bạn có thể cố gắng mang cả con gấu về.

B: Tôi không ngốc.

D: (Cười) Tôi đã nghĩ rằng miếng thịt sẽ nặng. Bạn không mạnh mẽ như vậy.

B: Không. Tôi cố gắng không giết nhiều hơn mức tôi có thể xử lý vào lúc đó trừ khi tôi đủ gần làng để dễ dàng nhận được sự giúp đỡ. Tôi làm tốt nhất có thể. Tôi giữ làng cung cấp.

D: Bạn có một mình hôm nay không? Có lần bạn nói với tôi về một người học việc.

B: Vâng, người học việc đang học hôm nay. Tôi cảm thấy sẽ rất tốt nếu người học việc có ý tưởng về cách các đầu mũi tên được tạo ra. Đôi khi, khi bạn đang đi săn, bạn phải thực hiện một mũi tên khẩn cấp. Nó là tốt để biết những gì phải làm. Vì vậy, anh ấy đang ở với nhà sản xuất đầu mũi tên ngày hôm nay.

D: Anh ấy thế nào rồi?

B: Anh ấy đang làm tốt. Anh ấy đang học tính kiên nhẫn.

D: Đó có phải là điều khó nhất để học không?

B: Khi bạn còn trẻ. Bạn thấy đấy, sự kiên nhẫn chính là thứ giúp bạn im lặng và im lặng. Và nó giúp bạn học cách hòa hợp. Anh ấy đã hòa hợp rồi. Anh ấy đã học được cách làm việc với sự hòa hợp.

D: Ý bạn là gì khi hòa hợp?

B: Có thể biết các động vật suy nghĩ như thế nào, hòa hợp với Trái đất, với nhịp điệu của cô ấy. Nếu bạn không hòa hợp, bạn có thể làm hỏng Trái đất. Điều đó sẽ không được tốt. Mẹ là mẹ của tất cả chúng ta.

D: Bạn chỉ cần cảm thấy nó, và bạn biết những con vật ở đâu?

B: Những con vật sẽ cho bạn biết chúng đang ở đâu. Bạn làm theo ... thật khó tả. Tôi cảm thấy trong đầu. (Anh ấy chỉ vào vùng luân xa mắt thứ ba ở giữa trán.) Tôi cảm thấy con vật đang ở đây và tôi làm theo cảm giác đó. Khi tôi quay về phía con vật, nó mạnh hơn, và tôi đi theo con vật đó. Thêm vào đó là các đường ray và biển báo. Một số người có thể đi sẵn bằng cách sử dụng các đường ray và biển báo, và họ thực hiện một công việc thích hợp. Nhưng cách tốt nhất là bạn hãy làm theo cảm xúc trong đầu và bạn sẽ tìm được người hợp mệnh để giúp làng. Người học việc của tôi cần học cách làm theo cảm giác đó

D: Anh ta cũng có cảm giác đó chứ?

B: Tôi nghĩ là anh ấy có. Anh ấy chỉ chưa học cách tin tưởng nó.

D: Tôi đã nghe nói về những người theo dõi và sẵn lòng theo cách đó.

B: Đó là một cách đi sẵn rất nông cạn. Tôi tìm kiếm những dấu vết trên mặt đất, cho dù bất kỳ cành cây nào đã bị uốn cong hoặc gãy, những mẫu lông thú. Đó là những thứ vật chất mà bạn tìm thấy. Sau đó, có cảm giác trong đầu tôi giúp ích. Và gió, tôi lắng nghe gió. Nó cho tôi biết những gì tôi cần biết.

D: Con vật ở đâu?

B: Vâng, hoặc nơi tôi cần đến khi con vật đi ngang qua.

D: Nhưng không có một số động vật ngủ trong mùa đông và không ra ngoài?

B: Vâng. Con gấu là một.

D: Sau đó, bạn chỉ cần tìm những người không ngủ trong mùa đông?

B: Điều đó phụ thuộc vào những gì làng cần. Nếu nguồn cung cấp thực phẩm tốt và chúng tôi chỉ muốn có một ít thịt tươi để ăn mừng hoặc để bổ sung những gì chúng tôi có, tôi sẽ tìm một số động vật nhỏ chỉ để cung cấp một chút thịt tươi, vì vậy bạn sẽ không cảm thấy mệt mỏi với những gì bạn đang ăn. Khi bạn ăn đi ăn lại một món, dù người nấu giỏi đến đâu, bạn cũng có thể cảm thấy mệt mỏi.

D: Bạn có một người nấu ăn cho mọi người không?

B: Không, những người phụ nữ tập trung lại với nhau và nấu nướng mọi thứ nên có nhiều sự lựa chọn.

D: Sau đó, họ không ăn ở nhà riêng của họ?

B: Đôi khi nếu thời tiết xấu, hoặc nếu một người phụ nữ để mắt đến một chàng trai trẻ cụ thể. (Cô ấy nhếch mép cười và tôi cười.) Phụ nữ lén lút, rất lén lút. Cô ấy sẽ đưa ra những lý do chính đáng cho anh ấy tại sao anh ấy nên đến một địa điểm cụ thể để ăn thay vì đi cùng nhóm nói chung. Và cô ấy sẽ cố gắng có một số điều bất ngờ trong tay áo. (Cô ấy đang nhếch mép. Rõ ràng là anh ấy muốn nói gì.)

D: (Cười) Tại sao, đây là điều đã xảy ra với bạn?

B: Không. Họ đã thử nó. Nhưng tôi đã thấy nó xảy ra.

D: Nó không bao giờ làm việc với bạn?

B: Chỉ khi tôi muốn. Bởi vì tôi cũng có những điều bất ngờ này.

D: (Cười) Loại nào?

B: Ồ, những điều thú vị. Loại thú vị mà nó cần có hai người để trải nghiệm. Tất nhiên, họ cũng có ý niệm đó. Bạn thường phỏng đoán điều đó.

D: Họ sẽ không yêu cầu bạn đến nhà của họ nếu họ không có ý nghĩ đó?

B: Không, họ sẽ không. Tuy nhiên, đôi khi có một hoặc hai người phụ nữ làm điều đó vì họ muốn điều gì đó, và họ lợi dụng bạn. Nhưng điều đó không thường xuyên lắm. Họ không phổ biến lắm nên không thành công. Mọi người đều biết họ là ai. Họ là loại phụ nữ chua ngoa.

D: Không vui, ý bạn là?

B: Tôi sẽ nghĩ vậy. Họ không có nhiều bạn bè như họ có thể có. Nhưng họ không phải là tất cả những gì bất hạnh; họ chỉ không hạnh phúc như họ có thể được.

D: Họ có con không?

B: Không, họ là những kẻ chua ngoa.

D: Có lẽ đó là lý do tại sao họ không hạnh phúc.

B: Chà, họ đã tự mang nó vào người.

D: Đã khiến những người đàn ông chống lại họ, có phải vậy không?

B: Vâng, vì một số lý do mà họ có xu hướng cay đắng.

D: Nhưng bạn nói bạn không có người phụ nữ chỉ là của bạn?

B: À, có một người phụ nữ mà tôi muốn nói chuyện cùng. Cô ấy và tôi có sự thấu hiểu.

D: Nhưng bạn không sống với cô ấy mọi lúc.

B: Không, tôi chỉ đến thăm cô ấy. Và đôi khi khi thời tiết đẹp, cô ấy sẽ vào rừng với tôi. Cô ấy nói rằng cô ấy quan tâm đến một số truyền thuyết động vật. Nhưng phụ nữ hay lén lút, nên tôi thắc mắc như vậy.

D: (Cười) Cô ấy quan tâm đến bạn hơn là quan tâm đến động vật.

B: Tôi nghĩ vậy.

D: Bạn có con nào không?

B: Umm, tôi nghĩ vậy. Tôi nghĩ tôi có hai ... bởi hai người phụ nữ khác nhau. Nhưng tôi không lo lắng về chúng. Tất cả những đứa trẻ đều được chăm sóc. Và mọi người đều làm những gì họ cần làm. Mọi người đều được chăm sóc, và chúng tôi không lo lắng về điều đó.

D: Nó thuộc về một nhóm nhiều hơn. Sáng. Những đứa trẻ luôn biết mẹ chúng là ai, và chúng có thể biết khá rõ bố chúng là ai. Nhưng không có sự ràng buộc nào trong tử cung giống như với người mẹ. Ý tôi là, tôi có thể nói bất cứ điều gì. Tôi có thể là cha của bạn, bạn sẽ không bao giờ biết sự khác biệt. Nhưng tôi không thể nói cho bạn biết mẹ của bạn là ai nếu bạn không biết sự khác biệt.

D: Chà, đôi khi họ có thể nhận biết bằng màu tóc và màu da, phải không?

B: Ồ, đôi khi, nhưng khi bạn chỉ nhìn bình thường thì khó hơn. Có những khác biệt nhỏ khiến người đó trở thành người đó. Có thể mũi của họ có hình dạng khác, có thể tai của họ bị uốn cong theo một cách khác. Có một ông già trong

làng, trẻ con thích ông nhiều, ông có thể ngoáy tai. Họ cho rằng điều đó thật buồn cười.

D: Anh ấy giải trí với họ theo cách đó.

Tôi quyết định đưa anh ấy đến trước một ngày quan trọng trong cuộc đời khi anh ấy đang lớn hơn. Tôi đếm anh ta trước thời điểm đó và hỏi anh ta đang làm gì.

B: Chúng tôi đang ăn mừng. Tất cả chúng tôi đều rất hạnh phúc. The Wise Man đã tìm thấy một người có thể nhớ được những huyền thoại. Nó được nhận thấy khi bạn nói với cậu bé này điều gì đó, cậu ấy không bao giờ quên nó. Và thế là Người đàn ông thông thái đã quyết định kể cho cậu nghe mọi chuyện về tất cả những truyền thuyết mà cậu biết, để cậu bé này nhớ mãi cho đến già. Và chúng tôi rất vui vì chúng tôi biết rằng những huyền thoại sẽ được tiếp nối cho một thế hệ khác.

D: Cậu bé có nhiều tuổi không?

B: Không, anh ấy chỉ khoảng tám mùa thôi.

D: Người tinh khôn ngày càng già đi?

B: Vâng. Tóc anh ấy bạc trắng.

D: Vậy thì điều rất quan trọng là anh ấy phải nói với ai đó trước khi chết.

B: Vâng. Có một người khác đã học truyền thuyết để trở thành Người Thông thái. Và người ta quyết định rằng người đã học sẽ là một nhà thông thái tạm thời và anh ta đồng ý với điều này, vì cậu bé rõ ràng là người chính xác. Họ sẽ cùng nhau dạy cậu bé để đảm bảo mọi thứ đều được ghi nhớ. Và cậu bé sẽ là một nhà thông thái khi đủ lớn để gánh vác trách nhiệm.

D: Người kia đã được nói nhiều điều chưa?

B: Ồ vâng. The Wise Man đã dạy cho anh ta mọi thứ, nhưng trí nhớ của anh ta không được tốt. Anh ta có một trí nhớ bình thường, trong khi trí nhớ của cậu bé này cực kỳ bình thường. Nhưng anh ấy có thể giúp cậu bé khi cậu bé trở thành một nhà thông thái, và theo cách đó sẽ tốt.

D: Có rất nhiều huyền thoại để kể về anh ấy. Sẽ mất một thời gian dài để dạy anh ta tất cả những điều này.

B: Vâng, nhưng chúng tôi rất vui vì điều này đã xảy ra.

D: Bạn đang ăn mừng kiểu gì vậy?

B: À ... ca hát, ăn tiệc. Những bài hát chúng tôi hát kêu gọi các linh hồn xuống để bảo vệ cậu bé. Và một số nông dân đang uống thức uống đó.

D: Được rồi. Tôi sẽ đếm lại đến ba lần nữa và hãy cùng bước sang một ngày quan trọng khác trong cuộc đời bạn khi bạn lớn lên. Một hai ba. Đó là một ngày quan trọng khác trong cuộc đời bạn. Bạn đang làm gì đấy?

B: Người từng là thợ săn tập sự của tôi hôm nay đã trở thành một thợ săn hoàn chỉnh để tôi không phải săn nhiều như vậy. Tôi đang già đi.

D: Có nghi lễ hay cách nào đó mà bạn có thể quan sát điều này không?

B: Vâng. Vào buổi tối, ngôi làng quây quần bên đống lửa, tôi và người học việc của tôi đứng ở hai bên của Người đàn ông thông thái. Tôi nói với dân làng rằng người đàn ông này, nghĩa là người học việc của tôi, giờ là một thợ săn.

Anh ấy biết những gì tôi biết. Không có kiến thức nào bị mất. Anh ấy có tất cả. Và rằng anh ấy đang hòa hợp. Sau đó, Người đàn ông thông thái nói với dân làng rằng anh ta đã quan sát thấy người đàn ông này đang hòa hợp vì anh ta đã

bị cô lập trong ba ngày qua và thiên định. The Wise Man đã quan sát anh ta và cho anh ta lời khuyên. Và anh ấy nói rằng người đàn ông này đã sẵn sàng trở thành thợ săn đầy đủ cho ngôi làng. Bây giờ ngôi làng có thể có hai thợ săn đầy đủ cho đến khi tôi trở nên quá già. Và sau đó tôi có thể đi săn một phần thời gian hoặc bỏ đi săn. Bất cứ điều gì tôi muốn. Nhưng người đàn ông này sẽ trở thành thợ săn đầy đủ kể từ bây giờ. Và họ có thể dựa vào anh ấy như họ đã dựa vào tôi. Sau đó, có những thứ nhất định ông cho vào lửa để lửa nhảy lên và khói chuyển màu, như một phần của nghi lễ.

Và có một số ca hát. Chúng tôi nhìn thấy một số linh hồn ở đó và chúng tôi nói với linh hồn của những con vật gần đó và của những cái cây xung quanh rằng người đàn ông này sẽ giao tiếp với họ bây giờ để săn bắn. Sau đó, người học việc của tôi nói với dân làng rằng anh ta chấp nhận trách nhiệm này và anh ta sẽ giữ vững nó. Điều này làm cho anh ta có trách nhiệm, và vì vậy anh ta làm điều đó. Đó là phần long trọng, và sau khi phần này diễn ra thì mọi người đều vui vẻ. Nó thường là một cái cố để ăn uống thâu đêm suốt sáng. Bởi vì dân làng nói: "Chúng tôi sẽ ăn hết thức ăn tối nay để ngày mai bạn có thể đi làm và cho chúng tôi thấy bạn là một thợ săn cừ khôi." (Tôi đã cười.) Và đó là nó. Đó là những gì xảy ra.

D: Bạn có nghĩ rằng anh ấy đã học được tất cả những gì bạn biết?

B: Vâng. Bất cứ điều gì mà anh ta không biết, chỉ đơn thuần là vì tôi đã săn lùng quá lâu. Tôi có nhiều kinh nghiệm hơn.

D: Nhưng bạn vẫn có thể khuyên anh ta.

B: Vâng, nếu anh ấy muốn lời khuyên. Anh ấy không cần phải hỏi tôi lời khuyên bây giờ, nhưng anh ấy có thể nếu anh ấy muốn. Anh ấy hòa hợp với Trái đất và anh ấy biết các bài hát của các loài động vật. Anh ta sẽ có thể đi săn.

D: Bạn có nghĩ rằng anh ấy đã học tốt không?

B: Vâng. Vâng, anh ấy đã làm.

Tôi có thể cảm nhận được từ giọng nói của anh ấy rằng anh ấy tự hào về cậu bé. Anh cũng cảm thấy rằng anh đã hoàn thành nghĩa vụ truyền lại kiến thức của mình. Anh biết điều đó quan trọng như thế nào đối với sự tồn vong của ngôi làng.

D: Tốt đó. Vậy thì bây giờ bạn sẽ không phải vất vả như vậy nữa.

B: Đó là sự thật.

D: Bạn nghĩ bạn sẽ làm gì bây giờ? Bạn sẽ ở lại làng?

B: (Nhấn mạnh) Không! Tại sao phải là tôi? Tôi không thích ở dưới mái nhà. Nó quá đông đúc với những người xung quanh. Tôi có thể sẽ thực hiện một số khám phá để xem những gì nằm ngoài phạm vi săn bắn.

D: Bạn chưa bao giờ có thể làm điều đó, phải không?

B: Không. Tôi đi ra ngoài xa hơn hầu hết để săn bắn, nhưng tôi vẫn tự hỏi điều gì ở bên kia ngọn núi tiếp theo. Ở mọi hướng bạn muốn đi, đều có núi. Vì vậy, tôi sẽ chọn điểm xa nhất mà tôi từng đến theo bất kỳ hướng nào và đi xa hơn nữa.

D: Bạn đã bao giờ có mong muốn đi theo dòng sông chưa?

B: Vâng. Tôi cũng có thể làm điều đó.

D: Bạn có thể làm điều đó ngay bây giờ bởi vì bạn sẽ không phải quay lại ngay lập tức, đó là ý của bạn?

B: Vâng. Tôi sẽ đóng gói những gì tôi có thể mang theo. Và tôi sẽ làm điều đó trong thời tiết tốt, vào mùa hè. Tôi có thể săn thịt của mình. Tôi thậm chí có thể đi một chặng đường dài.

D: Sau đó, bạn sẽ quay lại và nói với những người khác những gì bạn tìm thấy?

B: Nếu họ muốn biết, tôi sẽ nói. Nó sẽ tạo nên một câu chuyện hay cho thời gian mùa đông xung quanh ngọn lửa. Vào đầu mùa hè, tôi có thể đi và sau đó tôi sẽ quay lại vào cuối mùa hè để giúp cung cấp thịt cho mùa đông.

D: Bạn có nghĩ rằng bạn có thể quên mất?

B: (Cay cú) Không! Tôi bị lạc? Làm sao bạn có thể bị lạc? Bạn biết bạn đang ở đâu.

D: Ngay cả khi bạn đã đi vào những khu vực lạ mà bạn chưa từng thấy trước đây?

B: Nhưng điều đó không tạo ra bất kỳ sự khác biệt nào. Bạn vẫn biết bạn đang ở đâu. Bạn vẫn hòa hợp với Trái đất và bạn vẫn có thể cảm nhận được hướng nào là hướng nào. Và bạn biết bạn đã đi những hướng nào, và bạn còn bao nhiêu chuyến đi phía sau. Và bạn biết bạn đang ở đâu trên Trái đất. Khi bạn hòa hợp với Trái đất, thì mọi người có thể cảm nhận được các hướng. Bằng cách đó bạn không thể bị lạc.

D: Bạn có sử dụng các ngôi sao để chỉ đường của mình hay bạn chỉ biết bạn đang ở đâu?

B: Ồ, bạn biết đấy. Họ đang ở ngay đây. (Anh ấy chỉ vào giữa trán của mình.) Các chỉ dẫn ở đây. Các ngôi sao giúp đỡ. Nhưng điều này đáng tin cậy hơn vì trời có thể nhiều mây vào ban đêm.

D: Vâng, đó là sự thật. Hoặc bạn có thể ở trong rừng rậm và không nhìn thấy bầu trời. Sau đó, bạn luôn biết cách tìm lại nhà bằng cách sử dụng phần đó trong đầu của bạn. Một số người không biết làm thế nào để làm điều đó.

B: Ở đâu?

D: À, không phải bạn nói có một số đứa trẻ sinh ra đã không biết những điều này sao?

B: Chà, điều đó đúng, nhưng điều đó hiếm đến mức người ta quên.

Tôi đếm anh ấy một lần nữa đến một ngày quan trọng khác trong cuộc đời khi anh ấy đang lớn hơn và hỏi điều gì đang xảy ra.

B: Người đàn ông là thợ săn, anh ta đã kết hôn. Và ông ấy đã yêu cầu tôi làm ông nội cho các con của ông ấy. Đây là một vinh dự vì tôi chưa bao giờ sống với một người phụ nữ và nuôi dạy con cái. Tôi không muốn ở dưới mái nhà. Vì vậy, những gì người đàn ông này đang nói là anh ta muốn trở thành con trai của tôi bởi vì anh ta muốn tôi làm ông ngoại cho các con của anh ta. Và theo cách đó, dây chuyền của tôi sẽ được tiếp tục. Anh ấy có thể làm điều này vì anh ấy đã học được cách săn bắn từ tôi.

D: Tôi nghĩ rằng họ không có hôn nhân giữa những người của bạn.

B: Nói chung là không, nhưng thỉnh thoảng khi một người đặc biệt gắn bó với một người và họ muốn ở bên người đó, họ sẽ thông báo điều đó với làng. Và Người đàn ông khôn ngoan sẽ nói, "Hai người đã chọn ở bên nhau cả đời, nơi hai người cảm thấy hòa hợp với nhau, đến nơi mà hai người phải ở bên nhau. Vì vậy, chúng tôi nhận ra điều này." Ở đây từ gần nhất mà tôi có thể tìm thấy là "hôn nhân", đó là một từ mà bạn đã từng sử dụng.

D: Và nó không phải là bình thường để kết hôn, để ở với một người?

B: Không, nó không bình thường. Nó xảy ra, nhưng lâu lâu mới xảy ra. Đây là lần đầu tiên điều này xảy ra trong đời tôi.

D: Sau đó hầu hết thời gian họ chỉ sống với bất cứ ai họ muốn sống cùng? Sáng. Và điều đó thay đổi khi bạn thay đổi con đường của cuộc đời mình.

D: Bạn đã nói với tôi một lần về một người phụ nữ mà bạn thích. Cô ấy vẫn ở đó chứ?

B: Đó là nhiều năm trước. Cô ấy vẫn ở đây. Chúng tôi vẫn là bạn bè.

Cô ấy thân thiết với một người đàn ông khác. Đôi khi chúng tôi hồi tưởng. Có một người phụ nữ khác mà tôi kết thân.

D: Bạn vẫn đi săn chứ?

B: Không thường xuyên. Không bao giờ trong mùa đông, không. Tôi thích ở bên bếp lửa vào mùa đông. Cái lạnh đến thấu xương của tôi lúc này. Vào mùa hè, tôi nói rằng tôi sẽ đi săn, và tôi đi ra ngoài để săn. Nhưng mọi người đều biết tôi thực sự không phải như vậy. Tôi chỉ nói vậy thôi. Tôi đi ra ngoài để tôi có thể lắng nghe những gì gió phải hát cho tôi. Và tôi hát với gió và tôi nghe những gì cây cối đang nói với tôi. Và tôi lắng nghe sự hòa hợp của Trái đất. Bởi vì tôi không thích ở dưới mái nhà, và tôi không thể nghe thấy tiếng hòa thuận như khi tôi ở trong làng.

D: Nhưng bạn có sống dưới mái nhà hầu hết thời gian bây giờ không?

B: Không, khi thời tiết tốt, tôi ở bên ngoài, và tôi ngủ bên ngoài. Có một tảng đá đặc biệt này mà tôi thích ngủ trên đó. Nhưng trong thời tiết xấu, tôi miễn cưỡng vào trong. Tôi vẫn không thích ở dưới mái nhà, nhưng cơ thể của tôi nói, "Hãy đi dưới mái nhà." Cơ thể của tôi không hợp tác quá tốt. Tôi cho rằng đó là những gì họ gọi là "già đi."

D: Nhưng tâm trí của bạn vẫn muốn ở ngoài đó. Bạn đã bao giờ đi du lịch để xem những gì bên ngoài các rặng núi tiếp theo?

B: Vâng, tôi đã làm. Có nhiều núi hơn và nhiều núi hơn. Tôi xuôi theo dòng sông. Người trong làng nói rằng tôi già đi, và tôi đang bịa ra những câu chuyện để mua vui cho lũ trẻ. Tôi sẽ cho họ thấy "cũ." Nhưng tôi đã đi theo con sông xuống và tôi tìm thấy nhiều người hơn. (Nói gần như sợ hãi.) Nhưng họ rất khác với chúng tôi, và họ không cảm thấy hòa hợp. Tôi đã không cố gắng liên lạc với họ vì điều đó khiến tôi đau đầu khi ở bên cạnh họ.

D: Nó đã rất xa?

B: Vâng. Đó là một cuộc hành trình kéo dài vài ngày. Tôi đã đi du lịch trong hai mặt trăng.

D: Chúng có vẻ khác nhau như thế nào? Họ có khác nhau không?

B: Umm vâng, chúng tối hơn. Tất cả đều có mái tóc đen và làn da ngăm đen. Nhưng cách chúng khác nhau chính là ... Tôi không thể mô tả rõ điều này. Trong làng của chúng tôi, mọi người có thể nói những gì mọi người khác đang cảm thấy mà không cần phải nói những gì họ đang nghĩ hoặc cảm thấy, bởi vì chúng tôi hòa hợp với nhau.

Nhưng với những người này, sự hòa hợp của họ rất khác và tôi không thể biết họ đang nghĩ gì. Và tôi không muốn đi xuống làng để gặp họ, vì tôi sợ rằng nếu tôi làm vậy, họ có thể không đủ hòa hợp để biết rằng tôi không có ý nghĩa gì. Vào thời điểm đó, ngôi làng vẫn cần sự giúp đỡ của tôi trong mùa đông, vì vậy tôi đã quan sát họ một lúc. Sau đó là thời gian cho tôi về làng nên sau đó tôi đi.

D: Họ có nhìn thấy bạn không?

B: (Nhấn mạnh) Không! Tôi chắc chắn rằng họ không làm như vậy.

D: Họ có ăn mặc khác với người của bạn không?

B: Vâng. Một số. Họ dường như có những phong tục khác nhau, nhưng tôi không thể biết chắc vì tôi không nói chuyện với bất kỳ ai trong số họ. Họ sử dụng da khác với chúng tôi, và đồ trang trí của họ khác với chúng tôi. Đã quá nhiều năm rồi, khó mà nhớ được. Ahh ... họ làm tóc khác với chúng tôi.

Chúng tôi trong làng của chúng tôi, như bạn biết, những người đàn ông để tóc của họ cắt và cắt bằng dao. Và những người phụ nữ xoắn tóc của họ ra phía sau và dán đồ trang trí vào đó theo truyền thống và cách họ muốn làm điều đó. Ở ngôi làng này, đàn ông cũng để tóc dài, và họ tết tóc theo nhiều cách khác nhau. Đôi khi họ quấn bím tóc bằng những dải da, đôi khi thì không. Và một số đàn ông trong làng sẽ cạo một phần đầu và để phần còn lại dài ra. Nó trông rất lạ. Tôi không thể hiểu được tầm quan trọng của nó là gì.

D: Họ đã cạo đi phần nào?

B: Chà, thường thì hai bên sẽ được cạo đi, và sau đó sẽ có một dải ở giữa để dài ra.

D: Và họ vẫn có bím tóc?

B: Thường thì không. Sau đó họ cứ để nó dài ra. Những người phụ nữ đã làm đồ trang trí và những thứ đó từ những dải da và mặc những cách khác nhau này. Và có vẻ như đàn ông trong ngôi làng này không để phụ nữ làm nhiều việc khác nhau như chúng tôi để phụ nữ làm. Họ không thể thẳng thắn như vậy.

D: Bạn có thể xem họ đã sống kiểu nhà nào không?

B: Họ trông giống với của chúng tôi, nhưng có sự khác biệt. Không có gì để nhận xét. Họ có nhiều loại thuyền khác với chúng tôi.

Vì nó nằm ở phía dưới sông, nên con sông lớn hơn vào thời điểm này. Họ làm những chiếc thuyền đáy bằng có khả năng nổi rất tốt. Và họ có gậy quét – Tôi nghe nói họ gọi là “mái chèo” – tức là họ dùng để dẫn những chiếc thuyền này qua mặt nước. Và họ đã đánh bắt rất nhiều. Hầu hết thịt họ ăn là cá. Và loại thịt duy nhất họ giết là những con vật lớn để lấy da. Họ cũng sẽ ăn thịt, nhưng cá là nguồn thịt chính của họ.

D: Những chiếc thuyền có đủ lớn để đứng, giống như những chiếc thuyền của bạn không?

B: Không. Những chiếc thuyền này sẽ dài và hẹp, cong lên ở mỗi đầu, đáy phẳng. Thường thì hai người đàn ông sẽ hướng dẫn nó, nhiều nhất là ba người. Và họ sẽ luôn quỳ trên thuyền.

D: Bạn có nhớ điều gì khác biệt không?

B: Chà, họ không có một người khôn ngoan như chúng ta. Và họ không có bất kỳ kim loại nào. Dao của họ được làm từ đá giống như loại mà chúng ta tạo ra các đầu mũi tên.

D: Họ có kiểu lãnh đạo nào không?

B: Vâng. Họ có một nhà lãnh đạo đảm nhận các chức năng giống như nhà thông thái của chúng ta, nhưng tôi có thể nói rằng ông ấy không có kiến thức mà ông ấy nên có để trở thành một nhà thông thái.

D: Tôi tự hỏi liệu những người đó có tin như cách người của bạn làm không?

B: Tôi không nghĩ vậy. Tôi không nghe thấy bất kỳ ai trong số họ kêu gọi bất kỳ linh hồn nào cho bất kỳ điều gì. Nếu họ làm vậy, họ có một cách làm khác. Và họ dường như không nhận thức được những điều mà họ nên biết. Giống như nơi các loài động vật đang ở và chẳng hạn như vậy.

D: Họ sẵn theo một cách khác với bạn?

B: Vâng. Họ phụ thuộc nhiều hơn vào những biểu hiện bên ngoài hơn là cảm xúc bên trong.

D: Bạn có nghe họ nói không?

B: Vâng. Tôi không thể hiểu họ đang nói gì, vì vậy tôi không để ý đến nó.

D: Họ giống như một nhóm người khác nhau. Nhưng bạn ở lại một lúc và chỉ xem?

B: Trong một vài ngày.

D: Sau đó khi bạn quay lại và nói với mọi người rằng họ không tin bạn?

B: Họ nghĩ rằng tôi chỉ đang bịa ra những thứ để giải trí cho bọn trẻ, kể về những điều vui nhộn mà người khác đã làm dưới sông. Và mọi người sẽ nói, "Chúng tôi là mọi người. Chúng tôi là những người duy nhất. Ý bạn là gì, 'những người khác'?" Tôi biết những gì tôi đã thấy. Và bọn trẻ nghĩ rằng thật buồn cười khi nghe những câu chuyện mà Tuin bịa ra về những người làm việc này, việc kia. Mọi người đều biết rằng không ai làm điều đó.

D: Nhưng trước khi bạn nhìn thấy những người này, bạn cũng nghĩ rằng bạn là người duy nhất, phải không?

B: Vâng. Tôi không biết có bất kỳ người nào khác. Tôi nghĩ chúng tôi là những người duy nhất. Tôi chỉ đang đi xuống sông để xem sông đi đâu. Và tôi đã đi qua ba thác nước và tôi chỉ đang đi theo dòng sông. Tôi đã rất ngạc nhiên khi lần đầu tiên tôi nhìn thấy một người khác. Đó là một người nào đó trên sông trên một chiếc thuyền đáy bằng. Nó làm tôi rất ngạc nhiên.

D: Tôi tự hỏi có bao nhiêu người nữa ở ngoài đó?

B: Tôi không biết. Đó là thời điểm xa nhất mà tôi có thể đi. Đó là nửa khoảng thời gian mà tôi có thể xa làng.

D: Bạn đã bao giờ thử lại?

B: Không. Có rất nhiều hướng khác để đi. Tôi đã nhìn thấy nó một lần và tôi biết tôi sẽ không quên.

D: Bạn có bao giờ nhìn thấy bất kỳ người nào khác ở các hướng khác không?

B: Không. Chỉ là núi và động vật.

D: Bạn có nhìn thấy con vật kỳ lạ nào không?

B: Không. Tôi đã nhìn thấy những con vật trông giống như những con vật mà tôi biết, nhưng có thể hơi khác một chút. Có thể lớn hơn một chút hoặc nhỏ hơn một chút, hoặc màu sắc hơi khác một chút. Nhưng tôi vẫn có thể nói rằng đó là cùng một con vật. Sẽ có một số cây khác nhau. Đôi khi những cây thông trông khác hoặc sẽ có những loại cây sồi khác nhau, nhưng không có gì quyết liệt.

D: Bạn đã có một khám phá tuyệt vời. Bạn đã thấy những thứ mà người khác sẽ không bao giờ nhìn thấy.

Tôi lại đưa anh ấy đi trước một ngày quan trọng khác trong cuộc đời khi anh ấy đang lớn hơn.

B: Tôi đang ngồi trên một tảng đá. Tôi đã thiền định với các linh hồn trong một thời gian khá dài. Và tôi vừa có một khám phá quan trọng liên quan đến bản chất của vũ trụ.

D: Bạn có thể chia sẻ nó với tôi?

B: Thật khó giải thích. Nhưng thực tế là tất cả mọi thứ là một vừa được củng cố mạnh mẽ. Trải nghiệm rất đặc biệt.

D: Bạn có hay thiền như thế này không?

B: Vâng, bây giờ tôi không đi săn. Tôi ra ngoài rừng rất nhiều vì tôi vẫn không thích ở dưới mái nhà. Tôi đã quá già để đi săn nên tôi nghĩ về mọi thứ.

D: Bạn đã bao giờ nghĩ đến ý tưởng này trước đây chưa?

B: Vâng, tất nhiên, tôi coi đó là điều hiển nhiên. Tôi thực sự không nghĩ ra.

D: Ý bạn là mọi người là một?

B: Rằng mọi thứ: con người, thực vật, động vật, Đất mẹ, bầu trời, không khí – mọi thứ đều là một.

D: Như thế trong sự hài hòa hoàn toàn? Đó có phải là ý bạn không?

B: Như thế một phần của một sinh thể lớn đang làm việc cùng nhau.

D: Đó sẽ là một ý tưởng khác, phải không? Những người khác trong làng của bạn có nghĩ như vậy không?

B: Vâng, vì chúng tôi tin rằng mọi thứ là một và hài hòa. Và tôi chỉ nhận ra rằng nếu mọi thứ kết hợp hài hòa với nhau, nó sẽ phải là một phần của một cơ thể hoặc một loại nào đó, bởi vì cơ thể chúng ta hoạt động cùng nhau. Chỉ cần đóng bàn tay của bạn và mở nó một lần nữa. Nó cho bạn biết tất cả những gì bạn cần biết về sự thống nhất của vũ trụ.

D: Bạn có nghĩ rằng sinh vật này sẽ có một cái tên hay gì đó không?

B: (Nhấn mạnh) Ồ, không, không! Chúng tôi là một phần của hiện thể này. Chúng ta là chúng ta. Nó giống như một tinh thần. Tôi không biết làm thế nào để mô tả nó. Nó chỉ là một ý tưởng về cách mọi thứ hoạt động cùng nhau rất tốt, bởi vì tất cả chúng ta đều là một phần của một sinh thể. Chúng ta có thể nghĩ rằng chúng ta đang xa nhau, nhưng đó chỉ là ảo tưởng.

D: Tất nhiên, có một số điều không hài hòa.

B: Ồ vâng. Khi thỉnh thoảng bạn quên mất bản thân mình hoặc những điều tương tự.

D: Nhưng dù sao thì đó cũng là một ý tưởng thú vị; nghĩ như vậy. Tôi biết bạn có những ngày khác nhau mà bạn kỷ niệm và bạn nói chuyện với các linh hồn. Bạn nói rằng bạn hát cho các linh hồn và gọi họ ra. Nhưng những người trong làng của bạn có tin vào một sinh vật hay một linh hồn hơn tất cả những người còn lại không?

B: Không! Các linh hồn đều tốt và họ đều có vị trí của họ về những gì họ chăm sóc và như vậy, giống như những người trong làng. Mọi người đều quan trọng như nhau và mọi người phải làm những gì họ phải làm. Nó cũng vậy với các linh hồn, và các linh hồn là bạn của chúng ta.

D: Vậy thì không có một con nào sẽ là thủ lĩnh của likea trên tất cả các tinh linh khác?

B: Không, các linh hồn rất khôn ngoan; họ không cần một người khôn ngoan.

D: Một số người tin những điều như thế. Đó là lý do tại sao tôi tự hỏi làm thế nào bạn tin tưởng

B: Đó sẽ là một niềm tin trẻ con.

D: Vậy thì bạn tin vào nhiều linh hồn của những thứ khác nhau trong tự nhiên, hay sao?

B: Mọi thứ, mọi người, mọi thứ tồn tại đều có tinh thần của nó. Thực vật, bạn, động vật, đá, gió, mưa, sấm, chớp, mây, mặt trời, các vì sao, mọi thứ. Mỗi ngôi sao có một tinh thần. Một số linh hồn mạnh hơn những linh hồn khác theo những cách nhất định, nhưng tất cả họ đều có khả năng và sức mạnh của mình. Và họ ở đó để giúp đỡ. Tất cả những gì chúng ta cần làm là giao tiếp với họ và trình bày cho họ những gì chúng ta cần, và họ sẽ tìm ra nơi mà nó sẽ hài hòa với mọi thứ khác, nhưng bạn vẫn đạt được những gì bạn muốn.

D: Sau đó, bạn có hát cho bất kỳ linh hồn nào nhiều hơn những người khác?

B: Không hơn những người khác. Đôi khi bạn biết tình hình một cách công bằng và bạn biết tinh thần nào sẽ tốt để giải quyết tình huống. Hoặc tại sao hai hoặc ba hoặc bốn linh hồn có thể chăm sóc tình hình. Bạn tự xưng hô với họ. Nhưng những lần khác, nếu đó chỉ là một tình huống chung và bạn không chắc ai có thể xử lý nó tốt nhất, bạn sẽ giải quyết tất cả các linh hồn nói chung. Và nói, "Xin hãy nghe tôi. Ai có thể lo việc này. Đây là điều tôi cần."

D: Điều đó nghe có vẻ là một niềm tin rất tốt.

B: Chúng tôi hài lòng với nó – đó là điều quan trọng. Và nó hoạt động.

D: Vâng, miễn là nó tốt cho bạn. Nhưng bây giờ bạn đang già đi?

B: Vâng. Tóc của tôi, phần lớn, đã chuyển sang màu trắng.

D: Và bạn không đi săn nữa?

B: Không. Tôi quá già cho nó. Người mà tôi đã huấn luyện hiện đang đi săn.

D: Bạn có ai đó chăm sóc bạn không?

B: (Mệt mỏi) Tôi không cần ai chăm sóc cho mình.

D: Ý tôi là đưa cho bạn thức ăn và những thứ khác.

B: Tôi không gặp vấn đề gì khi lấy thức ăn. Tôi săn lùng lâu như vậy, tôi có được tất cả những thức ăn mà tôi muốn.

D: Bạn đã kiếm được nó.

B: Đó là những gì họ nói. Tôi đã cho ngôi làng tất cả số thịt mà nó cần. Họ nói rằng không có gì đối với tôi để có được thức ăn mà tôi cần. Nó chỉ là công bằng.

D: Và người bạn đã dạy là một thợ săn giỏi và anh ta cung cấp thức ăn cho cộng đồng bây giờ. Sau đó, bạn làm gì với thời gian của bạn bây giờ?

B: Tôi đi dạo nhiều nơi trong rừng. Tôi luôn đi lang thang trong rừng khi không ở cùng lũ trẻ.

D: Có đứa trẻ đặc biệt nào mà bạn muốn ở cùng không?

B: Tất cả chúng.

D: Được rồi. Thôi, bỏ cảnh đó đi. Hãy cùng hướng tới một ngày quan trọng khác khi bạn đang lớn hơn. Tôi sẽ đếm đến ba và chúng tôi sẽ ở đó. Một hai ba; đó là một ngày quan trọng khác trong cuộc đời bạn. Bạn đang làm gì đấy?

B: Tôi đang đi bộ qua làng, thấy những gì đã thay đổi và những gì vẫn giữ nguyên. Tôi có cảm giác đây sẽ là lần cuối cùng tôi nhìn thấy ngôi làng, vì vậy tôi thực sự đang nhìn thấy nó. Tôi thực sự đang nhìn vào nó để xem tất cả các chi tiết.

D: Tại sao? Bạn có nghĩ rằng điều gì đó đã thay đổi? (Tôi thực sự không hiểu những gì anh ấy vừa nói) Bạn đã đi vắng chưa?

B: Ồ, mọi thứ dần thay đổi theo năm tháng. Và tôi đang so sánh diện mạo của ngôi làng bây giờ với những ký ức đầu đời của tôi.

D: Bạn có thấy bất kỳ thay đổi nào không?

B: Chà, đã có một vài, bạn biết đấy. Có một ngôi nhà ở đằng kia đã từng ở, nhưng nó đã bị phá hủy bởi những cơn bão mùa đông. Và có một cái khác ở đằng kia đã được xây dựng, và mọi thứ đang thay đổi. Những đứa trẻ thì khác bởi vì, tốt, trẻ em luôn lớn lên. Và do đó, không có thay đổi lớn – chỉ là những thay đổi nhỏ. Nhà thông thái mới đang làm rất tốt.

D: Có phải nhà thông thái già đã chết không?

B: Vâng. Một mùa đông lạnh quá. Nhưng nhà thông thái mới ghi nhớ mọi thứ và vì vậy chúng tôi đang ở trong tình trạng tốt. Chúng tôi đang ở trong tay tốt.

D: Anh ấy đã truyền ký ức cho anh ấy, những huyền thoại và mọi thứ. Có nhiều người hơn số đó mà bạn có thể nhớ được không?

B: Ồ không. Không hẳn vậy. Đôi khi có vẻ như vậy, nhưng tôi nghĩ đơn giản là vì tôi đã già.

D: Bạn vẫn còn tòa nhà lớn mà họ sử dụng cho các cuộc họp mặt?

B: Vâng.

D: Có phải bạn đã không nói với tôi một lần có một dấu hiệu hoặc cái gì đó trên tòa nhà đó?

B: Vâng. Nó có một bức tranh trên đó cho biết loại tòa nhà đó dùng để làm gì, mặc dù mọi người đều biết điều đó. Điều này của thiết kế, theo Người đàn ông thông thái, cho biết tòa nhà là để làm gì. Nó được cho là đã được đặt ở đó bởi

Old Ones. Dấu hiệu được làm bằng kim loại, và bạn không bao giờ có thể biết rằng nó đã ở ngoài trời.

D: Bạn có thể vẽ các thiết kế trên bảng hiệu cho tôi không?

B: Điều đó sẽ khó khăn. Tôi không thấy tốt như tôi đã từng.

D: Nhưng bạn có thể nhớ nó trông như thế nào, phải không?

B: Chà, tôi chưa bao giờ chú ý đến nó. Tôi biết tòa nhà dùng để làm gì. Dấu hiệu chỉ tình cờ ở đó. Tôi sẽ nhìn vào nó, nhưng các thiết kế không giống bất cứ điều gì. Chúng không giống cây cối. Chúng không giống động vật. Chúng là những nét nguệch ngoạc vô nghĩa. Bất kỳ đứa trẻ nào cũng có thể làm điều đó trong bùn. Và vì vậy, tôi không bao giờ bận tâm đến việc tất cả họ trông như thế nào bởi vì không có lý do gì cho điều đó.

D: Chà, tôi thực sự muốn nó nếu bạn có thể nhìn vào nó và xem bạn có thể sao chép nó cho tôi không. Bạn có nghĩ rằng bạn có thể làm điều đó?

B: Tôi có thể thử. Nó sẽ không giống như nó vì tôi không thể thấy điều đó. Chúng ở quá xa.

D: Bạn có thể đi gần hơn không?

B: (Bực tức) Tôi đang đứng dưới nó bây giờ! Tôi chỉ không thấy tốt nữa. Tôi xin lỗi. Đó là một nỗ lực tốt, nhưng rõ ràng là nếu anh ta không thể nhìn thấy dấu hiệu thì anh ta không thể vẽ nó.

D: Tại sao bạn nghĩ đây sẽ là lần cuối cùng bạn đi qua làng?

B: Bởi vì cách mà các linh hồn đang hát cho tôi ngày hôm nay. Bài hát đã thay đổi. Và tôi có thể nói bằng cách này đã thay đổi rằng tôi đang nhìn nhận nó khác đi, có nghĩa là đã gần đến thời điểm của tôi để vượt qua.

D: Chà, bạn đang già đi, nhưng bạn vẫn còn khỏe mạnh?

B: Vâng. Khi thời tiết lạnh, và hôm nay trời trở lạnh, các khớp của tôi đau nhức, cứng đờ. Tôi không thể di chuyển nhanh chóng. Tôi phải di chuyển từ từ, và tôi không thể nhìn thấy. Nhưng ngoài ra sức khỏe của tôi vẫn tốt.

D: Đây là những điều tự nhiên đến với sự lão hóa, phải không?

B: Đối với một số người. Một số người đến nơi họ không thể nghe thấy, một số người đến nơi họ không thể nhìn thấy – điều đó phụ thuộc vào.

D: Đó là cách sống.

Khi tỉnh dậy, Beth kể về những gì cô ấy nhớ về phiên họp.

B: Tôi nhớ về người học việc của anh ấy. Anh ấy bắt đầu đóng một vai trò quan trọng hơn. Tôi nhớ điều đó. Và tôi nhớ vài điều về cuộc hành trình. Tôi dường như nhìn thấy rất nhiều ngọn núi.

D: Còn điều gì khác mà bạn nhớ không?

B: Tôi nghĩ rằng tôi đã có cảm giác về một điều gì đó xảy ra rất trang trọng. Bạn biết đấy: tốt, tích cực, nhưng vẫn trang trọng.

D: Đó có lẽ là khi người học việc của Twin nhận được cái gật đầu chính thức từ nhà thông thái rằng bây giờ anh ta có thể đảm nhận nhiệm vụ của mình. Đó là một nghi lễ. Và trong thời gian đó anh ấy đang chuyển giao nhiệm vụ của mình cho người học việc của mình. Sau đó họ đã có một lễ hội vui vẻ sau đó.

B: Tôi có cảm giác thích chiêm nghiệm hơn, như dành nhiều thời gian hơn để suy nghĩ về mọi thứ, thay vì những việc bình thường hàng ngày.

D: Đó là khi anh ấy già đi.

Beth cũng đã mô tả một chuyến đi ngắn ngày ngoài cơ thể mà cô ấy đã thực hiện ngay vào cuối buổi học, ngay trước khi tôi đếm cô ấy khỏi trạng thái xuất thần sâu sắc. Trong cơ thể linh hồn, linh hồn của mình, cô đi đến một thành phố gần đó và vào nhà của bạn mình. Cô đã suy nghĩ về người đàn ông trẻ này trước phiên họp, và ước có cách nào đó khiến anh ta gọi cho cô để hẹn hò. Tôi đã nhận xét đùa cợt về việc cô ấy gửi cho anh ấy những rung cảm tinh thần hoặc gợi ý gọi cho cô ấy. Rõ ràng đó là những suy nghĩ cuối cùng trong tâm trí cô khi cô bị thôi miên, và cô đã sử dụng phần cuối của trạng thái xuất thần để đi một chuyến phụ để gặp anh ta và cố gắng tác động đến anh ta.

Sự việc này chứng tỏ rằng chủ đề của buổi học không phải là điều quan trọng nhất đối với cô vào thời điểm đó. Cô ấy quan tâm đến cuộc sống riêng tư ngày nay của mình hơn là về cuộc sống của Tuin xảy ra hàng ngàn năm trước.

Một điều thú vị đã xảy ra khi tôi đếm cô ấy từ trạng thái xuất thần. Thông thường khi đếm đến năm và sáu, cơ thể của đối tượng đã bắt đầu phản ứng và có dấu hiệu trở lại ý thức. Cô ấy vẫn nằm bất động cho đến khi tôi đếm đến bảy, khi cơ thể cô ấy giật nảy mình một cách không kiểm soát được. Sau đó cô ấy bắt đầu trả lời.

Sau đó, cô ấy nói rằng khi cô ấy đang đứng (hoặc lơ lửng) trong xe kéo và bạn của cô ấy gọi cho cô ấy, cô ấy đã nghe thấy tôi đếm bảy, tám, trong nền. Cô ấy nghĩ, "Rất tiếc, tôi phải đi!" và được đưa trở lại phòng. Đây có lẽ là khi lực kéo của cơ thể xảy ra, khi cô nhập vào nó. Cô ấy nói bình thường cô ấy có thể nghe thấy tôi đếm, dần dần to hơn, và cô ấy thường nghe theo giọng tôi, từ từ thức dậy. Đây là lần đầu tiên cô chờ đợi lâu như vậy để phản hồi nó. Nhưng cô bận tâm. Thật đáng kinh ngạc khi cô ấy có thể hoàn thành chuyến đi ra khỏi cơ thể và trở về nhanh chóng như thế nào, tất cả chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó trước khi thức tỉnh. Nó cũng thể hiện hiệu quả của giọng nói của nhà thôi miên trong việc lôi kéo đối tượng trở lại và cho thấy đối tượng nhận thức thủ tục từ vị trí thuận lợi của họ như thế nào. Chuyến đi phụ này là một trải nghiệm thú vị. Tình cờ, bạn của cô ấy đã gọi cho cô ấy trong vòng vài ngày và yêu cầu cô ấy hẹn hò. Cho dù đó là sự trùng hợp ngẫu nhiên hay liệu cô ấy có

thực sự giao tiếp tâm lý với anh ta hay không, chúng ta sẽ không bao giờ biết được.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 13: Cái chết của Tuin và hậu quả

KHI LÀM VIỆC VỚI ĐỐI TƯỢNG về tiền kiếp, cuối cùng bạn sẽ đi đến điểm mà bạn cảm thấy mình đã khám phá được những điểm nổi bật chính của cuộc đời đó, và chỉ còn một khía cạnh, cái chết của tính cách đó. Khi đạt đến điểm này, thủ tục thông thường của tôi là hướng dẫn đối tượng tiến tới ngày cuối cùng của cuộc đời họ trong kiếp đó để họ có thể cho tôi biết điều gì đã xảy ra. Tôi cho họ lựa chọn rằng họ có thể xem sự việc như một người quan sát nếu họ muốn, vì vậy họ sẽ không gặp bất kỳ phản ứng thể chất hoặc chấn thương nào. Nhiều phản ứng bất thường đã xảy ra vào thời điểm này, tùy thuộc vào loại chết (bạo lực hoặc tự nhiên). Nhưng đối tượng luôn trải qua cảm giác tách rời sau đó, và họ có thể đưa ra một tài khoản mạo danh. Tất cả các cảm giác vật lý chỉ còn lại với cơ thể. Họ không bao giờ đưa họ đến trạng thái linh hồn.

B: Tôi đã rời khỏi ngôi làng và đang đi bộ xuyên rừng tới một trong những ngọn núi. Có một hang động ở đó mà tôi thích đi vào để suy nghĩ. Trời đã mưa. Thời tiết lạnh. Tôi đi đến hang động, và khi đến miệng hang ... Tôi không biết đó là tuyết lở hay hang động, nhưng tôi bị vướng vào những tảng đá và tôi bị nghiền nát. Những tảng đá chôn vùi tôi. Làng biết tôi già, cho rằng tôi trực tiếp bước qua bờ bên kia. Họ không bao giờ tìm thấy xác của tôi.

D: Đây là một hang động mà bạn luôn đến?

B: Chà, tôi đã già đi khi tôi khám phá ra cái hang, và tôi chưa bao giờ nói với ai về nó. Và tôi sẽ đến nó khá thường xuyên.

D: Vậy thì rất ít khả năng họ biết bạn sẽ đi đâu.

B: Đúng. Tôi đã chứng kiến hàng trăm đối tượng trải qua trải nghiệm chết chóc mà tôi không còn thấy giật mình hay bất thường nữa. Nhưng tôi luôn tò mò về mô tả của họ về sự chuyển đổi từ trạng thái vật chất sang trạng thái tinh thần.

D: Nó như thế nào bất cứ khi nào bạn chết? Ý tôi là, về mặt tinh thần, nó như thế nào khi rời khỏi cơ thể?

B: Bạn đã bao giờ lặn xuống một vực sâu, nơi tối tăm và âm u dưới đáy chưa? Sau đó, khi bạn trở lại bề mặt của nước, nó ngày càng nhẹ hơn. Sau đó, khi bạn vượt qua bề mặt của nước, có ánh sáng mặt trời xung quanh. Nó đã được như vậy.

D: Bạn có nghĩ rằng nó như vậy là do đá rơi vào bạn?

B: Không, nó là như vậy bởi vì tôi đã đi từ bình diện vật chất sang bình diện tinh thần. Khi tôi rời khỏi cơ thể của mình, nó giống như vượt qua hồ bơi. Và sau đó khi tôi đến bình diện tâm linh, nó giống như phá vỡ bề mặt của nước và đi ra ngoài ánh sáng mặt trời.

D: Nhiều người lo lắng về cái chết của nó.

B: Nếu bạn chết trong một vụ tai nạn, về thể chất bạn sẽ rất đau đớn ngay trước khi bạn bất tỉnh trên máy bay, bởi vì cơ thể bạn đã bị thương. Nhưng sau khi bạn bất tỉnh thì điều đó rất dễ dàng và tự nhiên. Nó tự nhiên như bất cứ điều gì khác trong cuộc sống: làm tình, đi bộ, chạy, bơi lội. Nó chỉ là một phần khác của cuộc sống. Không có cái gọi là chết. Bạn chỉ đi đến một giai đoạn khác của cuộc đời.

D: Đây là điều tôi muốn nói với mọi người, vì một số người lo lắng về điều đó. Đó là lý do tại sao tôi muốn biết thông tin về những gì nó thực sự như thế nào.

B: Thật là dễ chịu. Nếu họ lo lắng về điều đó, hãy bảo họ đến nơi sông có vực sâu. Bảo họ lặn xuống đáy vực. Và sau đó ở phía dưới dùng chân đẩy mạnh và lao lên mặt nước. Nói với họ rằng nó là như thế.

D: Đó là kinh nghiệm của bạn khi đó.

B: Tôi đang nhìn xuống Trái đất và nơi tôi chết. Tôi đang nghĩ về cuộc sống của mình. Tôi cảm thấy rằng nó là tốt. Nó đã đầy. Tôi đã hòa hợp với các linh hồn. Tôi là một thợ săn và tôi đã làm tốt công việc săn bắn.

D: Tôi nghĩ đó là một cuộc sống tốt đẹp. Bạn là một người tốt và bạn đã làm những điều cho mọi người.

B: Chà, đó là điều bình thường. Trong làng hầu hết mọi người đều làm những việc cho người khác.

D: Nhưng bạn đã sống một cuộc sống hữu ích.

B: Tôi đang nhìn xuống Trái đất bây giờ. Băng qua rừng và núi.

D: đó là một nơi tuyệt đẹp nơi bạn đã sống

B: Vâng, Trái đất thật đẹp. Và đúng, nơi tôi sống thật đặc biệt đối với tôi. Nó là rất kỳ diệu. Tôi nhìn thấy và hiểu những điều mà tôi không bao giờ mơ ước có thể. (Đột nhiên) Xin chào!

D: Cái gì? Nhận xét này thật bất ngờ. Tôi giật mình.

B: Xin chào.

D: Lời chào? (Cười) Bạn đang làm gì vậy?

B: Đang quan sát bạn. Bạn đến từ một nơi xa lạ hơn tôi tưởng tượng.

D: Ồ? Nói cho tôi biết bạn nghĩ gì.

B: Tôi biết bạn đang thu thập thông tin của mình như thế nào. Điều đó thật kỳ lạ. Hộp đen đó. Nó giống như những thứ mà Old Ones đã có. (Anh ấy đang đề cập đến máy ghi âm của tôi.) Và tôi có thể thấy rằng bạn thích đặt câu hỏi.

D: Uh-huh. Nhưng nó có làm phiền bạn không?

B: Không. Tôi thấy nó thú vị.

D: Tại sao nó lại gây cười?

B: Nó chỉ là. Không có lý do đặc biệt.

Đây là một cảm giác rất lạ, nghĩ rằng bằng cách nào đó anh ấy đang quan sát tôi hoặc nhìn qua vai tôi. Một người vô hình hoặc một cái gì đó đang quan sát những gì tôi đang làm. Tôi cảm thấy hơi khó chịu và tiếp tục nhìn về phía sau. Tôi không biết những gì tôi nữa mong đợi sẽ thấy. Tuin thợ săn trong hình dạng ma quái lơ lửng trong không trung? Đó chỉ là một phản ứng bình thường trước câu nói bất ngờ, nhưng nó khiến tôi sờn cả gai ốc. Tôi cố gắng tiếp tục như thể không có gì xảy ra. Mặc dù bây giờ tôi có ấn tượng kỳ lạ rằng tôi đang nói chuyện với một con ma đang ở trong phòng với tôi.

D: Bạn có biết hộp đen được sử dụng để làm gì không?

B: Chà, vì bạn không viết hay ghi lại thông tin nào, nên tôi cho rằng nó có thông tin trong đó. Thay vì giống như một sổ thứ mà Old Ones đã có.

D: Nó có nhiều cách để nắm bắt thông tin. Có rất nhiều điều kỳ lạ, phải không?

B: Vâng. Bài ca của vũ trụ không bao giờ kết thúc.

D: Bạn thấy gì khác khi bạn nhìn tôi?

B: Tôi thấy bạn được bao quanh bởi nhiều thứ.

D: Bạn có thể cho tôi biết ý bạn là gì không?

B: Tôi không nhìn thấy chúng rõ ràng. Tôi chủ yếu nhìn thấy khuôn mặt của bạn. Tôi nhìn xung quanh và tôi thấy bài hát của vũ trụ. Sự nhảy múa của những quả cầu.

D: Nhưng bây giờ bạn có thể thấy lý do tại sao tôi đặt câu hỏi. Tôi muốn kiến thức được ghi nhớ. Điều rất quan trọng là nó không bị mất.

B: Bởi vì nó đã bị mất hoàn toàn.

D: Vâng. Bạn nhận ra điều đó bây giờ, phải không? Và tôi đang cố gắng lấy lại nó.

B: Tôi rất vui vì tôi đã hợp tác khi tôi ở dưới đó sẵn bản.

D: Vâng. Thường thì khi tôi nói chuyện với mọi người, họ không muốn trả lời câu hỏi của tôi.

B: Điều đó thật ngu ngốc. Họ có tinh thần nhỏ. Họ không hát.

D: Chà, đôi khi kiến thức là bí mật và họ ngại nói với tôi.

B: Họ hát không hay. Họ không hòa hợp với Trái đất. Trái đất không có bí mật. Kiến thức và bài hát là ở đó cho tất cả.

D: Ồ, bạn đã hợp tác nhất. Bạn đã rất háo hức để nói với tôi. Và tôi thích điều này.

B: Tốt. Một nên được. Kiến thức không nên bị mất. Giữ bí mật không phải là khôn ngoan.

D: Tôi nghĩ họ sợ một số người sẽ không hiểu, hoặc ...

B: Nếu họ hòa hợp với Trái đất, họ nên hiểu.

D: Đôi khi họ cũng sợ mình gặp nguy hiểm. Họ sợ rằng họ sẽ bị tổn hại nếu sự hiểu biết được tiết lộ

B: Chà, điều đó sẽ không xảy ra trong số những người của tôi.

D: Vâng, tôi biết. Họ là một người rất tốt, rất hiền lành. Nhưng đây là lý do tại sao tôi đặt câu hỏi và khi tôi phát hiện ra nó đã bị mất, tôi muốn tìm cách lấy lại. Và tôi đặt nó vào chiếc hộp đen nhỏ của mình.

B: Khi nó ở trong hộp đen nhỏ, người khác sẽ có thông tin?

D: Vâng. Vì khi tôi lấy nó ra khỏi hộp đen, tôi sẽ đặt nó trên giấy và họ có thể đọc được.

B: Giấy? (Có vẻ bối rối.)

D: Chà, nó sẽ giống như viết vậy. Bạn có biết viết là gì không?

B: Được rồi, vâng.

D: Giấy chỉ là vật liệu để viết lên.

B: À! Tôi hiểu.

D: Nó sẽ được viết ra và sau đó nhiều người có thể đọc nó và họ sẽ biết về con người của bạn.

B: Tốt.

D: Họ sẽ biết về lịch sử của bạn và bạn đến từ đâu. Và nó sẽ không bị mất nữa.

B: Đối với độ tuổi khác hoặc lâu hơn bất kỳ như thế nào.

D: Đó là lý do tại sao tôi hỏi rất nhiều câu hỏi. Tôi đang cố gắng nghĩ xem mọi người sẽ muốn biết gì về con người của bạn.

B: Điều đó giải thích một số câu hỏi.

D: Bởi vì mọi thứ đã thay đổi Đó là lý do tại sao tôi muốn biết nó đã từng như thế nào. Và đôi khi tôi nghĩ Tuin sẽ trở nên trầm trọng hơn một chút. Anh ấy không biết tại sao tôi lại hỏi nhiều câu hỏi như vậy.

B: Anh ấy không trầm trọng, chỉ bối rối.

D: Anh ấy không thể hiểu tại sao tôi không biết những điều này.

B: Đúng.

D: Nhưng khi bạn nhìn vào Trái đất bây giờ, bạn có thể thấy rằng nhiều thứ đã thay đổi.

B: Vâng. Trái đất tội nghiệp. Con người không hòa hợp với Trái đất. Nó nhúc nhối.

D: Đúng vậy. Loại thông tin này có thể giúp chúng ta hòa hợp trở lại.

B: Tôi hy vọng.

D: Đó là lý do tại sao tôi luôn tìm kiếm kiến thức. Tôi nghĩ thật thú vị khi người dân của bạn không có khái niệm về Chúa. Bạn biết ý tôi là gì không? Họ tin vào linh hồn tự nhiên?

B: Vâng. Tính duy nhất của vũ trụ. Không có chỗ cho một vị thần khi bạn là một với vũ trụ. Điều đó đảm nhận tất cả những gì cần được chăm sóc. Một vị thần sẽ là trẻ con và thừa.

D: Nhưng nhiều người thích nghĩ về một hiện hữu hoặc một vị thần trên tất cả.

B: Điều đó thật ngọt ngào đối với bài hát của bạn. Điều đó làm cho bài hát của bạn không hòa hợp với Trái đất. Vì nó ngăn cản bạn khỏi những gì bạn nên có.

D: Vậy thì tốt hơn là nghĩ về nhiều linh hồn khác nhau, hay sao?

B: Không. Mọi thứ được thống nhất trong một, và cùng nhau trong một thực thể rộng lớn, nơi mọi thứ đều hài hòa. Tôi cho rằng theo một cách nào đó bạn có thể nghĩ về nó như nhiều linh hồn, nhiều khía cạnh của cùng một thứ. Miễn là bạn nhớ rằng bạn là người hòa hợp và là một phần của toàn bộ mọi thứ. Ý tưởng phân tách mọi thứ thành thần và không phải thần và phản thần là không hòa hợp. Nó không phải là cách nó nên được. Nó không phải là cách nó được.

D: Đó là những gì họ nghĩ: cái mà họ gọi là "Chúa" được cho là một trên tất cả mọi thứ.

B: Nhưng đó không phải là cách nó được. Tất cả mọi thứ là cùng nhau. Không có gì hơn bất cứ điều gì khác. Tất cả mọi thứ là cùng nhau.

D: Vâng, để có một cái ở trên những cái khác sẽ tách họ ra, phải không? bạn sẽ làm gì bây giờ?

B: Nghỉ ngơi và học hỏi. Và quay trở lại. Tôi thấy bây giờ có những người khác. Sống trong làng, chúng tôi không bao giờ nhìn thấy bất kỳ. Tôi thấy sự vô định của không gian. Tôi đang nhìn xung quanh những thứ mà tôi không bao giờ có thể nhìn thấy khi tôi còn sống.

D: Bạn cảm thấy thế nào về nó?

B: Nó đẹp. Bản hòa ca và bài ca của cuộc sống phức tạp và lớn lao hơn nhiều so với những gì tôi từng mơ.

D: Bạn đang nhìn gì bây giờ?

B: Tôi đang nhìn toàn bộ hành tinh.

D: Khi nhìn vào đó, bạn có thể cho tôi biết làng của bạn ở đâu không? Ở phần nào của hành tinh? Bạn không biết bất cứ khi nào bạn sống ở đó.

B: Đó là sự thật. Tôi sẽ sử dụng nhãn của bạn hay của tôi?

D: Sao cũng được. Tôi thích nhãn của bạn. Hãy nói cho tôi những điều đó và sau đó chúng ta có thể so sánh

B: Chà, không thành vấn đề.

D: Nhãn của bạn sẽ là gì.

B: Ồ, chủ yếu là mô tả về hình dạng.

D: Hãy nói cho tôi những điều đó trước.

B: Được rồi. Có mảnh đất ví như cái sừng, nó bị cái cổ hẹp móc sang vùng đất khác. Còn mảnh đất kia như cái bát. Nó có núi ở hai bên và nó bằng phẳng ở giữa.

Và nó trải dài từ cực này sang cực khác. Đó là một mô tả. Một mô tả khác sẽ là một vùng đất giống như một lá chắn với các hòn đảo xung quanh. Và có một vùng đất được ví như sừng sừng với những ngọn núi cao sừng sừng trên đó. Nhãn của bạn sẽ là: nơi cuối cùng này sẽ là Ấn Độ, với những ngọn núi và vùng đất giống như một cái sừng. Vùng đất giống như một lá chắn với các hòn đảo xung quanh nó sẽ là Trung Quốc và Nga, châu Á. Vùng đất giống như cái sừng

là Nam Mỹ được nối bằng một cái cổ hẹp với vùng đất giống như cái bát, đó là Bắc Mỹ.

D: Ngôi làng nơi bạn sống khi còn là một thợ săn trên mảnh đất nào trong số những mảnh đất này?

B: Bắc Mỹ. Ở vùng núi phía tây Canada. Cuối cùng chúng tôi đã tìm thấy câu trả lời mà tôi đã tìm kiếm.

D: Tôi cứ tự hỏi nó ở đâu. Bạn có thể nhìn vào hành tinh ngày nay và cụ thể hơn không?

B: Tây Bắc Canada, vùng núi gần Alaska.

D: Đó là nơi mà ngôi làng được đặt. Khi nhìn vào nó, bạn có thể thấy điều gì đã xảy ra với những người sống trong ngôi làng đó không? Họ đã bao giờ rời khỏi thung lũng đó? B: Họ không rời đi nhưng cuối cùng một số người đã vào. Lúc đầu có xô xát, nhưng sau đó người ở mất cảnh giác, hòa thuận. Họ phải có thể sống sót trước những người khác. Khi họ kết hôn với những người khác, họ dần dần bị hấp thụ.

D: Những người khác là loại người nào?

B: Họ là người Eskimo.

D: Những người mặc bộ đầu tiên và sống trong những ngôi nhà tuyết?

B: Vâng. Hoặc bằng gỗ và da nạc vào mùa hè.

D: Làm thế nào họ khám phá ra con người của bạn?

B: Một cuộc thám hiểm săn bắn. Chúng đã dần dần lan rộng. Họ đang nhô lên và chuyển ra ngoài và chiếm nhiều chỗ hơn. Và cuối cùng họ đã đến thung lũng đó.

D: Nhưng họ không hiểu những người này, phải không?

B: Chà, họ đã học hỏi từ ngôi làng. Nó giúp họ phát triển tinh thần đến mức họ nhận thức được các linh hồn và cố gắng hòa hợp với các linh hồn. Họ giống như những đứa trẻ chưa bao giờ được dạy dỗ. Và họ không biết phải làm gì để hòa hợp. Họ đã không làm tốt công việc, nhưng họ đã cố gắng.

D: Có nhiều người Eskimo này hơn dân làng không?

B: Cuối cùng, có. Cuộc thám hiểm săn bắn, không, nhưng sau đó, nhiều người trong số họ đã đến.

D: Bạn nói có một cuộc đụng độ. Bạn có nghĩa là đã có một cuộc chiến nào đó?

B: Không hẳn. Chỉ có sự nghi ngờ của cả hai bên. Và một số cuộc tranh cãi bằng lời nói đã diễn ra.

D: Tôi có thể tưởng tượng những người trong làng chắc hẳn đã rất sốc khi nhìn thấy những người khác.

B: Vâng. Đến lúc này những gì tôi nói với họ đã trở thành huyền thoại về người thợ săn điên rồ nói rằng có những người khác. Và rồi khi những người Eskimo đi qua thung lũng, họ ngạc nhiên khi thấy điều đó là đúng.

D: Nhưng họ không thể làm gì được, phải không?

B: Không. Bạn không thể trốn mãi mãi.

D: Và cuối cùng người Eskimos đã lai tạo. Chuyện gì đã xảy ra với truyền thuyết của dân làng?

B: Họ dần dần bị người Eskimos lãng quên hoặc hấp thụ và thay đổi và hòa trộn với truyền thuyết của họ. Một số người trong số họ đã được truyền lại. Một số khái niệm cơ bản chủ yếu được tiếp thu bởi những người mới và được truyền lại, nhưng các chi tiết đã bị mất.

D: Những người mới sẽ có huyền thoại của riêng họ, phải không?

B: Đúng. Nhưng khái niệm này vẫn có thể được đưa vào cấu trúc truyền thuyết của họ.

D: Họ đã kết hợp cả hai theo cách đó. Bạn có thể thấy điều gì đã xảy ra với những thứ trong túp lều của Người thông thái không?

B: Cuối cùng họ đã bị chôn vùi.

D: Mọi người không hiểu họ là gì? Đó là lý do tại sao họ chôn chúng?

B: Một số người trong số họ, vâng, bởi vì những truyền thuyết liên quan đến họ đã bị lãng quên. Và một số người trong số họ đã được chôn cất một cách có chủ ý, đặc biệt là sau lần đầu tiên tiếp xúc với người Eskimo. Họ nghĩ, "Chúng tôi không muốn những người này có cái này. Cái này là dành cho các linh hồn." Và vì vậy họ đã chôn nó.

D: Thế còn cái thứ lớn có tất cả các nút nhỏ trên đó thì sao.

B: Vâng, nó được chôn cùng với một trong những nhà thông thái của họ.

D: Sau khi người Eskimo đến, họ đã chôn cất người đó một cách đặc biệt?

B: Không, nó đã được chôn cùng với một trong những nhà thông thái.

D: Người Thông thái cũ?

B: Không, một cái khác. Tôi không biết cái nào. Họ không biết nó dùng để làm gì. Và người đàn ông khôn ngoan đã được yêu mến nhiều, vì vậy họ đã làm điều đó để tôn vinh anh ta.

D: Còn những thứ như cái mũ và các mảnh kim loại thì sao?

B: Chiếc mũ vô tình bị hỏng và không thể sửa chữa được. Vì không ai biết nó dùng để làm gì nữa, nên nó đã bị vứt bỏ. Bất cẩn lắm, con cháu đó.

D: Tôi không nghĩ nó sẽ vỡ.

B: Tôi cũng vậy, nhưng ... tôi không biết chuyện gì đã xảy ra.

D: Và những thứ khác, những mảnh kim loại và những thứ tương tự được chôn bất cứ khi nào ...

B: Hoặc là chôn hoặc sử dụng hết.

D: Họ không muốn người Eskimo có những thứ này.

B: Chà, các mảnh kim loại không phải là vấn đề lớn vì hầu như không còn lại kim loại nào khi người Eskimo đến.

D: Có phải đây là nhiều thế hệ sau khi Tuin sống ở đó không?

B: Vâng, vài thế hệ.

D: Sau đó các huyền thoại hoặc bị lãng quên hoặc bị thay đổi

B: Cả hai. Một số đã bị lãng quên; điều đó xảy ra. Và khi người Eskimos đến, họ bắt đầu hoán đổi các huyền thoại. Một số khác biệt, một số giống nhau, và

những đứa trẻ đã hòa trộn tất cả chúng lại với nhau và chúng dần dần thay đổi. Sau đó, một số đã bị lãng quên. Đó là một chu kỳ tự nhiên.

D: Sau đó người Eskimos đã áp dụng một số thói quen của người dân của bạn. Bạn nghĩ gì về những huyền thoại đó bây giờ khi bạn đang ở phía bên kia và có thể nhìn nó như thế này?

B: Họ thật tuyệt vời.

D: Bạn có nghĩ rằng có sự thật đằng sau nó?

B: Có, đã có. Đó là điều khiến chúng trở nên tuyệt vời, rằng chúng có thể giữ được nhiều nguyên vẹn trong suốt thời gian dài.

D: Đúng vậy, cuộc sống của Tuin rất hạn hẹp, rất hạn chế về những gì anh ấy có thể nhìn thấy.

B: Tất cả những gì anh ấy có là năm giác quan. Nhưng những người của anh ấy đã nhìn thấy rất nhiều với tinh thần của họ. Họ có thể đã tự đóng cửa, nhưng họ đã không làm như vậy. Điều này tốt cho nghiệp của họ.

D: Họ đã phát triển điều đó ở một mức độ cao, phải không?

B: Vâng, họ đã làm. Một khía cạnh mà họ cố tình tắt là có thể nghe thấy tiếng động vật. Nhưng nó là tốt nhất. Họ phải đóng bộ phận đó để tồn tại.

D: Tôi nghĩ đó là những gì đã xảy ra. Truyền thuyết nói rằng họ không muốn nghe những con vật nói nữa, bởi vì một lúc nào đó chúng có thể nói? Ý anh ta là nó bị tâm thần?

B: Đúng vậy, họ có thể nghe thấy tiếng con vật cầu xin rằng họ muốn sống. Và nó gây quá nhiều căng thẳng về tinh thần cho họ.

D: Đó là những gì tôi nghĩ anh ấy muốn nói; rằng họ đã tắt khả năng đó.

B: Nhưng đó là vấn đề sống còn, vì vậy điều đó không được tính vào nghiệp của họ.

D: Anh ấy vẫn sử dụng rất nhiều khả năng ngoại cảm để xác định vị trí của các con vật.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 14: Nguồn gốc của những Người Cổ Xưa

KHI MỘT ĐỐI TƯỢNG THOÁI LUI sống lại thời điểm chết của họ và họ băng qua cánh cổng đến phía bên kia thực tại của chúng ta, một hiện tượng thú vị xảy ra. Tôi đã theo dõi điều này xảy ra thường xuyên đến mức tôi mong đợi nó khi đạt đến điểm này trong một hồi quy. Khi họ ở trong trạng thái tinh thần một lần nữa, họ trút bỏ cơ thể vật chất như một bộ quần áo cũ sờn cũ, và cùng với nó là những ức chế và hạn chế mà thể chất đã áp đặt. Khi một người còn sống trong thế giới vật chất, họ chỉ nhận thức được những sự kiện đó và kiến thức được trình bày cho họ thông qua các giác quan và kinh nghiệm vật lý của họ. Thế giới của Tuin vô cùng hạn hẹp và anh không biết những kiến thức có thể nằm sau những truyền thuyết mà anh đã nghe cả đời. Cùng với sự lột xác của cơ thể vật lý, đồng thời cũng là sự lột xác của những giới hạn này. Tôi biết rằng nếu Tuin tuân theo mô hình lặp đi lặp lại mà tôi đã quan sát được, thì cậu ấy sẽ có thể tiếp cận với kiến thức mở rộng trong trạng thái linh hồn. Và nguồn gốc của những cái cũ cuối cùng có thể xuất phát từ nơi ẩn náu của nó nếu phong kiến thức đó có thể được khai thác.

Tôi đã tự mình thực hiện nhiều khoản khấu trừ, nhưng vẫn còn nhiều câu hỏi chưa được giải đáp. Tôi cảm thấy có nhu cầu bắt buộc phải tìm ra câu trả lời, vì vậy tôi đã chuyển hướng tìm kiếm của mình theo hướng đó.

D: Bây giờ bạn đang ở đâu, bạn có nhiều kiến thức hơn, phải không?

B: Vâng, tôi hiểu thêm rất nhiều. Một là luôn luôn đạt được nhiều kiến thức hơn. Đó là một phần của cuộc sống.

D: Chà, tôi đang băn khoăn về những điều cũ, và về những gì đã thực sự xảy ra, tôi nghĩ có lẽ bây giờ bạn có thể thấy nhiều hơn những gì bạn biết từ truyền thuyết của mình. Tôi tin rằng những truyền thuyết rất chính xác, phải không?

B: Vâng, chúng chính xác một cách đáng ngạc nhiên. Họ đã mơ hồ ở một số nơi nhưng điều đó có thể được dự kiến, vì thời gian họ tham gia dài. Người của tôi rất chú trọng vào việc cố gắng giữ cho mọi thứ chính xác. Và tôi tin rằng họ đã làm rất tốt khi không có gì được viết ra.

D: Có một khoảng thời gian dài như vậy. Thật tuyệt vời khi họ có thể giữ tất cả cùng nhau.

B: Vâng. Sự nhấn mạnh ở đó đã tạo thêm động lực để giữ cho mọi thứ luôn chính xác. Tôi thấy rằng có một số dân tộc thích thêu dệt những câu chuyện của họ và thay đổi chúng và sau vài thế kỷ, chúng đã được đơn giản hóa đến mức không còn ý nghĩa nữa.

D: Vâng, nhiều người làm như vậy. Họ cố gắng làm cho chúng thú vị hơn. Truyền thuyết của bạn đã chứa rất nhiều sự thật.

B: Vâng. Họ đã mơ hồ. Một số chi tiết đã bị mất theo thời gian, nhưng nó không thể tránh khỏi trên bình diện vật lý.

D: Có điều gì mà bạn có thể nói với tôi về Old Ones mà bạn chưa biết lúc đó không?

B: Có lẽ. Tôi có thể cho bạn biết những gì tôi nhìn thấy.

D: Họ đến từ thế giới này?

B: (Nhấn mạnh) Không! Họ đến từ một thế giới khác, từ bên kia khoảng không. Họ đến từ một phần khác của thiên hà. Có biến động chính trị. Đó là lý do khiến họ phải ra đi.

Họ biết sẽ không quay lại nữa nên đã bỏ đi với ý định tìm một nơi khác để sống. Trên hành tinh nơi họ đến, có nhiều bất ổn chính trị. Họ có một chính phủ trên toàn hành tinh, và họ đang đứng trước bờ vực của một cuộc nội chiến. Họ có vũ khí có khả năng hủy diệt hành tinh và tất cả sự sống. Nhưng họ quyết định, “Không, chúng tôi không muốn làm điều này. Chúng tôi muốn sống. Chúng tôi sẽ làm gì?” Và họ đã đạt được thỏa hiệp. Một trong những đảng trong tình trạng bất ổn chính trị này, đảng chiếm thiểu số, yêu hành tinh của họ đến mức họ không muốn nó bị phá hủy. Vì vậy, họ đồng ý rời đi, và họ có công nghệ để làm điều này. Vấn đề cơ bản cơ bản của tình hình chính trị là có nên thiết lập các thuộc địa trên các hành tinh khác hay không. Đa số cầm quyền không muốn làm điều này, và có một thiểu số đã làm. Và tình hình đã trở nên sốt cao. Vì vậy, họ quyết định, để hạ nhiệt tình hình và cứu hành tinh của họ, rằng thiểu số sẽ rời đi và thành lập một thuộc địa. Nhưng với sự hiểu biết rằng họ sẽ không có liên hệ với hành tinh quê hương, vì hành tinh quê hương không muốn có thuộc địa. Và họ đồng ý làm điều này vì họ không muốn hành tinh của họ bị hủy diệt. Họ cảm thấy họ sẽ có những điều tốt nhất của cả hai thế giới theo cách này. Hành tinh quê hương của họ sẽ không bị phá hủy, và họ sẽ có thể thiết lập các thuộc địa.

D: Nếu họ gặp phải tình trạng bất ổn này với khả năng hủy diệt hành tinh, tại sao việc họ ra đi lại ngăn chặn điều đó?

B: Bởi vì những người chính đang kích động các thuộc địa sẽ không còn ở đó để kích động nữa. Dân chúng nói chung, giống như hầu hết những người dân nói chung ở bất kỳ đâu, đều trung lập và không thực sự quan tâm theo cách này hay cách khác.

D: Và những người sẽ di cư, có thể nói, để đi trên các con tàu, có phải là những người đã gây ra rắc rối không?

B: Đúng vậy, họ đã xoa bóp chính phủ một cách sai lầm.

Chính phủ chính có thể đã quyết định, "Vâng, chúng tôi sẽ làm điều này." Nhưng họ hơi quan liêu và họ nói vì một số lý do trừu tượng, "Không, điều đó là không thể. Chúng tôi cần những người ở đây. Chúng tôi cần duy trì công nghệ ở đây." Nó sẽ không làm tổn thương hành tinh bởi vì hành tinh này thịnh vượng và họ có mức sống cao. Và thực sự, nó cuối cùng sẽ mang lại lợi ích cho hành tinh khi thiết lập các thuộc địa. Nhưng những người trong chính phủ lại tỏ ra hẹp hòi về điều đó. Nhóm người đang kích động vì thuộc địa có một số người khuôn vác giàu có. Và họ đã cùng nhau đóng một số con tàu, và quyết định bằng mọi cách sẽ tự khởi hành. Và chính phủ đã đồng ý bất thành văn của họ khi nghĩ rằng ...

D: Nghĩ rằng họ sẽ thoát khỏi những kẻ kích động theo cách đó.

B: Vâng. Để đỡ cho họ rất nhiều rắc rối, bởi vì họ đã là một cái gai bên cạnh họ trong một thời gian dài. Vì vậy, họ đã rời đi. Có năm con tàu thuộc địa lớn. Tổng cộng là khoảng ... ừm, có bao nhiêu người? (Anh ấy dừng lại như thể đang suy nghĩ.) Nhìn chung, có gần 5.000 người còn lại.

D: Hành tinh này đã thực hiện du hành vũ trụ trước đây chưa?

B: Ồ, vâng.

D: Sau đó, nó là một cái gì đó phổ biến. Họ chỉ không có thuộc địa? Sáng. Họ đã khám phá rộng rãi hệ thống của mình và họ đã khai thác trên một số mặt trăng chủ yếu được cấu tạo từ khoáng chất. Một trong những lý do tại sao hành tinh này thịnh vượng là vì vùng đất không có người sinh sống chủ yếu là nông nghiệp. Hầu hết các ngành công nghiệp đã chuyển ra ngoài không gian. Các công ty khai thác đã ở trên một số mặt trăng đá nhỏ của một số hành tinh khác. Và nó hoạt động rất tốt. Họ chỉ không thành lập các thuộc địa vì chính phủ cảm thấy rằng mọi người sẽ không muốn vĩnh viễn rời xa hành tinh của họ. Các thợ mỏ và những người làm việc ngoài không gian đã thay đổi luân phiên nhau. Một số ngày nhất định trong một công việc, và sau đó là một số nhất định trên hành tinh quê hương. Sẽ có vài nghìn người làm việc trong không gian, nhưng họ đang quay đi quay lại nơi có thể chỉ có vài nghìn người cùng một lúc. Và phần còn lại sẽ ở trên hành tinh quê hương cho sự thay đổi mặt đất của họ. Nhưng nó liên tục quay vòng, vì vậy họ có lưu lượng truy cập qua lại ổn định.

D: Đây là lần đầu tiên họ đi xa như vậy.

B: Vâng. Họ sẽ rời khỏi hệ mặt trời của họ. Đó là một thời kỳ hỗn loạn lớn trên hành tinh đó, và có lẽ tất cả mọi người liên quan đều có nhiều lý do khác nhau để đi. Nhiều người có lẽ không chắc chắn chính xác lý do tại sao họ rời đi. Có rất nhiều nhà khoa học đã đi cùng nhóm, và họ rất hào hứng với điều đó. Có những nhà khoa học khác muốn đi nhưng không thể. Trở ngại chính là chính phủ, một số liên quan đến hành tinh, không do lỗi của chính họ. Họ chỉ không có nhiều tầm nhìn xa như họ có thể có.

D: Nhưng có vẻ như họ mong đợi sẽ không bao giờ quay trở lại.

B: Vâng, họ biết rằng họ sẽ không bao giờ quay trở lại.

D: Bạn đã nói rằng có những chiếc tàu thuyền đã rời đi. Điều gì đã xảy ra với những người khác? Có phải chỉ một người đến Trái đất?

B: Vâng, nó bị trục trặc và không thể làm thêm được nữa. Các con tàu được hướng tới là loại tàu đa thế hệ. Mỗi thế hệ nối tiếp thế hệ phải truyền lại tất cả các kỹ năng của họ, để con tàu có thể tiếp tục chạy và kiến thức được tiếp tục. Và do đó, thế hệ con cháu sẽ biết những gì đã liên quan và những gì đang cố gắng thực hiện, mà không đánh mất mục đích của cuộc hành trình.

D: Ý bạn là những người kết thúc cuộc hành trình không phải là những người bắt đầu nó?

B: Không. Khoảng cách của chúng là vài năm ánh sáng và chúng chưa đi nhanh hơn ánh sáng. Họ đã cố gắng phát triển nó, nhưng họ vẫn chưa hoàn thành nó. Tốc độ mà chúng có thể di chuyển gần bằng tốc độ ánh sáng, nhưng sẽ còn mất rất nhiều năm để đi từ ngôi sao này sang ngôi sao khác. Ngôi sao mà họ hướng tới tương tự như ngôi sao của chính họ. Nó ở phía cuối màu đỏ của quang phổ, vì vậy họ đang hướng tới nó. Họ đã có bằng chứng chắc chắn rằng sẽ có một hành tinh có thể sinh sống được cho họ.

Và khi họ du hành qua nhiều năm trong không gian, họ đã thiết lập mỗi con tàu như một thành phố của chính nó. Đã có gia đình. Mọi người đã kết hôn và có con. Họ có cơ sở vật chất để học tập, và khi những đứa trẻ lớn lên, chúng được giáo dục như chúng đã từng ở trên hành tinh này, thậm chí là một kiểu đào tạo ở trường đại học. Mỗi đứa trẻ có thể quyết định lĩnh vực mà chúng muốn đi vào và chúng sẽ được đào tạo về lĩnh vực đó. Tất cả những đứa trẻ đều được đào tạo về văn hóa sâu rộng để chúng không quên loại hình văn hóa mà chúng sinh ra.

D: Nếu con tàu đã bay trong bao nhiêu năm thì nó hoạt động bằng nguồn điện nào?

B: Phản ứng tổng hợp hạt nhân. Không phải phân hạch như bạn có, mà là hợp nhất.

D: Sự khác biệt là gì?

B: Các nhà khoa học của bạn đang cố gắng phát triển phản ứng tổng hợp. Sự phân hạch hạt nhân là khi các nguyên tử bị tách ra để giải phóng năng lượng và do đó, rất nhiều hoạt động vô tuyến và như vậy. Hơi lộn xộn. Mặt khác, một khi công nghệ được phát triển để hợp nhất, nó sẽ dễ dàng điều khiển hơn đến vị trí mà bạn liên kết các nguyên tử lại với nhau thay vì tách các nguyên tử riêng lẻ thành các mảnh.

D: Ồ, nó ngược lại. Sáng. Và khi bạn liên kết chúng với nhau, nó cũng giải phóng năng lượng, nhưng bạn không phải đối mặt với bức xạ cao như vậy từ nó.

Và miễn là bạn có vật chất để nuôi nó, nó có thể tiếp tục kết hợp các nguyên tử. Không quan trọng nguồn nhiên liệu là gì. Bất cứ thứ gì vật chất: không khí, nước, gỗ, kim loại, vải; bất cứ thứ gì có liên quan đến nó đều có thể được sử dụng làm nhiên liệu. Bởi vì cách họ thiết lập hệ thống của mình, họ có một trường năng lượng có thể phân chia mọi thứ thành các nguyên tử riêng lẻ, thành một dạng plasma năng lượng. Tôi không biết các từ chuyên môn quá rõ. Và nó sẽ cung cấp các nguyên tử lại với nhau theo một tốc độ xác định trước, để chúng kết hợp và giải phóng một lượng năng lượng nhất định với tốc độ cần thiết. Họ đã thiết lập những con tàu này để chúng có thể tự duy trì. Trong một môi trường khép kín như vậy, vấn đề chính thường là thừa nước, do ngưng tụ và như vậy.

Vì vậy, họ thường cung cấp nước cho quá trình xử lý để loại bỏ lượng nước dư thừa.

D: Đây là một trong những vật liệu họ đã sử dụng?

B: Vâng, họ có thể sử dụng bất cứ thứ gì quan trọng. Và vì vậy họ không gặp vấn đề gì với nguồn năng lượng. Họ đã mang theo tài liệu cho việc này.

D: Tôi nghĩ rằng họ sẽ phải mang theo rất nhiều vật chất nếu họ đi du lịch qua tất cả các thế hệ đó.

B: Họ không cần nhiều như vậy. Năng lượng hạt nhân là hiệu quả và nhỏ gọn, và sự kết hợp của các nguyên tử tạo ra một lượng năng lượng to lớn. Nó giống như bom nguyên tử của bạn nhưng nó được điều khiển và không phát nổ. Đó là cùng một lượng năng lượng nhưng nó được sử dụng để đẩy và không có gì phát nổ và không có gì là bạo lực, nhưng bạn sẽ có cảm giác về lượng năng lượng liên quan. Thay vì không được điều khiển như trong bom, nó được điều khiển như một dòng điện.

D: Tôi nghĩ rằng tất cả những người này phải có nguồn cung cấp thực phẩm, và họ sẽ không có nhiều chỗ cho nguồn cung cấp năng lượng để nuôi động cơ hay bất cứ thứ gì.

B: Đúng vậy. Có một số vật liệu hiệu quả hơn những vật liệu khác, và vì vậy, chúng mang theo những thứ này một cách tự nhiên. Nhưng họ biết rằng nếu tình cờ xuống thấp, họ có thể nạp bất cứ thứ gì vào động cơ và vẫn có thể đi lại.

D: Tôi đã nghe nói rằng đôi khi các tinh thể được sử dụng trong động cơ đẩy và các nguồn năng lượng trên tàu vũ trụ. Họ đã sử dụng bất cứ điều gì như vậy?

B: Vâng. Các thiết bị phản ứng tổng hợp hạt nhân của họ không phải là thứ mà các nhà khoa học của bạn sẽ gọi là thiết bị tổng hợp hạt nhân, nhưng đây là những từ gần gũi nhất trong ngôn ngữ của bạn. Năng lượng liên quan không hoàn toàn là nguyên tử. Có những bình diện năng lượng khác, ở mức độ mịn hơn nguyên tử. Các năng lượng kiểu hạ nguyên tử phải được tập trung thông qua các tinh thể. Và các tinh thể khác nhau với các ma trận khác nhau đã được sử dụng để tập trung năng lượng theo những cách khác nhau cho các mục đích cụ thể khác nhau.

D: Còn về nguồn cung cấp thực phẩm của họ? Họ có thể bổ sung điều đó không?

B: Vâng. Họ có những khu vườn thủy canh, và họ có những chỗ trên tàu để trồng ngũ cốc và những thứ như vậy. Thức ăn của họ liên tục được bổ sung vì họ đang trồng trọt. Họ đã thiết kế một phần của con tàu cho việc này.

D: Nó phải là một con tàu lớn.

B: Vâng, chúng rất lớn.

D: Bức tranh mà Tuin vẽ để thiết kế chẵn – đó có phải là hình dạng chính xác của con tàu không?

B: Điều đó hơi thô thiển. Nó thực sự đại diện cho một trong những con thoi mà họ sử dụng để đi từ tàu này sang mặt đất khác. Thay vì hạ cánh con tàu lớn hơn mọi lần, họ chỉ sử dụng tàu con thoi để đi qua lại các con tàu đang quay.

D: Vậy thì con tàu chính bị rơi trông không giống như vậy sao?

B: Không. Những con tàu đã được xây dựng trong không gian bởi vì chúng quá lớn. Họ có thể hạ cánh nhưng lý tưởng nhất là họ chỉ phải hạ cánh một hoặc hai lần. Về cơ bản, chúng được thiết kế để ở trong không gian, và vì vậy chúng có hình dạng khác nhau.

D: Hình dạng con tàu chính là gì?

B: Nó có hình dạng giống như một giọt nước, một giọt nước. Mặt trước của nó là phần bo tròn thay vì phần nhọn. Và bao quanh phần mảnh mai của nó là thanh chống và thiết bị hạ cánh. Dọc theo các cạnh dốc của hình giọt nước là các cổng thoát cho lực đẩy của động cơ.

D: Đầu nhọn hướng ra phía sau. Và không có cánh hay bất cứ thứ gì?

B: Không. Cổng ra vào của họ ở phía sau. Bằng cách nào đó, chúng có một trường năng lượng để che chắn nó khỏi bức xạ để chúng đi vào và đi ra từ phía sau, vì chúng có các đường dốc tải.

D: Con tàu có mấy tầng?

B: Ồ, vâng. Nhiều. Một số tầng, như tầng được sử dụng để làm vườn và như vậy, rất cao để chứa máy móc cần thiết để hỗ trợ cây trồng. Các khu sinh hoạt có kích thước bình thường, nhưng hơi cao hơn câu chuyện bình thường của bạn vì họ có xu hướng là một nhóm người cao hơn. Chúng cao hơn và mảnh mai hơn, vì vậy trần nhà của chúng cao hơn một chút để phù hợp với điều này.

D: Sau đó họ có mọi thứ họ có thể tìm thấy trong một thành phố. Đúng không?

B: Đúng vậy. Và họ giữ mọi thứ cân bằng cẩn thận vì đó là một môi trường khép kín.

D: Họ có sử dụng ánh sáng trên tàu không?

B: Vâng, để nhìn và hoạt động, họ đã sử dụng ánh sáng tương tự như ánh sáng mặt trời của họ. Nó sẽ có vẻ mờ hơn và hơi đỏ đối với bạn, giống như một chiếc đèn đang bật một nửa nguồn điện với bóng đèn màu cam nhạt thay vì màu trắng.

D: Tôi đã nghĩ rằng chúng tôi sử dụng các loại sợi đốt hoặc huỳnh quang.

B: Tôi quan sát thấy bạn có mặt đồng hồ phát sáng trong bóng tối do một nguồn bức xạ bên trong. Rằng nó không cần phải có bất kỳ nguồn điện nào và nó phát sáng từ phản ứng hóa học. Đây là kiểu chiếu sáng mà họ có. Đó là sự chiếu sáng sẽ tồn tại trong nhiều thế kỷ chỉ đơn giản là do bản chất của các vật liệu liên quan, do các phản ứng nguyên tử hoặc hóa học. Chúng là những tấm phát sáng đôi khi nằm trên trần nhà, đôi khi trên tường, tùy thuộc vào cách thức và vị trí chúng cần thiết. Và đối với các công trình cụ thể ở những nơi khác

nhau, chẳng hạn như trong phòng thí nghiệm, v.v., sẽ có các loại nguồn sáng khác cho các chức năng khác nhau. Bạn có một nguồn sáng tương tự có thể hoạt động trong nhiều năm, nhưng bạn đã không sử dụng nó một cách rộng rãi. Bạn chỉ sử dụng nó cho những việc nhỏ, chẳng hạn như bảng chỉ báo và mặt số, v.v.

D: Sau đó, điều gì đã xảy ra để đưa con tàu của họ đến hành tinh của chúng ta?

B: Chuyển đi này tiếp tục qua các thế hệ khác nhau. Đó là vào giữa thế hệ thứ hai và thứ ba khi các con tàu đi qua hệ mặt trời này. Một trong những con tàu đã bị trục trặc và nó đang dần trở nên tồi tệ hơn. Tôi không biết là do tình cờ hay do phá hoại.

D: Bạn có nghĩ ai đó trên tàu đã phá hoại nó không?

B: Hoặc có thể bởi ai đó trước khi họ rời đi. Hành động trì hoãn thiệt hại.

D: Tôi tự hỏi liệu họ có thể đã làm điều gì đó như vậy với tất cả các con tàu không.

B: Tôi không biết. Điều đó là có thể.

D: Họ có thể muốn giữ những người này không thành công.

B: Người ta không thể biết khi nào thì xảy ra biến động chính trị, hoặc biến động tôn giáo. Mọi người sẽ làm mọi thứ với danh nghĩa ... bất cứ điều gì.

Họ đã cố gắng sửa chữa nó nhưng nó lại tiếp tục trục trặc, và mỗi lần như vậy lại trở nên tồi tệ hơn một chút. Vào thời điểm họ đến hệ mặt trời này, một con tàu gần như không hoạt động. Họ đang điên cuồng cố gắng tìm một nơi hạ cánh để có thể sửa chữa con tàu của họ. Theo tiêu chuẩn của họ, họ coi Trái đất là có thể sinh sống được vì họ coi mặt trời là quá sáng và nóng. Nhưng họ nghĩ rằng có lẽ con tàu này có thể hạ cánh khẩn cấp, và trong điều kiện của hành tinh có

thể sửa chữa con tàu và sau đó tiếp tục. Họ nghĩ rằng họ chỉ có thể sống ở đó trong những điều kiện rất cẩn thận, bởi vì mặt trời quá mạnh đối với họ và có quá nhiều bức xạ. Nhưng họ nghĩ nếu họ mặc quần áo bảo hộ vào ban ngày và thực hiện hầu hết các hoạt động vào ban đêm, họ sẽ có thể hạ cánh đủ lâu để sửa chữa con tàu của mình. Trong khi họ sửa chữa, các tàu khác sẽ quay quanh Trái đất và gửi sự giúp đỡ khi cần thiết, vì họ muốn tất cả ở bên nhau. Họ nghĩ rằng có sức mạnh về số lượng. Con tàu này, khi bắt đầu hạ cánh, lại gặp trục trặc và mất kiểm soát. Đến khi họ giành lại quyền kiểm soát thì đã quá muộn. Họ đã có thể làm dịu đi cú va chạm nhưng con tàu sau đó không thể sửa chữa được nữa. Vì vậy, những con tàu khác phải rời bỏ họ, bởi vì họ cảm thấy rằng họ sẽ không thể sống ở đó. Bức xạ sẽ giết chúng, hoặc làm cho cây trồng của chúng không thể phát triển. Vì vậy, những con tàu khác đã đi về phía đích của họ. Tôi thực sự không thể nhìn thấy nó ở đâu. Và những người sống sót trên con tàu này – có một số người đã thiệt mạng, nhưng nhiều người trong số họ sống sót – đã tiếp tục và làm tốt nhất nó. Nghĩ rằng, “Chà, dù sao thì chúng tôi cũng đã có kế hoạch trở thành một thuộc địa.

D: Mặc dù đó không phải là điều kiện họ muốn?

B: Sáng. Và vì vậy họ tiếp tục và bắt đầu xây dựng một thuộc địa. Nó nhỏ hơn dự kiến ban đầu vì nó chỉ có một con tàu thay vì năm chiếc. Nhưng họ đã có mọi thứ cần thiết để tự lập và bắt đầu cuộc sống mới. Vì vậy, họ đã làm điều này và đối phó tốt nhất có thể với những gì họ cho là điều kiện khắc nghiệt.

D: Điều này chắc hẳn rất khó khăn đối với họ.

B: Có, nhưng họ đã sống.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 15: Sự sống còn

D: Truyền thuyết kể rằng người xưa khó có con khi mới đến đây. Điều đó có liên quan gì đến vụ tai nạn không?

B: Họ đã chữa lành khỏi tác động của vụ va chạm, bởi vì đó là những vết thương ngắn hạn. Nhưng vấn đề chính là mặt trời. Nó nóng hơn, và dải bức xạ bao phủ một phần khác của quang phổ. Nó rất khác với mặt trời của hành tinh cũ của họ. Của họ là một mặt trời mờ hơn, mát hơn. Hành tinh của họ không quá xa mặt trời như Trái đất cách mặt trời của cô ấy, nhưng thay vì là một ngôi sao màu trắng vàng có kích thước trung bình như mặt trời của chúng ta, nó là một ngôi sao nhỏ hơn, mát hơn, nằm về phía cuối màu đỏ của quang phổ .

Và do đó bức xạ ánh sáng mặt trời của họ khác nhau. Các vạch quang phổ hoàn toàn khác với vạch phát xạ của mặt trời này. Thật đáng kinh ngạc, tuyên bố về nhiệt độ của các ngôi sao khác nhau trong thiên hà của chúng ta là đúng. Nó có vẻ ngược lại với những gì chúng ta được dạy, nhưng những ngôi sao mát nhất có màu đỏ và nóng nhất là màu xanh lam. Vì vậy, mặt trời của họ là một trong những loại lạnh hơn (màu đỏ), và mặt trời của Trái đất nằm trong phạm vi trung bình là loại màu vàng. Nhiệt độ thay đổi khi người ta đi từ lớp quang phổ này sang lớp quang phổ khác, và màu sắc của ngôi sao dường như phụ thuộc vào nhiệt độ của nó.

D: Bạn nói rằng họ cũng say mê mặt trăng của chúng ta.

B: Vâng. Mặc dù các hành tinh khác trong hệ thống của chúng có mặt trăng, chúng chủ yếu là những hành tinh đá nhỏ mà các công ty khai thác đang khai thác. Hành tinh quê hương của họ không có mặt trăng. Các nhà khoa học rất thích thú vì Trái đất có một mặt trăng lớn như vậy so với kích thước của hành

tin. Bởi vì họ đã xây dựng lý thuyết, do những quan sát trong hệ thống gia đình của họ, rằng điều này là không thể. Họ đã đưa ra các lý thuyết dựa trên tỷ lệ đường đi của các mặt trăng, kích thước của các mặt trăng và khối lượng của các mặt trăng liên quan đến kích thước và khối lượng của hành tinh. Và mặt trăng của Trái đất này đã phá vỡ mọi quy tắc đó. Họ rất thích thú khi thấy một hành tinh nhỏ như vậy có thể có một mặt trăng lớn như vậy và sự căng thẳng không ảnh hưởng xấu đến họ. Họ đã hình thành một giả thuyết rằng kích thước của mặt trăng là một trong những lý do tại sao Trái đất có quá nhiều sự dịch chuyển mảng kiến tạo và các trận động đất, v.v. Đó là do áp lực từ mặt trăng, nhưng họ thấy nó không có gì quyết liệt. Về lâu dài, nó có thể rút ngắn tuổi thọ của hành tinh vài triệu năm, nhưng không đủ để ảnh hưởng đến sự sống trên hành tinh trong vài tỷ năm tới.

D: Trọng lực của Trái đất có khác với của chúng không?

B: Lực hấp dẫn của Trái đất mạnh hơn một chút nhưng nó không đủ để thực sự ảnh hưởng đến chúng. Họ cảm thấy mệt mỏi vì cơ bắp chưa quen. Họ phát hiện ra rằng họ đang phát triển nhiều vấn đề về xương hơn như viêm khớp và tương tự, bởi vì trọng lực mạnh hơn một phần. Nhưng trong một vài thế hệ, họ đã điều chỉnh lại điều này.

D: Ở trong một môi trường kín trên con tàu quá lâu có thể khiến nó trở nên khắc nghiệt hơn, bất cứ khi nào chúng hạ cánh xuống Trái đất và tiếp xúc với không khí và mặt trời.

B: Điều đó đúng vì nó đã hạ cánh trong thế hệ thứ ba. Một số người thuộc thế hệ đầu tiên vẫn còn sống. Họ đã rất già và họ nhớ nó như thế nào trên một hành tinh.

Họ đã có thể giúp đỡ một số. Tuy nhiên, vì nó hoàn toàn mới đối với trải nghiệm của họ, những người trẻ tuổi phải trải qua quá trình điều chỉnh cá nhân của họ đối với nó. Họ chưa bao giờ nhìn thấy bầu trời rộng mở trước đây trong cuộc đời của họ. Đó là cú sốc lớn nhất của tất cả, những chân trời rộng lớn. Trên thực tế,

họ mắc chứng sợ không gian mở (sợ không gian mở) vì họ đã quen với không gian kín.

D: Bạn cũng nói rằng họ làm hầu hết công việc của họ vào ban đêm và họ ở trong nhà.

B: Vâng, đặc biệt là những năm đầu tiên họ ở đây. Họ đang cố gắng làm quen với mọi thứ. Lúc đầu, họ chỉ cố gắng điều chỉnh với trọng lực nặng hơn và mặt trời. Và vì vậy họ làm hầu hết công việc của mình vào ban đêm khi trời mát hơn. Nó làm cho nó dễ dàng hơn để làm việc với trọng lượng thêm. Trong khi đó, một số họ sẽ ra ngoài vào ban ngày, nhưng họ đang cố gắng tìm ra cách để thích nghi với ánh nắng mặt trời. Các nhà khoa học đã nghiên cứu điều này, và họ đã phát triển các loại kem chống nắng đặc biệt để giúp bảo vệ da khỏi bức xạ. Họ cũng mặc quần áo bảo hộ vào ban ngày. Đây là bộ quần áo trắng của họ mà Tuin đã đề cập, mà họ bắt đầu chôn chúng vào trong.

D: Loại chất liệu sáng bóng. Họ thường mặc gì?

B: Thật khó nói. Họ luôn mặc quần áo bảo hộ. Họ có những vật liệu khác bên dưới, không giống như những gì chúng ta có, nhưng đó là một loại quần áo chày mà họ mặc trong đêm.

D: Bạn nói rằng khi họ lần đầu tiên bắt đầu có con, các gen là

B: Đúng, theo cách mà bức xạ thường ảnh hưởng đến các gen. Điều đó thật khó khăn và họ đã đột biến. Phải mất một thời gian sau họ mới có thể thực hiện các biện pháp phòng ngừa thích hợp. Và họ đã phải tiếp tục thực hiện những biện pháp phòng ngừa này trong nhiều thế hệ.

D: Ý bạn là loại biện pháp phòng ngừa nào?

B: Không để phụ nữ trong độ tuổi sinh đẻ ra ngoài vào ban ngày. Khi cô ấy mang thai, phải bảo vệ cô ấy trong quần áo bảo hộ mọi lúc, ngày hay đêm. Phải hết sức cẩn thận về thức ăn cô ấy đã ăn, v.v.

D: Tôi tin rằng Tuin nói rằng một số đứa trẻ đầu tiên sinh ra đã chết hoặc bị dị dạng theo một cách nào đó.

B: Vâng. Và nhiều người bị dị tật nặng đến mức chết vì không thể sống trong điều kiện đó.

D: Điều đó hẳn là rất đau khổ đối với những người này. Bạn nói rằng họ có nhiều cách để bổ sung thức ăn khi đi trên tàu. Họ có mang theo động vật không?

B: Một vài. Họ đã lên kế hoạch tận dụng các loài động vật có nguồn gốc từ hành tinh này. Nhưng họ biết rằng họ sẽ cần một vài con vật để bắt đầu. Và vì vậy họ chủ yếu mang theo ba con vật khác nhau. Một loài động vật về cơ bản là một nguồn thực phẩm. Một loài động vật khác là nguồn thức ăn và nguồn sản xuất vải từ lông của nó, và loài động vật thứ ba về cơ bản là động vật kéo. Họ không mang theo nhiều, chỉ mang theo đàn giống, vì rất khó để duy trì sự sống phụ trên tàu.

D: Tôi cho rằng trong khoảng thời gian dài đó, chúng sẽ sinh sản cho đến khi có quá nhiều con trên tàu.

B: Họ đã có những cách hạn chế nó thông qua chăn nuôi có kiểm soát. Về cơ bản, chúng sẽ chỉ sinh sản đủ để thay thế đàn cũ đã chết, để giữ số lượng không đổi cho đến khi chúng có thể đến một hành tinh. Họ dự định để chúng sinh sản nhiều hơn khi biết chúng đang đến gần một hành tinh và nó đã được chứng minh là có thể sinh sống được, vì vậy chúng sẽ có nhiều động vật hơn khi hạ cánh. Và sau đó, họ sẽ cẩn thận chăm sóc các con vật cho đến khi chúng lai tạo vào phạm vi số lượng an toàn.

D: Có một con vật mà Tuin gọi là "bò". Đó có phải là một trong số này không?

B: Vâng. Đó là con vật kéo. Chúng không phải là bò thật như bạn biết, nhưng đó là từ gần nhất mà anh ấy có thể tìm thấy trong ngôn ngữ của bạn để liên quan đến các loài động vật. Chúng được sử dụng giống như bò và chúng gần giống với chúng, ở chỗ chúng không giống ngựa và cũng không giống voi. Và chúng không giống trâu nước, là những loài động vật có sức kéo khác trên hành tinh của bạn. Nhưng chúng hơi giống bò nên ông gọi chúng như vậy. Chúng được xây dựng khác nhau. (Anh ấy dừng lại như thể đang cố gắng nghĩ cách mô tả chúng.) Khuôn khổ chung của chúng, bộ xương của chúng, khác nhau. Các khớp của họ có bản lề hơi khác nhau nên họ có dáng đi khác. Và hộp sọ của họ có hình dạng khác nhau. Một số trong số chúng có sừng và một số thì không; nó phụ thuộc vào di truyền. Tai của chúng nằm ngửa trên đầu và hướng về phía sau. Đôi mắt có xu hướng có màu xám và nằm trên đầu cao hơn mắt bò. Và răng giả (răng) thì khác.

D: Tôi tin rằng anh ấy đã nói rằng cặp sừng đi thẳng ra hai bên. Đúng không?

B: Vâng. Và họ không có móng guốc. Nó trông giống như những ngón chân xương-ba ở phía sau và bốn ở phía trước. Chúng là bốn phần phụ giống như ngón chân, rất xương xẩu và kết thúc bằng móng guốc nhỏ trên mỗi ngón chân. (Tất cả mô tả này được nhấn mạnh với các chuyển động tay thích hợp.)

D: Điều đó sẽ khác. Nhưng anh ấy đã nói rằng họ không bao giờ buồn lòng với các loài thủy sinh.

B: Đúng vậy. Bức xạ của mặt trời khiến chúng khó nhân giống và nhiều khi con đực có xu hướng bất dục. Vì vậy, bất cứ khi nào có một con đực màu mỡ, anh ta không phải làm bất kỳ công việc nào.

Nó rất được cưng chiều và được sử dụng nghiêm ngặt để chăn nuôi. Người ta đưa ra giả thuyết rằng vì tinh hoàn tiếp xúc nhiều hơn buồng trứng, chúng nhận được một liều lượng bức xạ lớn hơn và do đó có xu hướng vô sinh.

D: Và không có gì họ có thể lai tạo với nhau?

B: Không, gen của chúng quá khác so với các loài động vật khác trên Trái đất. Nếu họ có thể tìm thấy một số con bò đực thực sự, họ có thể đã phát triển cái gọi là "con lai" -hybrids đã được vô sinh nhưng có thể hoạt động. Họ đã cân nhắc sử dụng tuần lộc nhưng cấu trúc và hóa học cơ thể quá khác nhau để tạo ra những cây thánh giá khả thi.

D: Bạn nói có hai loại động vật khác mà họ mang theo. Những người này có sống sót sau vụ tai nạn không?

B: Một đã làm; một người đã không. Con vật đã chết là một con vật đặc biệt giống với con dê đã được thuần hóa.

D: Đây có phải là con vật mà Tuin nói có người trong làng chăm sóc không?

B: Vâng. Họ đã mất thông tin chi tiết về nguồn gốc của nó nên ông cho rằng nó được lai tạo từ những con dê núi hoang dã, bởi vì có sự giống nhau gần gũi. Nhưng cũng có rất nhiều khác biệt. Chúng nhỏ hơn đáng kể so với dê núi. Chúng có một loại lông và cấu trúc xương tương tự nhau, nhưng cặp sừng thì khác. Chúng không lớn bằng. Những chiếc sừng mảnh mai hơn và chỉ lòi lại một chút, giống như những con dê sữa của bạn. Lúc đầu, các nhà khoa học có thể cho lai những con vật mà họ mang theo với một số con dê núi, vì đáng kinh ngạc là có một con lai khả thi. Họ đã làm điều đó để giúp di thực các loài động vật lên hành tinh và vẫn giữ được những đặc điểm vốn có của chúng. Và vì vậy họ đã đi vào một chương trình nhân giống chọn lọc rất chuyên biệt. Các động vật khác được mang đến chủ yếu như một nguồn thực phẩm đã không sống sót. Con vật gặp khó khăn khi sinh sản và con của nó thường bị dị dạng. Và vì vậy họ đã quyết định rằng, vì họ nhận thấy những động vật có nguồn gốc từ hành tinh này có thể ăn được mà không bị tổn hại gì, họ sẽ tiến hành giết mổ những con vật mà họ đã mang theo và sử dụng cho mùa đông đầu tiên đó.

D: Dù sao thì họ cũng không thực sự cần những thứ họ đã mang theo.

B: Vì họ phát hiện ra rằng, mặc dù mặt trời khác nhau, nhưng các chất hóa học cơ thể của động vật trên hành tinh không độc đối với chúng và chúng có thể nhận được dinh dưỡng từ chúng.

D: Họ đã thử nghiệm để tìm ra những điều này. hay họ đã làm các bài kiểm tra kiểu nào đó?

B: Họ đã làm các bài kiểm tra.

D: Bạn nói con bò đã chết. Còn con dê thì sao? Điều đó có tồn tại đến thời đại của chúng ta không?

B: Vâng. Dê con cuối cùng đã giao phối với dê núi và nó sống sót. Nhưng sau bao nhiêu thế hệ lai tạo, bây giờ không thể phân biệt được với dê núi. Có lẽ các nhà khoa học có thể coi nó là một giống dê núi khác. Và bất kỳ điểm bất thường nào có thể được quan sát có thể được giải thích là sự khác biệt giữa các giống chứ không phải giữa các loài. Về cơ bản đó là những gì ngày nay.

D: Bạn đã nói về việc họ mang theo hạt giống và những thứ tương tự. Có cây nào sống sót không?

B: Họ đã lai tạo rất nhiều với những cây đã có ở đây đến nỗi bạn thực sự không thể tìm thấy chúng. Một loại cây có khả năng xảy ra là cái mà bạn gọi là "ngô."

D: Bắp? Người Mỹ bản địa gọi nó là ngô. Bạn có nghĩ rằng đây là nguồn gốc trực tiếp từ những hạt họ mang theo không?

B: Ngô cũng đã pha trộn với cây bản địa, nhưng nó có Có nhiều gen trội hơn từ hành tinh quê hương so với các loài thực vật khác trên Trái đất.

D: Tôi đã tự hỏi liệu có một loại cây nào mà chúng ta có thể truy tìm lại hạt giống của chúng hay không.

B: Không, nó đã có từ rất lâu rồi. Nhiều thời đại.

D: Còn về cây mà anh ấy nói đến Có một số cây có trái

B: Vâng, một trong số chúng sống sót. Bạn được biết đến với cái tên là quả hồng

D: (Ngạc nhiên) Quả hồng?

B: Một trong số chúng. Quả hồng được tìm thấy trên lục địa này đó là khác với cây được tìm thấy ở lục địa Châu Á. Cây kia không sống được, nhưng rất giống với cây mơ. Nó không sống được ở vùng đất đó vì nó phải được chăm sóc; nhưng cây hồng vẫn sống sót.

D: Sau đó quả hồng sẽ là thứ có thể truy nguyên trực tiếp từ họ. Và anh ấy nói về loại cây mà họ làm vải . Bạn có biết đó là cái nào không?

B: Loài thực vật đó phát triển mạnh ở đây trên Trái đất và nó phân nhánh thành nhiều loại cây khác nhau. Thật khó để nói nó là cây nào vì có rất nhiều loài thực vật có thể bắt nguồn từ nó.

D: Tôi đã nghĩ đến vải lanh, bởi vì tôi biết lanh đã được sử dụng hàng ngàn năm để làm vải.

B: lanh là một. Một sự thích nghi khác của cây là yucca hoặc cỏ gấu. Có nhiều cách thích nghi từ cùng một loại cây.

D: Sau đó, họ vừa tách ra thành nhiều loại khác nhau. Tôi muốn biết thêm một chút về những người đầu tiên ở đó. Tuin cho biết có một nhóm nhỏ người ở đó bất cứ khi nào con tàu gặp sự cố.

B: Vâng, người bản xứ. Họ là những người kiểu thổ dân, tổ tiên xa xôi của thổ dân châu Mỹ. Trên chuỗi tiến hóa, họ dường như là người thời kỳ đồ đá, trong

sự phát triển giữa người Neanderthal và người Cro-Magnon. Mặc dù tôi biết người Neanderthal và Cro-Magnon không liên quan trực tiếp đến dòng tiến hóa, cho đến nay về mặt kiến thức và sự phát triển văn hóa. Chúng mặc da và thường sống trong các hang động hoặc xây dựng nơi trú ẩn – thường là từ gậy và bùn.

D: Họ không có bất kỳ hình thức nông nghiệp nào?

B: Không, họ là những người săn bắn và hái lượm. Họ săn bắt thú chơi, và khi đến thời điểm thích hợp trong năm, họ sẽ thu thập bất cứ loại trái cây và hạt nào đang mọc hoang. Cuối cùng chúng tôi đã tiến gần hơn đến việc hẹn hò với sự xuất hiện của Old Ones. Các nhà địa chất nói rằng đã có bốn bước tiến lớn của băng trong Kỷ Băng hà, bao gồm các giai đoạn băng tan trở lại. Tầng băng cuối cùng đã biến mất khỏi Bắc Mỹ từ mười đến mười lăm nghìn năm trước. Với sự rút lui của băng, nhiều dạng động vật đã tuyệt chủng và được thay thế bằng các loài động vật hiện đại.

Các nhà khoa học nói rằng chính trong thời kỳ băng hà cuối cùng, con người lần đầu tiên xuất hiện trên Trái đất. Các loài hình người trước đó, chẳng hạn như người Neanderthal, được cho là đã tồn tại trong kỷ băng hà cuối cùng. Loài người hiện đại phát triển trong thời kỳ cuối cùng của băng (hoặc khoảng 15, 000 năm trước) và với sự rút lui của nó (10, 000 năm trước) đã sinh sống trên Trái đất. Theo thông tin lịch sử này, Old Ones đã bị rơi trong thời kỳ xen kẽ cuối cùng khi người tiền nhiệm của con người hiện đại đang sống ở khu vực đó. Người ngoài hành tinh (hoặc hậu duệ của họ) đã sống ở đó khi một số loại đại hồng thủy xảy ra, bởi vì nó được ghi lại trong truyền thuyết của họ. Sự kiện quyết liệt có kích hoạt đợt tăng băng cuối cùng không?

D: Họ là người hiền lành hay người hiếu chiến?

B: Đúng là họ có vũ khí để săn bắn, nhưng họ rất hiền lành. Họ không thực sự tiếp xúc với những người khác vì vị trí của họ. Họ đã phần nào bị cô lập. Họ cực

kỳ tâm linh nên hầu như không cần đến lời nói. Họ có một vốn từ vựng rất nhỏ, vì đơn giản là không cần phải phát triển nó.

D: Còn những người trên tàu – họ có phải là nhà ngoại cảm không?

B: Đúng vậy, họ cũng có tâm linh cao, nhưng vì họ là người ngoài hành tinh nên ... à, một bước sóng khác, có thể nói như vậy.

D: Đây là ý của Tuin về việc không hòa hợp.

B: Vâng. Tuy nhiên, khi họ thích nghi với cuộc sống trên Trái đất, sức mạnh tâm linh của họ cũng điều chỉnh để hài hòa với năng lượng của Trái đất, điều này giúp họ dễ dàng tiếp xúc với người bản địa hơn.

Ban đầu, cả hai nhóm đều rất đau khổ vì họ rất nhạy cảm và tâm linh. Cả hai đều nhận ra vấn đề là gì, nhưng họ biết không thể làm gì hơn để giải quyết vấn đề. Vì vậy, người bản xứ về cơ bản đã để họ yên. Và thuộc địa đã làm việc để thích nghi với hành tinh và hòa hợp với nhau. Vì cả hai về cơ bản đều là những nhóm người hiền lành, nên những người bản xứ thực sự không gặp nhiều vấn đề với các cuộc đụng độ. Có một vài hiểu lầm nhưng họ đã được giải quyết thẳng thắn. Vấn đề chính là sốc văn hóa, điều này có thể xảy ra.

D: Tôi tự hỏi người dân thuộc địa nghĩ gì khi họ hạ cánh và nhìn thấy loại ... người này.

B: Họ vui mừng khi thấy điều này, vì họ biết nếu loài người phát triển nhờ sự hỗ trợ của hành tinh, họ sẽ có cơ hội sống lớn hơn. Nếu một loài thuộc loại người có thể tồn tại trên một hành tinh, điều đó sẽ làm tăng cơ hội sống sót của chúng. Bởi vì nó có nghĩa là ngách sinh thái đã tồn tại và họ chỉ cần hòa mình vào đó.

D: Nhưng người bản xứ rất lạc hậu về mặt trí tuệ, theo tiêu chuẩn của họ.

B: Chà, họ đã lạc hậu về công nghệ, nhưng không phải về trí tuệ hay tâm linh. Họ đang ở giai đoạn phát triển công nghệ, nơi họ chỉ có công cụ bằng đá và những thứ như vậy. Nhưng vì khả năng ngoại cảm và sự hòa hợp với Trái đất, tôn giáo và triết học của họ cũng tiên tiến như triết học của thuộc địa. Bằng cách đó, việc liên hệ dễ dàng hơn. Lúc đầu, các thành viên trẻ hơn của thổ dân muốn tôn thờ thuộc địa như các vị thần. Nhưng sau đó họ đã nhận ra lỗi trong cách làm của mình, và hiểu rằng họ không phải là thần thánh mà là những sinh vật giống con người. Nó chỉ là một vấn đề của việc điều chỉnh chúng. Và những người bản xứ đã giúp các thành viên của thuộc địa tìm ra những loài động thực vật có thể ăn được và loài nào không ăn được.

D: Tôi giả định rằng cuối cùng chúng đã lai tạo, và đó là cách chúng có thể sống sót.

B: Vâng. Mặc dù họ đã bắt đầu thích nghi với hành tinh, nhưng các nhà khoa học biết rằng họ sẽ không bao giờ có thể điều chỉnh hoàn toàn với bức xạ của mặt trời. Và họ muốn tồn tại. Họ quyết định rằng cách tốt nhất là lai tạo với những người bản địa, và do đó mang một số đặc điểm mạnh hơn của họ về khả năng chịu đựng ánh nắng mặt trời. Người bản xứ thấp hơn và chắc chắn hơn người dân thuộc địa. Họ là những gì bạn sẽ coi là có chiều cao và hình thể bình thường, nhưng họ là những người hấp dẫn. Và vì vậy, nếu những người trẻ tuổi của thuộc địa muốn quan hệ tình dục với người bản xứ, họ được phép và thậm chí được khuyến khích làm như vậy.

D: Sau đó người bản xứ không thực sự ghét họ.

B: Không, không hề. Khác nhau nhưng không ăn nhập. Nó chỉ là một vấn đề giới thiệu họ với các tiêu chuẩn vệ sinh hiện đại hơn.

D: Tôi tự hỏi liệu việc giao phối giữa các loài có khó khăn đối với họ không, bởi vì đó là điều họ phải làm để tồn tại.

B: Nó không phải là khó khăn. Họ phải làm điều đó để tồn tại nói chung, nhưng mỗi cá nhân phải tự lựa chọn về vấn đề này. Một số đã làm và một số thì không. Một số thành viên thuộc địa đã lai tạo với nhau, và một số lai với người bản địa. Nhưng cuối cùng sau hai hoặc ba thế hệ, mọi người đều mang trong mình dòng máu quê hương. Đương nhiên, điều này đã thay đổi diện mạo của họ, và nó cũng giúp khả năng tâm linh của họ điều chỉnh theo các trường năng lượng của Trái đất.

D: Tôi đoán sau đó chúng không bao giờ sáng màu như vậy nữa.

B: Không. Đối với người bản địa có màu da đặc trưng của thổ dân châu Mỹ: da nâu, tóc đen xanh, mắt nhắm chặt. Và những người thuộc địa cao và mảnh mai. Tóc họ vàng hoe; mái tóc đen nhất của họ là màu vàng tro. Màu xanh lam nhạt cũng là một màu tóc phổ biến (đó là một điều bất ngờ). Đó là một loại màu xanh nhạt, nhạt. Và màu da của họ thuộc loại màu bạc. Khi chúng chết nó trông giống như một màu xám nhạt. Khi họ còn sống, với chất tiết từ da và năng lượng sống, nó trông có màu bạc.

Không phải là nó sẽ tỏa sáng đặc biệt, nhưng nhìn chung nó có màu bạc. Trong ánh sáng trực tiếp, dầu trên da sẽ làm cho nó sáng lên một chút, nhưng không có gì hào nhoáng. Bởi vì người bản địa có màu đồng, khi họ giao phối với người ngoài hành tinh, con cái của họ về cơ bản sẽ có màu đồng nhạt hơn. Nó vẫn sẽ có kiểu ánh kim đối với màu sắc do một bên cha mẹ có màu bạc và một bên còn lại là màu đồng. Sẽ không có một màu nâu nhạt hơn như những gì đã xảy ra khi người Mỹ bản địa lai tạo với người da trắng. Với điều này, đồ đồng vẫn là đồ đồng, nó chỉ là một đồ đồng nhẹ hơn.

D: Sau đó màu bạc bị át đi ngay lập tức.

B: Vâng, nó đã rút đi. Nó không bị át đi ngay lập tức, bởi vì trong nhiều thế hệ, người ta có thể biết ai là hậu duệ của người ngoài hành tinh. Những người có một số nguồn gốc thuộc địa sẽ có màu da sáng hơn những người hoàn toàn là người gốc bản địa.

D: Nhưng phần lớn người ngoài hành tinh tóc vàng. Có tóc trắng không?

B: Một số. Màu sắc dao động từ vàng tro đến vàng nhạt đến vàng bạch kim và xanh lam nhạt. Và các biến thể khác nhau của phạm vi đó; đôi khi ai đó có thể tóc vàng bạch kim nhưng với những điểm nổi bật màu xanh lam nhạt. Khi chúng ở dưới ánh sáng trực tiếp, bạn sẽ thấy những tia sáng xanh nhạt trên mái tóc vàng bạch kim này. Và những người khác sẽ trực tiếp có màu xanh lam nhạt, do đó, bất kể ánh sáng họ đang ở trong ánh sáng nào, rõ ràng đó là màu xanh lam nhạt.

D: Những màu đó sẽ bị át đi ngay lập tức về mặt di truyền, tôi cho là vậy.

B: Đúng vậy. Các khía cạnh màu xanh của nó mất nhiều thời gian hơn để được lai tạo bởi vì người bản địa có màu xanh lam trên tóc của họ từ nó trở nên đen.

Bạn đã thấy màu sắc. Nó có màu đen khi bạn nhìn vào nó, nhưng khi mặt trời chiếu vào nó vừa phải, bạn sẽ thấy những điểm nổi bật màu xanh lam vì nó quá tối. Một số thể hệ đầu tiên và thứ hai có màu tóc thú vị. Thông thường, khi một con tóc vàng tro lai tạo với người bản địa, lông sẽ có màu đỏ; không phải là màu đỏ phổ của bạn mà là màu đỏ cam bình thường hoặc màu nâu vàng hơn – một màu rất dễ chịu. Và đôi khi bất cứ khi nào ai đó có mái tóc xanh nhạt giao phối với một người bản địa, những đứa trẻ có xu hướng có mái tóc màu xanh lam sáng. Họ thấy điều này rất thú vị.

D: (Cười) Màu xanh sáng!

B: Bởi vì bóng tối của mái tóc của người bản xứ sẽ tối đi giữa hai người. Nhưng vì cả hai đều có màu xanh nổi bật nên nó sẽ có màu xanh lam đậm thay vì màu nâu hoặc thứ gì đó tương tự.

D: (Cười) Vì vậy, đó là màu mất nhiều thời gian nhất để biến mất. Sáng. Thông thường, nếu ai đó có mái tóc màu xanh lam sáng giao phối với người bản địa, nó sẽ tạo ra màu tối và bạn thực sự không thể quyết định đó là màu đen hay

xanh lam. Nhưng đã có rất nhiều biến thể màu xanh lam trong hai hoặc ba thế hệ. Các đặc điểm tóc vàng được tạo ra ngay lập tức. Đôi khi, đặc biệt là từ những người có mái tóc đỏ, khoảng một phần tư trẻ em được sinh ra với một biến thể tóc vàng. Nhưng nhánh di truyền cụ thể đó với nhóm tóc đỏ có xu hướng chuyển sang nâu và đen vì gen đen rất trội.

D: Tôi cho rằng đôi mắt cũng phải khác trong một thời gian.

B: Ồ vâng. Những người bản địa có đôi mắt đen hoặc nâu vàng sẫm. Và thuộc địa có đôi mắt màu tím. Vì vậy, mắt thường có màu tím hoặc nâu sẫm ở trẻ em. Tình huống sẽ có một vài gen lặn kết hợp với nhau và tạo ra một người có đôi mắt màu xám bạc, nhưng điều đó cực kỳ hiếm. Với những màu tóc đa dạng này, trong một thời gian, nó đã trở thành một với lũ trẻ, bất cứ khi nào có ai đó đi cắt tóc, chúng sẽ gom tóc lại và may những loại vải có kiểu dáng khác nhau, sử dụng những màu tóc khác nhau.

D: (Cười) Điều đó sẽ rất thú vị. Tôi đoán họ có thể vui vẻ khi làm điều đó.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 16: Các hiện vật

D: Rõ ràng có những người trên lục địa này ngày nay là hậu duệ của các thuộc địa.

B: Vào thời điểm này của bạn, bất cứ ai có bất kỳ người da đỏ Mỹ nào trong người đều sẽ có một chút dòng máu của Old Ones vì nó cuối cùng đã được lan truyền khắp các dân tộc Mỹ da đỏ. Đã có hàng ngàn năm giao phối giữa các loài ở đây. Khoảng thời gian đó đủ lâu để gen của họ được lan truyền trong tất cả người da đỏ châu Mỹ, do đó họ là con cháu của Người già.

D: Điều đó có nghĩa là người Mỹ bản địa đến từ Eskimos?

B: Ồ, một phần. Người Eskimos cũng lai với những thổ dân châu Mỹ khác, và do đó nó cuối cùng lan rộng. Một trong những đặc điểm của Old Ones còn tồn tại khá nguyên vẹn là khả năng chịu đựng rượu thấp, bởi vì những con kho bình thường, nguyên chất làm bằng đất có thể có khả năng chịu đựng rượu cao. Nhưng trên hành tinh của họ, những hành tinh cũ đã có một sự kết hợp hóa học khác cho loại thuốc giải trí của họ. Họ không có rượu, vì vậy không có khả năng chịu đựng nó. Đó là lý do tại sao người Mỹ bản địa có thể phát điên khi họ uống rượu. Cơ thể của họ không thể xử lý rượu.

D: Có những đặc điểm nào khác đã được thực hiện?

B: Có một số yếu tố về máu, nhưng chúng rất hiếm và khó tìm nên không thực sự tạo ra nhiều sự khác biệt.

D: Ý bạn là bệnh về máu hay sao?

B: Không. Các yếu tố trong máu mà các bác sĩ và nhà nghiên cứu biết khi họ phân tích máu trong máy ly tâm và phân tích hóa học trên đó. Các bác sĩ đã cho rằng chúng rất hiếm. Họ chỉ là những nhánh nhỏ của gen của Người già vẫn còn tồn tại, bởi vì những người cũ có dòng máu khác với chúng ta.

D: Là bức xạ bình thường cao hơn trong khoảng thời gian đó, hay là do họ không quen với nó?

B: Chúng đến từ một mặt trời khác có lượng bức xạ thấp hơn, và vì vậy chúng không có bất kỳ biện pháp bảo vệ tự nhiên nào đối với nó. Đó là một lý do tại sao những người trong thời đại của bạn bị ung thư da do ánh nắng mặt trời. Họ có một số gen của Người già.

D: Vậy thì bây giờ họ vẫn còn rất nhạy cảm với ánh nắng mặt trời?

B: Không nhiều như trước đây, nhưng nó vẫn phát triển một số trong thời gian của bạn.

D: Còn những đặc điểm nào khác vẫn được mang theo?

B: Có Lupus Erythematosus. Đó là tình trạng da nhạy cảm với ánh nắng mặt trời. Tôi tin rằng từ bạn sử dụng là "aller-gic." Người đó tiếp xúc với ánh nắng mặt trời, da nổi mẩn đỏ và cơ thể bắt đầu đau nhức và trục trặc. Nó khiến hệ thống miễn dịch tự nhiên của cơ thể tự tấn công cơ thể. Đặc biệt là ở các khớp. Đó là một đặc điểm khác từ Old Ones.

Lupus là một bệnh viêm mãn tính có thể ảnh hưởng đến các bộ phận khác nhau của cơ thể, đặc biệt là da, khớp, máu và thận. Hệ thống miễn dịch của cơ thể bình thường tạo ra các protein được gọi là kháng thể để bảo vệ cơ thể chống lại vi rút, vi khuẩn và các vật chất lạ khác. Những vật liệu lạ này được gọi là kháng nguyên. Trong một trật tự tự miễn dịch chẳng hạn như lupus, hệ thống miễn dịch mất khả năng phân biệt giữa các chất lạ (kháng nguyên) với các tế bào và mô của chính nó. Sau đó, hệ thống miễn dịch tạo ra các kháng thể chống lại "bản thân". Nói cách khác, cơ thể bắt đầu tấn công chính nó, do đó có tên Lupus có nghĩa là chó sói.

Lupus là một căn bệnh khá bí ẩn vì rất khó chẩn đoán, chưa rõ nguyên nhân. Người ta tin rằng các yếu tố môi trường và di truyền có liên quan. Họ đã phát hiện ra rằng có một khuynh hướng di truyền hoặc di truyền đối với căn bệnh này, và các yếu tố môi trường đóng một vai trò quan trọng trong việc kích hoạt các cơn bùng phát. Một trong những yếu tố này là sự nhạy cảm bất thường với ánh sáng mặt trời.

Căn bệnh này xảy ra ở phụ nữ thường xuyên hơn nam giới, do đó người ta tin rằng các hormone có thể đóng một vai trò nào đó. Và người Mỹ bản địa phát triển bệnh thường xuyên hơn người da trắng. Một số bộ lạc thổ dân châu Mỹ (Sioux, Crow, Arapahoe) có khuynh hướng mắc bệnh cao. Đây là một mô tả đơn giản về một căn bệnh rất phức tạp, nhưng thật ngạc nhiên khi các triệu chứng

cho thấy nó có thể được kết nối với một gen khiếm khuyết được truyền lại qua hàng nghìn năm từ Người xưa.

D: Nó đi cùng với độ nhạy của họ với bức xạ?

B: Vâng. Nó không nhất thiết xuất hiện ở cùng một người cùng một lúc, nhưng nó liên quan đến những vấn đề mà họ gặp phải với bức xạ. Nhưng cũng có một số đặc điểm tốt được truyền lại. Nhiều khả năng tâm linh mà con người có. Một số người có tầm nhìn ban đêm hoặc "mắt mèo", như một số người gọi. Họ có thể nhìn thấy trong bóng tối rất dễ dàng. Đó là một đặc điểm từ những người cũ.

D: Vâng, họ sẽ phải nhìn trong bóng tối nếu họ làm việc vào ban đêm, hoặc trong ánh sáng mờ hơn trên đồ nghề của họ. Bạn nói rằng những người da đỏ Bắc Mỹ đều là con cháu của họ. Đó có phải là nơi dòng máu dừng lại ở Bắc Mỹ không?

B: Điều đó thật khó nói. Chủ yếu là ở Bắc và Nam Mỹ vì đó là nơi sinh sống của các dân tộc Mỹ bản địa.

Và những người có quan hệ họ hàng với các dân tộc da đỏ chủ yếu ở Tây bán cầu. Một số dòng máu đã truyền một ít sang các chủng tộc khác, khi những người từ bán cầu này sang nơi khác sinh sống và sinh con. Nhưng nó không phổ biến rộng rãi như ở Tây bán cầu.

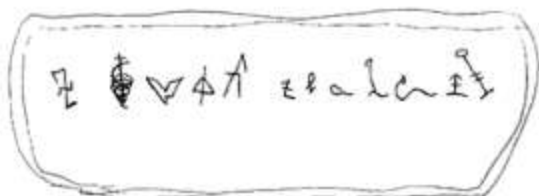
D: Sau đó, các gen chiếm ưu thế hơn ở đây. (Tôi chợt nảy ra một ý tưởng khác.) Tôi tự hỏi, liệu bạn có thể vẽ tấm biển treo trên tòa nhà đó không? Cái có ký hiệu trên đó?

B: Tôi có thể thấy nó. Tôi không biết những gì được nói.

D: Bạn có thể vẽ thiết kế cho tôi.

B: Tôi có thể thử.

Tôi để Beth mở mắt lần nữa và đưa cho cô ấy tờ giấy và bút đánh dấu. Cô bắt đầu vẽ hình dạng của dấu hiệu.

B: Dấu hiệu không phải là một hình dạng quá bất thường, và nó phải thẳng. Nền tối, và chữ trên đó nhạt. Và chữ cái ... Tôi không biết liệu mình có thể tái tạo lại chính xác chữ cái hay không bởi vì dấu hiệu đã bị mờ dần vào thời của Tuin, mặc dù anh ấy không nhận ra điều này.

D: Dù sao cũng chỉ cần cố gắng.

Cô ấy đã vẽ tất cả các chữ cái trông kỳ lạ.

D: Đó có phải là tất cả chúng không?

B: Vâng. Có một thời điểm rõ ràng là có bản in mịn hơn dưới chúng. Tôi lấy tờ giấy đi và để Beth nhắm mắt lại.

D: Từ vị trí của bạn bây giờ, bạn có thể cho biết những biểu tượng đó có ý nghĩa gì không?

B: Vâng. Đó là một dấu hiệu từ con tàu chỉ ra sự kết hợp giữa khu của thuyền trưởng và cây cầu, nơi đặt khu vực máy tính chính. Trong con tàu, khu vực của thuyền trưởng và cây cầu và phần lớn nghiên cứu được kết hợp trong một cơ sở, và đó là dấu hiệu ghi nhận điều đó.

D: Và họ đã lưu dấu hiệu và đặt nó trên tòa nhà.

B: Vâng, họ cũng có biển báo trên các tòa nhà khác, khi chúng mới được xây dựng. Cuối cùng chúng đã bị loại bỏ, hay đúng hơn là được trao cho Người Thông thái vì hàm lượng kim loại của chúng.

D: Đây là dấu hiệu cho các khoang khác trên tàu?

B: Vâng. Và để dán nhãn cho các khu của người khác nhau.

D: Bạn có nghĩ rằng có cơ hội tìm thấy bất kỳ bộ phận nào của con tàu không?

B: Đó là một khả năng từ xa. Các bộ phận của nó vẫn bị chôn vùi và tồn tại vì cái lạnh dữ dội.

D: Bạn sẽ phải biết nơi để tìm.

B: Vâng. Nó ở một vùng rất xa. Có lẽ một ngày nào đó.

D: Có nền văn minh nào trong khu vực đó ngày nay không?

B: Có những người được gọi là "Eskimos" sống trong khu vực đó.

D: Không có thành phố hay thị trấn?

B: Chà, không có gì lớn hay chính. Dân số các thị trấn nhỏ, ví dụ 44: dân số 14.

D: Tôi nghĩ nếu nó ở gần một thị trấn hoặc thành phố lớn, ai đó có thể tìm thấy nó vào một ngày nào đó nếu họ đang đào để xây dựng hoặc một cái gì đó.

B: Không, nó sẽ không được tìm thấy theo cách đó. Nó sẽ chỉ được tìm thấy bởi các nhóm khám phá cụ thể.

D: Có một con sông chảy qua đó. Bạn có biết đó sẽ là con sông gì không?

B: Đó là một trong những luồng trung chuyển đến Yukon.

D: Sẽ khá khó để tìm thấy nơi đó trong một khu vực rộng lớn như vậy. Một điều mà Tuin đã nói về. Khi mọi thứ thay đổi? Ý của ông ấy là có một sự thay đổi trong trục?

B: Vâng.

D: Bạn có biết đây là trước hay sau thời của khủng long?

B: Sự dịch chuyển trục này xảy ra ngay sau thời kỳ khủng long. Có một sự thay đổi khác trước đó trong thời kỳ khủng long. Nhưng đây đã là thời đại của động vật có vú.

D: Tôi nghĩ vậy, bởi vì anh ấy không đề cập đến bất kỳ con khủng long nào.

B: Anh ấy không biết về cái nào.

D: Sau đó, có một sự thay đổi lớn. Và cái thứ hai này là trong thời của Old Ones. Sáng. Nó không phải là chủ yếu của một sự thay đổi, nhưng nó vẫn gây chấn thương.

D: Sau đó, sự thay đổi đầu tiên là sự thay đổi tạo ra kỷ băng hà, hay tôi nói đúng?

B: Tất cả sự thay đổi đều góp phần tạo nên kỷ băng hà. Sự thay đổi lớn đầu tiên đó chủ yếu làm thay đổi dòng khí hậu đến nơi nhiều động vật chết đột ngột và nghiêm trọng do các phương tiện bạo lực. Sự thay đổi thứ hai khiến phần lớn hành tinh trở nên lạnh hơn và ở đó bước vào kỷ băng hà.

D: Bởi vì nó di chuyển các cực. Nhưng nơi anh sống, nó có lạnh hơn không?

B: Nó cực kỳ lạnh. Chỉ là anh coi đó là lẽ đương nhiên. Dù sao thì nơi anh ta sống đã trở nên lạnh lẽo trong một thời gian dài. Và khi trời trở nên lạnh hơn một chút, nó chỉ có nghĩa là nhiều băng hơn, nhiều tuyết hơn.

D: Tôi đang nghĩ về kỷ băng hà và sông băng. Tôi không nghĩ rằng anh ấy đề cập đến bất cứ điều gì như vậy.

B: Không.

D: Bất cứ khi nào Old Ones bị rơi ở đó, khí hậu có khác so với thời của Tuin không?

B: Đúng vậy. Có một sự dịch chuyển trục trong các thế kỷ xen kẽ.

D: Khí hậu như thế nào khi lần đầu tiên chúng bị rơi? B: Nó là vùng cận nhiệt đới, giống như miền nam Bắc Mỹ – khu vực mà bạn gọi là “sâu phía nam” Nó ấm áp, ẩm ướt, nhiều cây xanh, nhiều thực vật, nhiều động vật, rất màu mỡ

D: Sau đó nó trở thành Bắc cực sau khi dịch chuyển. Có một điều tôi đã thắc mắc là Tuin đã tìm thấy con vật kỳ lạ đó. Bạn có thấy gì về điều đó không?

B: Vâng. Đó là một điều hiếm khi xảy ra. Có rất nhiều vũ trụ riêng biệt tồn tại trong cùng một không gian với của bạn. Chúng bình thường vô hình vì chúng đang dao động ở các tốc độ khác nhau.

Các vũ trụ khác nhau này giao nhau với nhau nhưng thông thường các điểm giao nhau không tương thích, vì vậy cư dân của hai vũ trụ khác nhau không nhận biết được điểm giao nhau. Có thể có một số thay đổi nhỏ mà một hoặc hai người có thể nhận thấy, nhưng nó sẽ không có gì lớn. Trong trường hợp này, có một điểm đặc biệt hiếm khi xảy ra ở một giao lộ tương thích. Khi Tuin đi săn, anh ấy ở trong hai vũ trụ đồng thời nhưng không nhận thức được điều đó. Con vật mà anh ta giết là một cư dân của vũ trụ khác. Nhưng vì nó là một giao điểm

tương thích nên anh ta có thể vận chuyển con vật vào vũ trụ này mà không phá hủy ma trận cơ bản của nó.

Điều này rất khó hiểu đối với tôi. Tôi chưa bao giờ bắt gặp ý tưởng về các vũ trụ song song trước đây trong công việc của mình. Trong cuốn sách Keepers of the Garden của tôi, chúng tôi đã thảo luận về các vũ trụ khác được cấu tạo từ năng lượng, và tôi cho rằng chúng nằm ở đâu đó ngoài không gian. Tôi chưa từng nghe nói về những thứ có cấu tạo từ các đặc tính vật lý tương tự như trái đất, và chiếm cùng không gian với chúng ta.

D: Ý bạn là vũ trụ kia cũng là một vũ trụ vật chất?

B: Vâng. Đó là một vũ trụ vật chất được xây dựng theo một ma trận cơ bản khác. Nhưng vì giao điểm tương thích nên ma trận của con vật không bị phá hủy khi nó được đưa đến vũ trụ này. Đó là những gì làm cho điều đó xảy ra rất hiếm. Nếu giao điểm không tương thích, ma trận cơ bản của bất kỳ thứ gì từ vũ trụ khác sẽ bị phá hủy và nó không tồn tại lâu trong vũ trụ này.

D: Ý bạn là thế nào, nó bị phá hủy? Nó sẽ biến mất hay sao?

B: Vâng. Nó sẽ tan thành hư không và giải phóng năng lượng vào ête.

D: Ai đó sẽ thấy nó giống như một ảo ảnh hay một cái gì đó?

B: Có lẽ. Trong một số trường hợp nhất định, họ sẽ nhìn thấy nó, sau đó nó sẽ lung linh và biến mất vào hư vô.

D: Ý bạn là, vũ trụ khác này đang sống, tồn tại song song với vũ trụ này?

B: Đúng vậy, có vô số vũ trụ tồn tại song song với vũ trụ này. Và tất cả chúng đan xen như một tấm vải (Thờ dài) Các thuật ngữ của ngôn ngữ này là không đủ.

D: Tôi đã được nói điều đó trước đây.

B: Để có một giao điểm tương thích, giống như trong sự cố này với Tuin, phải có một tập hợp các biến rất bất thường tồn tại đồng thời. Vì nó rất hiếm khi xảy ra, nó không thể được biểu thị bằng tỷ lệ phần trăm; số lượng quá nhỏ.

D: À, anh ấy có nói rằng bất cứ khi nào anh ấy nhìn thấy con vật này, anh ấy có một cảm giác kỳ lạ với các giác quan của mình.

B: Đúng vậy, anh ấy rất phát triển về mặt tâm linh và vì vậy anh ấy nhận thức được sự thật rằng anh ấy đang ở trong hai vũ trụ đồng thời, nhưng anh ấy không biết làm thế nào để nói điều này bằng lời. Anh biết những gì anh biết mà không thực sự biết những gì anh biết.

D: Vâng, anh ấy không biết chính xác nó là gì. Nhưng ý bạn là điều này rất bất thường khi anh ta có thể mang con vật trở lại với mọi người?

B: Vâng. Có thể đưa con vật trở lại hoàn toàn vào vũ trụ của mình mà con vật không bị tan biến thành hư không là điều vô cùng bất thường. Nó hiếm khi xảy ra. Nó xảy ra, nhưng không thường xuyên lắm.

D: Tất nhiên, người dân cũng rất đói vào thời điểm đó. Đây có thể là một phần của nó.

B: Vâng. Không nghi ngờ gì nữa, khả năng tâm linh của họ đã giúp con vật thực hiện quá trình chuyển đổi.

D: Trong nhiều năm sau đó, đầu và da của con vật đã được sử dụng bởi Người khôn ngoan, vì vậy nó chắc chắn là một thứ vật chất. Và họ đã ăn nó, và nó dường như không gây hại cho họ theo bất kỳ cách nào.

B: Đúng.

D: Khái niệm này rất thú vị, nhưng nó cũng rất phức tạp.

B: Vâng. Tôi cảm thấy rằng có lẽ tôi đã để lại một số ấn tượng sai lầm trong tâm trí bạn do sự bất cập của ngôn ngữ này.

D: Chà, điều đó có thể. Nhưng những người khác mà tôi từng nói chuyện như thế này cũng nói rằng ngôn ngữ không đủ để giải thích mọi thứ. Đôi khi họ phải rút ra những phép loại suy cho tôi.

B: Đúng. Nhưng họ cũng thiếu sót nhất. Nó để lại những khái niệm khá đơn giản trong tâm trí bạn. Ý tưởng này quá mới mẻ và phức tạp đối với tâm trí tôi nên tôi chỉ muốn chạm vào nó một cách ngắn gọn trong cuốn sách này. Tôi không muốn làm người đọc bối rối hoặc phân tâm khỏi câu chuyện mà tôi đang cố gắng kể. Khái niệm về các vũ trụ song song sẽ được khám phá đầy đủ hơn trong cuốn sách của tôi, *The Convolutated Universe*.

D: Tuin nói về một số thứ trong túp lều của Người thông thái. Một bức tranh anh ấy vẽ đối với tôi giống như một bảng điều khiển nhạc cụ.

B: Đó là. Đó là bảng điều khiển được liên kết với máy tính trung tâm. Họ đã để máy tính nguyên vẹn trong nhiều thế hệ sau sự cố. Và bảng điều khiển chính được đưa vào túp lều của nhà lãnh đạo, vì vậy anh ta có thể tham khảo ý kiến bằng máy tính khi cần. Khi xây dựng thuộc địa, họ đã sử dụng các bộ phận của con tàu. Và cuối cùng họ đã sử dụng toàn bộ con tàu. Cuối cùng họ cũng phải ăn thịt chiếc máy tính, nhưng họ vẫn giữ nguyên tấm bảng để nhắc nhở họ về di sản của họ.

D: Máy tính chính được đặt ở đâu?

B: Tất cả các tài liệu lưu trữ và kiến thức đã được lưu trữ trong tàu. Họ sử dụng nó như một thiết bị giáo dục và cho trường học và những thứ như vậy. Họ đã thiết lập một thiết bị liên lạc, nhưng nó không mạnh như họ mong muốn. Vì vậy, họ không tính đến việc liên hệ với bất kỳ ai ở nơi khác.

D: Tuin nói rằng họ đã nói chuyện với một bức tường và một thứ gì đó giống như một tảng đá. Đúng không?

B: Khi những người đầu tiên xây dựng thuộc địa, họ vẫn sống trong tàu cũng như sống trong các tòa nhà riêng biệt. Trong thư viện của con tàu, người ta có thể nói chuyện với tường như một phần của hệ thống liên lạc nội bộ của con tàu và nói chuyện trực tiếp với máy tính.

Bức tường có thể được sử dụng để hiển thị thông tin, giống như một màn hình chiếu phim, như những hình ảnh do máy tính tạo ra. Tinh thể mà anh ta nói đến là một trong những loại tinh thể chuyên dụng mà họ có. Khoa học tinh thể học cực kỳ tiên tiến, và nó là một khoa học rất tinh tế. Họ có thể phát triển một tinh thể cho hầu hết mọi mục đích. Và một thứ mà họ phát triển có thể được sử dụng theo cách bạn sử dụng radio. Nếu một người cần liên hệ với một người khác, họ sẽ có một viên pha lê mà họ có thể nói chuyện. Nó sẽ được gắn vào một dụng cụ để bạn có thể tinh chỉnh nó theo trường năng lượng và ma trận của một tinh thể cụ thể thuộc về người khác.

D: Sau đó họ đang nói với nhau và không nói với những người trên tàu khác?

B: Trước khi các con tàu rời đi, họ đã nói chuyện với những người khác thông qua một viên pha lê như thế này. Nhưng sau khi các con tàu rời đi, họ đã sử dụng nó để liên lạc với nhau.

D: Sau đó, khi họ đang nói chuyện với bức tường, họ thực sự đang nói chuyện với máy tính trên tàu. Họ không có cách nào liên lạc với bất kỳ ai bên ngoài sau khi những con tàu khác bay đi?

B: Họ có một thiết bị loại radio để họ có thể phát sóng, nhưng không ai đến được trong phạm vi phát sóng của họ.

D: Anh ấy cũng vẽ một bức tranh về một chiếc mũ trông kỳ lạ hoặc thiết bị đội mũ bảo hiểm. Tôi tò mò không biết nó được sử dụng để làm gì.

B: Nó đã được sử dụng cho nhiều thứ. Đó là một nhạc cụ rất tinh tế, nhưng về cơ bản nó là một thiết bị học tập. Bất cứ khi nào muốn tìm hiểu về một chủ đề cụ thể, người ta sẽ đội chiếc mũ bảo hiểm này lên và những sợi dây mảnh bên trong, từ năng lượng được tạo ra, sẽ kéo dài ra bên ngoài cho đến khi chúng gần chạm vào khắp đầu. Năng lượng sẽ giữ chiếc mũ lơ lửng nên bạn gần như không cảm thấy nó. Chiếc mũ này được liên kết với máy tính trung tâm để bạn có thể tìm hiểu về bất cứ thứ gì bạn muốn hoặc xem bất cứ thứ gì bạn muốn. Điều này là do chiếc mũ có thể tạo ra hình ảnh trong tâm trí bạn và cung cấp kiến thức trực tiếp cho bạn. Đó là một cách học tập trung hơn. Họ không sử dụng nó độc quyền, bởi vì bạn có thể bị kiệt sức vì nó. Nếu nó được sử dụng với liều lượng hạn chế, nó rất hữu ích và hữu ích. Đó là một thiết bị cực kỳ phức tạp.

D: Nó có tất cả những chỗ lồi lõm bên ngoài. Những thứ này có được kết nối với dây điện hoặc sợi lông ở bên trong không?

B: Vâng. Các vết lồi ở bên ngoài là các tinh thể và chúng được kết nối thông qua các vi mạch với các dây ở bên trong.

Và những tinh thể này đã được điều chỉnh vào máy tính, do đó người ta có thể kiểm soát những gì mình đang học chỉ thông qua suy nghĩ. Người ta không cần phải thực sự làm việc với bất kỳ thiết bị nào. Các tinh thể hòa hợp với não để chúng có thể thay đổi các cực và tinh chỉnh của chúng để đáp ứng những gì bộ não của bạn muốn và thu thập thông tin từ máy tính.

D: Nó có được sử dụng với thứ loại bảng điều khiển đó không?

B: Nó có thể được sử dụng riêng biệt. Bảng điều khiển chủ yếu là một thiết bị trong thư viện. Thư viện trung tâm giống như một buồng chứa trong máy tính. Nhưng tất cả các bức tường, trần nhà và sàn nhà đều được liên kết trực tiếp với máy tính, vì vậy nó giống như một phần mở rộng của máy tính.

D: Chiếc mũ này được dùng để dạy trẻ em hay để dạy cho bất cứ ai điều gì đó mà chúng muốn học nhanh?

B: Nó thường được sử dụng cho thanh niên trở lên. Những đứa trẻ được dạy bằng những phương pháp khác nhau. Nhanh hơn các phương pháp của bạn, nhưng vẫn tương tự như các phương pháp học thông thường của bạn, do đó chúng sẽ học được kỹ luật. Họ phải học cách kỹ luật suy nghĩ và cách tập trung, bởi vì bạn cần kỹ luật tinh thần để có thể sử dụng mũ bảo hiểm và thư viện đúng cách.

D: Vì vậy, bạn sẽ không có cái loại kiệt sức này? Sáng. Chiếc mũ bảo hiểm cũng giúp tăng cường sức mạnh tâm linh nhất định. Đó là lý do tại sao nó chỉ được sử dụng cho thanh niên, khoảng 15 hoặc 16 tuổi trở lên.

Có một số thiết bị an toàn được tích hợp sẵn. Thông thường chúng không cần thiết bởi vì, như một yếu tố an toàn, chúng sẽ đảm bảo người đó có kỹ luật tinh thần thích hợp trước khi cho phép họ sử dụng mũ bảo hiểm. Khi bạn có kỹ luật tinh thần thích hợp, bạn sẽ biết mình có thể xử lý được bao nhiêu, và khi bạn đạt đến giới hạn của mình, ý thức chung sẽ bảo bạn dừng lại. Và hầu hết thời gian phần lớn trong số họ đã làm như vậy. Đôi khi một số sẽ cố gắng tiến xa hơn. Nhưng có một thiết bị hạn chế trong đó sẽ cảnh báo họ rằng họ đang đến giới hạn của mình, trong trường hợp họ không tập trung hoặc chú ý. Nếu người ta bỏ qua sự cắt giảm này, sau một khoảng thời gian nhất định, nó sẽ ngừng hoạt động trước khi bất kỳ thiệt hại vĩnh viễn nào được thực hiện. Người ta có thể bị đau đầu tương đương trong vài ngày và có thể cần phải sửa chữa nó, nhưng nó sẽ không phải là tổn thương vĩnh viễn. Nó sẽ chỉ là một điều tạm thời giống như một vết cháy nắng nhẹ do ánh nắng mặt trời.

D: Họ đã sử dụng điều này cho đến khi họ phải ăn thịt máy tính chính?

B: Vâng, họ đã sử dụng cái này trong nhiều thế hệ. Nhưng cuối cùng họ phải sử dụng các vật liệu trong máy tính cho những việc khác để tồn tại.

D: Điều đó hẳn đã gây tổn thương cho họ khi đóng cửa nó và mất tất cả những kiến thức đó.

B: Đúng vậy. Họ dành phần lớn thời gian để cố gắng ghi lại kiến thức bằng các phương tiện khác, chẳng hạn như bằng văn bản, bởi vì họ biết rằng cuối cùng họ sẽ phải ăn thịt máy tính. Và khi thời điểm đến, họ biết rằng họ không có gần như tất cả kiến thức từ máy tính được ghi lại trong một phương tiện khác. Nhưng họ đã cố gắng hết sức có thể để ghi lại những phần thiết yếu, như khoa học và công nghệ của họ và những thứ cơ bản như thế.

D: Họ đã viết nó trên những chất liệu gì?

B: Trong một nỗ lực để tự cung tự cấp và hòa hợp với hành tinh, họ đã tạo ra các sản phẩm giống như giấy và họ đã in nó trên đó. Họ bảo quản loại giấy này trong các hộp kim loại được cấu tạo đặc biệt để bảo vệ giấy khỏi mực nát.

D: Có cái nào trong số đó trôi qua không?

B: Ồ vâng. Tất cả đều được truyền lại qua nhiều đời.

Nhưng cuối cùng giấy bắt đầu mòn và họ không còn biết làm thế nào để tạo ra nhiều giấy nữa. Vì vậy, qua nhiều thế kỷ, họ dần dần đánh mất công nghệ của mình. Tại thời điểm này, nó đã được truyền miệng, dưới dạng truyền thuyết của họ. Do đó, họ nhấn mạnh đến việc giữ cho nó chính xác, bởi vì họ biết rằng họ đang truyền lại thông tin đã từng được in, nhưng họ biết rằng họ sẽ không thể in nó bây giờ. Và họ không muốn thông tin sai lệch được truyền lại.

D: Đây là một lý do tại sao nó tồn tại lâu như vậy. Nhưng Tuin nói Người khôn biết viết.

B: Vâng. Cuối cùng, việc giáo dục mọi người đọc và viết trở nên khó khăn hơn, vì những loại tài liệu đó ngày càng khan hiếm. Cuối cùng qua nhiều thế kỷ, nó đã phát triển đến nơi mà mọi người nói chung cảm thấy họ thực sự không cần

đọc và viết cho cuộc sống bình thường của họ. Vì vậy, họ đã không gặp khó khăn khi học nhiều nhất có thể. Có cảm giác rằng người đứng đầu nên làm điều này vì dù sao thì đó cũng là một phần nhiệm vụ của anh ta để theo dõi các truyền thuyết.

D: Kiểu viết có giống với kiểu bạn đã chép cho tôi không?

B: Đúng vậy. Vì tôi đang sao chép nó từ một trong các mảng của con tàu, nên đó là kiểu chữ viết. Qua nhiều năm, loại chữ viết đã được thay đổi một chút. Và cho đến ngày của Tuin, hầu hết các chữ viết được sử dụng như một biểu tượng hơn là những gì nó được dự định ban đầu. Người đàn ông đứng đầu sẽ sử dụng nó trên mũ và những thứ như vậy với ý nghĩa tượng trưng, thay vì sử dụng nó để tạo thành từ ngữ và những thứ như vậy.

D: Có cái nào trong số đó đi vào thời đại của chúng ta không?

B: Không, nó đã bị mất.

D: Tôi đang cố nhớ tất cả những điều anh ấy đã nói về. Anh ta giống như một thứ gì đó trong nhà của Người đàn ông thông thái, mà tôi nghĩ chắc hẳn là những cái ống thủy tinh. B: Chúng là những ống tinh thể. Mọi thứ thuộc loại đó đều được làm bằng một loại pha lê chứ không phải thủy tinh. Vì họ có những cách tạo tinh thể thành bất cứ thứ gì họ cần, nên nó rất hiệu quả và tiết kiệm. Họ thực sự không cảm thấy cần phải trải qua khó khăn khi nấu chảy tinh thể thô thành thủy tinh.

D: Anh ấy nói rằng nhà thông thái có chất lỏng trong đó. Đây có phải là một hình thức bào chế thuốc không?

B: Vâng. Phần lớn kiến thức trong phòng thí nghiệm được truyền lại thuộc thẩm quyền của người đứng đầu. Và nó chủ yếu liên quan đến các loại thuốc cần thiết và những thứ thiết yếu như vậy.

D: Đó chủ yếu là những thứ để sinh tồn. Và công nghệ khác sẽ không đủ quan trọng để ghi nhớ.

B: Vâng. Họ phải gắn bó với những yếu tố cần thiết. Đã có thuốc và một số loại phân bón chuyên dụng cho cây trồng của họ, để giúp họ chống lại một số bức xạ của mặt trời.

D: Tôi nghĩ đó là tất cả những câu hỏi. Tôi muốn có một quan điểm khác với quan điểm của anh ấy. Quan điểm của anh ấy bị hạn chế bởi những gì anh ấy biết vào thời điểm đó. Tôi tò mò về câu chuyện thực sự của những người đến đây. Tôi thường tin rằng chúng ta là con cháu của những người trên hành tinh khác.

B: Vâng, đó là sự thật. Đã có rất nhiều nhà thám hiểm ở đây. Đây chỉ là một trường hợp.

D: Có thể một ngày nào đó chúng ta có thể nói về những người khác, và bạn có thể cho tôi biết thêm thông tin.

B: Vâng. Bạn là người hỏi.

D: Có điều gì khác bạn muốn nói về thời gian đó không? Về truyền thuyết hay về con người?

B: Họ là một người tốt. Sự nhẫn nại và cuộc sống của họ đã gần hơn với những gì đáng lẽ phải có. Những người trong hoàn cảnh và thời gian của bạn đã mất đi sự nhẫn nại thực sự về những gì họ nên làm vì sự thăng tiến hơn nữa về mặt tinh thần của họ.

Khi tôi đếm cô ấy, Beth phản ứng giống như cách cô ấy đã làm trước đây. Cô ấy không có dấu hiệu phản ứng cho đến khi tôi đạt đến số bảy, tám, và tôi đã hướng dẫn cho cô ấy về việc nhận biết môi trường xung quanh. Sau đó, cơ thể cô ấy giật lên trong một chuyển động co thắt và cô ấy thức tỉnh theo tín hiệu.

Từ trải nghiệm tương tự cô ấy đã có trước đó, tôi biết cô ấy đã thực hiện một chuyến đi phụ khác trước khi thức tỉnh. Cô mô tả một chuyến thăm nhanh chóng mà cô đã đến nhà một người bạn. Cô đã nhìn thấy anh ta và ngôi nhà rất chi tiết. Sau đó, cô nghe thấy những con số "bảy, tám" trong nền và tiếng ồn của quạt trong phòng, và bị kéo lại trong cơ thể của mình. Cô ấy nói một chút cô ấy cảm thấy khó thở, như thể cô ấy đã chạy. Cô ấy chắc chắn không có vẻ gì là khó thở; cô ấy trông rất sáng khoái và thư thái.

Cô cho biết: "Thỉnh thoảng khi tỉnh lại, tôi cảm thấy, không thực sự chóng mặt, nhưng hơi choáng váng, trong giây lát như muốn căng ra như vừa mới ngủ dậy. Nhưng lần này tôi cảm thấy tỉnh táo ngay lập tức." Tôi giải thích rằng điều này là bình thường ngay cả với những người thức dậy từ một giấc ngủ bình thường. Dường như cô ấy đã tận dụng trạng thái gần như thức giấc này để thực hiện những chuyến du lịch ngoài cơ thể nhỏ này. Thường thì cô ấy hầu như không nhớ gì về buổi học, nhưng cô ấy nhớ rất chi tiết những chuyến đi phụ này. Có thể điều này xảy ra bởi vì chúng xảy ra ngay trước khi thức tỉnh khi cô ấy thoát ra khỏi cấp độ theta, và cũng bởi vì chúng quan trọng đối với cô ấy hơn là mục đích của sự thoái lui. Điều này rất giống với việc mọi người nhớ lại những tàn tích cuối cùng trong giấc mơ của họ trước khi họ thức tỉnh.

Beth chắc chắn không ảnh hưởng đến thông tin mà Tuin đưa ra bởi vì cô ấy không quan tâm nhiều đến nó. Đôi khi cô ấy muốn tôi kéo dài buổi học và hỏi tiềm thức của cô ấy những câu hỏi về sức khỏe. Khi tỉnh dậy, cô ấy hỏi chi tiết về điều đó, nhưng không đề cập đến Tuin. Tôi biết rất rõ người thợ săn hiền lành đó, nhưng anh ta chỉ còn là cái bóng trong tâm trí Beth. Cô ấy thậm chí không quan tâm đến việc nghe băng.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 17:

Phép thuật của những Người Cổ Xưa

BA NĂM TRÔI QUA giữa thời gian tôi thu thập thông tin về truyền thuyết của Những Người Xưa và thời gian tôi bắt đầu tập hợp nó lại thành một cuốn sách. Tôi không bao giờ nhàn rỗi trong thời gian đó. Tôi đã tham gia vào hàng trăm phép hồi quy bình thường với những người muốn trải nghiệm, vì tò mò hoặc để được giúp đỡ về các vấn đề trong cuộc sống hàng ngày của họ. Tôi cũng đã dành nhiều thời gian để viết những cuốn sách khác về những cuộc phiêu lưu mà tôi đã gặp trên đường đi. Khi tôi bắt đầu sắp xếp dữ liệu từ những bảng điểm này, tôi nhận ra rằng vẫn còn một số câu hỏi chưa được trả lời. Những điều này sẽ phải được trả lời trước khi cuốn sách hoàn thành. Tôi đã đến thăm Beth, nhưng chúng tôi đã không làm việc về tài liệu này trong ba năm. Mặc dù tôi đã không nói chuyện với Tuin trong suốt thời gian đó, tôi không nghĩ sẽ có vấn đề gì nếu gọi anh ấy dậy lần nữa. Theo một nghĩa nào đó, những người trong những thí nghiệm luân hồi này không bao giờ chết. Họ có thể được phục sinh nhiều lần nếu cần. Theo nghĩa này, chúng là vĩnh cửu, bất tử; họ luôn sống cuộc sống của họ trong khoảng thời gian tương ứng và có thể dễ dàng liên lạc hơn. Đây là một phần đáng kinh ngạc của hiện tượng này mà tôi không có câu trả lời. Tôi chỉ biết rằng điều đó là có thể, bởi vì tôi đã hoàn thành nó rất nhiều lần. Các thực thể dường như sống mãi trong tiềm thức của các chủ thể.

Tôi gọi điện cho Beth và nói với cô ấy rằng tôi cần liên lạc lại với Tuin. Cô ấy đã không nghĩ về anh ấy một cách có ý thức trong suốt những năm sau đó, nhưng sẵn sàng mở lại cuộc thử nghiệm để tôi có thể thắt chặt một số đầu lỏng lẻo. Vào ngày hẹn tôi đã sử dụng từ khóa của cô ấy.

Nó hoạt động hoàn hảo, như thể không có sự gián đoạn nào trong các phiên của chúng tôi. Cô ấy ngay lập tức bước vào trạng thái mê man sâu, và chúng tôi bắt đầu. Tôi biết rằng thông tin tôi cần sẽ không được tìm thấy trong suốt cuộc đời của Tuin vì quan điểm vật lý tập trung hạn hẹp của anh ấy. Tôi sẽ phải nói chuyện với tinh thần của anh ấy sau cái chết thể xác của anh ấy trong trận

tuyệt vời. Tôi đếm cô ấy trở lại thời điểm đó, và cô ấy ngay lập tức bắt đầu mô tả một cảnh đẹp thanh tao mà cô ấy đang xem trên bình diện linh hồn.

B: Mọi thứ tồn tại trên nhiều mặt phẳng, và tôi đang nhìn Trái đất và ở tất cả các mặt phẳng khác nhau mà nó tồn tại. Bức tranh rất đẹp, nhưng cũng rất phức tạp. Tôi có thể thấy rằng không chỉ có Trái đất vật lý mà tôi đã quen thuộc khi săn bắn ở đó, mà còn có những Trái đất khác đang chiếm giữ cùng một không gian, nhưng ở một mức năng lượng khác.

D: Nghe có vẻ phức tạp.

B: Nó rất đẹp. Tất cả chúng đều được liên kết với nhau và liên quan đến nhau. Nhưng khi bạn chuyển từ dạng năng lượng này sang dạng năng lượng khác, cũng như từ cấp độ năng lượng này sang cấp độ năng lượng khác, có những thay đổi tinh tế giúp phân biệt các loại Trái đất khác nhau và các cấp độ khác nhau của Trái đất với nhau.

D: Các cấp độ khác nhau và các bộ phận khác nhau này có giống nhau không?

B: Chúng trông giống nhau, nhưng có những thay đổi tinh tế. Ví dụ, tôi sẽ sử dụng một cây táo. Vào mùa xuân khi nó nở hoa trên Trái đất vật lý thông thường mà người ta nhìn thấy khi ở trên bình diện vật lý, bạn sẽ thấy vỏ cây màu nâu xám, và những bông hoa màu trắng với điểm nhấn là màu hồng. Nó trông giống như một cây táo thông thường. Nhưng ở cấp độ tiếp theo, khi cùng một cây táo nở hoa vào mùa xuân, hoa sẽ có màu vàng hơn và vỏ cây sẽ sẫm màu hơn. Nó vẫn sẽ là cùng một khái niệm, một cây táo, nhưng bạn ở một mức năng lượng khác. Khi bạn đi lên qua các mức năng lượng khác nhau, bạn tiếp tục thấy những thay đổi tinh vi như vậy. Có một mức năng lượng mà cây táo có vỏ màu nâu sẫm, hoa màu bạc và lá màu xanh lam.

Nhưng không chỉ bất kỳ bóng nào của màu xanh; đó là một bóng râm đặc biệt. Tôi đang cố gắng nghĩ ra một cách để mô tả nó cho bạn. Bạn biết đó là lúc mặt trời lặn khi mặt trời lặn và chạng vạng, và bạn vẫn còn một ít vàng ở chân trời.

Nhưng ngay phía trên bạn là bóng xanh thuần khiết này. Đó là màu xanh của lá trên cây táo ở một trong những mức năng lượng này. Những chiếc lá đã dần dần chuyển từ màu xanh lá cây sang màu xanh lam-xanh lam ngọc sang màu xanh lam này, khi bạn đi lên qua các mức năng lượng khác nhau.

D: Nó là hình thức giống nhau. Nó chỉ thay đổi về màu sắc.

Sáng. Các cảnh quan vẫn tương tự, nhưng chúng thay đổi một chút từ cấp độ này sang cấp độ tiếp theo. Nếu bạn đi lên qua các cấp theo thứ tự, bạn có thể thấy phong cảnh thay đổi một chút, nhưng bạn có thể thấy nó liên quan đến đâu. Nhưng nếu bạn bắt đầu ở một cấp độ và bỏ qua nhiều cấp độ ở giữa, nó sẽ trông khác vì bạn chưa nhìn thấy quá trình chuyển đổi. Nó sẽ có màu sắc khác nhau, hình dạng khác nhau, vị trí khác nhau. Nhưng tất cả đều thay đổi rất tinh vi từ cấp độ này sang cấp độ tiếp theo. Ví dụ: bạn đang đứng trong một cánh đồng trên Trái đất trên bình diện vật lý. Có một con sông ở đây bên trái của bạn, và một ngọn núi ở bên phải của bạn. Bạn chuyển sang máy bay tiếp theo, và ngọn núi có độ dốc hơi khác một chút. Nó có thể có độ dốc từ từ hơn một chút hoặc dốc hơn một chút, nhưng nó sẽ có hình dạng hơi khác một chút. Nó vẫn ở cùng một vị trí, vì vậy bạn có thể biết nó là cùng một ngọn núi.

Và con sông có thể rộng hơn, chẳng hạn, nhưng nó vẫn là con sông cũ. Nó chỉ khác một chút. Và nếu bạn đi lên máy bay tiếp theo, con sông có thể vẫn có kích thước như cũ, nhưng nó có thể gần núi hơn một chút. Và vì vậy nó chỉ là những thay đổi tinh vi như vậy. Nếu bạn đi lên từng cấp độ một, bạn có thể thấy những thay đổi dần dần này, nhưng bạn có thể thấy nơi chúng liên quan đến mọi thứ ở cấp độ bên dưới nó. Nếu bạn bỏ qua từ cấp độ Trái đất và đi lên năm hoặc sáu cấp độ và đạt được mức đó mà không cần xem xét bất kỳ cấp độ nào ở giữa, bạn có thể tìm thấy cấp độ mà cỏ có màu xanh hơn, ngọn núi hơi khác một chút về hình dạng, và con sông đã di chuyển đến vị trí ngay bên cạnh chân núi. Và bây giờ nó đã biến thành một dòng suối nhỏ trong núi chảy xiết. Bạn có thể nghĩ rằng bạn đang ở một vị trí khác, trong khi thực sự bạn vẫn đang đứng ở vị trí cũ.

D: Điều đó nghe có vẻ phức tạp, nhưng tôi nghĩ tôi có thể hiểu điều đó.

B: Khi bạn đi lên qua các mức năng lượng cao hơn, mối quan hệ của các màu sắc với nhau sẽ thay đổi. Bằng cách nào đó, ánh sáng thay đổi khi bạn đi lên, do đó màu sắc hiển thị khác với bạn. Ánh sáng dường như ảnh hưởng đến màu sắc của mọi thứ. Nghe có vẻ như một cảnh rất đẹp và đó là một khái niệm thú vị, nhưng đã đến lúc bắt tay vào công việc mà tôi đã tiếp xúc với linh hồn của Tuin ở trạng thái thế giới khác này.

D: Tôi muốn hỏi một số câu hỏi về những điều trong cuộc sống của Tuink, mà anh ấy không thể hiểu được vào thời của mình. Tôi nghĩ bạn có thể có câu trả lời, bởi vì bạn có nhiều kiến thức hơn bây giờ. Bạn đã giải thích cho tôi về những điều khác mà anh ấy đã thấy và trải qua mà anh ấy không thể hiểu được. Anh ta nói về cái nồi kỳ lạ của những người khôn ngoan mà anh ta gọi là cái vạc. Tôi tò mò về điều đó. Theo ông, đó là một chiếc nồi kỳ lạ đã đổi màu, và nó có một tay cầm xoay. Tất cả những gì anh biết là nhà thông thái đã sử dụng nó vào việc gì đó. Anh đã gặp khó khăn trong việc giải thích điều đó. Bạn có biết ý tôi là gì không?

B: Vâng. Chiếc nồi mà anh ấy nói đến là một di vật rất cổ. Để bạn thấy, người của Tuin là hậu duệ của những người du hành thiên hà, những người đã đến đó từ lâu và thuộc địa hóa phần đó của Trái đất. Và vì họ không định bay lại con tàu của mình, họ đã ăn thịt nó. Họ đã sử dụng mọi thứ mà họ có thể chuyển đổi cho các mục đích hàng ngày. Nhưng khi nhiều thế kỷ trôi qua, mọi thứ đã hao mòn, bị hỏng, bị mất hoặc bị lấy đi khi các nhóm di chuyển đi nơi khác.

Vào thời của nhóm Tuin, một trong những hiện vật mà họ vẫn còn giữ được là chiếc nồi mà nhà thông thái đã sử dụng, và nó là từ tàu của những người du hành thiên hà. Ban đầu nó không được thiết kế như một cái nồi. Ban đầu, nó là một bộ phận của thiết bị giúp kiểm soát dòng năng lượng chạy tàu. Đến thời của Tuin, họ không còn nguồn năng lượng sẵn có cho con tàu. Tất cả những gì họ có là lửa và nước sinh hoạt. Những người lưu giữ những hiện vật này theo truyền thống là những người đàn ông thông thái của bộ tộc, hoặc những phụ nữ

thông thái, bất kể trường hợp nào xảy ra. Và họ đã truyền lại hiện vật này từ thế hệ này sang thế hệ khác. Họ cũng truyền lại các hướng dẫn về cách chăm sóc và sử dụng nó, nó dùng để làm gì và nó phải làm gì. Nhưng vì họ biết đây là một thứ quý giá và thông tin rất quý giá, họ đã rất cẩn thận về việc họ đã nói với ai về điều này. Nguồn năng lượng ban đầu để kích hoạt những gì còn lại của thiết bị này đã không còn nữa, vì vậy họ đã học cách kích hoạt nó một phần thông qua tác dụng của nhiệt.

Họ sẽ đốt lửa để bắt đầu kích hoạt, bởi vì thiết bị này sẽ lấy nhiệt của ngọn lửa và chuyển nó thành năng lượng cần thiết. Nó không thể hoạt động theo cách mà nó được cho là bởi vì nó không có đủ năng lượng. Nó có thể hoạt động một phần. Và vào thời điểm này, rất nhiều kiến thức đã bị mất, mặc dù nó chỉ hoạt động một phần, nhưng cái nồi được coi là rất ấn tượng và rất đặc biệt.

D: Nhưng trên con tàu, nó là một phần của bộ phận điều khiển điều hành con tàu?

B: Không, không, không. Nó là một phần của việc phân luồng hệ thống năng lượng. Các điều khiển là một cái gì đó khác hoàn toàn. Nó là một phần của thiết bị giúp hình thành năng lượng. Họ có một khái niệm khác về năng lượng.

Trên Trái đất này trong khoảng thời gian của bạn, năng lượng được hình dung như một thứ gì đó chảy qua một thứ gì đó, như điện qua dây hoặc nước qua đập để tạo ra năng lượng. Những người du hành thiên hà này có một cách khác để đối phó với năng lượng. Thay vì năng lượng chỉ chảy đến nơi nó muốn, năng lượng đã được định hình. Thật khó để giải thích. Tôi không chắc mình hiểu, nhưng họ có các thiết bị định hình năng lượng. Và tùy thuộc vào dạng năng lượng sẽ nhận, nó sẽ làm những việc cụ thể, hoặc nó sẽ phản ứng theo những cách cụ thể. Vì vậy, theo những gì họ cần làm trên con tàu, thiết bị sẽ định hình năng lượng. Các bộ điều khiển là một thiết bị riêng biệt cho phép thiết bị này biết nó cần có hình dạng nào để tạo ra năng lượng.

D: Vì vậy, nó không phải lúc nào cũng có hình dạng giống nhau. Nó được định hình cho những gì nó cần

B: Chính xác. Nó có thể là vô số hình dạng. Nhưng phải mất một lượng năng lượng cụ thể để thực hiện nó theo cách mà nó được cho là phải làm. Vào thời của Tuin, một phần của hiện vật này, máy định hình năng lượng, đã bị mất tích. Thêm vào đó, họ không có nguồn năng lượng ổn định cho nó, vì vậy nó thực sự không thể hoạt động bình thường. Nhưng những thứ mà nó đã làm và những thay đổi màu sắc mà nó đã trải qua, là một phần của việc nó đang cố gắng định hình loại năng lượng mà nó nhận được.

D: Anh ấy nói anh ấy nghĩ có thể có nhiều hơn một chiếc lọ vì anh ấy thấy nó có nhiều màu sắc khác nhau.

B: Nó cũng là một đồ tạo tác thay đổi màu sắc khi nó cố gắng định hình năng lượng mà nó đang nhận. Nhưng nó không nhận đủ để hoàn thành quá trình.

D: Anh ấy nói rằng nó có một loại tay cầm kỳ lạ hoặc một cái gì đó trên đó.

B: Vâng. Cái nồi, thiết bị này, không phải là tất cả ở đó; một phần của nó đã bị thiếu. Và tay cầm này là một bộ phận được sử dụng để kết nối với bộ phận bị thiếu. Nó giống như một bộ phận ở giữa để kết nối phần mà họ có với một thiết bị lớn hơn, có thể tiến gần hơn đến những gì nó được cho là phải làm. Nhưng đúng như vậy, họ chỉ có một phần của nó, và vì vậy họ không bao giờ có thể làm được – ngay cả khi họ biết cách chế tạo nó làm những gì nó được cho là phải làm, bởi vì họ không có toàn bộ thiết bị.

D: Anh ấy nói tay cầm có thể di chuyển được.

B: Đó là một phần của việc hình thành năng lượng. Phần họ có thể được sử dụng để làm một số việc, nhưng họ không thể phát huy hết tiềm năng của nó.

D: Người khôn ngoan đã sử dụng nó để làm gì?

B: Người khôn ngoan đã sử dụng nó để sử dụng năng lượng. Nếu ai đó bị ốm hoặc bị thương, chiếc nồi có thể cung cấp đủ năng lượng để hỗ trợ quá trình chữa bệnh. Ngoài ra, nếu nhà thông thái áp dụng một số năng lượng này cho bản thân khi ở trong trạng thái thiền định, thì điều đó sẽ khiến anh ta có được những linh kiến.

D: Tuin nói đôi khi nếu người nông dân tìm thấy đá hoặc đồ vật trên cánh đồng, họ sẽ mang chúng đến cho nhà thông thái. Tôi không biết nếu cô ấy đã sử dụng cái nồi này hay không.

B: Nếu họ tìm thấy một tảng đá hoặc một thứ gì đó trên cánh đồng có vẻ như có hàm lượng kim loại cao, họ sẽ mang nó đến cho nhà thông thái. Anh ta sẽ áp dụng lửa và ánh sáng mặt trời hoặc những gì bạn có vào cái chậu để cung cấp cho nó nhiều năng lượng nhất có thể. Và nó sẽ là đủ để bất cứ khi nào anh ta chèn tảng đá này vào, nó có thể tinh chế nó thành một thành phần kim loại tinh khiết hơn, và có thể định hình nó theo một hình dạng cụ thể cần thiết. Tương tự như những gì thiết bị hoàn chỉnh sẽ làm với năng lượng, thiết bị một phần có thể làm với những thứ vật chất. Nó có thể làm sạch chúng một số hoặc thay đổi hình dạng hoặc những gì-có-bạn. Nhưng nó sẽ chỉ hoạt động với một số thứ nhất định. Ví dụ, nó sẽ không hoạt động với gỗ, nhưng nó sẽ hoạt động với một số loại đá, một số loại kim loại nhất định.

D: Có vẻ như anh ấy không thể làm được nhiều việc cùng một lúc.

B: Không, đó là một thứ chuyên biệt. Một điều hữu ích nữa mà chiếc ấm đã làm được, đó là dùng để làm thuốc rất tốt. Họ biết rằng khi bạn nhai lá của một loại cây cụ thể, nước ép sẽ giúp bạn chữa bệnh. Nếu bạn đặt những chiếc lá này vào trong chậu và sử dụng năng lượng cho nó, nó sẽ chiết xuất chất lỏng này từ những chiếc lá. Bạn sẽ có thuốc đậm đặc, thay vì phải nhai nhiều lá mới có giá trị thuốc.

D: Nó ở trong nhà của một nhà thông thái, và có vẻ như không ai khác biết cách sử dụng nó.

B: Đây là kiến thức rất chuyên biệt, vì một số chi tiết đã bị mất. Họ đã truyền nó từ người này sang người khác trong nhiều thế kỷ, vì vậy rất khó để theo dõi mọi thứ.

D: Bạn có thể thấy điều gì cuối cùng đã xảy ra với hiện vật đó không?

B: Vâng. Nhiều thế kỷ trôi qua, và cuối cùng, đủ kiến thức đã bị mất nên họ không thể sử dụng nó nữa, và trong hai hoặc ba thế kỷ, nó được sử dụng như một biểu tượng trạng thái. Ai chiếc bình được truyền lại cho ai được chỉ định là thủ lĩnh tinh thần của bộ tộc. Và cuối cùng tại một thời điểm, có một nhà lãnh đạo tinh thần đặc biệt rất có sức lôi cuốn. Khi ông qua đời, như một cử chỉ tôn trọng, họ đã tìm thấy một hang động để làm một ngôi mộ tốt. Họ đặt anh ta vào đó, đặt cái nôi và một số vật dụng khác với anh ta. Sau đó, họ đặt một tảng đá và một số đồng đồ nát trước mặt nó, và chặn hang động để bảo vệ thi thể của nhà thông thái đặc biệt này và các đồ tạo tác.

D: Có vẻ như nó sẽ rất khó được tìm thấy sau đó.

B: Điều đó hơi khó xảy ra trừ khi xảy ra động đất hoặc thứ gì đó có thể làm đổ đá tảng và cây cỏ mọc trên cửa hang. Nó sẽ phải xé hoặc đập chúng đi để phơi bày điều này một lần nữa. Hoặc nếu, với máy móc hiện đại, người ta áp dụng các thiết bị cảm biến như radar, sonar hoặc những gì bạn có, vào dãy núi, người ta có thể tìm thấy các hang động ẩn và những thứ như vậy. Nhưng, như bạn nói, có lẽ khó có khả năng nó sớm được đưa ra ánh sáng. Nó đã quá lâu và nó là một hang động nhỏ để bắt đầu.

D: Tôi tò mò về một vài điều khác đã được đề cập trong truyền thuyết. Tuin nói về ngọn giáo mặt trời mà Old Ones đã sử dụng. Tôi nghĩ anh ấy nói rằng họ đã sử dụng nó để giết động vật.

B: Đó là một thiết bị bắn ra một tia năng lượng. Nó xuất hiện giống như ánh sáng cường độ cao, nhưng nó cũng có những năng lượng khác trong đó. Bạn sẽ nhầm thiết bị này giống như một khẩu súng và nhấn nút kích hoạt. Ánh sáng sẽ

bắn ra và bắn trúng bất cứ con vật hoặc con gì mà bạn muốn đánh, và nó sẽ giết chúng ngay tại chỗ. Nó xuất hiện như một chùm ánh sáng thẳng, hoặc một ngọn giáo ánh sáng. Đó là một trong những thiết bị sống sót sau những năm đó và một số kiến thức đã bị mất. Họ bắt đầu gọi nó là một ngọn giáo mặt trời. Sau một thời gian máy hao mòn nên không hoạt động được nữa, rồi mất nguồn.

D: Tôi nghĩ nó giống như một chùm tia laze hoặc một cái gì đó tương tự.

B: Có ánh sáng nhìn thấy trong tia năng lượng, nhưng cũng có những năng lượng khác trong đó. Nó có một sự cân bằng năng lượng cụ thể. Vì vậy, nếu bạn bắn nó vào một con vật, nó sẽ giết nó ngay lập tức mà không gây đau đớn cho con vật và không gây tổn thương quá mức cho cơ thể. Người ta cho rằng bạn muốn sử dụng con vật để ăn, và vì vậy bạn không muốn làm hỏng cơ thể, bởi vì điều đó sẽ làm hỏng những gì bạn có thể ăn.

D: Anh ấy cũng nói về một chiếc hộp nấu chín thức ăn Nó được cho là rất kỳ diệu.

B: Vâng. Chiếc hộp nấu thức ăn này thực ra khá đơn giản, nhưng công nghệ có liên quan thì vượt xa mọi thứ mà người dân của Tuin có vào thời điểm đó. Hộp này chạy bằng năng lượng mặt trời. Bạn sẽ đặt nó dưới ánh nắng mặt trời, và năng lượng mà nó hấp thụ từ mặt trời sẽ được chuyển thành năng lượng để nấu ăn. Nó tương tự như sóng vi mô nhưng không chính xác, bởi vì những người thiết kế chiếc hộp này có một khái niệm khác về năng lượng mà tôi đã đề cập trước đó. Đó là các khái niệm khác nhau với các nguyên lý khác nhau liên quan, nhưng về cơ bản, điều tương đương sẽ là lò vi sóng chạy bằng năng lượng mặt trời.

D: Nó được cung cấp năng lượng bởi mặt trời.

B: Chỉ cần đặt nó ra ngoài nắng, và nó sẽ nấu chín mọi thứ.

D: Nó làm mất đi loại năng lượng mà họ quen thuộc. Sẽ không giống như vậy nếu chúng ta đặt một chiếc hộp ra ngoài nắng.

B: Bởi vì những người phát minh và chế tạo chiếc hộp có một quan niệm khác về việc sử dụng năng lượng.

D: Anh ấy nói về một quả bóng tròn có thể cầm trên tay, và anh ấy cũng đề cập đến một tảng đá có thể nói ngược lại. Tôi không biết đây có phải là những thứ giống nhau hay không, hay chúng có liên quan đến nhau hay không.

B: Chúng là hai thứ khác nhau. Quả cầu tròn có thể cầm trên tay là một quả cầu gần như hoàn hảo. Vật liệu nó được tạo ra là một loại tinh thể đặc biệt không tồn tại trên Trái đất này. Giờ đây, khi loài người mở rộng sang lĩnh vực khám phá không gian, sớm hay muộn họ cũng sẽ bắt gặp vật liệu này. Vật liệu đặc biệt này thực sự là một tinh thể, mặc dù nó có vẻ như kim loại. Và khi bạn cầm quả cầu pha lê này trong tay, năng lượng truyền qua Trái đất – năng lượng từ trường và trọng lực, cộng với năng lượng từ cơ thể bạn – sẽ khiến tinh thể phản ứng.

Kết quả là nó có thể làm được nhiều điều tuyệt vời. Người ta có thể truyền năng lượng qua nó và sử dụng nó cho mọi việc. Ví dụ, một tác dụng phụ rất phổ biến là bất cứ khi nào ai đó sử dụng tinh thể, mọi thứ sẽ bắt đầu bay lên xung quanh họ, hoặc nó sẽ vô tình dịch chuyển mọi thứ. Một cái gì đó sẽ thoát ra khỏi sự tồn tại ở đây và sau đó sẽ trở lại tồn tại ở đó. Nó sẽ là một tác dụng phụ của năng lượng được truyền qua quả cầu này. Bây giờ tảng đá có thể nói lại với bạn thực ra không phải là một tảng đá, mặc dù đó là cách Tuin nhận thức được nó. Thông qua việc kể lại những câu chuyện và truyền thuyết qua nhiều thế kỷ, nó đã bị hư hỏng. Tảng đá có thể nói chuyện lại với bạn thực ra hoặc về cơ bản là một thiết bị kim loại, và nó có hệ thống năng lượng riêng. Nó có thể được sử dụng để truyền và nhận tin nhắn, giống như radio, nhưng có một mức năng lượng khác liên quan. Họ sẽ sử dụng nó để liên lạc với mọi người trên các con tàu trên quỹ đạo quanh Trái đất.

D: Ý bạn là những người khác đã ở đó bất cứ khi nào họ hạ cánh lần đầu tiên?

B: Vâng. Họ đang liên lạc với những người vẫn quay quanh quỹ đạo, để cho họ biết liệu họ có thể sống trên hành tinh này hay không. Và thiết bị này cũng có những công dụng khác, bởi vì chúng có thể sử dụng nó để phân tích các dạng năng lượng. Ví dụ, nó có thể phân tích loại ánh sáng mà cây trồng đang hấp thụ. Loại năng lượng đang được sử dụng bởi hệ sinh thái trên Trái đất. Nó gửi thông tin trở lại con tàu trên quỹ đạo, nơi họ có thể phân tích nó và xác định xem liệu họ có thể sống ở đây hay không.

D: Vì vậy, nó là một thiết bị loại vô tuyến. Tôi nghĩ tôi chỉ còn một câu hỏi nữa. Bạn có nhớ bức vẽ Tuin làm thiết kế chần không? Tôi nghĩ bạn đã nói một lần rằng đây không phải là bản vẽ của con tàu chính, mà nó giống như một tàu con thoi hoặc một cái gì đó, một con tàu nhỏ hơn. Cách bức tranh được vẽ, có một vật thể hình ngôi sao phía trên ô cửa. Tôi nghĩ nó trông giống như một ngôi sao sáu cánh. Chỉ có điều nó đang đứng bằng hai chân, hai chân đưa lên trời và hai chân ra một bên. Dù sao thì đó cũng là cách mà Tuin đã vẽ ra. Bạn có thể cho tôi biết liệu ngôi sao đó có ý nghĩa thực sự nào không, hay đó là thứ mà họ tạo ra để làm tấm chần?

B: Ngôi sao có ý nghĩa vì vị trí của nó. Nó đại diện cho một đối tượng thực tế trên tàu con thoi.

D: Trong khu vực đó phía trên cửa?

B: Khi bạn lần đầu tiên bước vào cửa, trần nhà ở ngay trên đầu bạn. Nhưng phía trên trần nhà là rất nhiều thiết bị đo đạc và những thứ như vậy. Và phần trung tâm của thiết bị đo này là tinh thể khổng lồ và rất phức tạp này. Thiết kế ngôi sao mà họ vẽ ở vị trí đó là sự thể hiện đơn giản hóa của tinh thể này. Tinh thể này rất phức tạp với nhiều ngón tay và nhánh cây và những thứ như vậy. Nó tương tự như một mảnh thạch anh khổng lồ và phức tạp, chẳng hạn, với tất cả các ngón tay của các tinh thể lò ra khắp nơi. Nhưng từng chút của viên pha lê này đã được sử dụng. Mỗi ngón tay pha lê, mỗi kích thước, mỗi góc độ và mỗi

hình dạng đã làm những điều đặc biệt đối với loại năng lượng mà chúng sử dụng. Nó được sử dụng như một kênh trung tâm của năng lượng, để áp dụng nó đặc biệt cho các thiết bị tự động, vì vậy về cơ bản chúng sẽ tự vận hành. Nó chạy tàu con thoi, cộng với nó giữ cho hệ thống tàu con thoi phối hợp với hệ thống tàu.

D: Khi lần đầu nhìn thấy nó, tôi nghĩ nó trông giống như Ngôi sao sáu cánh của David, ngoại trừ việc nó không có hình dạng giống nhau.

B: Có một điểm giống nhau, đặc biệt là khi Ngôi sao của David được vẽ để các nhánh khác nhau đan xen lẫn nhau, như đối với Seal of Solomon. Đó là một đại diện khác của tinh thể này mà tôi đã đề cập.

D: Ý bạn có phải đó là nơi xuất phát Dấu Ấn của Solomon và Ngôi sao của David không?

B: Vâng.

D: Tôi nghĩ nó trông tương tự. Nhưng nếu đây là một món đồ thủ công đến Bắc Mỹ và có liên quan đến bộ tộc Tuin, thì làm thế nào mà kiến thức về nó đến được Châu Á? Tôi có thể đã nhầm về lịch sử của nơi xuất phát Dấu Ấn của Solomon.

B: Theo những gì bạn đã nhận xét thì đúng, bởi vì nhóm này đã đổ bộ vào Bắc Mỹ và thành lập thuộc địa của họ ở đó. Nhưng đây không phải là nhóm du hành vũ trụ duy nhất đáp xuống hành tinh của bạn. Vì một số dân tộc khác chưa tiến bộ lắm, nên bất cứ khi nào bất kỳ nhóm nào trong số này hạ cánh tàu của họ đến những nơi khác trên hành tinh, người dân sẽ coi đó là một sự kiện kỳ diệu. Đã có rất nhiều câu chuyện về kiểu viếng thăm này được đưa vào truyền thuyết và truyền lại, đặc biệt là ở Trung Đông. Những người sống ở đó vào thời điểm đó rất mê tín và chú ý đến bất cứ điều gì khác thường. Vì họ đã đọc và viết nên họ đã ghi lại và sự kiện sẽ được lưu giữ theo cách đó. Kết quả là, trong một số

bài viết về Trái đất, bạn có những mô tả này về những chuyến thăm và hành trình kỳ diệu.

Ví dụ, trong vương triều cổ đại của Mesopotamia, chúng ta có Sử thi Gilgamesh, cho chúng ta câu chuyện về Gilgamesh và người bạn của anh ta, Enkidu. (Từ điển bách khoa liệt kê đây là một trong những sử thi sớm nhất và được viết trên các phiến đất sét Babylon bằng chữ hình nêm. Nó cũng đề cập đến Utnapishtim, tương đương với Noah.) lúc trở thành một cái ao và sau đó là một vũng bùn và sau đó như một bát cháo. Những gì anh ta đang mô tả là anh ta đã có thể thực hiện một chuyến đi trên một trong những con tàu này. Có những mô tả khác đã được lưu giữ trong cái mà bạn gọi là Kinh thánh. Có một số mô tả về việc hạ cánh của loại tàu này và những người đã ra khỏi nó.

Ví dụ, người đàn ông tên John, người viết "Khải Huyền" đã nhìn thấy một con tàu cập bến, và họ phát đi những lời chào và những điều tương tự. Những người đang nghe điều này rất sợ hãi về những gì đang xảy ra. Ở một nơi khác, Ê-xê-chi-ên mô tả việc nhìn thấy con tàu hạ cánh trong sa mạc. Ezekiel đã ở trong sa mạc được một thời gian, và trong quá trình thiền định, anh ta say mê chất gây ảo giác, vì vậy anh ta đã quen với những điều kỳ lạ xảy ra. Vì vậy, ông không sợ hãi như những nhà biên niên sử khác, và vì vậy ông có thể khách quan hơn một chút về những gì mình đang viết. Nhưng nó vẫn rất kỳ diệu đối với anh ta, bởi vì anh ta không có đủ kiến thức về công nghệ để đưa ra một mô tả chính xác như anh ta mong muốn.

D: Điều này khiến tôi hơi khó hiểu. Tôi nghĩ nhóm người duy nhất hạ cánh trên Trái đất là nhóm nhỏ này đã hạ cánh ở khu vực Tuins. Ý của bạn là có một nhóm này đã ở lại đó, và sau đó những người khác có thể đã hạ cánh ở một nơi khác?

B: Bạn đang suy nghĩ quá hạn hẹp. Bạn không nghĩ về một bức tranh đủ rộng. Một nhóm nhỏ đã hạ cánh và sống ở đó trong khu vực của Tuin, bởi vì họ không có lựa chọn nào khác. Nhưng họ không phải là những người duy nhất đến Trái đất. Có một nền văn minh thiên hà và vì Trái đất không ở trình độ công nghệ

cao, họ không cần thận lăm về nơi họ hạ cánh trong quá khứ. Họ biết người bản địa trên Trái đất không thể làm hại họ, vì họ không có vũ khí. Vì vậy, con tàu đổ bộ cùng tổ tiên của Tuin không phải là con tàu duy nhất từng đến thăm Trái đất. Khi nhóm đó đổ bộ về cơ bản họ đã ổn định nơi ở và chỉ sống cuộc sống của họ trong khu vực biệt lập đó.

Những người khác từ cùng một nền văn minh thiên hà cũng phức tạp như chúng ta. Những người khác nhau có những động lực khác nhau. Và những người khác sẽ đến trong tàu của họ, và họ không quan tâm liệu mọi người có nhìn thấy họ hay không. Họ muốn hạ cánh và có thể khai thác hoặc thăm dò. Các nhóm khác đã đến vào những thời điểm khác nhau trong lịch sử của hành tinh. Nhóm này mà Tuin nói đến đã thiết kế tàu của họ để họ có thể tách chúng ra và sử dụng chúng trên bề mặt hành tinh, vì vậy họ đã tháo dỡ chúng và chỉ ở lại đó.

D: Sau đó các nhóm khác đến trước hoặc sau. Họ đã đến các vùng khác nhau của Trái đất. Tất cả họ dường như sử dụng cùng một loại năng lượng tinh thể này. Và đây là nơi bắt nguồn các thiết kế cho Ngôi sao của David và Con dấu của Solomon.

B: Năng lượng tinh thể này là một trong những dạng năng lượng phổ biến nhất trong nền văn minh thiên hà này. Họ sử dụng các tinh thể để tập trung năng lượng. Ví dụ, trong nền văn minh của bạn, bạn sử dụng điện. Để có được dòng điện đó vào nhà, bạn có một dây dẫn nó vào hộp cầu dao nơi nó được chia thành nhiều dây đi theo nhiều hướng khác nhau, đi ra như ổ cắm đèn cho ánh sáng và ổ cắm điện để cắm vào các máy khác nhau. Nền văn minh thiên hà này, thay vì có một sợi dây dẫn điện và một hộp cầu dao để tách nó ra và gửi điện theo các hướng khác nhau của nó, đã sử dụng một thứ tương tự như cái mà họ gọi là "năng lượng kết hợp". Các dạng năng lượng rất tinh khiết, rất rắn tập trung thông qua các tinh thể. Tùy thuộc vào bao nhiêu dạng năng lượng khác nhau cần thiết và nơi cần nó, điều này sẽ ảnh hưởng đến hình dạng của tinh thể. Tinh thể sẽ tập trung năng lượng và sau đó gửi nó đến bất cứ nơi nào nó cần đến.

Điều này tương tự như mô tả trong cuốn sách của tôi, Những người giữ vườn, về cách các tinh thể được các nền văn minh khác sử dụng cho các dạng năng lượng khác nhau. Hình dạng của chúng cũng ảnh hưởng đến chức năng của chúng.

B: Họ có các tinh thể đủ kích cỡ. Những chiếc lớn hơn, phức tạp hơn dành cho việc chạy tàu và chạy các tòa nhà, v.v. Và sau đó họ có những chiếc nhỏ hơn, có thể di động, cầm tay để làm những việc khác. Ví dụ, nếu con tàu hạ cánh ở một nơi nào đó trong sa mạc, và thủy thủ đoàn quyết định rằng họ cần nước, họ sẽ lấy một viên pha lê cầm tay bên ngoài. Họ sẽ cầm nó trong tay và tập trung năng lượng từ mặt trời vào một tảng đá hoặc xuống mặt đất. Điều này sẽ khiến một trong những dòng nước ngầm thay đổi dòng chảy của nó và đi lên bề mặt để tạo thành một con suối nơi chúng có thể có nước. Họ có thể làm những việc như thế này mà không cần phải lao động chân tay. Khái niệm tương tự như hình cầu mà Tuin đã mô tả. Quả cầu tròn hoạt động theo những nguyên tắc tương tự, nhưng những điều khác nhau đã xảy ra bởi vì nó là một tinh thể tròn hoàn hảo chứ không phải là một khối.

Nó có một chức năng khác, nhưng ý tưởng vẫn là giữ viên pha lê ở nơi nó có thể hấp thụ các năng lượng khác nhau và tập trung chúng theo những cách nhất định.

D: Vì vậy, thiết kế chân thực sự chỉ là một phiên bản đơn giản hóa của các tinh thể mà họ nhìn thấy, và điều này đã được truyền lại.

B: Vâng. Khi họ cố gắng vẽ viên pha lê, họ sẽ vẽ nó theo thiết kế cách điệu để tượng trưng cho sức mạnh mà viên pha lê sử dụng.

Nó trở thành một biểu tượng thiêng liêng. Có nhiều cách để kết nối tất cả những điều này, ngay cả với thời điểm hiện tại của bạn. Có Con dấu của Solomon và Ngôi sao của David, cùng với bất kỳ hình tam giác chuyên dụng nào khác và cũng có. Tất cả những điều này đều quay trở lại những bức ảnh cổ đại về việc cố gắng mô tả những gì các tinh thể đã làm. Ví dụ, chữ Vạn là nỗ lực hình dung

tinht thể như một điểm trung tâm và năng lượng phân nhánh thực hiện các chức năng khác nhau này.

Chữ Vạn là một chữ thập chắn, các cánh tay của chúng được uốn cong ở các góc vuông. Vì tất cả bốn thanh đều hướng theo cùng một hướng (hoặc theo chiều kim đồng hồ hoặc ngược chiều kim đồng hồ) nên biểu mẫu này tạo ra một ấn tượng về sự quay vĩnh viễn. Nguồn gốc của biểu tượng không được biết. Nó đã được sử dụng trong hàng ngàn năm như một biểu tượng của mặt trời, của sự vô hạn, tiếp tục tái tạo, cũng như một họa tiết trang trí ở châu Mỹ, Trung Quốc, Ai Cập, Hy Lạp, Scandinavia và các nơi khác. Nó đã được tìm thấy trong hầm mộ của La Mã, trên vải dệt của thời Inca, và trên các di vật được khai quật ở địa điểm thành Troy. Nó luôn được coi là một biểu tượng thiêng liêng cho đến thời điểm Chiến tranh thế giới thứ hai. Adolf Hitler đã làm hỏng nó khi nó bị biến đổi và bôi nhọ thành biểu tượng của một chế độ khủng khiếp.

B: Loại kiến thức này là cần thiết, và nó sẽ hữu ích cho bạn và cho cả những người ở thời điểm hiện tại của bạn. Nó sẽ nhắc nhở mọi người của bạn về nguồn gốc của họ.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 18: Nghiên cứu

SAU KHI HOÀN THÀNH HỒI QUY,, bước tiếp theo là nghiên cứu. Mục đích của nghiên cứu này là tìm ra những điểm tương đồng giữa niềm tin và câu chuyện của bộ tộc Tuin, và niềm tin của người Mỹ bản địa ngày nay. Tôi phải khám phá xem liệu một số truyền thuyết về Old Ones có thể đã len lỏi vào các nghi lễ và phong tục hiện đại theo cách mà người bản địa không biết về nguồn gốc của họ hay không. Tuin cho biết dòng máu của người của anh và của Star People đã chảy xuống và hòa vào dòng máu của hầu hết các bộ tộc da đỏ. Nhiệm vụ của tôi là cố gắng lần theo lý thuyết này và xem liệu còn sót lại những câu chuyện

nào của ông ấy hay không. Nơi hợp lý để làm trung tâm nghiên cứu của tôi sẽ là người Eskimos và các bộ lạc thổ dân châu Mỹ ở Canada. Đó là nơi tôi bắt đầu, với sự trợ giúp của khoản vay liên thư viện tại Đại học Arkansas.

Tôi quyết định giới hạn phần lớn nghiên cứu của mình trong những cuốn sách và bài báo tạp chí rất cũ. Trong bốn hoặc năm thập kỷ qua, UFOs và người ngoài trái đất đã trở thành những từ ngữ quen thuộc và chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến bất kỳ người hiện đại nào. Nhưng nếu có những gợi ý về những điều như vậy trong các bản ghi rất cũ thì nó sẽ có giá trị hơn. Vì vậy, tôi đã chọn tập trung nghiên cứu vào những ghi chép cũ trước khi người Mỹ bản địa bị ảnh hưởng và ô nhiễm bởi văn hóa châu Âu và niềm tin của các nhà truyền giáo. Một số thông tin này là từ những cuốn sách quá cũ và mỏng manh nên chúng chỉ có trên vi phim.

Tại một thời điểm, tôi đã mượn một máy đọc vi phim di động từ thư viện. Tôi đã trở nên mờ mắt sau hàng giờ cố gắng đọc các bản in cổ trên những trang đã mờ, nhưng kết quả luôn chứng minh cho việc tìm kiếm. Nhiệm vụ truy tìm sự bắt đầu của sự sống con người trên hành tinh của chúng ta nằm ngoài phạm vi của cuốn sách này. Nó có thể sẽ được đi sâu vào một cuốn sách trong tương lai, khi tôi tiếp tục khám phá nguồn gốc của chúng ta, cũng như được kết nối với tổ tiên ngoài hành tinh của chúng ta. Sẽ đủ để nói rằng lý thuyết được chấp nhận về sự khởi đầu của chúng ta là các dạng hình người bắt đầu từ Châu Phi, và từ đó lan rộng ra khắp mọi nơi trên thế giới.

Chương này sẽ tập trung vào nghiên cứu của tôi liên quan đến nguồn gốc của người da đỏ Bắc Mỹ, và mối quan hệ với câu chuyện của Tuin. Tôi nhận thấy có nhiều cuộc tranh luận về nguồn gốc của các bộ lạc thổ dân châu Mỹ ở Bắc Mỹ, và tôi cho rằng cuộc tranh luận sẽ không sớm được giải quyết vì vẫn còn một số giả thuyết. Một trong những người lâu đời nhất, và kể từ khi bị mất uy tín, là Red Man là hậu duệ thoái hóa của Mười Bộ tộc đã mất của Israel. Người ta thường mượn bộ rằng người da đỏ không có nguồn gốc từ lục địa Bắc Mỹ, mà đến từ một nơi khác.

Các nhà nhân chủng học khẳng định rằng không có loại hài cốt tiền nhân nào được tìm thấy trên lục địa phía bắc hoặc phía nam của bán cầu này. Homo sapiens (hay người hiện đại), theo như hiểu biết hiện tại, là loài hình người duy nhất từng chiếm đóng châu Mỹ. Sự thật này, chỉ những gì còn sót lại của con người hiện đại về mặt sinh học đã được phát hiện ở Tân Thế giới, cho thấy rằng những cuộc di cư đã diễn ra ở giai đoạn cuối cùng, hoặc ít nhất là giai đoạn muộn nhất trong quá trình phát triển của loài người. Con người đã trở thành một loài sinh vật trước khi cuộc di cư bắt đầu.

Các nhà quan sát khoa học đã nhận thấy sự giống nhau nổi bật giữa người bản địa Châu Mỹ và Bắc Á. Niềm tin phổ biến nhất là họ đã di cư qua eo biển Bering trong quá khứ xa xưa khi một cây cầu trên đất liền (cầu Miocen) tồn tại trong khu vực. Các sông băng lớn của Kỷ Băng hà đã chiếm và giữ nước nhiều đến mức mực nước đại dương giảm hàng trăm feet, để lộ những cây cầu trên đất liền gắn liền Siberia với Bắc Mỹ. Tại rặng cây cầu này kéo dài 1 của nó, 000 dặm về phía bắc từ ngày nay Alaska Pen-insula. Đó là vùng đất mà những người di cư phải ở chung với voi ma mút, hổ răng kiếm và gấu khổng lồ. Các công cụ bằng đá được tìm thấy ở Siberia giống hệt với những công cụ được tìm thấy ở Alaska và miền tây Canada. Các nhà khoa học tin rằng những người nhập cư đến theo ba đợt. Hai người đã di chuyển vào đất liền, tổ tiên của thổ dân châu Mỹ. Một làn sóng thứ ba, bao gồm cả Eskimos và Aleuts, tràn vào bờ biển. Thời kỳ ấm lên – lần bắt đầu cuối cùng khoảng 13.000 năm trước – làm tan chảy các sông băng và đặt cây cầu trở lại dưới biển Bering. Khi cây cầu biến mất, mọi người bị giới hạn ở Tây Bán cầu, và trở thành những người Mỹ đầu tiên. Cắt đứt với phần còn lại của nhân loại, họ đã phát triển những nền văn hóa độc đáo của riêng mình. Chúng tồn tại và phát triển nhờ sự thích nghi.

Các ngày ước tính cho sự xuất hiện của những người đầu tiên trong một loạt các cuộc di cư dài đã thay đổi từ 12.000 đến 18, 000 năm trước. Một số địa điểm bị cô lập gợi ý về sự xuất hiện của 30.000 năm trước và sớm hơn. Người ta tin rằng những cuộc di cư của con người từ châu Á có thể tiếp tục vào thế kỷ thứ 4 trước Công nguyên.

Toàn bộ hành trình sinh học xảy ra trong bối cảnh của Kỷ Băng hà, với các giai đoạn ấm và lạnh luân phiên. Khoảng 18, 000 năm trước, lần băng hà lớn cuối cùng đạt cực đại, tạo ra khí hậu và thảm thực vật rất khác so với thời kỳ ấm áp giữa các băng hà ngày nay. Điều này khiến tôi suy đoán rằng tổ tiên của Tuin hân đã được thiết lập vững chắc trước Kỷ Băng hà. Các truyền thuyết chỉ ra rằng trong thời kỳ của Old Ones, khí hậu ấm hơn, ôn hòa hơn. Một điều gì đó rất kịch tính đã xảy ra vào thời điểm đó (nghe giống như một cuộc tấn công của sao chổi), Trái đất chuyển động và gây ra những thay đổi bi thảm.

Những cư dân ban đầu của thung lũng, những Người đầu tiên, dường như là hậu duệ của những thổ dân đã hành trình đến đó từ rất lâu trước khi những người đàn ông di cư đến từ châu Á. Hoặ (để tranh luận) đã được người ngoài hành tinh gửi vào đó sau quá trình gieo mầm và phát triển ban đầu của con người. Như đã chỉ ra trong những cuốn sách khác của tôi, con người được phân bố trên khắp thế giới để họ có thể sinh sôi ở nhiều khu vực khác nhau. Các cuộc điều tra khảo cổ học đã làm rõ rằng con người đã phân bố trên khắp trái đất có thể sinh sống được vào một thời điểm rất xa xôi, trong giai đoạn văn hóa thấp nhất của loài người. Một nghiên cứu về các ngôn ngữ trên thế giới dẫn đến kết luận rằng có lẽ con người đã được phân phối trước khi phát triển lời nói có tổ chức hoặc ngữ pháp. Điều này đúng với những Người đầu tiên, bởi vì họ giao tiếp bằng tâm trí của họ.

Người Eskimos hiện chiếm toàn bộ rìa phía bắc của lục địa Mỹ. Các cuộc khai quật khảo cổ học ở Alaska và Canada cho thấy nền văn hóa của họ không phải là tình trạng ban đầu, mà là kết quả của những cuộc di chuyển và tiếp xúc dân cư tương đối gần đây.

Cuộc di cư cách đây khoảng 1, 000 năm trước đã mang theo nền văn hóa này từ nơi xuất phát của nó ở miền bắc Alaska theo hướng đông qua miền bắc Canada đến Greenland. Các cuộc khai quật cho thấy có sự phát triển và thay đổi văn hóa liên tục trong khoảng thời gian hơn 2.000 năm, đặc biệt là xung quanh khu vực eo biển Bering. Khu vực này là một trong những lãnh thổ săn bắn tốt nhất trên thế giới, và điều kiện sống nói chung ở đó tốt hơn bất kỳ khu vực nào khác

của Bắc Cực. Các cuộc khai quật cũng cho thấy rằng, mặc dù người Eskimo xét về mọi khía cạnh thực tế là một dân tộc thời kỳ đồ đá, nhưng họ có một số kiến thức về kim loại.

Theo Norse sagas mô tả chuyến thăm của các nhà du hành Scandinavia vào thế kỷ trước đến bờ biển phía đông của Mỹ, những người mà họ gặp không giống với những cư dân ngày nay. Người Viking đặt biệt danh cho người bản địa Mỹ là "Skraelingr" hoặc "Chips", vì vẻ ngoài quá nhỏ của họ. Chúng được mô tả là những con cá nhỏ và lùn về ngoại hình và sở hữu những đặc điểm của người Eskimo. Khu vực mà người Viking định cư dường như xa hơn về phía nam so với người của Tuin. Những người "chip" này cũng cực kỳ bạo lực, đẩy lùi bất kỳ nỗ lực dàn xếp nào, vì vậy họ nghe có vẻ không giống những người hiền lành của Tuin. Nhưng họ có thể là những thổ dân tương tự như Những Người Đầu Tiên mà Người Ngôi Sao tìm thấy trong thung lũng.

Trong ấn bản tháng 12 năm 1912 của National Geographic có câu chuyện về phát hiện đáng chú ý của một nhóm người Eskimos tóc vàng. Chúng được tìm thấy ở khu vực Bắc Cực của Đảo Victoria, nơi thực sự xa hơn về phía bắc so với thung lũng của Tuin, nhưng có thể suy đoán rằng một số tổ tiên của anh ta có thể đã di cư đến đó. Khu vực này được coi là không có người ở, và người bản địa chưa bao giờ nhìn thấy người đàn ông da trắng. Nhiều người trong số họ có tóc vàng, mắt xanh, và một số ít có râu đỏ. Lời giải thích đầu tiên là chúng là sự pha trộn giữa dòng máu châu Âu và Eskimo, bởi vì nhiều con lai như vậy được tìm thấy ở phía đông Greenland. Tuy nhiên, lịch sử của khu vực này đã không chứng minh lý thuyết này. Những bộ lạc này bị cô lập đến mức hầu hết họ không thể tiếp xúc với những người đàn ông da trắng.

Có báo cáo rằng vào những năm 1700, khi các nhà truyền giáo thành lập Cơ đốc giáo ở các khu vực phía đông, người bản xứ được xem là những người khá khác biệt với người Eskimo. Những người này cao khoảng 6 mét, khá đẹp trai và có nước da trắng. Vào những năm 1600s khi khu vực này vẫn chưa có sự tiếp xúc của người châu Âu hiện đại, một thuyền trưởng trên biển đã báo cáo rằng có hai loại thổ dân khác biệt sống hòa bình với nhau ở khu vực ven biển. Một

loại rất cao, được xây dựng tốt và được trang bị đầy đủ. Loại còn lại nhỏ hơn nhiều, nước da màu ô liu, thân hình cân đối, ngoại trừ chân của chúng ngắn và dày.

Năm 1821, Sir Edward Parry lên bờ ở Lyon Inlet và tìm thấy những người có đặc điểm và nước da của người Mỹ bản địa như người châu Âu. Họ không giống với người Eskimo. Những người bản xứ này chưa bao giờ nhìn thấy người da đỏ hay người châu Âu. Nhiều nhóm nhỏ biệt lập đã được báo cáo ở Vịnh Repulse, Point Barrow và Boothia Isthmus trong suốt những năm 1800s. Nhiều báo cáo tương tự vào thời điểm đó cho thấy sự tồn tại của các cá thể lai giữa các bộ tộc Eskimo khác nhau. Sự phân bố của họ đã được chứng minh là liên tục không gián đoạn dọc theo toàn bộ bờ biển phía bắc của Bắc Mỹ, trước khi người Eskimo tham những chung do tiếp xúc với người da trắng trong thế kỷ qua.

Có suy đoán và gợi ý rằng một số người trong số này có thể là hậu duệ của các cuộc thám hiểm Bắc Âu trong thế giới mới, kéo dài từ thế kỷ 10 đến giữa thế kỷ 15. Những cuộc thám hiểm này được cho là đã bao phủ bờ biển Greenland ở phía nam của Vòng Bắc Cực, và các bờ của lục địa Mỹ có lẽ từ đảo Baffin về phía nam đến Nova Scotia, và có lẽ là Labra-dor. Người ta tin rằng người Norsemen không bị tiêu diệt bởi người Eskimo, nhưng dần dần bị họ hấp thụ. Người ta cho rằng khi một số nhóm này được phát hiện lại vào thế kỷ 15-16, họ đã hoàn toàn áp dụng lối sống của người Eskimo, và do đó không biết về tổ tiên của họ.

Người ta suy đoán rằng nếu những người Eskimo tóc vàng là hậu duệ của tổ tiên Norse-Greenlander của 5 thế kỷ trước, thì chủng tộc Norse sẽ bị pha loãng hoàn toàn thông qua các cuộc hôn nhân thuần Eskimo. Nếu đúng như vậy thì người ta phải coi "những người tóc vàng" là một ví dụ đáng chú ý của sự đảo ngược các loại, theo đó một chủng tộc đi qua dần dần trở lại hình dạng chung của tổ tiên xa xưa của nó.

Nó cũng có thể là một trường hợp suy nhược – sự tái diễn ở hậu duệ của những đặc điểm của tổ tiên xa (hoặc "người quay lại") – thay vì những đặc điểm của tổ tiên gần hoặc ngay. Lời giải thích này có thể áp dụng cho dù tổ tiên đó là người

châu Âu, người Viking hay người ngoài hành tinh. Trong bài báo của National Geographic, người ta nhận xét rằng khám phá này đã đưa ra một vấn đề phức tạp về chủng tộc có thể đánh thuế sự nhạy bén của các nhà dân tộc học Mỹ trong một thời gian. Tôi nghĩ nếu họ nhận thức được phạm vi thậm chí còn rộng hơn của việc giao phối với người ngoài hành tinh, thì điều đó sẽ càng khiến họ bối rối.

Vào mùa hè năm 1991, một sự tình cờ tìm thấy của một nhóm người đi bộ đường dài ở dãy núi Alps ở Ý đã dẫn đến việc phát hiện ra thi thể người nguyên vẹn lâu đời nhất và được bảo quản tốt nhất từng được tìm thấy. Được ước tính là 5.300 năm tuổi, mô tả về quần áo và công cụ của người đàn ông này nghe như thể đó có thể là bạn của chúng ta Tuin, ngoại trừ việc người thợ săn cổ đại được tìm thấy ở nhầm lục địa. Bị mắc kẹt trong băng suốt nhiều thế kỷ qua, xác chết đông lạnh già hơn Vua Tut gần 2.000 năm tuổi, và giúp các nhà khoa học có cái nhìn sâu sắc đáng kinh ngạc về khoảng thời gian mà tôi ước tính Tuin đã sống. Đây được coi là phát hiện quan trọng nhất trong khảo cổ học hiện đại Ông được cho là một thợ săn, và chết khi mặc áo choàng bằng da hoẵng và áo choàng cỏ.

Cung tên, rìu đồng và các công cụ khác của ông đã được tìm thấy gần đó. Rất ít thông tin về những người làm nông nghiệp và săn bắn trong các khu rừng ở châu Âu vào cuối thời kỳ đồ đá mới. Các cộng đồng làm nông lan rộng khắp châu Âu cách đây 7.000 năm. Người dân trồng trọt chăn nuôi và chăn thả cừu và bò của họ trong rừng. Cũng có một nhóm bán di thường có kỹ năng săn bắn, câu cá và theo dõi. Hai nền văn hóa hòa nhập và thực hành nông nghiệp lan rộng khắp châu Âu.

Các nhà khoa học vô cùng ngạc nhiên vì quần áo và công cụ của Người băng thể hiện rõ ràng một công nghệ cao bất ngờ từ cuối thời kỳ đồ đá. Không có sản phẩm da nào được tìm thấy từ thời kỳ này.

Những bộ quần áo bằng da nai của ông được thuộc da và may một cách chuyên nghiệp. Đôi giày của anh được làm khéo léo với nhiều khoen. Và anh ta mặc

một chiếc áo choàng cỏ không thấm nước độc đáo thể hiện kỹ năng đáng kể trong việc dệt, thắt nút và nối cỏ. (Tuin thích dệt và thắt nút như một giải pháp cho sự buồn chán trong những tháng mùa đông.) Lưỡi rìu bằng đồng dài 4 inch của anh ta được đúc từ kim loại nóng chảy đổ vào khuôn và làm việc bằng búa. Bên cạnh những công cụ bằng kim loại của mình, kích thước tuyệt đối của cây cung khiến các nhà khảo cổ học ngạc nhiên. Họ cho biết sức mạnh cần thiết để kéo dây cung trở lại trạng thái bắn sẽ bằng sức mạnh cần thiết để nâng 90 pound bằng một tay. Khi một cây cung tương tự được thử nghiệm, mũi tên đã bắn thủng một lỗ xuyên qua khoang ngực của một con hươu từ cách đó 30 thước. Nó thoát ra phía bên kia và tiếp tục đi. Điều đáng kinh ngạc về phát hiện này là giờ đây nó đã cung cấp cho các nhà khoa học những hiểu biết sâu sắc về thời đại mà con người được coi là nguyên thủy. Họ đang phát hiện ra rằng con người đã có công nghệ trong một thời gian dài hơn nhiều so với suy nghĩ trước đây. Tôi tin rằng sự tương đồng với Tuin là đáng chú ý, và cho thấy rằng nếu sự phát triển như vậy xảy ra ở châu Âu thì nó cũng có thể xảy ra ở lục địa Bắc Mỹ trong cùng khung thời gian.

Người của Tuin phát triển từ sự giao phối giữa Người già và Người đầu tiên. Họ vẫn sống biệt lập trong thung lũng của họ cho đến khi người Eskimo sơ khai đến, có thể là trong hoặc sau một trong số những cuộc di cư vào lục địa của chúng ta. Qua nhiều thế kỷ, sự hấp thụ và đa dạng hóa tiếp tục, và tất cả các chủng tộc này hợp nhất, dẫn đến nhiều bộ lạc thổ dân châu Mỹ khác nhau.

Vào những năm 1500, hai triệu người đã sống trên lục địa Bắc Mỹ, nói khoảng 300 ngôn ngữ. Khi châu Âu "phát hiện" ra châu Mỹ, nó là nơi sinh sống của rất nhiều bộ lạc riêng biệt, đa dạng về ngôn ngữ, thể chế và phong tục. Sự thật này chưa bao giờ được công nhận một cách đầy đủ và các nhà văn đã quá thường xuyên nói về thổ dân da đỏ Bắc Mỹ như một cơ thể, cho rằng những người đồng hương được tạo ra từ một bộ tộc sẽ áp dụng cho tất cả mọi người.

Một số bộ lạc nói những ngôn ngữ riêng biệt hoàn toàn khác với bất kỳ ngôn ngữ nào được biết đến ở bất kỳ nơi nào khác trên thế giới. Thực tế này dẫn đến kết luận rằng những bộ lạc này đã chiếm giữ vùng đất của họ trong một thời

gian rất dài mà không bị ô nhiễm. Một số rất văn minh và cho thấy ảnh hưởng từ các nền văn hóa khác. Những người xây dựng gò đất thời tiền sử ở Cahokia, ở phía đông Missouri, có Stonehenge của riêng họ, một đài quan sát thiên văn bao gồm một vòng tròn các cọc thẳng đứng.

Trong số các tàn tích thời tiền sử của Chaco Canyon ở New Mexico, một lớn. một phần dưới lòng đất, buồng nghi lễ hình tròn được phát hiện. Nó được xây dựng đến nỗi vào ngày Hạ chí, và chỉ vào ngày đó, một trục ánh sáng chiếu qua một khe trên bức tường đá của nó. Những người xây dựng gò chôn cất như Natchez đã thực hành một giáo phái tử thần công phu với kim tự tháp dành cho người chết. Người cai trị được chôn cất cùng với những kho báu vật chất, cũng như phụ nữ và người hầu, không mảnh vải che thân để phục vụ ông ở thế giới tiếp theo.

Hầu hết những nền văn hóa tuyệt vời này đã bị phá hủy bởi những phương pháp tương tự như những phương pháp được sử dụng trong sự hủy diệt của nền văn minh Maya và Inca cổ đại. Các nhà truyền giáo và nhà thám hiểm đầu tiên vào cuối những năm 1500 bắt đầu tiêu diệt các nền văn hóa cũ. Khi chuyển đổi người bản xứ sang tôn giáo mới, họ phải loại bỏ cái cũ. Một số huyền thoại và truyền thống đã được hấp thụ và được Cơ đốc hóa, trong khi những huyền thoại khác chỉ đơn thuần là đi ngầm. Toàn bộ các bộ lạc đã tuyệt chủng hoặc bị hấp thụ qua các thế kỷ 16-18. Ảnh hưởng của văn hóa châu Âu trên nhiều khu vực đã bị tàn phá nghiêm trọng, với toàn bộ văn học của người Mỹ bản địa bị xóa sổ, hoặc bị biến dạng không thể nhận ra. Nơi mà các huyền thoại đã tồn tại, họ đã làm rất quyết liệt

Khi Tuin vẽ bức tranh về kiểu nhà mà người dân của anh ấy sống, tôi nghĩ nó rất giống với những cabin bằng gỗ mà những người định cư ban đầu sử dụng. Trong quá trình nghiên cứu, tôi đã phát hiện ra rằng kiểu xây dựng này đã được sử dụng rộng rãi bởi một số bộ lạc thổ dân châu Mỹ trước khi người châu Âu đến. Những người Anh cuối cùng đã định cư trên bờ biển Virginia vào năm 1607. Họ ngưỡng mộ tính thực tế của các cấu trúc bằng gỗ và áp dụng kiểu xây dựng

này. Các cabin bằng gỗ sau đó đã trở thành nơi ở yêu thích của những người lính biên phòng gốc Anh.

Sự tiến bộ nhanh chóng trong quá trình định cư và chiếm đóng đất nước đã dẫn đến sự di dời dần dần của các bộ lạc thổ dân châu Mỹ, do đó rất nhiều người đã phải rời bỏ những ngôi nhà cổ của họ. Một số được kết hợp vào các bộ lạc khác, và một số được hấp thụ vào cơ thể của người văn minh. Nhiều người (đa số) đã rời khỏi vùng đất truyền thống của họ và tái định cư ở một khu vực hoàn toàn xa quê hương của họ. Điều này đã dẫn đến sự nhầm lẫn sai lầm và sự kết hợp giữa tên bộ lạc và truyền thống. Rất khó để theo dõi bất kỳ bộ tộc nào qua thời kỳ hậu Colombia, chứ chưa nói đến thời kỳ tiền Colombia. Nhiều thế kỷ tiếp xúc mật thiết với con người hiện đại đã có nhiều ảnh hưởng đến tình trạng nguyên sơ của các bộ lạc.

Những thay đổi nhanh chóng và triệt để xảy ra (Ví dụ, sự du nhập của ngựa trong các nền văn hóa của thổ dân châu Mỹ đã tạo ra một số thay đổi đáng kể trong cách các bộ lạc Plains săn bắn và tiến hành chiến tranh của họ.) Những cuộc di cư và cưỡng chế xóa bỏ đã đặt các bộ lạc vào những môi trường xa lạ, nơi cần có những phong tục và điều chỉnh mới. Nó nhanh chóng trở nên khó phân biệt giữa những gì là nguyên thủy và những gì được tiếp thu từ nhân loại văn minh.

Vào những năm 1700, thương mại đã diễn ra giữa người Mỹ bản địa và người châu Âu. Giá cả rất đắt, vì bên cạnh hàng hóa mới, còn có những bệnh mới và gây tử vong – bệnh sởi, bệnh đậu mùa, bệnh tả, và nhiều loại bệnh sốt có thể quét sạch hàng trăm thậm chí hàng nghìn người chỉ trong một lần. Toàn bộ các bộ lạc đã sống trong khu vực hàng trăm năm đã bị xóa sổ hoặc bị bỏ lại trong tình trạng bị chia cắt đến mức họ gia nhập với các bộ lạc khác và mất đi kiến thức về danh tính quá khứ của họ.

Các tộc người Navahos và Apaches, những bộ tộc nói tiếng Athabascan, những người đã đi từ Tây Bắc vào Tây Nam vào thế kỷ 13, thoát đầu ít bị ảnh hưởng bởi cuộc xâm lược của người Tây Ban Nha. Những người này đang trôi dạt và

hẻo lánh, và dường như không có gì trên sa mạc và miền núi mà họ chiếm đóng mà bất kỳ ai khác muốn vào thời điểm đó. Văn hóa Athabaskan bị ảnh hưởng bởi ngựa, chó săn và cừu Tây Ban Nha, nhưng không phải bởi tôn giáo và văn hóa của họ. Điều này giải thích tại sao rất nhiều tôn giáo, nghi lễ và thần thoại của họ vẫn tồn tại cho đến ngày nay. Nhiều bộ lạc khác kết hợp các yếu tố của Cơ đốc giáo. Một số bộ lạc biệt lập may mắn ít tiếp xúc trực tiếp với người châu Âu hơn và có thể lưu giữ những huyền thoại thiêng liêng của họ vào thế kỷ 20.

Khi khu định cư của người da trắng tiếp tục di chuyển đến các khu vực xa xôi hơn (thường bị thu hút bởi vàng và các "vật có giá trị" khác), bộ tộc đã bị đẩy chống lại bộ tộc, dẫn đến sự bùng phát của sự thù địch giữa họ. (Có một số kẻ thù truyền thống; ví dụ như dân tộc Dakotas (Sioux) và các nước láng giềng của họ, nhưng họ chỉ thuộc nhóm thiểu số. Một ví dụ điển hình về mối thù truyền thống giữa các nền văn hóa thổ dân châu Mỹ là tộc Navahos và Hopi không chỉ bị xúi giục bởi các chính trị gia Hoa Kỳ khao khát đất đai của họ, nhưng vẫn còn tồn tại cho đến ngày nay!) Một số nhóm đã bị tiêu diệt; một số hợp nhất để bảo vệ với các bộ lạc mạnh hơn.

Nhưng luôn có một số bộ tộc, hạ gục tất cả kẻ thù, những người vẫn duy trì danh tính của họ cho đến ngày nay. Không ai vào thời điểm đó chú ý đến tôn giáo, nghệ thuật, âm nhạc hay nghi lễ của người Mỹ bản địa ngoại trừ việc gán cho nó là ngoại giáo và nguyên thủy. Chính phủ Hoa Kỳ đã thành lập Văn phòng các vấn đề người da đỏ (BIA) để "bảo vệ" người da đỏ. Tuy nhiên, cùng lúc đó những người đàn ông da trắng tiếp tục thúc giục người Mỹ bản địa vứt bỏ những cách cũ sang một bên, và thay thế chúng bằng đức tin và kỹ năng của người Mỹ gốc Âu. Những đặc điểm văn hóa này của những kẻ xâm lược, bởi vì họ có nguồn gốc từ châu Âu, phải vượt trội hơn so với những người thổ dân. Nhiều pháp sư có lẽ đã bị giết trong thời gian này trước khi họ có thể truyền lại những truyền thuyết quý giá của các bộ tộc. Khi mọi thứ ổn định trở lại sau khi di dời các bộ lạc vào các khu bảo tồn, các nghi lễ, nghi lễ và truyền thuyết một lần nữa trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của họ, và những thứ này đã được hồi sinh. Bởi vì các ghi chép không được lưu giữ thành văn bản, mà được lưu giữ bằng miệng, chắc chắn còn thiếu nhiều mảnh.

Trong thời gian này, nhiều kiến thức và văn học của người Mỹ bản địa đã bị mất và biến mất vĩnh viễn. Sau đó, một điều kỳ lạ đã xảy ra. Sự tò mò về người Mỹ bản địa đã được khơi dậy trong giới trí thức ở các thành phố và trường đại học ở miền đông Hoa Kỳ. Lần đầu tiên, vào những năm 1830, các học giả nhận ra rằng những người da đỏ này là người. Họ là những con người. Chắc chắn họ phải có niềm tin và kiến thức, như các dân tộc khác đã có. Một số nhà khoa học và nhà nhân chủng học đầu tiên lo ngại rằng một cách sống độc đáo có thể biến mất trước khi nó có thể được nghiên cứu. Những người này là một thiểu số nhỏ và họ đến sống giữa những người Mỹ bản địa để tìm hiểu về những loài biến mất này, và bắt đầu ghi lại những phát hiện của họ. Hầu hết các nghiên cứu của tôi đến từ dữ liệu của họ vì nó là kỹ lưỡng nhất.

Nhưng vào thời điểm nghiên cứu của họ vào cuối những năm 1880 và đầu những năm 1900, thiệt hại đã được thực hiện. Công việc của họ mang tính học thuật và chuyên nghiệp cao, nhưng phức tạp bởi thực tế là, vì phần lớn người Mỹ bản địa không có chữ viết, nên hầu hết truyền thuyết là lời nói. Những người đàn ông này thường phải vất vả luồn lách trong những khu rừng ngữ âm, cố gắng ghi lại những câu chuyện nửa quên, được kể lại từng chút một bởi những người đàn ông và phụ nữ đã quá già để có thể nhớ được toàn bộ, toàn bộ hoặc bối cảnh của thần thoại. Những gì chúng ta biết hiện nay về các tôn giáo, thần thoại và truyền thuyết của người Mỹ bản địa, đã được ghi lại bởi những người đàn ông có trí tuệ vì tò mò. Nhưng tốt nhất là nó rời rạc và bị trượt nhiều bởi chúng không được ghi chép. Các nhà nghiên cứu của cuối thế kỷ 19 là vô giá đối với các học giả ngày nay. Tuy nhiên, phần lớn những gì được ghi lại vào đầu thế kỷ này vẫn còn trong sổ tay hiện trường mốc meo, chưa được phiên dịch.

Tôi rất thất vọng vì người Eskimo có rất ít truyền thống có thể được coi là cũ hoặc đã bị ảnh hưởng bởi bất cứ điều gì về bản chất câu chuyện của Tuin. Những nỗ lực của Giáo hội khiến người Eskimo trở nên bí mật về việc thực hành các nghi thức tôn giáo của họ trong vùng lân cận của những người đàn ông da trắng. Tuy nhiên, tất cả họ vẫn mặc nhiên tin tưởng vào sức mạnh của các pháp sư và vào các nghi thức tôn giáo do các bô lão truyền lại.

Những câu chuyện và truyền thuyết của bộ tộc họ chủ yếu là về những chiến công phiêu lưu của tổ tiên họ, đối phó với sự sống còn chống lại những khó khăn lớn trong bầu không khí thù địch: tức là thời tiết, động vật, v.v. Họ có niềm tin tích cực vào quái vật, linh hồn ma quỷ và những câu chuyện kỳ lạ như vậy, nhưng những điều này dường như phát sinh từ sự cô lập tột độ của họ và nỗi sợ hãi về sự thù địch của môi trường xung quanh họ.

Nói một cách tổng quát, có thể kết luận rằng người Eskimo quan tâm đến các vấn đề trần thế hơn là các vấn đề trên trời hoặc trên trời. Một tác giả cho rằng thật kỳ lạ khi không có nhiều câu chuyện cố gắng giải thích sự vắng mặt của mặt trời trên bầu trời trong thời gian dài ở Bắc Cực, sự hiển thị tuyệt vời của Bắc Cực quang, hay những cơn bão Bắc Cực đột ngột và dữ dội. Có một số câu chuyện của người Eskimo đề cập đến các vì sao, mặt trời và mặt trăng, bởi vì thiên văn học là quan trọng nhất đối với những người săn bắn. Những người sống gần gũi với thiên nhiên là những nhà quan sát tinh tường của các vì sao. Vị trí của họ trên bầu trời cho họ biết về thời gian di cư của tuần lộc, hoặc sự xuất hiện của cá. Họ cũng cho họ biết khi nào sự đóng băng của những đêm dài mùa đông sắp đến, và khi nào băng sẽ vỡ vào mùa xuân. Cuộc đấu tranh cho sự tồn tại không phải lúc nào cũng thành công, và toàn bộ bộ lạc chỉ đơn giản là biến mất khỏi lịch sử sau một mùa săn bắn không thành công.

Những câu chuyện cổ được biết đến nhiều nhất bởi một số ông già, những người đã giải trí cho dân làng của họ bằng cách lặp lại chúng trước những người tập hợp. Một số câu chuyện dài, chiếm nhiều buổi tối liên tiếp trong buổi đọc tấu của họ, và đôi khi cần đến hai người kể. Những câu chuyện được nghe lặp đi lặp lại một cách thích thú, tạo thành truyền thuyết bất thành văn mà họ vẽ ra để giải trí trong những buổi tối dài mùa đông. Ngoài những câu chuyện quan trọng hơn, là tài sản của đàn ông, có rất nhiều câu chuyện dành cho trẻ em mà phụ nữ kể lại. Đây là những câu chuyện ngắn, đơn giản dùng để giải trí cho bản thân và trẻ em.

Các linh hồn tổ tiên cũng như các sức mạnh siêu nhiên của đất trời vẫn khẩn thiết cầu xin để đưa các con vật đến với người thợ săn. Các pháp sư luôn là một

nhóm đặc biệt trong tất cả các nền văn hóa Bắc Mỹ. Tôi tìm thấy nhiều điểm giống với câu chuyện của chúng tôi trong truyền thuyết của các bộ lạc thổ dân châu Mỹ khác. Tôi sẽ cố gắng điều phối nó và truy tìm nguồn gốc của niềm tin của họ. Rõ ràng là nhiều truyền thống của người Mỹ bản địa đã thay đổi qua quá trình phát triển của nhiều thế hệ. Những huyền thoại và câu chuyện đã được thêm bớt và thêm vào trong một thời gian dài, đến mức khó có thể biết được câu chuyện gốc rễ là gì. Nhưng trong một số người có tiếng thì thầm của người dân Tuin, và tôi tin rằng những câu chuyện được bảo vệ lâu nay của họ không hoàn toàn biến mất, mà đã trải qua nhiều biến dạng và kết hợp lớn.

Mối liên hệ giữa quá khứ lịch sử và hiện tại thông qua thần thoại rất mạnh mẽ. Tất nhiên, truyền thuyết thay đổi tùy theo cách sống của con người, địa lý và khí hậu nơi họ sống, thực phẩm họ ăn và cách họ có được nó. Những người du mục săn trâu ở Đồng bằng kể những câu chuyện rất khác với những cư dân rừng phương Đông. Đối với những người trồng và thu hoạch ở Tây Nam Bộ, việc đến ngô và chuyển mùa là mối quan tâm hàng đầu, trong khi người dân Tây Bắc kiếm sống từ biển lại lấp đầy câu chuyện của họ bằng những con quái vật đại dương, những người thợ săn nhanh nhẹn và những người đóng thuyền mạnh mẽ. Tất cả các bộ lạc cũng kể về các đặc điểm của cảnh quan: dòng sông này hình thành như thế nào, những ngọn núi này được hình thành như thế nào, đường bờ biển của chúng ta đã được hình thành như thế nào. Thay vì là các đơn vị riêng lẻ, các truyền thuyết thường là các tập không hoàn chỉnh trong một quá trình đi sâu vào truyền thống của một bộ tộc.

Truyền thuyết cũng như các nền văn hóa chùng chéo và ảnh hưởng lẫn nhau, không chỉ khi những người thuộc các bộ tộc khác nhau sống trên lãnh thổ liền kề, mà ngay cả khi họ chạm trán nhau thông qua việc di cư hoặc buôn bán trên một quãng đường dài. Hiện vật đã được tìm thấy rằng ban đầu đến từ một bộ tộc hoặc văn hóa nhiều trăm hay ngàn dặm xa xôi.

Tuy nhiên, với tất cả các hình ảnh và biến thể khu vực của chúng, một chủ đề chung gắn kết những câu chuyện này với nhau – mối quan tâm chung với các vấn đề cơ bản về thế giới mà con người đang sống. Chúng ta gặp lại nhiều lần,

trong một loạt các hình thức tuyệt vời, Bắc và Nam, Đông và Tây, câu chuyện về những đứa trẻ của mặt trời, về những người mang văn hóa, về bốn phương thiêng liêng, về những thế giới chồng chất lên nhau, của những vùng nước nguyên thủy, về sự hủy diệt và tái tạo vĩnh viễn, của những anh hùng mạnh mẽ và những kẻ lừa bịp.

Theo một tác giả, tất cả các hệ thống thần thoại đều bắt nguồn từ cùng một cơ sở cơ bản. Các vị thần là những đứa con của sự tôn kính và cần thiết, nhưng phá hệ của họ vẫn còn kéo dài xa hơn. Sau đây là những cấu trúc niềm tin cơ bản chính: Thuyết vật chất: Người đàn ông Savage tin rằng mọi vật thể xung quanh đều sở hữu sự sống và ý thức. Cây cối, gió, sông, v.v ... Anh ta tin rằng họ đã nói với anh ta, cảnh báo anh ta, bảo vệ anh ta. Ngay cả những thứ như ánh sáng và bóng tối, nóng và lạnh cũng được đưa ra các đặc điểm. Bầu trời được coi là Cha chung và nhờ sự hợp tác với Trái đất, tất cả các sinh vật đã sinh sôi nảy nở.

Thuyết vật tổ: Một bước cao hơn niềm tin rằng các vật thể và hiện tượng tự nhiên vô tri vô giác được ban tặng cho những phẩm chất của sự sống và tư tưởng (thuyết vật linh). Điều này liên quan đến ý kiến cao dành cho động vật về phẩm chất và khả năng bản năng của chúng. Các thuộc tính và đặc điểm khác nhau của con người đã được nhân cách hóa và thậm chí phóng đại ở một số loài động vật nhất định. Nếu thổ dân châu Mỹ hoặc bộ lạc khao khát một phẩm chất nhất định, họ sẽ đặt mình dưới sự bảo vệ của động vật hoặc loài chim tượng trưng cho điều đó. Một bộ lạc thậm chí còn lấy được biệt danh của con vật, do đó con vật được coi là vật bảo vệ. Đổi lại con vật đó không bị giết bởi bộ tộc. Sau nhiều thế hệ, bộ tộc có thể coi con vật đó là tổ tiên trực tiếp của họ, và tất cả các thành viên trong loài là quan hệ huyết thống. Những quy tắc này cuối cùng đã ảnh hưởng đến luật pháp và phong tục của bộ tộc, do đó con vật được coi là một sinh vật bảo vệ quyền lực.

Thuyết Tôn Giáo: Niềm tin rằng một vật thể, lớn hay nhỏ, tự nhiên hay nhân tạo, sở hữu ý thức, hành động và phẩm chất siêu nhiên, và đặc biệt là sức mạnh ma thuật (chẳng hạn như bảo vệ). Có vẻ như niềm tin của chúng ta về

bùa may mắn, v.v ... đã bắt nguồn từ niềm tin này, và do đó con người hiện đại không được miễn trừ. Như đã nói, tình báo người Mỹ bản địa coi tất cả mọi thứ: động vật, nước, trái đất, cây cối, đá, các thiên thể, thậm chí cả đêm và ngày, ánh sáng và bóng tối, như sở hữu hình ảnh động và sức mạnh của thần linh. Người ta cũng tin rằng nhiều người trong số này đang bị một số bùa chú hoặc bùa mê mạnh. Những tảng đá và cây cối được cho là ngôi mộ sống của những linh hồn bị giam cầm, vì vậy không khó để một người Mỹ bản địa hình dung một trí thông minh, ít nhiều mạnh mẽ, ở bất kỳ vật thể nào, dù không phổ biến – thực sự thì càng không phổ biến xác suất nó là nơi ở của một số trí thông minh mạnh mẽ hơn. Fetishes có thể là những vật nhỏ, chẳng hạn như tinh thể thạch anh nhỏ hoặc lông vũ, và thường được đặt trong những chiếc túi nhỏ. Những điều có vẻ bất thường theo bất kỳ cách nào đã được chấp nhận là siêu nhiên và may mắn cho người tìm thấy. Điều này có gì khác với niềm tin rằng bàn chân của một con thỏ là may mắn? Gần như tất cả các đồ dùng của một thầy cúng, hay thầy thuốc, được xếp vào loại đồ thờ. Ý tưởng trong tâm trí của người tạo ra vật tôn sùng ban đầu thường mang tính biểu tượng, và chỉ được tiết lộ cho một người được chính thức chọn làm người thừa kế quyền sở hữu phép thuật, và đến lượt anh ta cam kết giữ bí mật tương tự.

Điều này có thể giải thích cho sự tôn kính của Tuin đối với những đồ vật trong túp lều của nhà thông thái. Anh ta cho rằng họ sở hữu ma thuật và là những bí mật được bảo vệ bởi nhà thông thái. Anh cảm thấy mình thậm chí không được phép nhìn thấy chúng. Bí mật của những đồ vật này, cũng như những câu chuyện, chỉ được truyền cho người kế thừa của nhà thông thái chứ không phải cho dân chúng. Tuin cho biết điều này là do kiến thức phải được gắn liền với trí nhớ và không thể bị bóp méo.

Trong số những người Algonquins, một kiểu tôn sùng đặc biệt bao gồm một chiếc áo choàng làm từ da của một con nai và được bao phủ bởi những chiếc lông vũ trộn với những hạt cườm. Nó được y học sử dụng như một lớp áo tàng hình, hoặc một lớp bảo vệ quyến rũ. Điều này nghe có vẻ giống với trang phục của nhà thông thái mà anh ta mặc cho các lễ hội khác nhau – đặc biệt là da của con vật lạ mà Tuin đã giết. Điều này có thể được coi là một sự tôn sùng đối với

nhà thông thái bởi vì ông biết nó là bất thường và do đó có thể sở hữu một số sức mạnh đặc biệt.

Fetishes có thể dễ dàng tiến hóa thành một vị thần, nhưng đây không phải là mục đích ban đầu. Một thần tượng là nơi ở của một vị thần. Mặt khác, một con vật tôn sùng là nơi giam cầm của một linh hồn phụ, không thể trốn thoát và phải phục vụ chủ nhân bằng cách mang lại may mắn, sự bảo vệ và vận may (săn bắn được bao gồm trong điều này). Những vật tôn sùng bị mất danh tiếng là người mang lại may mắn thường biến chất thành bùa hộ mệnh đơn thuần là đồ trang trí có tính chất bùa chú.

Người ta đồng ý rằng một số bộ lạc thổ dân châu Mỹ đã sử dụng fetishes từ thời tiền sử, nhưng tuổi thực của fetish lâu đời nhất vẫn chưa được biết. Tuy nhiên, người ta biết rằng người Zunis, chẳng hạn, đã làm lễ trước khi các nhà truyền giáo Tây Ban Nha đến. Người ta nghi ngờ rằng các tôn giáo có thể đã bị giảm kích thước trong thời kỳ này (1692-1800) vì người Tây Ban Nha (Cơ đốc giáo) không dung nạp việc thờ hình tượng. Đó là một vấn đề được ghi lại rằng những người Tây Ban Nha đầu tiên, cố gắng dập tắt các nghi lễ "ngoại đạo", đã đặt ra ngoài vòng pháp luật các lễ nghi của người Zuni. Do đó, Zuni buộc phải che giấu chúng, kết quả là kích thước bị giảm xuống thành những vật thể nhỏ hơn có thể dễ dàng giấu đi.

Có vẻ như bộ tộc của Tuin sở hữu một số niềm tin này, nhưng không phải tất cả chúng. Họ tin vào thuyết vật linh bởi vì họ nghĩ rằng tất cả những vật vô tri vô giác đều sở hữu một linh hồn, và linh hồn này có thể nói chuyện với họ và hướng dẫn họ. Họ cũng cẩn thận để không xúc phạm những linh hồn này hoặc gọi họ lên vì những lý do phù phiếm, vì họ tin rằng họ rất mạnh mẽ. Ông rất tôn kính Mẹ Trái đất và Mặt trăng. Anh ta cũng có một viên đá tôn sùng, viên đá mà anh ta mang trong một chiếc túi nhỏ quanh cổ. Anh ta đã được một nhà thông thái nói rằng nó có chứa một linh hồn vì anh ta có thể nhìn thấy tia lửa bên trong viên đá.

Bộ lạc của ông không có niềm tin về vật tổ. Trong những lần suy thoái khác về các kiếp sống của người Mỹ bản địa, mà tôi đã hình thành trước với các đối tượng khác, tôi đã bắt gặp niềm tin này. Người đó, trong khi bị ảnh hưởng bởi ma túy, sẽ ở vài đêm một mình trong vùng hoang dã cho đến khi họ bắt gặp người anh em bảo vệ của mình: một con vật hoặc một con chim. Niềm tin này dường như đã phát triển muộn hơn so với thời của Tuin, hoặc được kết hợp từ niềm tin của những người đến sau và lai với bộ tộc của anh ta. Vào thời điểm đó, niềm tin của những người mới đến đã được kết hợp và những truyền thuyết về Old Ones bắt đầu bị ô nhiễm và bị bóp méo. Có vẻ như niềm tin về thuyết vật linh và tôn giáo là cơ bản, và thuyết vật tổ đã được thêm vào sau đó, mặc dù Tuin có niềm tin xin lỗi con vật trước khi nó bị giết. Có thể đã xảy ra sự kết hợp niềm tin này vào niềm tin về động vật vật tổ.

Tôi thấy rằng người da đỏ không có quan niệm rõ ràng về một vị thần tối cao. Thần linh vĩ đại, hay Thần trắng vĩ đại, đôi khi được những người kể chuyện ngày nay nhắc đến dường như là sự pha trộn giữa các khái niệm của thổ dân với ý tưởng Thiên Chúa của Cơ đốc giáo. Mỗi bộ phận của chủng tộc sở hữu một từ riêng để biểu thị "tinh thần". Khái niệm thổ dân châu Mỹ ban đầu này thực tế giống với quan niệm của các dân tộc nguyên thủy ở châu Âu và châu Á. Người Mỹ bản địa có cái nhìn khác về "tốt" và xấu. "Cái" tốt "là tất cả những gì có lợi cho họ." Cái ác "là cái làm họ bị thương hoặc đau khổ. Vì vậy, các vị thần của họ có cùng chức năng; có không có vị thần "tốt" hay "xấu". Có vẻ như đã man không tin rằng các vị thần có thể được điều khiển bởi các luật như vậy vì bản thân anh ta cảm thấy bị ràng buộc phải tuân theo. Điều này áp dụng cho các vị thần của tất cả các chủng tộc nguyên thủy; họ không có ý tưởng về thiện và ác. Các vị thần chỉ "tốt" đối với những người thờ phượng của họ khi họ đảm bảo cho họ tránh trồng trọt hoặc trò chơi tốt, và chỉ "xấu" khi họ ngừng làm như vậy. Ý tưởng về "ma quỷ" là xa lạ với tất cả những người nguyên thủy Những người chuyển giới đầu tiên của Kinh thánh nhận thấy rằng không thể tìm thấy bất kỳ từ bản địa nào để truyền đạt ý tưởng về một linh hồn ma quỷ.

Thần thoại của thổ dân châu Mỹ cũng không có chỗ trừng phạt, hơn nữa họ sở hữu bất kỳ vị thần nào rõ ràng có ác tâm với nhân loại. Nếu một nơi bị hành hạ

có thể thấy rõ trong bất kỳ thần thoại của người Mỹ bản địa nào vào thời điểm hiện tại, nó có thể được xếp vào loại sản phẩm của ảnh hưởng truyền giáo một cách chắc chắn. Khi những huyền thoại này được ghi lại, hầu hết các bộ lạc da đỏ châu Mỹ đã bị phân tán. Chỉ trong số các dân tộc Eskimo, Pueblo và Navajo, thần thoại mới đại diện cho một tôn giáo sống. Một vài thế kỷ thay đổi đã làm thay đổi phần lớn quan điểm tôn giáo của các bộ lạc khác thành quan sát xã hội hoặc văn hóa dân gian. Đặc biệt, truyền thống của thổ dân châu Mỹ ở các bang phía đông nam đã trở thành di sản của một số ít người xưa.

Ngày nay, quá trình này đã tiếp tục tiến xa hơn nhiều và nhiều người Mỹ bản địa nhận thấy rằng các truyền thống chỉ được bảo tồn thông qua công việc của các nhà dân tộc học da trắng vào đầu thế kỷ này, những người đã ghi chép về những gì còn sót lại. Điều này không có nghĩa là thần thoại đã hoàn toàn mất đi sức mạnh của chúng; nhưng họ ngày càng giả định bản chất của truyền dân gian hơn. Một số bộ lạc vẫn hát một số bài thánh ca cổ và các vũ điệu tôn giáo được biểu diễn công khai, mặc dù có lẽ phần lớn là vì lợi ích của khách du lịch.

Nhìn chung, người Mỹ bản địa hiện đại coi những truyền thống cổ xưa là tiếng vọng của quá khứ không còn quan trọng nữa. Nhưng tác động của nền văn hóa mới không phá hủy hoàn toàn quá khứ.

Có vẻ như một điều kỳ lạ xảy ra là trong những ngày đầu của Cơ đốc giáo, bất cứ khi nào các Cơ đốc nhân hoặc nhà truyền giáo đến với niềm tin khác trong chuyến du hành và cuộc chinh phục ban đầu của họ, họ cảm thấy cần phải phá hủy nền văn hóa và niềm tin tôn giáo đang thịnh hành và thay thế bằng niềm tin của họ. . Điều này xảy ra nhiều lần trong suốt lịch sử. Đáng chú ý nhất là sự phá hủy Thư viện Alexandria rộng lớn, và sự hủy diệt hoàn toàn lịch sử của người Maya và Aztec cũng như các ngôn ngữ viết. Nó có thể được thúc đẩy bởi niềm tin rằng Cơ đốc giáo là tôn giáo thực sự duy nhất và là nguồn tri thức. Nhưng đó có phải là sự nghi ngờ hay sợ hãi rằng một cái gì đó tương tự hoặc lớn hơn cũng có thể tồn tại trong các nền văn hóa cổ đại hoặc nguyên thủy?

Khi những người truyền giáo đầu tiên đến Mỹ, họ đã giật mình khi thấy những câu chuyện về Sự Sáng Tạo và Trận Đại Hồng Thủy quá giống với những câu chuyện trong Kinh Thánh là sự trùng hợp ngẫu nhiên. Thay vì chấp nhận điều này như một xác nhận rằng những câu chuyện có thể có cơ sở lịch sử phổ biến, họ coi chúng là một mối đe dọa và dán nhãn chúng là kẻ ngoại đạo. Nếu những người khác có một hệ thống niềm tin tương tự, thì của họ không thể là duy nhất. Giải pháp của họ là phá hủy bất cứ thứ gì họ thấy là xung đột. Hầu hết những kiến thức cổ xưa này sau đó đã bị phá hủy hoặc bị biến chất dưới danh nghĩa tôn giáo. Do đó, qua nhiều thế kỷ, kho lưu trữ thông tin lớn không thể thay đổi được đã bị mất vĩnh viễn dưới vỏ bọc sai lầm của sự chuyển đổi Cơ đốc giáo của (cái gọi là) nền văn hóa nguyên thủy.

Tôi đã rất ngạc nhiên khi tìm thấy vô số huyền thoại Sáng tạo trong văn hóa dân gian của người Mỹ bản địa. Thần thoại về Người Đỏ vô cùng phong phú về thần thoại sáng tạo và đại hồng thủy hơn bất kỳ chủng tộc nào khác ở hai bán cầu. Nhiều trong số đó tương tự như thần thoại châu Âu và châu Á cùng thể loại, trong khi một số khác lại cho thấy sự độc đáo tuyệt vời.

Huyền thoại sáng tạo của các bộ tộc da đỏ châu Mỹ khác nhau rất nhiều so với thần thoại của châu Âu và châu Á. Ở một số nơi, chúng ta thấy các vị thần vĩ đại nhào nặn ra vũ trụ, ở một số khác, chúng ta thấy họ chỉ đơn thuần khám phá ra nó. Vẫn còn những người khác dẫn dắt người dân của họ từ độ sâu dưới lòng đất đến thượng giới. Trong nhiều câu chuyện thần thoại, chúng ta thấy thế giới được tạo ra bởi Mặt trời toàn diện, người làm dày mây thành nước và trở thành biển. Trong nhiều câu chuyện thần thoại khác của thổ dân châu Mỹ, chúng ta thấy gió đang ấp ủ trên đại dương nguyên sinh dưới hình dạng một con chim. Trong những câu chuyện khác, động vật lưỡng cư lặn xuống nước và mang đủ bùn để hình thành sự khởi đầu của trái đất mới. Đây là một chủ đề có mối liên hệ chung với các câu chuyện thần thoại của người Hindu. Chủ đề về nước nguyên sinh bao phủ một trái đất chưa được tạo ra có lẽ là chủ đề phổ biến nhất, được tìm thấy ở mọi khu vực ngoại trừ người Eskimo.

Trong tất cả các huyền thoại về sự sáng tạo, thứ tự của sự sáng tạo luôn giống nhau: thế giới được bao phủ bởi nước, sau đó đến đất đai, thực vật, động vật và cuối cùng là con người. Một huyền thoại về sự sáng tạo có thể chỉ liên quan đến tuyên bố rằng đấng sáng tạo đã "tạo ra tất cả các loài động vật." Liên tục các truyền thuyết nói rằng con người được tạo ra từ đất của trái đất. Trong truyền thuyết về sự sáng tạo của Yuma thậm chí còn có một tập phim mà một kẻ lừa bịp xuất hiện với người phụ nữ đầu tiên và cố gắng khiến cô ấy không vâng lời Đấng Tạo hóa. Những huyền thoại này gần giống với câu chuyện trong "Genesis."

Nhiều truyền thuyết về lũ lụt của thổ dân châu Mỹ tập trung vào một người đàn ông và vợ anh ta đang đóng một chiếc bè và đưa động vật lên tàu. Một ví dụ khác là một số động vật trốn thoát trong một chiếc xuồng. Ở một số bộ lạc, người dân thoát khỏi trận đại hồng thủy bằng cách trèo lên lưng của một con rùa khổng lồ chứ không phải là một chiếc thuyền. Một số câu chuyện kể rằng trời mưa trong 40 ngày, và vào cuối thời gian đó, một con chim (thường là quạ) bay ra ngoài để xem liệu nó có thể định vị đất liền hay không. Một số bộ lạc có phiên bản Núi Ararat của riêng họ (sử dụng các tên khác nhau), nơi người dân và động vật đổ bộ. Trong một số truyền thống, trận lụt đến vì sự gian ác của con người.

Đây là những loại truyền thuyết đã làm phiền lòng các nhà truyền giáo thời kỳ đầu vì họ không thể giải thích một cách hợp lý sự tương đồng với các câu chuyện trong Kinh thánh. Có vẻ như những câu chuyện Sáng tạo phức tạp hơn vào thời của Tuin đã được gạt sang một bên để chuyển sang những câu chuyện dành cho trẻ em đơn giản và thú vị hơn – dường như vì chúng dễ giải thích và dễ hiểu hơn. Khi những truyền thống này của thổ dân da đỏ Bắc Mỹ được so sánh với truyền thống của Trung và Nam Mỹ, cũng như truyền thống và hồ sơ của Đông bán cầu, nó tạo thành một lập luận rất mạnh mẽ ủng hộ sự thật của lời tường thuật trong Kinh thánh và sự thống nhất của Cuộc Đua.

Một số nhà khoa học đã phản đối rằng có lẽ những truyền thống này không được lưu truyền từ tổ tiên trước đây, mà được tiếp nhận từ các thương nhân và

giáo viên thời kỳ đầu. Nhưng nhiều bộ lạc giờ đây thậm chí sẽ phân biệt giữa truyền thống của tổ tiên họ và cách dạy của những người châu Âu đầu tiên đến đây. Mặc dù người Aztec (anh em họ của người Navajos và những người đến sau ở giữa thung lũng Mexico), Olmecs và Maya không có hệ thống chữ viết như chúng ta biết khi Cortez xâm chiếm miền trung Mexico, họ có cách thể hiện các sự kiện bằng các chữ tượng hình (tương tự như chữ tượng hình Ai Cập), và sự kiện lũ lụt này đã được ghi lại.

Do đó, chúng ta phải kết luận rằng tất cả các truyền thống đều có rất ít hoặc không có nền tảng, điều này sẽ vô lý, hoặc có một số lượng lớn lũ lụt gần như là vô lý. Vì trong trường hợp đó, truyền thống về một trận lụt ở mỗi bộ tộc không thể được bảo tồn một cách rõ ràng, đặc biệt là khi một loài chim nào đó và một cành cây nào đó, thường được đề cập đến liên quan đến nó.

Kết luận khác là có một trận lụt lớn, một trận lụt lớn đến nỗi hầu hết con cháu của những người được cứu đã lưu giữ truyền thống về nó. Nếu điều này là như vậy, tất cả phải là con cháu của một số ít những người đã được cứu. Một niềm tin phổ biến khác trong các truyền thuyết là ban đầu động vật, cá, côn trùng, cây cối và đá có thể nói chuyện. Mọi người có thể hiểu và trò chuyện với họ. Họ có thể hiểu nhau vì họ có một ngôn ngữ chung và sống trong tình bạn.

Một số nhà y học ngày nay vẫn tuyên bố hiểu ngôn ngữ của một số loài động vật. Giống như cây cối, ao hồ, mây và đá được coi là những sinh vật sống, vì vậy mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao trong thần thoại của người Mỹ bản địa được miêu tả sống động và được ban tặng cho niềm đam mê và khao khát của con người được nhân hóa. Mặt trời, cha đẻ của ánh sáng, người sinh ra mọi sinh vật trên Trái đất, là đấng sinh thành của bóng tối nguyên thủy, là người ban sự sống cũng như kẻ hủy diệt. Khái niệm Mẹ Trái đất vĩ đại là chung cho tất cả các thần thoại. Có rất nhiều truyền thuyết về việc mang lại ánh sáng và lửa.

Một phiên bản khác của điều này liên quan đến sự xuất hiện của mặt trời. Mọi người dường như đã sống trong bóng tối, và khi họ nhìn thấy mặt trời lần đầu tiên, họ sợ hãi và thu mình lại vì ánh sáng, họ quay lưng lại với nó. Điều này

cũng tương tự như câu chuyện trong Sách Kinh thánh bị mất khi A-đam và Ê-va lần đầu tiên nhìn thấy mặt trời. Họ vô cùng sợ hãi và nghĩ rằng nó chắc chắn sẽ thiêu rụi họ và họ không thể sống trong ánh sáng của nó. Những câu chuyện này tạo ấn tượng rằng những người đầu tiên đến từ một nơi nào đó mà mặt trời không tồn tại, hoặc có lẽ không tồn tại khốc liệt như ở đây. Liệu những truyền thuyết này có thể có mối liên hệ nào với tàu vũ trụ của Old Ones và những người ngoài hành tinh xuất hiện dưới ánh sáng của mặt trời sau khi bị giam giữ trong nghề qua nhiều thế hệ?

Các bộ lạc thổ dân châu Mỹ có nhiều cách tính toán thời gian khác nhau. Một số người trong số họ dựa vào những thay đổi trong mùa và sự phát triển của cây trồng để được hướng dẫn về thời điểm các lễ hội hàng năm và lễ kỷ niệm theo mùa của họ nên diễn ra. Những người khác cố định hệ thống lễ hội của họ về sự thay đổi của mặt trăng và thói quen của động vật và chim. Tuy nhiên, trên mặt trăng, hầu hết chúng phụ thuộc vào thông tin về thời gian trôi qua. Hầu hết trong số họ chỉ định 12 tháng trong năm, trong khi những người khác coi 13 là một con số đúng hơn. Kiowa tính toán năm bao gồm 12 1/2 mặt trăng, nửa còn lại được chuyển sang năm sau. Một số bộ lạc Dakota tính toán năm của họ bao gồm 12 tháng âm lịch, quan sát khi 30 mặt trăng suy yếu để thêm một siêu số, họ gọi là "trăng khuyết". Không có sự phân chia thành các tuần. Ngày được tính bằng "giấc ngủ" và thời gian trong ngày được xác định bằng chuyển động của mặt trời.

Lý do chính cho việc tính toán thời gian là việc tuân thủ đúng các lễ hội tôn giáo. Những thứ này thường có tính chất công phu, mất nhiều ngày trong lễ kỷ niệm. Chúng bao gồm hầu hết các phần của một cuộc ăn nhanh sơ bộ, tiếp theo là các điệu múa tượng trưng hoặc nghi lễ ma thuật, và kết thúc bằng một cuộc vui chơi háu ăn. Hầu hết các quan sát này có sự tương đồng lớn với nhau, và sự khác biệt có thể nhìn thấy được có thể được giải thích bởi hoàn cảnh của môi trường hoặc sự thay đổi theo mùa.

Khi người châu Âu lần đầu tiên tiếp xúc với chủng tộc Algonquian, người ta quan sát thấy họ thường xuyên tổ chức các lễ hội định kỳ để kỷ niệm sự chín của trái

cây và ngũ cốc, và các lễ hội không thường xuyên hơn để đánh dấu sự trở lại của gà rừng và mùa săn bắn nói chung. Mùa đông đến là lúc những người già kể lại những câu chuyện về vẻ vang, những truyền thống tuyệt vời của quá khứ được lưu truyền từ đời này sang đời khác. Vào mùa đông, những đêm dài tăm tối sẽ bị cuốn theo bài hát và câu chuyện. Khi còn trẻ, người đàn ông y học đã được đào tạo để ghi nhớ và nhìn ăn nhiều ngày để gợi ra tầm nhìn của mình. Trí nhớ của ông trở nên rất đáng nhớ, và những truyền thuyết cổ về những người đàn ông và phụ nữ này đã được lưu truyền qua nhiều thế hệ.

Có rất nhiều truyền thuyết của người Mỹ bản địa đối mặt với các ngôi sao. Chúng thường liên quan đến những người du hành lên bầu trời và biến thành các vì sao. Đây là sợi chỉ chung dệt qua nhiều truyền thuyết. Đôi khi các truyền thuyết nói về ngôi sao mà mọi người quay trở lại Trái đất để gặp gia đình của họ hoặc vì nhiều lý do khác nhau. Điều này có thể song song với những câu chuyện Hy Lạp về các vị thần đến từ các vùng cao hơn để giúp đỡ những người chần chừ nghèo khi bắt đầu trải nghiệm cuộc sống của họ – một câu chuyện truyền thống sau này được lưu truyền cho người La Mã. Vào một thời điểm nào đó, các vị thần, vì lý do này hay lý do khác, thấy công việc của họ là “xong” và đi nơi khác. Thông thường trong truyền thuyết của người Mỹ bản địa, họ đến Trái đất vì nhớ nhà, đặc biệt là nếu họ bị trái ý muốn sống trong thế giới bầu trời.

Dường như có một sự mê hoặc giữa một số bộ lạc với chòm sao Pleiades, có thể vì nó là một đặc điểm bất thường trên bầu trời đêm. Có lẽ đây là lý do tại sao họ phải có một truyền thuyết hoặc huyền thoại để giải thích nó, như họ đã làm đối với các đặc điểm sao khác. Hoặc có thể là do đã ăn sâu vào tiềm thức của họ là kiến thức rằng những người đi trước họ đến từ nơi xa xôi đó. Pleiades là chòm sao yêu thích của họ và họ ít để ý đến những người khác ngoại trừ Great Bear. Thần thoại rất đa dạng, thường kể về bảy cô gái được đưa lên trời bằng nhiều cách khác nhau.

Vì người Mỹ bản địa nhìn thấy nhóm các ngôi sao lung linh nên họ mô tả nó giống như những cô gái (hoặc trẻ em) đang nhảy múa. Trong số các bộ lạc dọc theo bờ biển Đại Tây Dương, người Pleiades được gọi là “Bảy ngôi sao”, hay

theo nghĩa đen, "Họ ngồi tách biệt với những người khác," hoặc "được nhóm lại với nhau." Onondagas: "Ở đó họ sống trong hòa bình" Blackfoot gọi Pleiades là "Bảy người hoàn hảo"

Ở Nam Mỹ, giáo phái Pleiades phát triển mạnh nhất. Tại đây, nhóm các ngôi sao tuyệt vời nhất này đã được theo dõi với sự quan tâm và kính trọng liên tục. Nó đánh dấu các mùa, thời gian gieo và gặt, và những ngày lễ trọng đại nhất. Người Mexico cổ đại, trong một lễ hội quốc gia đã đốt lên ngọn lửa thiêng khi người Pleiades tiến đến đỉnh cao. Người Tusgayans của vùng đồng bằng tây nam cũng vậy. Các Arapahoes, Kiowas, Yuncas và Incas coi chòm sao này với sự tôn kính. Người Adipones của Brazil và một số quốc gia khác tin rằng họ mọc lên từ Pleiades. Ở một số bộ lạc ở California, việc nhìn họ một cách vô tâm bị coi là tai họa. Cực hay Sao Bắc Cực (còn gọi là Polaris) luôn là người dẫn đường cho thổ dân châu Mỹ (được gọi là "ngôi sao không bao giờ di chuyển"), và đèn phía bắc (aurora borealis) là một dấu hiệu của các sự kiện sắp tới. Nếu chúng có màu trắng, thời tiết băng giá sẽ kéo theo; nếu vàng, bệnh và sâu bệnh; trong khi màu đỏ dự báo chiến tranh và đổ máu: và bầu trời lốm đốm vào mùa xuân là báo hiệu của một mùa ngô tốt.

Nhiều truyền thuyết về các vì sao khẳng định mặt trời, mặt trăng hoặc một số ngôi sao chính khác là cha mẹ của các anh hùng khác nhau, do đó tuyên bố nguồn gốc hoặc nguồn gốc thiên thể. Thay vì xác định nguồn gốc của họ là người từ các vì sao, nó được mở rộng thành mô tả cha mẹ hoặc người mang văn hóa như chính thiên thể lớn hơn. Điều này có thể cho thấy sự suy giảm của các câu chuyện qua nhiều thế hệ, một sự đơn giản hóa của một câu chuyện phức tạp hơn. Loại bỏ các yếu tố trong câu chuyện gây nhầm lẫn hoặc được coi là không cần thiết trong phần kể lại tiếp theo.

Phần lớn truyền thuyết về các ngôi sao da đỏ ở Bắc Mỹ đã bị thất lạc, vì một số lý do: Thứ nhất, việc xác định các nghi lễ phụ thuộc vào kiến thức bí mật, chỉ được tiết lộ cho các linh mục, và chỉ được họ kể cho những người được họ đào tạo để kế tục họ. Thứ hai, nhiều chòm sao mà thổ dân châu Mỹ biết đến không có các chòm sao tương đương với châu Âu. Thứ ba, nhiều người trong số những

người ghi chép sớm nhất làm việc với người Mỹ bản địa là người thành phố, không quen với thiên văn học của nền văn hóa của họ. Những nhân vật kỳ lạ chưa từng thấy thường được đưa vào các câu chuyện. Một trong những huyền thoại của Onondagas liên quan đến một ông già rất nhiều lần đến gặp họ. Họ chưa từng thấy ai giống như anh ta trước đây.

Anh ta được miêu tả là mặc áo lông vũ màu trắng và có mái tóc trắng sáng như bạc Trong câu chuyện này, một số trẻ em bay lên không trung, và khi lên đến bầu trời, chúng trở thành người Pleiades. Một cuốn sách từ những năm 180 đã xuất hiện một đề cập gây tò mò về một viên đá ma thuật. Bộ lạc được cho là có một viên đá trong suốt ma thuật mà người y sẽ hỏi ý kiến. Nó được canh gác cẩn mật và ngay cả những người trong bộ tộc cũng không được phép nhìn thấy nó. Người viết không thể mô tả thêm và cũng không cho biết bộ tộc nào có nó. (Cuộc di cư từ Shinar, của Thuyền trưởng G. Palmer [London], 1879.)

Có những câu chuyện trong một số bộ lạc về một chiếc xuồng siêu nhiên bay và yêu cầu được cho ăn khi nó di chuyển. Tsimshian: Truyền thuyết về một chiếc ca nô tự di chuyển với đầu quái vật ở mỗi đầu. Những cái đầu này ăn bất cứ thứ gì vượt qua mũi thuyền hoặc đuôi xuồng. Ý tưởng về việc nạp liệu cho một ca nô tự di chuyển xuất hiện trong nhiều mối liên hệ khác, nơi tải trọng được sử dụng để nạp liệu cho ca nô. Trong một câu chuyện, chiếc xuồng có sức mạnh ma thuật tuyệt vời, và được thúc đẩy bởi một bài hát nào đó.

Khi nó bay lên, nó sẽ nhanh chóng bay lên trời rất cao. Nó được mô tả là bắn lên như một mũi tên. Bài ca ma thuật cũng có thể khiến chiếc ca nô lao xuống và dừng lại. Trong một câu chuyện khác khi chiếc ca nô được đưa vào bờ, nó đã bị biến thành đá. Liệu những truyền thuyết này có thể là ký ức về con tàu vũ trụ ban đầu được cung cấp năng lượng bằng cách ăn vật liệu mà nó mang trên tàu? Ngoài ra, bài hát ma thuật đã đẩy nó có phải là ký ức của hệ thống đẩy không? Khi đến Trái đất, nó đã bị biến đổi và không thể bay được nữa.

Trong một số trường hợp, có một niềm tin tồn tại độc lập và không được tạo thành một phần của các câu chuyện dân gian, chẳng hạn như: con chim sấm

sét, có sức mạnh khủng khiếp đốt cháy tia chớp. Phải chăng truyền thuyết về Thunderbird bắt nguồn từ việc thổ dân châu Mỹ nhìn thấy tàu vũ trụ? Một loại huyền thoại được yêu thích ở Mỹ là một loại huyền thoại trong đó một anh hùng văn hóa đến và dạy người dân, ví dụ, làm ra những chiếc giỏ – một nghệ thuật chưa được biết đến cho đến thời điểm đó. Hoặc, anh ấy dạy họ cách trồng trọt. Anh hùng Văn hóa là viết tắt của sức mạnh, trí tuệ và sự tinh thông của con người. Anh ta không phải là Sức mạnh Bên trên, nhưng anh ta là trung gian giữa Quyền năng đó và loài người.

Nhiều bộ lạc khác nhau có truyền thuyết về Glooscap (hay Gluskap) là người mang lại nền văn hóa. Truyền thống của Glooscap là ông đã đến đất nước này từ phía Đông-xa, bên kia biển lớn; rằng anh ta là một đấng thiêng liêng, mặc dù trong hình dạng của một người đàn ông. Glooscap là người bạn và người thầy của người Mỹ bản địa; tất cả những gì họ biết về nghệ thuật mà ông đã dạy họ. Ông đã dạy họ tên của các chòm sao và các vì sao. Ngài dạy họ cách săn bắt và đánh cá, và chữa bệnh cho những thứ họ đã lấy; cách làm đất, cách trồng trọt, và huấn luyện họ trong tất cả các hình thức chăn nuôi. Tất cả những gì mà người Mỹ bản địa biết về những gì khôn ngoan và tốt đẹp mà ông đã dạy cho họ. Chiếc xuống của anh ta là một tảng đá granit biến thành một hòn đảo. Trong một chuyến du hành của mình, anh đã tìm thấy một bộ tộc khác gồm những người có ngôn ngữ khác. Anh ấy ở với họ năm hoặc sáu năm để cung cấp cho họ các quy tắc. Khi Glooscap đi xa, anh ta đi về hướng Tây vì công việc của anh ta đã hoàn thành. Người ta tin rằng một ngày nào đó anh ta có thể trở lại. Anh ấy không bao giờ già đi, vì vậy anh ấy sẽ tồn tại lâu như thế giới. Nơi anh sống là một vùng đất xinh đẹp ở miền Tây. Hành trình đến miền chợ xa ấy còn dài, khó khăn và nguy hiểm. Đường về ngắn và dễ dàng. Có rất nhiều câu chuyện và truyền thuyết về những người đàn ông trẻ tuổi dũng cảm đã cố gắng thực hiện cuộc hành trình. Có những nhân vật khác trong truyền thuyết với Glooscap, những người hùng mạnh, nhưng Glooscap là tối cao.

Nhiều nữ anh hùng văn hóa được nhắc đến trong truyền thuyết. Họ được biết đến với nhiều cái tên, và họ đã mang lại những thứ quan trọng cho người dân: trâu, muối, ngô và kiến thức trồng trọt, đồ gốm và rổ rá, và đá lửa để đốt lên

ngọn lửa nấu ăn đầu tiên. Trong một truyền thuyết, Mẹ Bắp đã cho người Mỹ bản địa trồng ngô và dạy họ nhiều điều trước khi trở về trời.

Một ngày nọ, một người đàn ông tuyệt vời được nhìn thấy bên cạnh hồ, người đã dạy họ nhiều điều hơn. Sau đó Mẹ Bắp đứng bên cạnh để dạy họ cách trồng ngô. Cô ấy nói với họ về các vì sao, các hành tinh, mặt trời và mặt trăng và các vị thần trên bầu trời. Sau đó, một con chó được gửi đến từ mặt trời với thuốc và nói với mọi người về các bệnh của con người và cách chữa bệnh. Sau đó người đàn ông và mẹ Bắp rời khỏi mọi người.

Không có sự tiến bộ văn hóa nào xảy ra một cách tự phát trong các câu chuyện. Chúng luôn được mang đến cho mọi người hoặc được ai đó ban tặng. Ví dụ, thần thoại kể lại cuộc phiêu lưu và sự nghiệp của một số anh hùng văn hóa có thể bao gồm tuyên bố rằng "ông ấy đã dạy mọi người tất cả các nghệ thuật." Truyền thuyết về người Bahana, người anh em da trắng, hay vị cứu tinh da trắng của người Hopi, được xây dựng vững chắc ở tất cả các ngôi làng. Anh ta đến với những người từ thế giới ngầm và được công nhận là có trí tuệ tuyệt vời.

Anh lên đường đến đất nước mặt trời mọc, hứa hẹn trở về sẽ mang lại nhiều lợi ích cho người dân. Kể từ đó, sự xuất hiện của anh ấy đã được dự đoán trước. Người ta nói rằng khi anh ấy trở về sẽ không còn chiến đấu và rắc rối nữa, và anh ấy sẽ mang theo nhiều kiến thức và trí tuệ bên mình. Các Tu sĩ Tây Ban Nha được phép thành lập các Nhiệm vụ của họ ở đất nước Hopi vì truyền thuyết này, vì mọi người nghĩ rằng cuối cùng thì người Bahana đã đến. Kể từ thời điểm đó, họ đã phải chịu nhiều thất vọng tương tự, nhưng họ vẫn mong đợi sự xuất hiện của "Bahana đích thực."

Nguồn gốc của từ Bahana vẫn chưa được biết, mặc dù có một số giả thuyết. Ngày nay, từ này là một thuật ngữ được sử dụng để chỉ sự xuất hiện của người Tây Ban Nha. Các đặc điểm chính của câu chuyện này rất giống với truyền thuyết cổ đại về Quetzalcoatl, vị thần văn hóa Mexico của người Mayas, Toltec, và sau đó được người Aztec chấp nhận. Anh ta cũng được liên kết với Mặt trời và ban đầu là một vị thần của người Maya, anh ta không yêu cầu sự hy sinh của

con người. Quetzalcoatl là vị thần của nghệ thuật và thủ công, của calendar, và của văn hóa nói chung.

Có một truyền thuyết cổ xưa rằng Thần Văn hóa Vĩ đại, Quetzalcoatl, sau khi hướng dẫn người dân những thuật hữu ích, đã khởi hành về phía đông trên biển, hứa hẹn sẽ trở lại vào một thời điểm xác định trong tương lai. Theo truyền thống, ông có nước da trắng và để râu. Sự xuất hiện của người Tây Ban Nha vào năm thích hợp, khiến Montezuma II, người đã được đào tạo như một linh mục và được che chở cẩn thận khỏi thế giới chính thống, chào đón họ. Đó là một chính sách đã được chứng minh là gây tử vong cho người bản xứ. Trải nghiệm của người Inca ở Nam Mỹ với Pizzaro rất giống nhau với cùng kết quả tàn khốc.

LIÊN QUAN ĐẾN BÍ ẨN trong các nền văn hóa của người Mỹ bản địa, nhiều trong số chúng có các yếu tố giải thích. Điều này có nghĩa là câu chuyện sử dụng những cách khéo léo để giải thích một số hiện tượng. Nhiều người được gọi là "câu chuyện giải thích" được sử dụng để giải thích những điều trong cuộc sống hàng ngày (xác định các dấu hiệu trên động vật, chim, v.v.). Những thứ này có sự tương đồng rõ rệt với những câu chuyện dành cho trẻ em của Tuin. Một số nhà nghiên cứu đã kết luận rằng có một số lượng đáng kể các trường hợp trong đó một câu chuyện xác định là cổ hơn quý so với thứ mà bây giờ nó được cho là "giải thích". Như thế câu chuyện là điều gốc và lời giải thích là một suy nghĩ sau. Điều này có thể dẫn đến kết luận rằng ở Bắc Mỹ những câu chuyện không có nguồn gốc như những lời giải thích.

Các nhà nghiên cứu phát hiện ra rằng một phần đáng kể các câu chuyện được biết đến với một bộ tộc cũng được biết đến, đôi khi ở những hình thức hơi khác nhau, cho tất cả các bộ tộc lân cận. Họ phát hiện ra rằng một câu chuyện có thể đi được khoảng cách xa. Trong một số trường hợp những câu chuyện lang thang hàng ngàn dặm so với những gì được coi là "bản gốc" của họ về nhà. Điều này đặc biệt đúng với một số bộ lạc ở các bang đồng bằng có nguồn gốc được cho là từ những thổ dân châu Mỹ bản địa trong rừng phía đông. Họ di cư từ ngôi nhà cũ của họ ở phía đông với sự khuyến khích của các bộ tộc láng giềng liên quan

đến văn hóa của họ và trước cuộc xâm lược châu Âu đang diễn ra vào thế kỷ 17.

Một ví dụ khác là một số câu chuyện phổ biến đối với người bản địa phía đông Greenland và phía tây Alaska vào đầu những năm 1900 và cũng được biết đến với các bộ lạc xa về phía nam như sông Arkansas. Một câu chuyện nhất định thường tỏa ra từ một số điểm trung tâm, làm mất đi tính cách của nó từng chút một tỷ lệ thuận với khoảng cách từ trung tâm này. Điều này đã giúp các nhà điều tra làm sáng tỏ vấn đề "bỏ sót" ý nghĩa giải thích của các câu chuyện. Rõ ràng là có sự khác biệt rất sâu sắc tồn tại trong những lời giải thích gắn với một số câu chuyện nhất định của các dân tộc khác nhau. Một số giải thích một điều, một số khác, và những người khác không có gì cả. Trong khi các câu chuyện khác nhau thay đổi dưới bàn tay của những người khác nhau, những lời giải thích thay đổi nhanh chóng và triệt để hơn nhiều. Việc không có lời giải thích được cho là do họ đã bỏ qua.

Khi xem xét các câu chuyện dưới nhiều hình thức khác nhau, họ kết luận rằng không thể xác định được đâu là câu chuyện gốc. Họ cảm thấy rằng không thể độc lập phát minh ra cùng một câu chuyện phức tạp mỗi khi cần lời giải thích, do đó nhiều câu chuyện đã bị hủy hoại hoặc diễn giải lại nguyên bản. Thần thoại sau này có thể được công nhận là có chứa các yếu tố châu Âu, và một số đã bị ảnh hưởng bởi các nhà truyền giáo. Những yếu tố này không có ở dạng ban đầu. Trong một số trường hợp, người bản địa bị cấm kể lại những câu chuyện cổ vì họ bị coi là tà giáo và tà giáo. Trong nhiều trường hợp, những câu chuyện gốc dần bị lãng quên hoặc bị thay đổi để phù hợp với yêu cầu truyền giáo.

Bản gốc sẽ rất khó tìm, đặc biệt là ở dạng được sử dụng trước khi đến và ảnh hưởng của người châu Âu. Xem xét những khó khăn này, tôi nghĩ rằng điều đáng chú ý là tôi đã có thể tìm thấy một câu chuyện đã được truyền lại ở dạng không bị ô nhiễm, và chính xác như Tuin đã kể lại cho những đứa trẻ thời nay. Sau khi tìm kiếm nhiều, tôi đã tìm thấy cái này trong một cuốn sách cũ. Nó đã được truyền tụng cho tác giả và nhà thám hiểm trên Khu bảo tồn Sáu Quốc gia

ở Canada vào cuối những năm 1800. Nó là một phần của câu chuyện dài hơn xoay quanh một con cáo.

Làm thế nào mà con gấu bị mất đuôi của mình

Tiếp theo, con cáo tinh ranh gặp một con gấu, người cũng đang lo lắng cứu chữa cho một số con cá. "Chà," con cáo trả lời, "ở dưới sông, bạn sẽ tìm thấy một lỗ khí trên băng; chỉ cần đưa đuôi của bạn xuống nó như tôi đã làm và bạn có thể rút ra con cá nhanh như bạn muốn." Con gấu đã làm theo chỉ dẫn một cách cẩn thận, nhưng thời tiết lạnh giá, thay vì giữ chặt một con cá, đuôi của nó đã bị đóng băng. Điều này giải thích cho tình trạng không có đuôi của con gấu.

Dường như cách duy nhất có thể lấy lại một số kiến thức cổ xưa này là thông qua phương pháp hồi quy thời miên bất thường này. Những kiến thức vẫn còn đó trong ngân hàng ký ức tiềm thức của những người sống trên Trái đất ngày nay. Nó chỉ là một vấn đề rút lui một chủ đề xuất sắc trở lại qua các hành lang của thời gian để trở về một cuộc sống khi thông tin là kiến thức phổ biến. Không có gì có thể bị mất hoặc bị lãng quên hoàn toàn miễn là tâm trí con người còn tồn tại. Những gì đã ghi vào tiềm thức thì không thể xóa được.

GIẢI QUYẾT MỘT CUỘC TRANH LUẬN, ít nhất là trong bản thân anh ta, tác giả của một bài báo viết vào năm 1900 đã hỏi, "Vậy thì, và ở đâu, nguồn gốc của người da đỏ là gì? Người da đỏ, anh ta là gì, anh ta là gì? Tôi biết không – bạn à? Tôi nghĩ sao? Vì tất cả các lý thuyết đều có vẻ đúng, ít nhất là một phần, tại sao không gọi tất cả chúng là sự thật và được thực hiện với nó? Có thể bất cứ điều gì đáng chú ý hơn cho thấy rằng người da đỏ thuộc toàn bộ chủng tộc chung của loài người, rằng dòng máu chung của tình anh em đã len lỏi trong huyết quản của chúng ta, rằng anh ấy là anh em với toàn thế giới rộng lớn? rằng bí mật về nguồn gốc nguyên thủy của anh ta bị khóa bên ngoài ken của chúng ta, cùng với bí ẩn lớn về nguồn gốc sự sống. Anh ta đến từ khi nào thì chúng ta không biết. Nhưng chắc chắn rằng anh ta đã sinh sống ở lục địa này trong một khoảng thời gian rất dài, đủ lâu để thiết lập ở đây một dân tộc, một chủng tộc, được phân biệt rõ ràng và liên quan đến sự tinh khiết và cổ xưa

không thể có câu hỏi. Có thể sự thống nhất của loài người là một thực tế sâu sắc đến nỗi mọi nỗ lực nhằm phân loại cơ bản được sử dụng trong tất cả các khoa nhân học sẽ thất bại, và gia đình loài người sẽ được coi là một chủng tộc. Nhiều cá thể thổ dân và hỗn hợp máu đã biến mất, nhưng họ biến mất không phải do tuyệt chủng, mà là do hấp thụ. Điều rất rõ ràng là dòng máu của người da đỏ không chết, nó không bị tuyệt chủng; không, nó được khuếch tán, hấp thụ, đồng hóa với nó bất cứ thứ gì bạn muốn, cứu cái chết. Chủng tộc của anh ta có thể biến mất, nhưng máu sẽ không chết ”.

Tôi chỉ có thể nói thêm rằng câu nói này cũng áp dụng cho máu của người ngoài hành tinh. Nó sẽ sống mãi trong huyết quản của nhân loại.

TRUYỀN THUYẾT VỀ TAI NẠN PHI THUYỀN – Chương 19: Kết thúc cuộc phiêu lưu (Kết thúc)

Tôi KHÔNG THỰC HIỆN NGHIÊN CỨU bằng cách đi đến các bộ lạc và nói chuyện với những người lớn tuổi, bởi vì tôi không tin rằng điều này sẽ mang lại thông tin mà tôi đang tìm kiếm. Tôi biết rằng nhiều cuốn sách đã được viết trong những năm gần đây bởi những người tuyên bố rằng họ đang truyền lại những truyền thuyết và lời tiên tri cổ xưa về những sự kiện sắp xảy ra. Những điều này được cho là đến từ các thành viên lớn tuổi của các bộ lạc, những người đã lưu giữ kiến thức thiêng liêng.

Trong một số trường hợp, những người Mỹ bản địa này bị người dân của họ tẩy chay vì đã tiết lộ kiến thức này cho người da trắng, người được coi là kẻ thù truyền thống của họ. Có thể những truyền thuyết này là có thật, nhưng chúng sẽ phải tồn tại bằng miệng qua nhiều năm kiên trì, tiêu diệt, thành kiến, chia cắt và di dời. Tôi không thể tìm thấy ghi chép nào về chúng trong biên niên sử của các nhà nghiên cứu ban đầu.

Rõ ràng với tôi rằng tôi sẽ không bao giờ có thể tìm thấy những truyền thuyết về người của Tuin. Chúng tộc quý tộc đó đã biến mất nhiều năm trước và chỉ có gen của họ được di truyền đến thời đại của chúng ta. Những mảnh vụn mà tôi thu lượm được chỉ là những mảnh vụn nhỏ của một chiếc ổ bánh đẹp đẽ và nguyên vẹn. Một ổ bánh đã vỡ vụn, bị nuốt chửng và biến mất. Nhưng theo Tuin dòng máu chảy qua nhiều bộ lạc thổ dân châu Mỹ có chứa một chút gì đó của Old Ones. Bộ nhớ vẫn còn đó vẫn có thể nhìn thấy trong DNA. Có lẽ như vậy là đủ, chỉ cần biết rằng thổ dân châu Mỹ có một nguồn gốc cao quý không được cả thế giới thừa nhận. Rằng một số tổ tiên của họ đến từ các vì sao và sống sót sau những khó khăn lớn.

Như Tuin đã nói, chúng tôi có một câu chuyện tuyệt vời ít nhất là cho thế hệ này. Điều này có nghĩa là nó sẽ lại biến mất vào cát thời gian? Nếu đúng như vậy, có thể những hồ sơ về nền văn minh của chúng ta cũng sẽ bị xóa sổ khỏi mặt Trái đất, và không ai có thể biết rằng chúng ta đã tồn tại. Nó đang bắt đầu được chấp nhận vì điều này đã xảy ra rất nhiều lần trong quá khứ xa xưa. Các nền văn minh khác đã trỗi dậy, hưng thịnh và chết đi, không để lại dấu vết gì cho sự qua đi của họ. Ngoại trừ con người. Nếu chúng ta tin vào thực tế của luân hồi, chúng ta tin rằng đây không phải là cuộc sống duy nhất của chúng ta. Sau đó, sẽ là hợp lý khi giả định rằng chúng ta có thể đã sống ở những nền văn minh đã trải qua khác đã bị diệt vong từ mặt Trái đất trong các trận đại hồng thủy. Chúng tôi biết cái chết của chính mình không có gì đáng sợ vì chúng tôi đã sống sót qua nó vô số lần trước đó. Vì vậy, chúng ta cũng biết rằng chúng ta có thể sống sót sau cái chết của một nền văn minh, một quốc gia hay một thế giới. Những điều này được thúc đẩy bởi các chu kỳ giống như cuộc sống của chúng ta. Linh hồn bất tử của con người có thể chiến thắng mọi thảm họa và quay trở lại nhiều lần để không ngừng xây dựng và cải thiện những gì đã bị phá hủy.

Giống như con người sẽ sống lại, chu kỳ có thể thay đổi và các nền văn minh và thế giới có thể sống lại. Tinh thần sống bất khuất là thế. Không có sự hủy diệt nào là vĩnh viễn. Con người luôn là những người sống sót và họ sẽ tiếp tục như vậy. Họ sẽ xây dựng lại và định hình lại cuộc sống của họ, nhưng họ sẽ luôn ở

lại. Bây giờ chúng ta đang khám phá ra rằng ký ức của những nền văn minh đã mất này được chứa trong tiềm thức của những người sống ngày nay.

Những ký ức này đang bắt đầu nổi lên và do đó những câu chuyện về những người này sẽ không bao giờ chết. Đây có thể là không gian chưa được khai phá cho các nhà khoa học trong tương lai khám phá. Đây có thể là nơi lịch sử đã mất sẽ được khai quật, thông qua việc sử dụng thuật thôi miên hồi quy chứ không phải là cái xẻng của nhà khảo cổ học.

SAU KHI NGHIÊN CỨU CỦA TÔI HOÀN THÀNH, câu chuyện về Tuin và tổ tiên của anh vẫn chỉ là một câu chuyện, hầu như không thể chứng minh được. Nhưng tôi muốn tin rằng nó có thể đã xảy ra, rằng nó là một phần bị lãng quên trong lịch sử của chúng ta. Câu chuyện của Những Người Xưa là một câu chuyện về cuộc phiêu lưu, tinh thần khám phá bất khuất lập nên đất nước của chúng ta, sự kiên trì đối mặt với hiểm nguy và những điều chưa biết, và ngọn lửa hy vọng không thể dập tắt. Di sản nào tốt hơn để truyền lại cho loài người, bất kể họ có nguồn gốc từ đâu.

Tôi có thể tưởng tượng cảm giác cuối cùng mà những người này phải cảm thấy khi buộc phải rời khỏi hành tinh quê hương của họ. Vì các điều kiện chính trị, họ không thể an toàn ở đó nữa. Họ biết khi bắt đầu chuyến du hành qua khoảng không, rằng họ sẽ không bao giờ nhìn thấy hành tinh của mình nữa; họ sẽ không bao giờ có thể trở về nhà. Đó là lần đóng cửa cuối cùng, cắt đứt mọi thứ quen thuộc với họ. Nhưng tôi cho rằng cảm giác ngạc nhiên, tò mò về những điều chưa biết cũng xuất hiện. Họ sẽ phá vỡ các biên giới mới, đi đến nơi mà trước đây chưa từng có ai đặt chân đến. Nhưng họ cũng sẽ không thể chia sẻ những gì họ tìm thấy với quê hương của họ vì họ sẽ trở thành những người không có đất nước.

Hành tinh quê hương không muốn có thêm bất kỳ liên lạc nào với họ. Theo như họ lo ngại, những người tiên phong sẽ không còn tồn tại. Có lẽ quyết liệt, nhưng trong mắt họ điều đó còn hơn cả cái chết. Vì vậy, họ lên đường, hướng mắt về một ngôi sao xa xôi. Họ phải nhìn về phía trước, không thể quay lại. Cuộc sống

trên những con tàu có lẽ thật nhàm chán. Họ đã có mọi thứ họ cần để tồn tại. Họ đã lên kế hoạch tốt, có thể là nhiều năm trước. Nhưng họ biết rằng nhiều thế hệ sẽ lớn lên trong giới hạn của con tàu trước khi một lần nữa chạm vào mặt đất vững chắc. Nhiều năm thời đại của chúng ta đã trôi qua trước khi chúng đến gần với lực hấp dẫn của hành tinh chúng ta khi đi qua hệ mặt trời của chúng ta. Trái đất không phải là điểm đến của họ. Họ sẽ không bao giờ dừng lại ở đây nếu nó không xảy ra trục trặc trong con tàu. Dù có bị trì hoãn phá hoại hay không, họ cũng đã bị đặt vào tình huống khủng hoảng. Họ biết rằng họ không thể tiếp tục với những người khác, và những người khác không thể chờ đợi và giúp đỡ họ. Họ sẽ phải hạ cánh ở đâu đó để sửa chữa, và hy vọng sẽ bắt kịp những người khác sau đó. Họ bối rối khi nhìn thấy mặt trăng. Theo lý thuyết khoa học của họ, một thiên thể quá lớn để có thể trở thành một vệ tinh. Lúc đầu, họ không chắc chắn sẽ hạ cánh trên mặt trăng hay hành tinh. Công nghệ của họ hẳn đã cho họ thấy rằng Trái đất có một bầu khí quyển tương thích, vì vậy họ đã chọn hạ cánh ở đây. Điều này thật may mắn, bởi vì họ không có cách nào biết rằng việc sửa chữa sẽ không thể thực hiện được và họ sẽ bị mắc kẹt mãi mãi. Hạ cánh trên mặt trăng chắc chắn sẽ có cái chết.

Tôi có thể tưởng tượng ra sự ngạc nhiên, kinh ngạc và có lẽ là nỗi kinh hoàng khi họ bước ra khỏi con tàu và bay ra ngoài trời. Nhiều thế hệ đã được nuôi dưỡng hoàn toàn trong các bức tường của con tàu; họ chưa bao giờ nhìn thấy không gian mở. Cảnh tượng không trung và đất liền rộng lớn như vậy hẳn là đã choáng ngợp ngay từ đầu. Nhưng có nhiều nguy hiểm trước mắt hơn. Họ thấy rằng mặt trời không tốt với họ. Cơ thể của họ không tương thích với các tia khắc nghiệt và bức xạ có hại. Họ ở trong sự an toàn của con tàu, chỉ nổi lên vào ban đêm để cố gắng sửa chữa. Khi rõ ràng rằng họ sẽ không bao giờ có thể thoát khỏi hành tinh này, họ bắt đầu điều chỉnh với ý nghĩ rằng đây sẽ là ngôi nhà mới của họ. Rốt cuộc, dù sao thì họ cũng có ý định thuộc địa hóa một hành tinh, mặc dù đây không phải là lựa chọn đầu tiên của họ. Họ sẽ phải học cách thích nghi và điều chỉnh. Cuộc sống của họ phụ thuộc vào nó.

Họ phát hiện ra có một nhóm nhỏ thổ dân nguyên thủy sống trong thung lũng miền núi. Điều này đã cho họ hy vọng về sự sống sót của chính họ. Nếu một

loài hình người có thể sống sót, thì chúng cũng có thể. Những người thổ dân ban đầu rất kính sợ những người du hành vũ trụ và coi họ là những vị thần đã xuống Trái đất. Nhưng đến lúc họ nhận ra đây chỉ là những người giống mình.

Các điều chỉnh không dễ dàng. Cả Old Ones và First Ones đều dựa vào giao tiếp thần giao cách cảm, và bởi vì họ quá khác nhau nên rất đau đớn về thể chất khi ở gần nhau. Nhưng thời gian trôi qua, các Old Ones nhận ra rằng bức xạ của mặt trời đang tạo ra các vấn đề di truyền khủng khiếp. Hy vọng sống sót duy nhất của họ là hòa mình vào những Người đầu tiên. Khi đứng trước sự lựa chọn thay thế sống hoặc chết, tinh thần con người sẽ tìm ra cách.

Đây có thể là một di sản khác đã được truyền lại cho chúng ta. Khi thời gian tiếp tục trôi qua, họ thấy rằng việc lai tạo giữa các loài đang tạo ra những đứa con khả thi, và tương lai của họ ở đây đã được đảm bảo. Họ dần dần điều chỉnh và ăn thịt con tàu chết chóc để xây dựng những ngôi nhà. Đối với tôi, một trong những trải nghiệm đau đớn nhất của họ chắc hẳn là mất kiến thức có trong máy tính.

Họ đã cố gắng tiết kiệm những gì có thể bằng cách chuyển nó sang viết. Nhưng có rất nhiều, rất nhiều. Máy tính phải chứa nhiều hơn một số thư viện của chúng tôi. Làm thế nào để người ta quyết định những gì cần thiết để bảo quản, và những gì sẽ bị vứt bỏ? Họ quyết định rằng phần kiến thức liên quan đến sự sống còn của họ sẽ là phần quan trọng nhất. Hướng dẫn cần thiết để khắc phục sự sống trong một người ngoài hành tinh xung quanh. Các phần liên quan đến thực phẩm đang phát triển, may quần áo, y học và nghệ thuật chữa bệnh. Những kiến thức mà lẽ ra chỉ quan trọng trên hành tinh quê hương của họ có thể đã bị loại bỏ đầu tiên. Đó là sự cắt đứt cuối cùng, vì họ đã đánh mất lịch sử nguồn gốc của mình. Toán học, các môn khoa học khác, đọc và viết vẫn tồn tại được một thời gian, nhưng dần dần bị xếp vào tay một người do áp lực sinh tồn ngày càng quan trọng hơn. Theo thời gian, ngày càng nhiều đồ tạo tác của họ biến mất và chỉ còn lại trong ký ức được mô tả trong truyền thuyết. Chắc hẳn họ rất khó khăn khi để mọi thứ từ con tàu trôi đi.

Họ muốn lưu giữ ít nhất một số ký ức, vì vậy họ đã lưu giữ và truyền lại một số đồ vật từ con tàu. Các hậu duệ sau này không hiểu mục đích của những đồ tạo tác này và chúng mang một phẩm chất tôn giáo và tôn kính. Chúng là những thứ thuộc về Old Ones và do đó được bảo vệ.

Điều đáng chú ý là di sản của những nhà du hành vũ trụ này hoàn toàn có thể tồn tại, chứ đừng nói đến việc vượt qua hàng nghìn năm rõ ràng giữa lần hạ cánh cưỡng bức và thời gian của Tuin. Nếu nhóm của ông không bị cô lập như vậy, kiến trúc có lẽ đã bị hấp thụ, loãng và thay đổi nhiều thế hệ trước thời đại của ông. Nhưng họ đã hoàn toàn bị cắt đứt khỏi bất kỳ ảnh hưởng gây ô nhiễm nào. Họ là những người duy nhất trên thế giới. Điều vô cùng cần thiết cho sự tồn tại của họ là tất cả kiến trúc được bảo tồn. Mỗi người có một tài năng cần phải được truyền lại cho con cháu. Việc đánh mất khả năng của bất kỳ người nào là điều không thể tưởng tượng được bởi vì nó là điều cần thiết cho phúc lợi của cả làng nói chung. Vì vậy, việc truyền nghề của mỗi người là một phần trong phong cách sống của họ và được rất nhiều người kính trọng. Điều tương tự cũng đúng với các truyền thuyết. Họ cảm thấy chúng phải được bảo quản, và càng chính xác càng tốt. Gần như có một phẩm chất tôn giáo về điều này. Sự cẩn thận đã được thực hiện để các huyền thoại vẫn còn nguyên như hình thức. Không có gì có thể được thêm vào, và không có gì có thể được lấy đi. Việc gìn giữ và bảo vệ sự thuần khiết của các truyền thuyết đã trở thành một nhiệm vụ thiêng liêng của cả nhóm, mặc dù họ không hiểu rất nhiều về chúng. Chỉ có sự cống hiến và cô lập của nhóm mới giữ được nguyên vẹn những câu chuyện trong một thời gian dài như vậy. Tổ tiên ngoài hành tinh của chúng ta cũng đã truyền lại một tình yêu và sự tôn trọng thực sự đối với Mẹ Trái đất, quê hương của họ. Điều này được thấm nhuần sâu sắc trong các nền văn hóa của người da đỏ Bắc Mỹ.

Nhưng cuối cùng điều không thể tránh khỏi đã xảy ra, vì nó luôn có và sẽ luôn xảy ra. Những ảnh hưởng từ bên ngoài đã đến với thung lũng. Cả nhóm chắc hẳn đã vô cùng sợ hãi và vô cùng sợ hãi khi biết rằng họ không phải là những người duy nhất tồn tại trên thế giới. Những người như họ đã đến quê hương của họ và cuộc sống sẽ không bao giờ giống như trước nữa. Tuin không còn sống để

nhìn thấy nó, nhưng anh ấy là một trong số ít người biết điều đó là sự thật vì anh ấy đã nhìn thấy những người khác trong cuộc phiêu lưu đi bộ của mình bên ngoài khu vực. Nhưng làng không tin anh ta; những câu chuyện của ông đã trở thành một phần trong truyền thuyết của họ. Họ không tin cho đến khi tận mắt chứng kiến. Sau đó chỉ là vấn đề thời gian cho đến khi những người bên ngoài sẽ khiến cách sống của họ xấu đi, và các truyền thuyết bị biến chất.

Bản thân cuộc sống của Tuin không có gì đáng chú ý. Anh ấy đã sống một cuộc sống đơn giản, không có những lo lắng rõ ràng. Anh ta có khả năng tâm linh tuyệt vời và sử dụng chúng để hướng dẫn anh ta trong việc săn bắn của mình. Anh có niềm tin tôn giáo và tâm linh mạnh mẽ, mặc dù anh không coi chúng là như vậy. Anh ấy đã sống cả cuộc đời mình để phục vụ những người khác trong làng của mình. Bằng cách cung cấp thịt, anh ấy đã làm công việc mà anh ấy phải làm và giúp ngôi làng tồn tại. Ông không coi đây là điều đáng chú ý. Đó là những gì được mong đợi ở anh ấy và anh ấy đã làm điều đó mà không cần thắc mắc. Anh yêu thích không gian ngoài trời và sự tự do của thiên nhiên, và anh tôn trọng tất cả cuộc sống. Anh sống giữa một dân tộc đã học cách sống không sợ hãi, và hoàn toàn quan tâm đến đồng loại của họ. Anh ấy cười và anh ấy yêu, và mặc dù anh ấy bình thường theo một số tiêu chuẩn, tôi tin rằng anh ấy là một người hoàn toàn không có vết bẩn đáng chú ý.

Đây là tất cả những phẩm chất tuyệt vời cho bất kỳ ai phát triển trong cuộc sống của họ trên Trái đất này. Nhưng tôi tin rằng dịch vụ đáng chú ý nhất mà anh ấy thực hiện là một dịch vụ mà anh ấy không có ý định một cách có ý thức. Một dịch vụ được thực hiện thông qua thời miên hồi quy hàng nghìn năm sau khi ông qua đời, rất lâu sau khi tất cả các dấu vết của ngôi làng và các hiện vật của ông đã biến thành cát bụi. Tôi nghĩ dịch vụ tuyệt vời nhất của anh ấy là khả năng chuyển những huyền thoại yêu quý của mình qua các rào cản của thời gian và không gian, và giới thiệu chúng một lần nữa với thế giới của chúng ta. Các Old Ones sẽ rất tự hào. Họ đã không bị lãng quên. Câu chuyện của họ đã trở lại thông qua các hành lang tâm trí không thể giải thích của con người. Nguồn gốc của chúng tôi đã được trả lại cho chúng tôi như một món quà từ quá

khứ. Chúng tôi được nhắc nhở rằng di sản của chúng tôi là từ các vì sao. Để chúng tôi không quên lần nữa.

Thông tin về Tác giả

CANNON sinh năm 1931, tại St. Louis, Missouri. Cô được học hành và sống ở Missouri cho đến khi kết hôn vào năm 1951 với một người lính Hải quân. Cô đã dành 20 năm tiếp theo để đi du lịch khắp nơi trên thế giới với tư cách là một người vợ Hải quân điển hình và nuôi nấng gia đình.

Năm 1968, lần đầu tiên cô tiếp xúc với luân hồi thông qua thôi miên hồi quy khi chồng cô, một nhà thôi miên nghiệp dư, tình cờ gặp được kiếp trước của một người phụ nữ mà anh ta đang làm việc chung có vấn đề về cân nặng. Vào thời điểm đó, chủ đề "tiền kiếp" là không chính thống và rất ít người thử nghiệm trong lĩnh vực này. Nó khiến cô thích thú, nhưng phải gạt sang một bên vì nhu cầu của cuộc sống gia đình được ưu tiên hơn.

Năm 1970, chồng cô giải ngũ vì là một cựu chiến binh tàn tật, và họ nghỉ hưu ở vùng đồi Arkansas. Sau đó, cô bắt đầu sự nghiệp viết văn của mình và bắt đầu bán các bài báo của mình cho các tạp chí và tờ báo khác nhau. Khi các con của cô bắt đầu cuộc sống của riêng mình, sự quan tâm của cô đối với thôi miên thoái lui và luân hồi đã được đánh thức. Cô ấy đã nghiên cứu các phương pháp thôi miên khác nhau và do đó đã phát triển kỹ thuật độc đáo của riêng mình để giúp cô ấy có được sự giải phóng thông tin hiệu quả nhất từ đối tượng của mình. Kể từ năm 1979, cô đã thu hồi và lập danh mục thông tin thu được từ hàng trăm tình nguyện viên.

Cô ấy tự gọi mình là một người theo thuyết hồi quy và một nhà nghiên cứu tâm linh, người ghi lại những kiến thức "đã mất". Cô cũng đã làm việc với Mạng lưới UFO tương hỗ (MUFON) trong một số năm. Những cuốn sách đã xuất bản của cô bao gồm Cuộc trò chuyện với Nostradamus (3 tập) và Chúa Giêsu và những người Essenes đã được xuất bản bởi Gateway Books ở Anh. Cô ấy đã viết một số cuốn sách khác (sẽ được xuất bản) về những trường hợp thú vị nhất của cô ấy.

Dolores Cannon có bốn người con và mười hai đứa cháu, những người yêu cầu bà phải cân bằng vững chắc giữa thế giới "thực" của gia đình và thế giới "vô hình" trong công việc của bà. Nếu bạn muốn trao đổi với Dolores về công việc của cô ấy, bạn có thể viết thư cho cô ấy theo địa chỉ sau. (Vui lòng gửi kèm theo một phong bì có dán tem ghi rõ địa chỉ để cô ấy trả lời.) Dolores Cannon, P.O. Hộp 754 Huntsville, AR 72740-0754